

ปัจจัยทางจิตสังคมและความสุขที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ
ของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์

ตุลาคม 2554

ปัจจัยทางจิตสังคมและความสุขที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ
ของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์

ตุลาคม 2554

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัจจัยทางจิตสังคมและความสุขที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ
ของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์

ตุลาคม 2554

ลำไย มากเจริญ. (2554). ปัจจัยทางจิตสังคมและความสุขใจที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียน
อย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. ปรินูฎยานิพนธ์ วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม:
อาจารย์.ดร.ฐาสุภกร์ จันประเสริฐ, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อ้อมเดือน สดมณี.

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยทางจิตสังคมและความสุขใจที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนอย่างมี
ประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
พระนคร มีความมุ่งหมายของการวิจัย 2 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาอำนาจในการทำนายพฤติกรรมการ
เรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านจิตลักษณะเดิม ได้แก่ ความสุขใจ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน และ
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จิตลักษณะตามสถานการณ์ ได้แก่ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการเรียนอย่างมี
ประสิทธิภาพ และเจตคติที่ดีต่ออาจารย์ผู้สอน และลักษณะทางสังคม ได้แก่ การมีแบบอย่างจากเพื่อน
การสนับสนุนจากผู้ปกครอง และบรรยากาศในชั้นเรียน และ 2) เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่าง
จิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และลักษณะทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียน
อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี จำนวน 232 คน ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
แบ่งเป็นตัวแปรอิสระ 8 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร คือ ความสุขใจ ลักษณะมุ่ง
อนาคตควบคุมตน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ 4 ตัวแปร คือ เจตคติที่
ดีต่อพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ และเจตคติที่ดีต่ออาจารย์ผู้สอน และตัวแปรลักษณะทาง
สังคม 3 ตัวแปร คือ การมีแบบอย่างจากเพื่อน การสนับสนุนจากผู้ปกครอง และบรรยากาศในชั้นเรียน
ตัวแปรตามคือ พฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติพื้นฐาน การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมาตรฐานและแบบเป็น
ขั้น และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง การวิเคราะห์ทั้งหมดกระทำในกลุ่มรวมและกลุ่ม
ย่อยตามลักษณะทางชีวสังคม

ผลการวิจัยมี 2 ประการ ดังนี้

ประการแรก ตัวทำนายในกลุ่มจิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และลักษณะ
ทางสังคม รวม 8 ตัวแปร ร่วมกันทำนาย 1) พฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านรวมในกลุ่ม
นักศึกษารวมทำนายได้ร้อยละ 46.6 กลุ่มย่อยทำนายได้ระหว่างร้อยละ 24.7 ถึงร้อยละ 63.1 ทำนาย
ได้สูงสุดในกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 4 ตัวทำนายที่สำคัญตามลำดับ คือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรม
การเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความสุขใจ และเจตคติที่ดีต่ออาจารย์ผู้สอน

2) พฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านการเตรียมตัวก่อนเรียน ในกลุ่มนักศึกษารวมทำนายนาย ได้ร้อยละ 22.1 กลุ่มย่อยทำนายนายได้ระหว่างร้อยละ 15.40 ถึงร้อยละ 39.0 ทำนายนายได้สูงสุดในกลุ่มที่มี ผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป ตัวทำนายนายที่สำคัญตามลำดับ คือ เจตคติที่ดีต่อ พฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ และความพอใจ 3) พฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ด้านขณะเรียนในชั้นเรียน ในกลุ่มนักศึกษารวมทำนายนายได้ร้อยละ 39.8 กลุ่มย่อยทำนายนายได้ระหว่างร้อยละ 22.1 ถึงร้อยละ 73.0 ทำนายนายได้สูงสุดในกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 4 ตัวทำนายนายที่สำคัญ ตามลำดับ คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ และ ความพอใจ 4) พฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านหลังเรียน ในกลุ่มนักศึกษารวมทำนายนายได้ ร้อยละ 34.8 กลุ่มย่อยทำนายนายได้ระหว่างร้อยละ 23.9 ถึงร้อยละ 48.5 ทำนายนายได้สูงสุดในกลุ่มกำลัง ศึกษาในระดับชั้นปี 4 ตัวทำนายนายที่สำคัญตามลำดับ คือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการเรียนอย่างมี ประสิทธิภาพ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติที่ดีต่ออาจารย์ผู้สอน และความพอใจ

ประการที่สอง นักศึกษามีความสนใจมากและมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนมาก มีพฤติกรรมการ เรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูง พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรความพอใจและการมีแบบอย่างที่ดีจาก เพื่อนกับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านการเตรียมตัวก่อนเรียนในกลุ่มที่ผู้ปกครองมี การศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา ด้านหลังเรียนพบในกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 4

ประการที่สาม นักศึกษาที่มีความสนใจมากและมีการสนับสนุนจากผู้ปกครองมาก มีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูง พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรความพอใจ และการ สนับสนุนจากผู้ปกครองกับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านการเตรียมตัวก่อนเรียนในกลุ่ม นักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย และกลุ่มที่ผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่า อนุปริญญา

ประการที่สี่ นักศึกษาที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก และรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้น เรียนมาก มีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูง พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรลักษณะ มุ่งอนาคตควบคุมตน และรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนกับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพใน ภาพรวม ในกลุ่มนักศึกษาชาย กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มกำลังศึกษา ระดับชั้นปี 2 พฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านเตรียมตัวก่อนเรียน พบปฏิสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน ในกลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษา ตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป ด้านขณะเรียนในชั้นเรียนพบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรลักษณะมุ่งอนาคต ควบคุมตน และรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนในกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 ด้านหลังเรียนพบในกลุ่ม รวม กลุ่มนักศึกษาชาย กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำ กว่าอนุปริญญา กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2

PSYCHO-SOCIAL FACTORS AND WELL-BEING RELATED TO EFFECTIVE LEARNING
BEHAVIOR OF ACCOUNTING STUDENTS IN FACULTY OF BUSINESS
ADMINISTRATION RAJAMANGALA UNIVERSITY OF TECHNOLOGY
PHRA NAKHON

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Science Degree in Applied Behavioral Science Research
at Srinakharinwirot University

October 2011

Lumyai Magjaroen.(2011).*Psycho-Social Factors and Well-Being Related to Effective Learning Behavior of Accounting Students in Faculty of Business Administration Rajamangala University of Technology Phra Nakhon* . Master Thesis, M.S. (Applied Behavioral Science Research). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Dr.Thasuk Junprasert, Assoc. Prof Dr.Omdean Sodmanee .

The study objectives of psychosocial factors and well-being related to effective learning behavior of accounting students in faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon were: 1) to study the predicting power on efficient learning behavior by psychological trait factors (such as well-being, future orientation and self-control, and achievement motive), psychological state factors (such as positive attitude towards efficient learning behavior, and positive attitude towards professors), and situational factors (such as peer model, parental support, and class atmosphere) 2) to study interaction effect between psychological trait factors, psychological state factors, and situational factors related to efficient learning behavior in overall group and subgroup.

The sample size was 232 accounting students. The study factors were 8 independent factors, which were 3 psychological trait factors (well-being, future orientation and self-control, and achievement motive), 4 psychological state factors (positive attitude towards efficient learning behavior, and positive attitude towards professors), and 3 situational factors (peer model, parental support, and class atmosphere). The dependent factor was efficient learning behavior.

Frequency, percentage, arithmetic mean and standard deviation were used for descriptive statistics, while stepwise multiple regressions and two-way ANOVA were used for inferential statistics in overall group and subgroup according to socio-demographic characteristics.

The research findings were as follows:

Firstly, all 8 factors of psychological trait factors, psychological state factors, and situational factors could predict: 1) 46.6% of variance of efficient learning behavior in overall group and 24.7-63.1% of variance of efficient learning behavior in subgroup. The factors could predict the most in senior year of bachelor degree. The factors with the most predicting power were positive attitude towards efficient learning behavior, achievement motive, well-being, and positive attitude towards professors, respectively. 2) 22.1% of variance of pre-school efficient learning behavior in overall group and 15.4-39.0% of variance of pre-school efficient learning behavior in subgroup. The factors could predict the most in parents with diploma education background or higher. The factors with the most predicting power were positive attitude towards efficient learning behavior, and well-being, respectively. 3) 39.8% of variance of in-school efficient learning behavior in overall group and 22.1-73.0% of variance of in-school efficient learning behavior in subgroup. The factors could predict the most in senior year of bachelor degree. The factors with the most predicting power were achievement motive, positive attitude towards efficient learning behavior, and well-being, respectively. 4) 34.8% of variance of post-school efficient learning behavior in overall group and 23.9-48.5% of variance of post-school efficient learning behavior in subgroup. The factors could predict the most in senior year of bachelor degree. The factors with the most predicting power were positive attitude towards efficient learning behavior, achievement motive, positive attitude towards professors, and well-being, respectively.

Secondly, students with high level of well-being and positive peer model were likely to have high level of efficient learning behavior. In pre-school efficient learning behavior, the interaction effect was found between well-being and positive peer model in parents with lower education background than diploma degree. In post-school efficient learning behavior, the interaction effect was found between well-being and positive peer model in senior year of bachelor degree.

Thirdly, students with high level of well-being and parental support were likely to have high level of efficient learning behavior. In pre-school efficient learning behavior, the interaction effect was found between well-being and parental support in students with high school education background and parents with lower education background than diploma degree.

Fourthly, students with high level of future orientation and self-control and high level of positive class atmosphere's perception were likely to have high level of efficient learning behavior. In efficient learning behavior, the interaction effect was found between future orientation and self-control and high level of positive class atmosphere's perception in male students, students with high school education background, and sophomore year of bachelor degree. In pre-school efficient learning behavior, the interaction effect was found between future orientation and self-control and high level of positive class atmosphere's perception in parents with diploma education background or higher. In in-school efficient learning behavior, the interaction effect was found between future orientation and self-control and high level of positive class atmosphere's perception in sophomore year of bachelor degree. In post-school efficient learning behavior, the interaction effect was found between future orientation and self-control and high level of positive class atmosphere's perception in overall group, male students, students with high school education background, parents with lower education background than diploma degree, and sophomore year of bachelor degree.

ปริญญาโทได้รับทุนอุดหนุน
จาก
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

ปัจจัยทางจิตสังคมและความสุขที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ
ของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ของ

ลำไย มากเจริญ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

วันที่ เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2554

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ประธาน

.....ประธาน

(อ.ดร.สุวิทย์ จันประเสริฐ)

(ผศ.ดร.มาเจียม นะมิ)

.....กรรมการ

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อ้อมเดือน สดมณี)

(อ.ดร.สุวิทย์ จันประเสริฐ)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อ้อมเดือน สดมณี)

.....กรรมการ

(อ.ดร.วิชุดา กิจธรรม)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีจากบุคคลหลายฝ่าย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อ้อมเดือน สดมณี และ อาจารย์ ดร.ฐาสุภกร์ จันประเสริฐ คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ที่ให้ความกรุณากับผู้วิจัยเป็นอย่างยิ่งในการให้คำปรึกษาและคำแนะนำต่าง ๆ ที่มีคุณค่าจนกระทั่งงานวิจัยได้เสร็จสมบูรณ์

ขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มาเรียม นะมิ และ อาจารย์ ดร.วิชุดา กิจธรรม ประธานและกรรมการสอบปริญญานิพนธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำเพื่อทำให้ผลการวิจัยมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น รวมทั้งคณาจารย์สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ทุกท่านที่ได้ให้การอบรมสั่งสอนให้ความรู้แก่ผู้วิจัยด้วยความรัก ความเมตตาโดยตลอด

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความกรุณาของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มาเรียม นะมิ ร้อยตำรวจเอกหญิง อาจารย์ ดร.ปานจักษ์ เหล่ารัตนวงษ์ และ อาจารย์ ดร.นริศรา พึ่งโพธิ์สมก ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือ จนทำให้เครื่องมือมีความสมบูรณ์

ขอขอบคุณพี่ ๆ น้อง ๆ และเพื่อนร่วมงานที่ให้ความช่วยเหลือ รวมทั้งกำลังใจทุกกำลังใจจากบุคคลรอบข้างที่คอยให้คำปรึกษาและให้กำลังใจด้วยดีเสมอมา

คุณค่า ความดีของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ขอมอบแด่พระคุณของบิดา มารดา และครูอาจารย์ทุกท่าน ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาทั้งหลายให้แก่ผู้วิจัยตลอดมา

ลำไย มากเจริญ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	2
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	4
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
พฤติกรรมกรเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ.....	7
แนวทรววิเคราะห์สาเหตุของพฤติกรรมบุคคล.....	13
ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม.....	15
จิตลักษณะเดิมกับพฤติกรรมกรเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ.....	17
ความสุขใจกับพฤติกรรมกรเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ.....	18
ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนกับพฤติกรรมกรเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ.....	22
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับพฤติกรรมกรเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ.....	26
จิตลักษณะตามสถานการณ์กับพฤติกรรมกรเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ.....	29
ลักษณะทางสังคมกับพฤติกรรมกรเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ.....	32
ลักษณะทางชีวสังคมกับพฤติกรรมกรเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ.....	45
กรอบแนวคิดในการศึกษา.....	47
นิยามปฏิบัติการ.....	48
สมมติฐานของการวิจัย.....	51

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	53
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	53
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	53
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ.....	60
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	61
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
การวิเคราะห์สถิติพื้นฐานเพื่อบรรยายข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างและตัวแปร.....	63
การวิเคราะห์สถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน.....	67
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	120
การสรุปและอภิปรายผลการวิจัยตามสมมติฐานข้อที่ 1.....	121
การสรุปและอภิปรายผลการวิจัยตามสมมติฐานข้อที่ 2.....	122
การสรุปและอภิปรายผลการวิจัยตามสมมติฐานข้อที่ 3.....	127
การสรุปและอภิปรายผลการวิจัยตามสมมติฐานข้อที่ 4.....	130
ข้อเสนอแนะในทางปฏิบัติ.....	137
ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	138
บรรณานุกรม.....	139
ภาคผนวก.....	148
ภาคผนวก ก.....	149
ภาคผนวก ข.....	166
ภาคผนวก ค.....	186
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	188

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง.....	63
2 แสดงค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปร.....	64
3 จำนวนและร้อยละการแบ่งกลุ่มสูงและกลุ่มตัวแปรอิสระ (n = 232).....	65
4 เปรียบเทียบปริมาณการทำงานและตัวทำนายที่สำคัญ 3 ชุดของตัวถูกทำนาย คือ พฤติกรรมกรเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย.....	68
5 เปรียบเทียบปริมาณการทำงานและตัวทำนายที่สำคัญ 3 ชุดของตัวถูกทำนาย คือ พฤติกรรมกรเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ด้านก่อนเรียน ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย....	71
6 เปรียบเทียบปริมาณการทำงานและตัวทำนายที่สำคัญ 3 ชุดของตัวถูกทำนาย คือ พฤติกรรมกรเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ด้านขณะเรียน ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย...	74
7 เปรียบเทียบปริมาณการทำงานและตัวทำนายที่สำคัญ 3 ชุดของตัวถูกทำนาย คือ พฤติกรรมกรเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ด้านหลังเรียน ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย....	77
8 ค่าเอฟในการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมกรเรียนอย่างมี ประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี เมื่อพิจารณาตามตัวแปรความสุขใจ และการมีแบบอย่างที่ดี ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 9 กลุ่ม.....	80
9 ค่าเอฟในการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมกรเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ด้านก่อนเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี เมื่อพิจารณาตามตัวแปรความ สุขใจและการมีแบบอย่างที่ดี ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 9 กลุ่ม.....	83
10 ค่าเอฟในการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมกรเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ด้านขณะเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี เมื่อพิจารณาตามตัวแปรความ สุขใจและการมีแบบอย่างที่ดี ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 9 กลุ่ม.....	86
11 ค่าเอฟในการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมกรเรียนอย่างมี ประสิทธิภาพด้านหลังเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี เมื่อพิจารณาตาม ตัวแปรความสุขใจและการมีแบบอย่างที่ดี ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 9 กลุ่ม.....	89
12 ค่าเอฟในการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมกรเรียนอย่างมี ประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี เมื่อพิจารณาตามตัวแปรความสุขใจ และการสนับสนุนจากผู้ปกครอง ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 9 กลุ่ม.....	92

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
13 ค่าเอฟในการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่างมี ประสิทธิภาพด้านก่อนเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี เมื่อพิจารณาตามตัว แปรความสุขใจและการสนับสนุนจากผู้ปกครอง ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 9 กลุ่ม..	95
14 ค่าเอฟในการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่างมี ประสิทธิภาพด้านขณะเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี เมื่อพิจารณาตามตัว แปรความสุขใจและการสนับสนุนจากผู้ปกครอง ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 9 กลุ่ม..	99
15 ค่าเอฟในการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่างมี ประสิทธิภาพด้านหลังเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี เมื่อพิจารณาตามตัว แปรความสุขใจและการสนับสนุนจากผู้ปกครอง ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 9 กลุ่ม...	102
16 ค่าเอฟในการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่างมี ประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี เมื่อพิจารณาตามตัวแปรลักษณะ มุ่งอนาคตควบคุมตนและการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน ในกลุ่มรวมและกลุ่ม ย่อย 9 กลุ่ม.....	105
17 ค่าเอฟในการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่าง มีประสิทธิภาพด้านก่อนเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี เมื่อพิจารณาตามตัว แปรลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อย 9 กลุ่ม.....	109
18 ค่าเอฟในการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่างมี ประสิทธิภาพด้านขณะเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี เมื่อพิจารณาตามตัว แปรลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนในกลุ่ม รวมและกลุ่มย่อย 9กลุ่ม.....	112
19 ค่าเอฟในการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่างมี ประสิทธิภาพด้านหลังเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี เมื่อพิจารณาตามตัว แปรลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อย 9 กลุ่ม.....	116

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
20 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรลักษณะจิตเดิม ตัวแปรลักษณะทางจิตตามสถานการณ์ ตัวแปรลักษณะทางสังคม และพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ.....	150
21 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านก่อนเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี เมื่อพิจารณาตามตัวแปรลักษณะความสุขใจและการมีแบบอย่างที่ดี ในกลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 136 คน.....	150
22 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านหลังเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี เมื่อพิจารณาตามตัวแปรลักษณะความสุขใจและการมีแบบอย่างที่ดี ในกลุ่มกำลังศึกษาปีที่ 4 จำนวน 42 คน.....	151
23 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านก่อนเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี เมื่อพิจารณาตามตัวแปรลักษณะความสุขใจและการมีแบบอย่างที่ดีจากผู้ปกครอง ในกลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 132 คน.....	151
24 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านก่อนเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี เมื่อพิจารณาตามตัวแปรลักษณะความสุขใจและการมีแบบอย่างที่ดีจากผู้ปกครอง ในกลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา จำนวน 136 คน.....	152
25 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี เมื่อพิจารณาตามตัวแปรลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน ในกลุ่มรวม จำนวน 232 คน.....	152
26 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี เมื่อพิจารณาตามตัวแปรลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน ในกลุ่มนักศึกษาชาย จำนวน 51 คน.....	153

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
27 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี เมื่อพิจารณาตามตัวแปรลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน ในกลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 132 คน.....	153
28 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี เมื่อพิจารณาตามตัวแปรลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน ในกลุ่มกำลังศึกษาปีที่ 2 จำนวน 108 คน.....	154
29 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านก่อนเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี เมื่อพิจารณาตามตัวแปรลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน ในกลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป จำนวน 96 คน.....	154
30 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านขณะเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี เมื่อพิจารณาตามตัวแปรลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน ในกลุ่มกำลังศึกษาปีที่ 2 จำนวน 108 คน.....	155
31 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านหลังเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี เมื่อพิจารณาตามตัวแปรลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน ในกลุ่มรวม จำนวน 232 คน.....	155
32 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านหลังเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี เมื่อพิจารณาตามตัวแปรลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน ในกลุ่มเพศชาย จำนวน 51 คน.....	156
33 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านหลังเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี เมื่อพิจารณาตามตัวแปรลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน ในกลุ่มวุฒิเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 132 คน.....	156

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
34 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพอย่างมี ประสิทธิภาพด้านหลังเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี เมื่อพิจารณาตามตัว แปรลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน ในกลุ่ม ผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา จำนวน 136 คน.....	157
35 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านหลังเรียน ของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี เมื่อพิจารณาตามตัวแปรลักษณะมุ่งอนาคต ควบคุมตนและการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน ในกลุ่มกำลังศึกษาปี 2 จำนวน 109 คน.....	157

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แสดงการวิเคราะห์สาเหตุของพฤติกรรมด้วยรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism Model).....	14
2 ทฤษฎีต้นไม้อัจฉริยะ แสดงพื้นฐานองค์ประกอบทางจิตใจที่นำไปสู่พฤติกรรมทาง จริยธรรม.....	16
3 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	48
4 ผลแสดงปฏิสัมพันธ์แบบสองทางที่สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 2.....	124
5 ผลแสดงปฏิสัมพันธ์แบบสองทางที่สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 3.....	128
6 ผลแสดงปฏิสัมพันธ์แบบสองทางที่สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 4.....	134
7 แสดงปฏิสัมพันธ์ของคะแนนเฉลี่ยระหว่างลักษณะความสนใจและการมีแบบอย่าง ที่ดีที่ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ด้านก่อนเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีในกลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษา ต่ำกว่าอนุปริญญา.....	158
8 แสดงปฏิสัมพันธ์ของคะแนนเฉลี่ยระหว่างลักษณะความสนใจและการมีแบบอย่าง ที่ดีที่ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ด้านหลังเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีในกลุ่มกำลังศึกษาปีที่ 4.....	159
9 แสดงปฏิสัมพันธ์ของคะแนนเฉลี่ยระหว่างลักษณะความสนใจและการสนับสนุน จากผู้ปกครองที่ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการเรียนด้าน ก่อนเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีในกลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมมัธยมศึกษา ตอนปลาย.....	159
10 แสดงปฏิสัมพันธ์ของคะแนนเฉลี่ยระหว่างลักษณะความสนใจและการสนับสนุนจาก ผู้ปกครองที่ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่างมี ประสิทธิภาพด้านก่อนเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีในกลุ่มผู้ปกครองมี การศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา.....	160
11 แสดงปฏิสัมพันธ์ของคะแนนเฉลี่ยระหว่างลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและการรับรู้ บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนที่ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมเรียน อย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีในกลุ่มรวม.....	160

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
12 แสดงปฏิสัมพันธ์ของคะแนนเฉลี่ยระหว่างลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนที่ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีในกลุ่มนักศึกษาชาย.....	161
13 แสดงปฏิสัมพันธ์ของคะแนนเฉลี่ยระหว่างลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนที่ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีในกลุ่มมุสลิมการศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	161
14 แสดงปฏิสัมพันธ์ของคะแนนเฉลี่ยระหว่างลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนที่ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีในกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2.....	162
15 แสดงปฏิสัมพันธ์ของคะแนนเฉลี่ยระหว่างลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนที่ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านก่อนเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีในกลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป.....	162
16 แสดงปฏิสัมพันธ์ของคะแนนเฉลี่ยระหว่างลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนที่ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านขณะเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีในกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2.....	163
17 แสดงปฏิสัมพันธ์ของคะแนนเฉลี่ยระหว่างลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนที่ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านหลังเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีในกลุ่มรวม.....	163
18 แสดงปฏิสัมพันธ์ของคะแนนเฉลี่ยระหว่างลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนที่ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านหลังเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีในกลุ่มเพศชาย.....	164

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
19 แสดงปฏิสัมพันธ์ของคะแนนเฉลี่ยระหว่างลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและ การรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนที่ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรม การเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านหลังเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีใน กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	165
20 แสดงปฏิสัมพันธ์ของคะแนนเฉลี่ยระหว่างลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและ การรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนที่ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรม การเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านหลังเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีใน กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษต่ำกว่าอนุปริญญา.....	165
21 แสดงปฏิสัมพันธ์ของคะแนนเฉลี่ยระหว่างลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและ การรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนที่ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรม การเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านหลังเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีใน กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2.....	165

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ระบุว่า แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550-2554) เน้นการพัฒนาเศรษฐกิจให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ และยึดกระบวนการพัฒนาแบบบูรณาการเป็นองค์รวมที่มี “คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา” ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545-2549) โดยวางแผนเป้าหมายการพัฒนาคุณภาพคนให้คนไทยทุกคนได้รับการพัฒนาให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา คุณธรรม จริยธรรม อารมณ์ มีความสามารถในการแก้ปัญหา มีทักษะในการประกอบอาชีพ มีความมั่นคงในการดำรงชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรี และอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ในการพัฒนาคนทางสติปัญญา ความรู้ ความสามารถต่าง ๆ ให้สามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาได้ โรงเรียนเป็นแหล่งที่สำคัญที่สุดโดยนักเรียนจะได้รับการฝึกฝนฝึกหัดงานตามสาขาวิชาที่เรียนเพื่อสร้างทักษะให้เกิดความชำนาญในการประกอบอาชีพตามที่พึงปรารถนา รวมทั้งช่วยในการพัฒนาความสามารถในการประกอบอาชีพของบุคคล ให้บุคคลสามารถดำรงตนในสังคมได้อย่างปกติสุขและมีประสิทธิภาพทางอาชีพการงาน ช่วยในการเตรียมกำลังพลหรือกำลังแรงงาน (Moinpower) ให้สอดคล้องกับงานในสาขาต่าง ๆ ตามที่สังคมและประเทศชาติต้องการ (อุทัย บุญประเสริฐ. 2527)

การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม จุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษาแต่ละระดับมีความแตกต่างกัน โดยแผนการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2535 ได้กำหนดว่า การศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาเป็นการศึกษาลักษณะของการอบรมเลี้ยงดูและพัฒนาความพร้อมของเด็ก ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ บุคลิกภาพ และสังคม เพื่อรับการศึกษาในระดับต่อไป การศึกษาระดับประถมศึกษา เป็นการศึกษาที่มุ่งวางรากฐานเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาคุณลักษณะที่พึงปรารถนา ทั้งในด้านคุณธรรม จริยธรรม ความรู้ และความสามารถขั้นพื้นฐานและให้สามารถอ่านออกเขียนได้ และคำนวณได้ การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาคุณธรรม ความรู้ ความสามารถ และทักษะต่อระดับประถมศึกษา ให้ผู้เรียนได้ค้นพบความต้องการ ความสนใจ และความถนัดของตนเอง ทั้งในด้านวิชาการและวิชาชีพ ตลอดจนมีความสามารถในการประกอบกิจการงานและอาชีพตามควรแก่วัย สำหรับมัธยมศึกษาตอนปลาย มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาตามความถนัดและความสนใจ เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา หรือเพื่อให้เพียงพอแก่การประกอบกิจการงานและอาชีพ

ที่ต้นถนัด การศึกษาระดับอุดมศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 เป็นการศึกษาคือการศึกษาขั้นพื้นฐาน แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ ระดับต่ำกว่าปริญญาและระดับปริญญา มีจุดมุ่งหมายตามที่กำหนดในแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535 ว่า การศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญามุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาความรู้และทักษะวิชาชีพในระดับกลาง รวมทั้งความสามารถในการริเริ่มประกอบอาชีพและการศึกษาระดับปริญญา ซึ่งประกอบด้วยระดับปริญญาตรีและสูงกว่านั้น การศึกษาระดับปริญญาตรีมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ ความสามารถในสาขาวิชาต่าง ๆ ในระดับสูง โดยเฉพาะการประยุกต์ทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติ การริเริ่มการพัฒนาทั้งทางวิชาการและวิชาชีพ (คณะกรรมการจัดทำแนวทางการปฏิรูปอุดมศึกษา: 2542)

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เดิมชื่อ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร ซึ่งเป็นสถาบันเก่าแก่ที่ให้การศึกษาด้านพาณิชยศาสตร์และธุรกิจ เน้นจัดการเรียนการสอนทางด้านประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ได้จัดตั้งขึ้นตามประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน 2549 ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พุทธศักราช 2548 สังกัดคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อตอบสนองนโยบายรัฐบาลด้านการปฏิรูปการศึกษา และนำพาประเทศสู่การแข่งขันกับนานาประเทศ เพื่อตอบสนองการพัฒนาประเทศโดยรวมเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคน โดยขยายฐานการให้บริการอุดมศึกษาให้มากขึ้น มุ่งให้การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษามีหน้าที่หลักในการผลิตบัณฑิตและผลิตความรู้เพื่อสนองตอบความต้องการทางวิชาการของสังคมทั้งในปัจจุบันและอนาคต คือ สร้างองค์ความรู้ สร้างสังคมการเรียนรู้โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดปัญญา มีการสร้างสัมพันธ์กิจหลัก 4 ประการ คือ 1) การจัดการศึกษา (การสอน) 2) การสร้างองค์ความรู้ (วิจัย) 3) การให้บริการทางวิชาการ และ 4) การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม โดยมีวัตถุประสงค์หลักที่สอดคล้องกัน คือ เพื่อตอบสนองความต้องการของสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ คณะบริหารธุรกิจจึงมุ่งจัดการศึกษาเพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพและคุณธรรม สร้างคนเก่งและคนดีที่มีทักษะอาชีพ โดยจัดการศึกษาออกเป็น 6 สาขาวิชา ดังนี้ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาการจัดการ สาขาวิชาการเงิน สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ และสาขาวิชาระบบสารสนเทศทางคอมพิวเตอร์ เนื่องจากสาขาวิชาการบัญชีเป็นสาขาที่สร้างชื่อเสียงให้แก่สถานศึกษาแห่งนี้มายาวนาน ผู้ปกครองนิยมส่งบุตรหลานเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาการบัญชีเป็นจำนวนมาก จากสถิติแผนกทะเบียนและวัดผล ปีการศึกษา 2553 จำนวนนักศึกษาภาคปกติมีดังนี้ สาขาวิชาการบัญชีมีจำนวนนักศึกษา 856 คน สาขาวิชาการตลาด 492 คน สาขาวิชาการจัดการ 432 คน สาขาวิชาการเงิน 202 คน สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ 87 คน และสาขาวิชาระบบสารสนเทศทางคอมพิวเตอร์ 596 คน

ผู้วิจัยเป็นอาจารย์สอนนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จึงมีความสนใจศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ว่ามีปัจจัยอะไรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเรียนที่ทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ผู้ปกครองส่วนใหญ่จึงนิยมให้บุตรหลานเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาการบัญชี จากการสอบถามและสัมภาษณ์นักศึกษาถึงผลการเรียนของนักศึกษาปรากฏว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ของแต่ละห้องเรียนมีผลการเรียนมากกว่า 3.00 จึงสอบถามว่าทำไมนักศึกษาจึงมีผลการเรียนสูง นักศึกษาส่วนใหญ่ตอบว่าต้องการจบไปแล้วมีหน้าที่การงานที่ดี ทำให้พ่อแม่ภูมิใจ และมีความสุขกับเพื่อนและอาจารย์ผู้สอน และจากการทบทวนวรรณกรรม มีงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมเป็นจำนวนมาก เช่น พฤติกรรมการทำงาน พฤติกรรมการสอน ซึ่งงานวิจัยเหล่านี้ได้ศึกษาตัวแปรความสุขใจ ดังงานวิจัยของ อ้อมเดือน สดมณี และอุษา ศรีจินดารัตน์ (2549) ศึกษาปัจจัยด้านจิตสังคมและความสุขใจที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการทำงานของคุณครูประถมศึกษาและมัธยมศึกษา พบว่า ครูที่มีความสุขใจสูงมีพฤติกรรมการทำงานตามแนวปฏิรูปการศึกษาดีกว่าครูที่มีความสุขใจต่ำ เช่นเดียวกันกับสุวิทย์ เกษร (2547) ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการสอนของคุณครูตามแนวปฏิรูปการศึกษาแห่งชาติ การค้นหาตัวแปรทำนายพฤติกรรมการสอนของคุณครูตามแนวปฏิรูปการศึกษาแห่งชาติ พบว่า ความสุขใจ การยอมรับนวัตกรรม อิทธิบาท 4 สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการสอนของคุณครูตามแนวปฏิรูปการศึกษาแห่งชาติในกลุ่มรวมทำนายได้ 51% ความสุขใจตามแนวความคิดของไดเนอร์ เป็นความพึงพอใจในชีวิตเป็นความสำคัญในเรื่องทั่วไป ครอบครัว เพื่อน และโรงเรียนในอดีต ปัจจุบันและอนาคต มีความรู้สึกทางบวก ประสบการณ์ทางอารมณ์และความรู้สึกที่รุ่มร่าม ระดับอารมณ์และความรู้สึกทางลบ ประสบการณ์ทางอารมณ์และความรู้สึกไม่พอใจเล็กน้อย ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาตัวแปรความสุขใจว่าน่าจะเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา เมื่อนักศึกษามีความพึงพอใจในชีวิต จึงทำให้นักศึกษาตั้งใจเรียนเพิ่มมากขึ้น ทำให้ผลการเรียนดีขึ้น ซึ่งยังไม่มีผู้ศึกษา ตัวแปรความสุขใจกับพฤติกรรมการเรียนมาก่อน ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยทางจิตสังคม ได้แก่ จิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และลักษณะทางสังคม และความสุขใจที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาอำนาจในการทำนายพฤติกรรมกรเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้วยจิตลักษณะเดิม (ความสุขใจ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์) จิตลักษณะตามสถานการณ์ (เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมกรเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ และเจตคติที่ดีต่ออาจารย์ผู้สอน) และลักษณะทางสังคม (การมีแบบอย่างจากเพื่อน การสนับสนุนทางสังคม และบรรยากาศในชั้นเรียน) ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย
2. เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างจิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และลักษณะทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารมหาวิทยาลัย คณาจารย์ ผู้ปกครอง นักศึกษา และผู้เกี่ยวข้องด้านการพัฒนาการเรียนของนักศึกษา สามารถนำข้อค้นพบจิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และลักษณะทางสังคมของนักศึกษาไปประกอบการพิจารณาส่งเสริมการเรียนของนักศึกษาต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ปีการศึกษา 2554 จำนวน 245 คน เป็นนักศึกษาชาย 55 คน นักศึกษา 190 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. ตัวแปรอิสระ มีดังนี้
 - 1.1 จิตลักษณะเดิม ได้แก่
 - 1.1.1 ความสุขใจ
 - 1.1.2 ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน
 - 1.1.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
 - 1.2 จิตลักษณะตามสถานการณ์ ได้แก่
 - 1.2.1 เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมกรเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ
 - 1.2.2 เจตคติที่ดีต่ออาจารย์ผู้สอน

1.3 ลักษณะทางสังคม ได้แก่

- 1.3.1 การมีแบบอย่างจากเพื่อน
- 1.3.2 การสนับสนุนจากผู้ปกครอง
- 1.3.3 บรรยากาศในชั้นเรียน

1.4 ลักษณะชีวสังคม ได้แก่

- 1.4.1 เพศ
- 1.4.2 วุฒิการศึกษาเดิม
- 1.4.3 การศึกษาของผู้ปกครอง
- 1.4.4 ระดับชั้นปี

2. ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ แบ่งออกเป็น พฤติกรรมการเตรียมตัวก่อนเรียน พฤติกรรมขณะเรียนในชั้นเรียน และพฤติกรรมหลังเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง หมายถึง นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการบัญชี ที่มีความสามารถในการเรียน โดยได้เกรดเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป
2. วุฒิการศึกษาเดิม หมายถึง ระดับการศึกษาของนักศึกษาที่จบก่อนจะมาศึกษาต่อ สาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประกอบด้วย ระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และประกาศนียบัตรวิชาชีพ
3. ปัจจัยทางจิตสังคม หมายถึง ปัจจัยเชิงเหตุผลของพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย จิตลักษณะเดิมของนักศึกษา จิตลักษณะเดิมตามสถานการณ์ และลักษณะทางสังคม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมและความสุขที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอการประมวลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับ ดังนี้

1. พฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ
2. แนวคิดการวิเคราะห์สาเหตุของพฤติกรรมบุคคล
3. ทฤษฎีต้นไม้อัจฉริยะ
4. จิตลักษณะเดิมกับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ
 - 4.1 ความสุขใจกับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ
 - 4.2 ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนกับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ
 - 4.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ
5. จิตลักษณะตามสถานการณ์กับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ
 - 5.1 เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ
 - 5.2 เจตคติที่ดีต่ออาจารย์ผู้สอน
6. ลักษณะทางสังคมกับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ
 - 6.1 การมีแบบอย่างจากเพื่อนกับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ
 - 6.2 การสนับสนุนจากผู้ปกครองกับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ
 - 6.3 บรรยากาศในชั้นเรียนกับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ
7. ลักษณะชีวสังคมกับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ
 - 7.1 เพศกับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ
 - 7.2 วุฒิการศึกษาเดิมกับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ
 - 7.3 การศึกษาของผู้ปกครองกับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ
 - 7.4 ระดับชั้นปีกับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

1. พฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

คำว่า “พฤติกรรม” ได้มีผู้ให้ความหมายไว้หลายความหมาย เช่น สมโภชน์ เขียมสุภาชาติ (2550: 2) กล่าวว่า พฤติกรรม (Behavior) หมายถึง สิ่งที่บุคคลกระทำ แสดงออก ตอบสนองหรือโต้ตอบสิ่งใดสิ่งหนึ่งในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งที่สามารถสังเกตได้ วัดได้ตรงกัน ด้วยเครื่องมือที่เป็นวัตถุวิสัย ไม่ว่าจะการแสดงออกหรือการตอบสนองนั้นจะเกิดขึ้นภายในหรือเกิดขึ้นภายนอกร่างกาย เช่น การวิ่ง การอ่านหนังสือ การเต้นของหัวใจ การกระตุกของกล้ามเนื้อ เป็นต้น กัญญา สุวรรณแสง (2544 : 92) ได้กล่าวว่า พฤติกรรม คือ กิริยาอาการ บทบาท ลีลา ท่าทาง การประพฤติ ปฏิบัติ การกระทำที่แสดงออกให้ปรากฏสัมผัสได้ด้วยประสาทสัมผัสทางใดทางหนึ่ง ใน 5 ทวาร คือ โสต สัมผัส จักขุสัมผัส ชิวหาสัมผัส ฆานสัมผัส และทางผิวหนัง หรือมิฉะนั้นก็สามารถวัดได้ด้วยเครื่องมือ เช่นเดียวกันกับระพินท์ ฉายวิมล (ม.ป.ป. : 26-27) ได้กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำของมนุษย์ทุกอย่าง ไม่ว่าจะการกระทำนั้นผู้กระทำรู้ตัวหรือไม่รู้ตัว และไม่ว่าคนอื่นจะสังเกตการกระทำนั้นได้หรือไม่ก็ตาม เช่น การพูด การเดิน การกระพริบตา การได้ยิน การเข้าใจ การคิด เป็นต้น ต่างก็เป็นพฤติกรรมทั้งนั้น โดยที่พฤติกรรมแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) พฤติกรรมภายนอก (Overt Behavior) มีลักษณะเป็นพฤติกรรมที่ผู้อื่นสามารถสังเกตได้ วัดได้ นับได้ ซึ่งแยกออกได้เป็นพฤติกรรมที่ผู้อื่นสังเกตได้โดยไม่ต้องใช้เครื่องมือช่วย (Morel Behavior) เพียงแต่ใช้การสังเกต เช่น การเดิน การร้องไห้ หน้าแดง เป็นต้น และพฤติกรรมที่ต้องใช้เครื่องมือหรือการวิเคราะห์ทางวิทยาศาสตร์ (Molecular Behavior) เช่น การทำงานของคลื่นสมองขณะใช้ความคิด การเปลี่ยนแปลงของสารเคมี เช่น ปริมาณน้ำตาลในกระแสเลือด เป็นต้น 2) พฤติกรรมภายใน (Covert Behavior) คือ พฤติกรรมความคิดของบุคคลแต่ละบุคคล ซึ่งผู้อื่นไม่สามารถสังเกตได้ เช่น ความรู้สึก ความรัก ความจำ การตัดสินใจ เจตคติ เป็นต้น

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกของบุคคลที่เกิดขึ้นภายในหรือภายนอกร่างกายเพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้า และสามารถสังเกตได้ วัดได้ตรงกัน

พฤติกรรมการเรียนจัดเป็นพฤติกรรมการทำงานที่ได้รับมอบหมายตามบทบาทหน้าที่ในสถานภาพของเยาวชนในวัยเรียน หน้าที่สำคัญนี้ได้รับมอบหมายจากครอบครัวและสังคม ซึ่งพฤติกรรมการเรียนเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของตนขณะเรียนด้วยความมุ่งมั่นตั้งใจ ขยันหมั่นเพียร พยายามทำหน้าที่ต่าง ๆ อย่างเต็มความสามารถ อดทนต่อสู้ต่ออุปสรรค เพื่อให้การเรียนบรรลุผลสำเร็จตามที่คาดหวังไว้ (กิตติรัตน์ ชัยรัตน์. 2547: 9) มีนักวิชาการให้ความหมายของพฤติกรรมการเรียนไว้หลากหลาย เช่น เบคอน (Bacon. 1989: 1289-A) ศึกษาพบว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมการเรียนที่ดีจะมีคุณลักษณะ 6 ประการ คือ 1) การทำกิจกรรมการเรียน

2) การเชื่อฟังครู 3) การตั้งใจเรียน 4) การเรียนหรือการศึกษาค้นคว้า 5) การพยายามเรียน และ 6) การทำงานที่ได้รับมอบหมายหรือเลือกทำ สำหรับการศึกษาพฤติกรรมการเรียนในประเทศไทยได้มี นักวิชาการและผู้ที่ทำการศึกษาวิจัยไว้หลายท่านที่ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมการเรียน เช่น ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ (2541: 12) สรุปไว้ว่า พฤติกรรมการเรียนย่อมเป็นพื้นฐานที่จะสร้างให้เกิดนิสัยในการเรียนได้ เมื่อพฤติกรรมเกี่ยวกับการเรียนนั้นได้ปฏิบัติบ่อยครั้งหรือเป็นประจำ การพัฒนาพฤติกรรมเรียนไม่ว่าจะเป็นการรู้จักใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพ การจดบันทึก การทำการอ่าน หรือการเตรียมตัวสอบ ย่อมจะนำไปสู่การพัฒนาหรือการสร้างนิสัยในการเรียนหรือ พฤติกรรมการเรียนที่ปฏิบัติเป็นประจำ ซึ่งมีความหมายสอดคล้องกับกึ่งกาญจน์ ปานทอง (2545: 19) พระมหาสุชาติ ไหมอ่อน (2550: 13) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมการเรียน หมายถึง การปฏิบัติตัวของนักศึกษาในขณะที่เรียนและหลังจากเลิกเรียนแล้วได้อย่างเหมาะสม อันได้แก่ การตั้งใจเรียน การเข้าชั้นเรียน การอ่านหนังสือ การทบทวนการเรียน การทำงานที่ได้รับมอบหมาย การส่งงานตามกำหนดเวลา อุมาพร นาคะวัจนะ (2547: 8) ให้ความหมายของพฤติกรรมเรียน เป็นการกระทำหรือการแสดงออกถึงความเอาใจใส่ในการเรียนของบุคคล ซึ่งการกระทำหรือการแสดง ออกเป็นประจำในเวลาเรียนจะส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีได้ เช่นเดียวกับ สุพัตรา ผลรัตนไพบูลย์ (2550: 11) สรุปว่า พฤติกรรมการเรียน หมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกถึงความเอาใจใส่ในการเรียนของผู้เรียนในขณะที่เรียนทั้งในและนอกห้องเรียน รวมถึงการกระทำที่ทั้งผู้เรียนเองและคนอื่น ไม่สามารถสังเกตหรือมองเห็นการกระทำในขณะที่เรียนนั้นได้ ส่วนภัทธสิริณี เสวตไอยาราม (2549: 12) เป็นการให้ความหมายของพฤติกรรมเรียนที่เหมาะสม หมายถึง การกระทำหรือวิธีการที่ผู้เรียนแสดงออกเพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้าในขณะที่เรียน ตลอดจนมีการวางแผนในการจัดระบบ การเรียนที่เหมาะสม และการทำงานเพื่อส่งเสริมการเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติให้ความหมายของพฤติกรรมเรียนสาระวิทยาศาสตร์ว่า หมายถึง การปฏิบัติของนักเรียนที่ทำให้ผลการเรียนสาระวิทยาศาสตร์ดี แบ่งออกเป็น 3 ตัวแปร ตามช่วงเวลาการเรียน คือ 1) พฤติกรรมเตรียมตัวก่อนเรียน หมายถึง การแสดงพฤติกรรมของ นักเรียนที่ได้สร้างความพร้อมให้แก่ตนเองก่อนที่จะเข้าเรียนในสาระวิทยาศาสตร์ในชั้นเรียน การจัด ตารางเรียนและเตรียมอุปกรณ์ที่ถูกต้องครบถ้วนเพื่อใช้ในการเรียนสาระวิทยาศาสตร์ การศึกษาหา ความรู้ อ่านและพยายามทำความเข้าใจในรายละเอียดของเนื้อหา แบบเรียนจากเอกสารตำรา หรือ สื่อวิทยาศาสตร์ประเภทต่าง ๆ ล่วงหน้า ตลอดจนการคิดโจทย์ปัญหาขึ้นมาเองเพื่อเตรียมถาม ครูผู้สอนวิทยาศาสตร์ในชั้นเรียน 2) พฤติกรรมขณะเรียนในชั้นเรียน หมายถึง การแสดงพฤติกรรมของ นักเรียนโดยการติดตามการสอนของครู ให้ความสนใจ การมีการสาธิตที่ดีในการเรียน การอภิปราย ชักถามครูผู้สอนในเนื้อหาที่ไม่เข้าใจ อ่านตำรา จดคำอธิบายประกอบการเรียนจากครู ร่วมกิจกรรม

กลุ่มเกี่ยวกับสาระวิทยาศาสตร์ การยกมือตอบคำถาม การเตรียมคำถาม ไม่ทำพฤติกรรมนั่งเหม่อลอย ขาดสมาธิในการเรียน คุยกับเพื่อน แอบนำเอาวิชาอื่นขึ้นมาทำ หรือการนอนหลับในชั้นเรียน และ 3) พฤติกรรมหลังเรียน หมายถึง การแสดงพฤติกรรมของนักเรียนในการทำแบบฝึกหัดหรืองานในเนื้อหาสาระวิทยาศาสตร์ที่อาจจะเป็นการศึกษาค้นคว้า การเข้าห้องสมุด การทำรายงาน การทำการบ้านและศึกษาข้อผิดพลาดด้วยตนเอง การใช้เวลาในการอ่านตำรา การสอบถามเนื้อหาที่ไม่เข้าใจจากครูผู้สอนหลังชั่วโมงเรียน การทบทวนเนื้อหาวิชาที่ครอบคลุมหมายให้นักเรียนนำไปทำให้เสร็จ แล้วนำมาส่งครูตามวันเวลาที่กำหนด การทบทวนเตรียมตัวเพื่อสอบ การทำบันทึกย่อเพื่อใช้ในการทบทวนด้วยตนเอง รวมทั้งศึกษาเรียนรู้เพิ่มเติมเพื่อทบทวนเฉพาะสาระวิทยาศาสตร์ การตามงานเมื่อมีความจำเป็นต้องขาดเรียน และยังมีงานวิจัยของ สุमितตรา เจริมพันธ์ (2545: 47-48) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมการเรียนคณิตศาสตร์ หมายถึง การปฏิบัติของนักเรียนที่ทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตัวแปร คือ พฤติกรรมการเตรียมตัวก่อนเรียน หมายถึง การแสดงพฤติกรรมของนักเรียนที่ได้สร้างความพร้อมให้แก่ตนเองก่อนที่จะเข้าเรียนในบทเรียนคณิตศาสตร์ เช่น การเรียนพิเศษล่วงหน้า การอ่านบทเรียนมาล่วงหน้า การท่องสูตร การหาหนังสือแบบทดสอบเพื่อฝึกทักษะในการแก้โจทย์ปัญหาล่วงหน้า หรือการเตรียมอุปกรณ์การจัดตารางเรียน การเตรียมคำถามเพื่อถามครูในชั้นเรียน การเตรียมงานที่ต้องส่งในชั่วโมงที่ครูกำหนด รวมทั้งการสอบถามบทเรียนที่จะเรียนในชั่วโมงต่อไป การเข้าห้องสมุดเพื่อศึกษาเนื้อหาล่วงหน้า และการหาความรู้จากสื่อการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ล่วงหน้า เป็นต้น พฤติกรรมขณะเรียนในชั้นเรียน หมายถึง การแสดงพฤติกรรมของนักเรียนขณะเรียนวิชาคณิตศาสตร์ในชั้นเรียน เช่น การตั้งใจเรียน การมีส่วนร่วมกิจกรรมกลุ่ม การแสดงความคิดเห็นอภิปรายในเนื้อหาที่กำลังเรียน การมีสมาธิที่ดีในขณะที่ครูสอน การมีอุปกรณ์ครบครัน การทำงานที่ครูมอบหมายทันที และส่งงานได้ตามที่ครูกำหนด การจดบันทึกเนื้อหาที่เรียน การไม่นั่งหลับขณะเรียน การรับประทานขนม พูดคุยกับเพื่อนขณะเรียน และการเข้าเรียนให้ตรงเวลา เป็นต้น พฤติกรรมหลังเรียน หมายถึง การแสดงพฤติกรรมของนักเรียนในการทำแบบฝึกหัดหรืองานในเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์หลังจากเรียนในชั้นเรียนมาแล้ว เช่น การเรียนพิเศษเพิ่มเติมเพื่อทบทวน การทำการบ้านด้วยตนเอง และเสร็จทันส่งตามที่ครูกำหนด การทำโครงการหรือรายงาน การใช้เวลาในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม การฝึกทักษะในการทำโจทย์แบบฝึกหัดเพิ่มเติม การตามงานเมื่อขาดเรียน การเข้าห้องสมุด การแบ่งเวลาเพื่อทบทวนบทเรียน และการเตรียมตัวในการสอบ เป็นต้น นอกจากนี้แล้ว ยังมีผู้ให้ความหมายของการศึกษาเล่าเรียนอย่างมีความรับผิดชอบ เช่น กรมสามัญศึกษา (2526: 66) ให้ความหมายไว้ว่า หมายถึง การศึกษาเล่าเรียนจนประสบความสำเร็จด้วยความขยันหมั่นเพียร อดทน เข้าห้องเรียนและส่งงานตรงตามเวลาที่นัดหมาย เมื่อมีปัญหาหรือไม่เข้าใจในบทเรียนก็พยายามศึกษาค้นคว้า ชักถาม

ให้เข้าใจ เมื่อทำแบบฝึกหัดผิดก็ยอมรับว่าผิด แล้วพยายามแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องด้วยตนเองอยู่เสมอ มีผลการเรียนผ่านทุกวิชาในทุกภาคเรียน และ ญัฐพล แยมสะอาด (2551: 9) ได้กล่าวว่า นิสัยในการเรียน คือ พฤติกรรมหรือการแสดงออกที่เกี่ยวกับการศึกษาเล่าเรียน โดยเฉพาะวิธีการในการเรียน การรู้จักใช้เวลาว่าง การปฏิบัติตน ซึ่งปฏิบัติเป็นประจำในการเรียน เกิดจากการเรียนรู้และสามารถปรับปรุงแก้ไขได้ด้วยวิธีการที่เหมาะสม

จากการประมวลความหมายที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่า พฤติกรรมการเรียนหมายถึง การแสดงออกของนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้านตามช่วงเวลา คือ การปฏิบัติตนของนักศึกษาก่อนเรียน ได้แก่ 1) เตรียมศึกษาบทเรียนก่อนเข้าชั้นเรียน 2) การปฏิบัติตนขณะอยู่ในชั้นเรียน ได้แก่ นำหนังสือและอุปกรณ์การเรียนมาให้พร้อมและครบถ้วน ตั้งใจฟังขณะอาจารย์อธิบายบทเรียนและจดบันทึกถ้ามีข้อสงสัยจะซักถาม 3) การปฏิบัติตนหลังเลิกเรียน ได้แก่ ทบทวนบทเรียน ทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเองให้เสร็จและส่งตามกำหนดเวลา อ่านหนังสือก่อนสอบ

ตามที่ได้กล่าวมาข้างต้น เป็นความหมายของพฤติกรรมการเรียนใน 3 ด้านเท่านั้น แต่การศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจพฤติกรรมการเรียนที่มีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี เนื่องจากวิชาบัญชีเป็นวิชาในสายวิชาชีพ ซึ่งการเรียนเป็นการฝึกให้ผู้เรียนได้รู้จักคิดวิเคราะห์สาเหตุและแนวทางในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการทำงาน เป็นผู้ที่มีความละเอียด รอบคอบ มีความเที่ยงตรง อดทนอดกลั้น และมีการพัฒนาตนเองตลอดเวลา นักศึกษาเมื่อจบการศึกษาจะเป็น “นักบัญชี” ถือเป็นอาชีพหนึ่งที่ต้องอาศัยความสามารถเฉพาะทางและร่ำเรียนมาโดยตรง ปัจจุบันการบัญชีเข้ามามีบทบาทอย่างมากทั้งในภาคเอกชนและภาครัฐบาล เพราะทุกหน่วยงานจะต้องเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางการเงิน (Financial Activities) นับตั้งแต่องค์กรขนาดเล็กไปจนถึงองค์กรขนาดใหญ่ และรวมถึงบุคคลธรรมดา (รัศมีพร พงษ์พงษ์ : 2553) ดังนั้น นักศึกษาที่จะจบการศึกษาไปเป็นนักบัญชีจะต้องเป็นบุคคลที่มีความรู้ในด้านต่าง ๆ พร้อมทั้งมีความเชี่ยวชาญในงานด้านบัญชี สามารถจัดทำบัญชีให้ถูกต้องตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป และเป็นที่ยอมรับของตลาดแรงงาน บุคคลนั้นจะต้องมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ตลอดจนมีทักษะในวิชาชีพบัญชี และได้ประมวลเอกสารเกี่ยวกับประสิทธิภาพ ดังนี้

คำว่า ประสิทธิภาพ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525 ได้ให้ความหมายของคำว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง ความสามารถที่ทำให้เกิดผลในการทำงาน ตามทฤษฎีองค์การแบบคลาสสิก (Classical organization theory) หรือทฤษฎีแบบดั้งเดิม (Tradition viewpoint theory) ได้ให้ความหมายของคำว่า “ประสิทธิภาพ” ไว้ดังนี้ ประสิทธิภาพ หมายถึง วิธีการจัดสรรทรัพยากรเพื่อให้เกิดความสิ้นเปลืองน้อยที่สุด โดยสามารถบรรลุจุดมุ่งหมายโดยใช้ทรัพยากรน้อยที่สุด

กล่าวคือ เป็นการใช้โดยมีเป้าหมายคือประสิทธิผล หรือให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้สูงสุดจึงเรียกได้ว่า “ทำสิ่งต่าง ๆ ให้ถูกต้อง” (Doing things right) (วรรณวิมล ศรีหิรัญ: 2553)

แนวความคิดในเรื่องประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานในเชิงสังคมศาสตร์ หมายถึง ปัจจัยนำเข้าซึ่งพิจารณาถึง ความพยายาม ความพร้อม ความสามารถ ความคล่องแคล่วในการปฏิบัติงาน โดยพิจารณาเปรียบเทียบกับผลที่ได้ คือ ความพึงพอใจของผู้รับบริการหรือการบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ (อรรถวุฒิ ตัญญาวิทย์: 2544) และมีนักวิชาการได้ให้ความหมายดังนี้ อุทัย หิรัญโต (2525) กล่าวว่า ประสิทธิภาพในทางราชการ หมายถึง ผลการปฏิบัติงานที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจ และประโยชน์แก่มวลมนุษย์ (Human satisfaction and benefit produced) และยังคงพิจารณาถึงคุณค่าทางสังคมด้วย โดยการนำเวลาเข้ามาพิจารณาด้วย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แนวความคิดในเรื่องประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานในเชิงสังคมศาสตร์ โดยพิจารณาถึงความพยายาม ความพร้อม ความสามารถในการเรียนรู้ เพื่อให้ได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

จากการประมวลความหมายที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่าพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ หมายถึง การแสดงออกของนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้ได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง โดยแบ่งพฤติกรรมการเรียนออกเป็น 3 ด้าน ตามช่วงเวลาของการเรียน คือ พฤติกรรมการเตรียมตัวก่อนเรียน หมายถึง การแสดงพฤติกรรมของนักศึกษาก่อนที่จะเข้าชั้นเรียน การทำความเข้าใจในเนื้อหาก่อนเรียน การจัดตารางเรียน และเตรียมอุปกรณ์ที่ถูกต้องครบถ้วนเพื่อใช้ในการเรียน พฤติกรรมขณะเรียนในชั้นเรียน หมายถึง การแสดงพฤติกรรมของนักศึกษาโดยการตั้งใจเรียนขณะที่อาจารย์สอน การอภิปรายซักถามอาจารย์ผู้สอนในเนื้อหาที่ไม่เข้าใจ การเข้าชั้นเรียนสม่ำเสมอ พฤติกรรมหลังเรียน หมายถึง การแสดงพฤติกรรมของนักศึกษาในการทบทวนบทเรียน การทำงานที่ได้รับมอบหมายจากอาจารย์ผู้สอนและนำเสนอตามเวลาที่กำหนดการทบทวนเตรียมตัวเพื่อสอบรวมทั้งศึกษาเรียนรู้เพิ่มเติม การตามงานเมื่อมีความจำเป็นต้องขาดเรียน

การวัดพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ การศึกษาพฤติกรรมการเรียนนั้นได้มีผู้ศึกษาและสร้างแบบวัดเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราวัดประเมินค่าตามแบบของลิเคอร์ท ตัวอย่างเช่น สุमितตรา เจิมพันธ์ (2545: 64-66) ได้สร้างแบบวัดพฤติกรรมการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยแบ่งเป็น 3 แบบวัด คือ 1) แบบวัดพฤติกรรมการเตรียมตัวก่อนเรียน มีข้อคำถาม 10 ข้อ คำถามแต่ละข้อประกอบด้วยมาตราวัด 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 6.87-9.57 และค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .84 2) แบบวัดพฤติกรรมขณะเรียนในชั้นเรียน มีข้อคำถาม 10 ข้อ คำถามแต่ละข้อประกอบด้วยมาตราวัด 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 6.54-8.68 และค่าความ

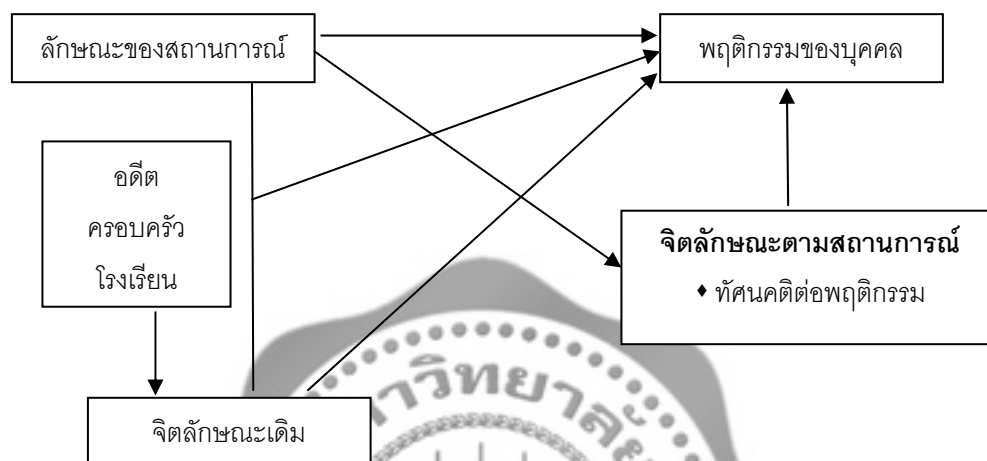
เชื่อมั่นด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .85 3) แบบวัดพฤติกรรมหลังเรียน มีข้อคำถาม 10 ข้อ คำถามแต่ละข้อประกอบด้วยมาตรวัด 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มีค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 6.27-9.59 และค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .86 ต่อมากิตติรัตน์ ชัยรัตน์ (2547: 71-73) ได้นำแบบวัดของสุमितตรา เจิมพันธ์ มาปรับปรุงใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็น นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งวัดพฤติกรรมการเรียนสาระวิทยาศาสตร์ จำนวนนักเรียน 604 คน แบ่งเป็น 3 แบบวัดเช่นเดียวกัน คือ 1) แบบวัดพฤติกรรมเตรียมตัวก่อนเรียน มีข้อคำถาม 10 ข้อ มีมาตรวัด 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .339-.721 และมีค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .73 2) แบบวัดพฤติกรรมขณะเรียนในชั้นเรียน มีข้อคำถามจำนวน 10 ข้อ คำถามแต่ละข้อประกอบด้วยมาตรวัด 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .434-.728 และมีค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .81 3) แบบวัดพฤติกรรมหลังเรียน มีข้อคำถาม 10 ข้อ คำถามแต่ละข้อประกอบด้วยมาตรวัด 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .488-.759 และมีค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .82 นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยของ อาคม ระดมสุข (2547) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9214 และในปีเดียวกันนี้ เชิดชาย ชูช่วยสุวรรณ ได้สร้างแบบวัดพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .85 ต่อมา ภัทรสิริณี เสวตไวยาราม (2549) ได้สร้างแบบวัดพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนพูลเจริญวิทยาคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7474 พระมหาสุชาติ ไหมอ่อน (2550) สร้างแบบวัดพฤติกรรมการเรียนของพระนิสิต คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8440 ญัฐพล แยมสะอาด (2551) สร้างแบบวัดพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่ การศึกษา 2 กรุงเทพมหานคร มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .869 และ ชลดา ยอดอ่วม (2552) สร้างแบบวัดพฤติกรรมเรียนที่เหมาะสม วิชาสังคมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .833 สำหรับงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยสร้างแบบวัดขึ้นตามนิยามปฏิบัติการที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรมเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ พฤติกรรมการเตรียมตัวก่อนเรียน พฤติกรรมขณะเรียนในชั้นเรียน และพฤติกรรม หลังเรียน มีลักษณะเป็นมาตรประเมินค่า 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย”

2. แนวคิดการวิเคราะห์สาเหตุของพฤติกรรมบุคคล

การที่บุคคลจะแสดงพฤติกรรมการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งนั้น มีสาเหตุมาจากหลายปัจจัย การศึกษาสาเหตุของพฤติกรรมของมนุษย์จึงต้องอาศัยความรู้จากเนื้อหาวิชาหลายด้านรวมกัน เพื่อนำไปสู่การเข้าใจ ทำนายและพัฒนาพฤติกรรมของมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การศึกษาสาเหตุพฤติกรรมมนุษย์ สามารถศึกษาได้จากสาเหตุ 2 ประการ คือ 1) ปัจจัยภายในตัวบุคคล ได้แก่ ลักษณะทางจิตใจของมนุษย์ เช่น ทักษะสติ บุคลิกภาพ แรงจูงใจ และการรับรู้ด้านต่าง ๆ 2) ปัจจัยภายนอกตัวบุคคล เช่น สภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรม โดยทั่วไปการวิเคราะห์สาเหตุของพฤติกรรมมนุษย์จะใช้รูปแบบใดรูปแบบหนึ่งใน 4 รูปแบบ คือ 1) รูปแบบที่เน้นจิตลักษณะ (Trait Model) คือ เน้นลักษณะภายในตัวบุคคล เป็นสาเหตุของพฤติกรรม ได้แก่ การศึกษาบุคลิกภาพของบุคคล 2) รูปแบบการวิเคราะห์พลวัตทางจิต (Psychodynamic Model) เป็นแนวคิดที่มุ่งศึกษาโครงสร้างทางจิตที่เป็นสาเหตุของพฤติกรรม ประกอบด้วย อิด (Id) อีโก้ (Ego) และซูปเปอร์อีโก้ (Superego) โครงสร้างทางจิตทั้งสามด้านนี้จะมีความขัดแย้งกันตลอดเวลา และแสดงออกมาในรูปของพฤติกรรมที่เหมาะสมและไม่เหมาะสม 3) รูปแบบสถานการณ์นิยม (Situational Model) มุ่งเน้นว่าพฤติกรรมของมนุษย์อาจแก้ไขได้ ปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงได้โดยอาศัยสถานการณ์แวดล้อมภายนอก เงื่อนไขทางสังคมและสิ่งเร้าต่าง ๆ ทำให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมออกมาในลักษณะต่าง ๆ กัน และ 4) รูปแบบปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism Model) มุ่งเน้นความสำคัญของปฏิสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางจิตใจของบุคคล (สาเหตุภายใน) กับสถานการณ์ที่บุคคลกำลังประสบอยู่ (สาเหตุภายนอก) ซึ่งส่งผลต่อพฤติกรรมมนุษย์ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2541: 105)

รูปแบบปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism Model) จะกำหนดสาเหตุของพฤติกรรมมนุษย์เป็น 4 ประการ คือ 1) ลักษณะสถานการณ์ 2) จิตลักษณะเดิม 3) จิตลักษณะเดิมมีอิทธิพลร่วมกับสถานการณ์ 4) จิตลักษณะตามสถานการณ์ จึงเป็นการอธิบายพฤติกรรมที่มุ่งเน้นความสำคัญของปฏิสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางจิตใจของบุคคล (ปัจจัยภายใน) กับสถานการณ์ที่เขาประสบอยู่ (ปัจจัยภายนอก) จัดเป็นรูปแบบที่พยายามจะอธิบายสาเหตุของพฤติกรรมมนุษย์อย่างครอบคลุมมากที่สุด ในปัจจุบันวิชาการทางจิตวิทยา โดยมีการศึกษาปฏิสัมพันธ์ใน 2 ลักษณะ ลักษณะแรกศึกษาปฏิสัมพันธ์เชิงสถิติวิเคราะห์หรือปฏิสัมพันธ์แบบกลไก (Mechanical Interaction) ซึ่งเป็นการศึกษาอิทธิพลร่วมระหว่างลักษณะทางจิตใจของผู้กระทำ 1 ตัวแปร กับสถานการณ์ที่กระทำ 1 ตัวแปร ซึ่งส่งผลต่อความแปรเปลี่ยนของคะแนนพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งในบุคคล การวิเคราะห์สามารถวิเคราะห์ได้โดยการวิเคราะห์แบบ ANOVA โดยมีตัวแปรทางจิตและสถานการณ์ที่เป็นตัวแปรต้นและพฤติกรรมเป็นตัวแปรตาม ลักษณะที่สอง ศึกษาปฏิสัมพันธ์เชิงจิตลักษณะตามสถานการณ์ (Organismic Interaction) หมายถึง การศึกษาลักษณะทางจิตของบุคคลที่แปรเปลี่ยนไปตาม

สถานการณ์หรือมีความไวต่อสถานการณ์ที่บุคคลเผชิญ ลักษณะทางจิตนี้เป็นผลมาจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางจิตใจเดิมกับสถานการณ์ปัจจุบันของบุคคล ทำให้เกิดลักษณะจิตตามสถานการณ์ในบุคคลนั้นซึ่งปฏิสัมพันธ์ที่เกิดภายในจิตใจของบุคคล ตัวอย่างเช่น การที่ประชาชนมีเจตคติที่ดีต่อการรักษาความสะอาดท้องถนน อาจเกิดจากการรณรงค์ไม่ทิ้งขยะในท้องถนนของฝ่ายเทศบาล (งามตา วนิทานนท์. 2540)

ภาพประกอบ 1 แสดงการวิเคราะห์สาเหตุของพฤติกรรมด้วยรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism Model)

ที่มา: ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2541: 105)

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แนวการวิเคราะห์สาเหตุของพฤติกรรมแบบปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism model) เป็นแนวเบื้องต้นในการประมวลเอกสารเพื่อกำหนดตัวแปรเชิงเหตุในการอธิบายพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษา จากการวิเคราะห์สาเหตุตามแนวทฤษฎีดังกล่าว สามารถแบ่งปัจจัยเชิงเหตุของพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพได้ 3 กลุ่ม คือ 1) จิตลักษณะเดิมของนักศึกษา ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้ศึกษาตัวแปรลักษณะทางจิตที่อยู่บนพื้นฐานของทฤษฎีต้นไม้อัจฉริยะ ซึ่งตัวแปรลักษณะทางจิตที่ศึกษาประกอบด้วย ความสุขใจ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 2) จิตลักษณะตามสถานการณ์ คือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรม การเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ เจตคติที่ดีต่ออาจารย์ผู้สอน 3) ลักษณะทางสังคม ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้ศึกษาตัวแปรลักษณะทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษา ประกอบด้วย การมีแบบอย่างจากเพื่อน การสนับสนุนจากผู้ปกครอง บรรยากาศในชั้นเรียน ปัจจัย

ด้านจิตลักษณะที่ใช้ในงานวิจัยนี้ได้นำมาจากทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม ซึ่งแสดงถึงสาเหตุของพฤติกรรมเป็นคนดีและคนเก่งของศาสตราจารย์ ดร.ดวงเดือน พันธุมนาวิน ซึ่งเป็นทฤษฎีที่สรุปลักษณะทางจิตใจจากงานวิจัย หลายสิบเรื่องที่ศึกษาคนไทยในสถานการณ์ต่าง ๆ และพฤติกรรมการเรียนเป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ทำให้นักศึกษามีลักษณะของคนดี คนเก่งในสังคมต่อไป ในการศึกษาถึงสาเหตุของพฤติกรรมการเรียนในครั้งนี้ จึงได้ศึกษาตามทฤษฎีต้นไม้จริยธรรมที่ตั้งบนพื้นฐานวิชาการทางการวิจัย

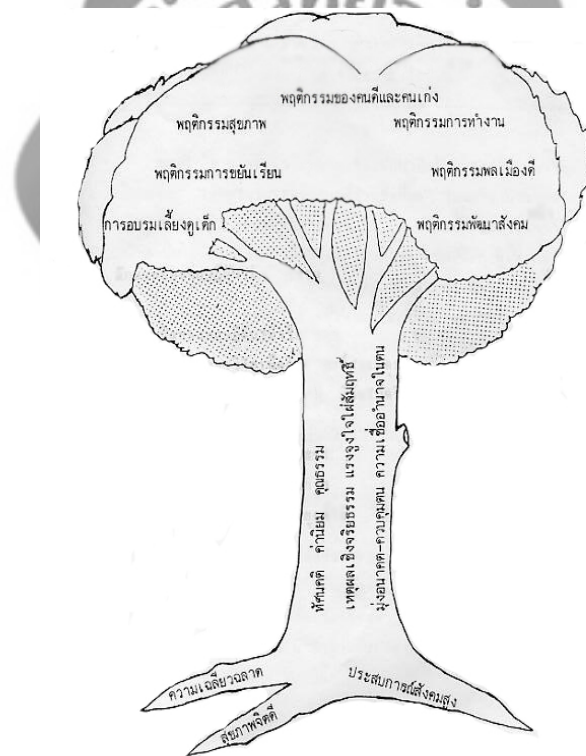
3. ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม

ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม เกิดจากการประมวลผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาสาเหตุของพฤติกรรมต่าง ๆ ของคนไทย ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ อายุตั้งแต่ 6 ถึง 60 ปี จำนวนมาก โดย ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2543) กลุ่มตัวอย่างเป็นคนไทยที่ถูกศึกษารวมหลายพันคนทั้งในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด โดยผู้ที่มีพฤติกรรมในปริมาณที่ต่างกันที่นำมาเปรียบเทียบกันนี้ จะต้องเป็นผู้ที่อยู่ในสถานการณ์เดียวกัน หรือคล้ายคลึงกันด้วย เพื่อศึกษาอิทธิพลทางจิตใจต่อพฤติกรรมเป็นสำคัญ

ลักษณะของทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรมมี 3 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นดอกและผลของต้นไม้ ส่วนลำต้น และส่วนราก (ดูภาพประกอบ 2) ในส่วนแรก คือ ดอกและผล แสดงถึงพฤติกรรมคนดีและคนเก่ง ซึ่งหมายถึง การไม่เบียดเบียนตนเอง การไม่เบียดเบียนผู้อื่น รับผิดชอบ ต่อหน้าที่ และอาสาพัฒนาสังคม ผลที่เป็นพฤติกรรมต่าง ๆ ที่น่าปรารถนานี้มีสาเหตุอยู่ 2 กลุ่ม คือ กลุ่มแรก สาเหตุทางจิตใจที่เป็นส่วนลำต้นของต้นไม้ อันประกอบไปด้วยจิตลักษณะ 5 ด้าน คือ 1) เหตุผลเชิงจริยธรรม 2) การมุ่งอนาคตควบคุมตน 3) ความเชื่ออำนาจในตน 4) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และ 5) เจตคติ คุณธรรม และค่านิยม (ที่เกี่ยวกับพฤติกรรมนั้น ๆ) ถ้าต้องการเข้าใจอธิบาย ทำนายและพัฒนาพฤติกรรมชนิดใดจะต้องใช้จิตลักษณะบางด้าน หรือทั้ง 5 ด้านนี้ประกอบกันจึงจะเป็นผลดีที่สุด กลุ่มที่สอง คือ สาเหตุทางจิตใจที่เป็นรากของลำต้น ซึ่งเป็นส่วนที่สามของต้นไม้จริยธรรม มี 3 ด้าน คือ 1) สติปัญญา 2) ประสบการณ์ทางสังคม และ 3) สุขภาพจิต จิตลักษณะทั้งสามนี้อาจใช้เป็นสาเหตุของการพัฒนาจิตลักษณะ 5 ประการ ได้อย่างสมบูรณ์ นอกจากนั้นบุคคลยังมีความพร้อมที่จะรับการพัฒนาจิตลักษณะ 5 ด้านนี้ โดยวิธีอื่น ๆ ด้วย ฉะนั้น จิตลักษณะพื้นฐาน 3 ประการ จึงเป็นสาเหตุของพฤติกรรมคนดีและคนเก่งนั่นเอง นอกจากนี้ จิตลักษณะ 3 ประการที่ราก อาจเป็นสาเหตุร่วมกับจิตลักษณะ 5 ประการที่ลำต้น เพื่อใช้อธิบาย ทำนาย และพัฒนาพฤติกรรมได้ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2543: 3-4)

ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรมนี้ ใช้เป็นประโยชน์ในการวิจัยและพัฒนาคนไทยหลายประการ ประโยชน์ประการหนึ่ง คือ ใช้เป็นกรอบในการกำหนดลักษณะทางจิตใจ ที่เป็นสาเหตุสำคัญของ พฤติกรรมคนดี และคนเก่ง คือ จิตลักษณะสำคัญ 8 ประการ ที่เป็นแก่นของจิตใจคนไทย จิตลักษณะเหล่านี้จะเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่พึงปรารถนาต่าง ๆ มากมาย ถ้าพัฒนาจิตลักษณะ เหล่านี้ จะก่อให้เกิดผลดีต่อพฤติกรรมคนดี คนเก่ง

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยจึงคาดว่าจิตลักษณะเดิมบางประการร่วมกับลักษณะทางสังคม และ ลักษณะทางจิตตามสถานการณ์บางประการ ซึ่งเป็นสาเหตุของพฤติกรรมตามทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม น่าจะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งตัวแปรจิตลักษณะเดิมที่มาจาก ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม ประกอบด้วย ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จิตลักษณะตามสถานการณ์ ประกอบด้วย เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ และเจตคติที่ดีต่ออาจารย์ผู้สอน

ภาพประกอบ 2 ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม แสดงพื้นฐานและองค์ประกอบทางจิตใจที่นำไปสู่พฤติกรรมทางจริยธรรม

ที่มา: ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2543. *ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม: การวิจัยและพัฒนาบุคคล*. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

4. จิตลักษณะเดิมกับพฤติกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

พฤติกรรมกรเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์ เพราะต้องมีความอดทนตลอดระยะเวลาที่กำลังเรียนหนังสืออยู่และเมื่อประพฤตินั้นติดเป็นนิสัยแล้ว จะทำให้พฤติกรรมที่ตั้งใจในการทำงานเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต ด้วยเหตุนี้ผู้ปกครอง ครูอาจารย์จึงต้องการให้เด็กมีพฤติกรรมนี้อยู่ในตัวเอง ซึ่งจะทำให้มีลักษณะของคนดี คนเก่ง ในสังคมต่อไป ในการศึกษาถึงสาเหตุของพฤติกรรมกรเรียนนี้ ได้ศึกษาตามทฤษฎีต้นไม้อัจฉริยะ ทฤษฎีนี้เป็นที่ยอมรับอย่างดีทั้งจากนักวิชาการและนักปฏิบัติเพื่อการพัฒนาบุคคลและสังคมไทย จึงมีผลงานวิจัยที่สร้างสรรค์ของอาจารย์และนักวิชา ตลอดจนนักพัฒนาและนิสิตนักศึกษาหลายสถาบัน ซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์ทางวิชาการ เช่น การเรียน การสอน และการวิจัยในประเทศ งานวิจัยที่ใช้ทฤษฎีต้นไม้อัจฉริยะ เพื่อใช้ในการหาสาเหตุของพฤติกรรม มีหลายงานวิจัย เช่น งานวิจัยของมณูญ ภูษลิปเงิน (2547) ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรประหยัดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ใช้ตัวแปรทางจิตลักษณะเดิมจากทฤษฎีต้นไม้อัจฉริยะ 3 ตัวแปร ได้แก่ สุขภาพจิตดี แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ในปีเดียวกัน กิตติรัตน์ ชัยรัตน์ ได้ศึกษาประสบการณ์ในการเข้าค่ายวิทยาศาสตร์และลักษณะจิตใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรเรียนสาระวิทยาศาสตร์ ใช้ตัวแปรทางจิตลักษณะเดิมจากต้นไม้อัจฉริยะ 3 ตัวแปร ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน และเจตคติเชิงจิตวิทยาศาสตร์ ส่วนงานวิจัยของสุจินดา มุลผล (2548) ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางพุทธและพฤติกรรมกตัญญูเทวทียของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนารกุลของวัดในพระพุทธศาสนา ศึกษาตัวแปรลักษณะทางจิต 3 ตัวแปร คือ ทศนคติที่ติดต่อด้านพุทธ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน และความเชื่ออำนาจในตน และอ้อมเดือน สดมณี และอุษา ศรีจินดารัตน์ (2549) ศึกษาปัจจัยด้านจิตสังคมและความสุขใจที่เกี่ยวกับพฤติกรรมกรทำงานของครูในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ลักษณะทางจิต 4 ตัวแปร ได้แก่ ความเชื่ออำนาจในตน อิทธิบาท 4 ความสุขใจ และเจตคติต่อการปฏิรูปการศึกษา ปัทมา เกตุอำ (2550) การศึกษาลักษณะทางสังคม-จิตใจที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมตามหลักศีลธรรมและพุทธศาสนาของเยาวชนในสถานพินิจ ศึกษาตัวแปรลักษณะทางจิต 3 ตัวแปร คือ ลักษณะมุ่งอนาคต ควบคุมตน สุขภาพจิต และความเชื่ออำนาจในตน

ดังนั้น ในงานวิจัยนี้ จะทำการศึกษาตัวแปรจิตลักษณะที่เป็นสาเหตุของพฤติกรรมกรเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งตัวแปรเหล่านี้ส่วนหนึ่งเป็นจิตลักษณะเดิมซึ่งมาจากทฤษฎีต้นไม้อัจฉริยะ ได้แก่ ความสุขใจ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

4.1 ความสุขใจกับพฤติกรรมกรเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

ความสุขใจมีการกล่าวถึงกันตั้งแต่สมัยเริ่มแรกของการเกิดมีมนุษย์ในโลก เพราะเมื่อมนุษย์เกิดมาโดยธรรมชาติได้สอนให้มนุษย์ต่อสู้กันและรบกับสภาพแวดล้อมเพื่อการอยู่รอดของตัวมนุษย์เอง และในชีวิตของมนุษย์นั้นมนุษย์แต่ละบุคคลย่อมมีสภาพ บทบาท และวิถีชีวิตที่แตกต่างกัน ฉะนั้นทุกชีวิตจึงคลุกเคล้าด้วยความสุข ความทุกข์ แม้ชีวิตมีหลายรสชาติแต่มนุษย์สามารถแสวงหาความสุขได้ (สุวดี แยมเกษร: 2547)

แนวคิดและปรัชญาเกี่ยวกับความสุข

ปัจจุบันเราพบคำว่า “ความสุข” ที่นำมาใช้กันอย่างแพร่หลายมากขึ้น มีการกล่าวกันตั้งแต่สมัยกรีกว่า ความสุขหรือชีวิตที่ดีขึ้นอยู่กับตัวมนุษย์เองที่จะพัฒนาชีวิตของเขาให้เป็นไปตามธรรมชาติของมนุษย์ที่ต้องการในความสุข ซึ่งมีระบบของสังคมเป็นเพียงส่วนช่วยสนับสนุนให้มนุษย์พัฒนาให้มีความสุขหรือชีวิตที่ดีตามกฎเกณฑ์ของสังคม

สำหรับประเทศไทยมีหลักฐานปรากฏการณ์กล่าวถึงความสุขหรือชีวิตที่ดีนั้นอยู่ในศาสนาต่าง ๆ ดังเช่น ศาสนาพุทธ กล่าวถึง ความสุขหรือชีวิตที่ดี คือ ความสุขของบุคคลต้องสอดคล้องกับสังคม ทำตัวเองให้ดี รักตัวเอง และรักผู้อื่นด้วย ทางด้านศาสนาคริสต์ กล่าวถึงความสุขหรือการดำเนินชีวิตที่ดี คือ ความสุขที่เกิดจากความรักอันเสียสละโดยเมื่อมนุษย์มีความรักต่อพระเจ้าและมีความรักต่อเพื่อนมนุษย์แล้วชีวิตจะมีความสุข ความสุขในศาสนาอิสลามกล่าวว่า ความสุขที่ดีนั้นขึ้นอยู่กับตัวมนุษย์โดยภายในตัวของมนุษย์นั้น ต้องประกอบด้วย 3 ด้าน คือ ด้านความศรัทธา ด้านความรู้ และด้านการกระทำในสิ่งที่ดีงามถูกต้องตามคำสอนของศาสนาอิสลาม แล้วมนุษย์จะมีความสุขหรือชีวิตที่ดี (สนั่น ราชทิพย์: 2542)

การศึกษาแนวความคิดปรัชญาความสุข มุ่งเน้นความสุขไปที่ตัวมนุษย์เพราะมีความเชื่อว่าธรรมชาติของมนุษย์ย่อมแสวงหาความสุขได้ด้วยตนเอง มนุษย์มีอิสระสามารถเลือกกระทำหรือไม่กระทำการต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง แม้จะขัดกับสังคมก็ตาม การที่มนุษย์จะมีความสุขย่อมสามารถทำได้เสมอไม่ต้องรอให้เปลี่ยนแปลงสังคมเสียก่อน สังคมไม่เป็นเครื่องบังคับให้ชีวิตมีความสุข แต่สังคมก็ไม่ใช่อุปสรรคในการหาความสุขของมนุษย์ได้ มนุษย์มีความสุขได้ด้วยตนเองโดยการดำเนินชีวิตด้วยสติสัมปชัญญะ เมื่อแนวคิดปรัชญาของความสุขมุ่งเน้นที่ตัวมนุษย์เป็นสำคัญ คือ ความสุขจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมนุษย์จะต้องรู้จักตนเอง ปรักตนเองและขัดเกลาร่างกายตนเอง เมื่อตนเองมีความสุขแล้วก็จะช่วยเหลือผู้อื่นให้มีความสุขต่อไปได้ (สุวดี แยมเกษร : 2547)

ความหมายของความสุขใจ มีนักวิชาการต่าง ๆ พยายามให้คำจำกัดความหรือความสุขใจกันอย่างกว้างขวาง เช่น วิน ไฮเวน (Veenhoven: 1980) ได้ให้ความหมายของความสุขใจ (Well-Being) ว่า คือ “ความพึงพอใจในชีวิต” (Life Satisfaction) หมายถึง ระดับที่บุคคลตัดสินค่า

โดยรวมของคุณภาพชีวิตในด้านความพึงพอใจหรือ “ชอบชีวิตของตนเองเพียงใด” ชีวิตโดยรวมประกอบด้วยด้านจิตใจและการรู้คิด ระดับความรู้สึกจิตใจ คือ มีความรู้สึกระดับที่ดีบ่อยเพียงใด มีความอึมอึม คือ ระดับที่รับรู้ว่าคุณเองบรรลุความคาดหวังในชีวิตเพียงใด นูการ์เทนและคนอื่น ๆ (Neugarten and others: 1961) กล่าวถึง ความสุขในมิติของความพึงพอใจในชีวิตว่า หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อตนเองใน 5 มิติ คือ 1) ความรู้สึกว่าเจงเบิกบานในการดำเนินชีวิตมีความพึงพอใจในสภาพที่เป็นอยู่ 2) การมีความตั้งใจและอดทนต่อชีวิตโดยการยอมรับว่าชีวิตมีคุณค่า 3) ความสอดคล้องแห่งความปรารถนาและการได้รับการตอบสนองตามเป้าหมาย 4) ความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเอง 5) การมีอารมณ์แจ่มใสที่แสดงออกถึงความสุขใจ และริฟฟ์ (Ryff. 1995) ได้กำหนดโมเดลของความพอใจและกำหนดความสุขเป็น 6 มิติ คือ 1) การยอมรับตน (Self acceptance) หมายถึง การประเมินตนเองในปัจจุบันและในอดีตทางด้านบวก 2) การพัฒนาตนเองในปัจจุบัน (Personal growth) หมายถึง การเป็นบุคคลที่มีการเติบโตและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง 3) การมีเป้าหมายในชีวิต (Purposes in life) หมายถึง การที่บุคคลมองเห็นว่าตนมีการดำเนินชีวิตอย่างมีจุดมุ่งหมายและมีความหมาย 4) การมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่น (Positive relations with others) หมายถึง เป็นผู้ที่มีความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์อย่างมีคุณภาพกับบุคคลอื่น 5) การจัดการสภาพแวดล้อม (environmental) หมายถึง การเป็นผู้มีความสามารถในการจัดการกับชีวิตและสิ่งแวดล้อมรอบตัวได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ 6) ความเป็นตัวของตัวเอง (Autonomy) หมายถึง การเป็นผู้มีความสามารถในการกำหนดทิศทางกระทำของตนเอง นอกจากนี้ ไดเนอร์ (Diener: 2000) กล่าวถึงความสุขใจ (Subjective Well-Being) หมายถึง ชีวิตที่ดีงามและหรือความรู้สึกที่ดีต่อตนเองที่ใช้วัดคุณภาพชีวิตทั้งด้านการคิดและจิตใจ ในปี 1984 ได้กล่าวถึงกลุ่มผู้ศึกษาความสุขใจหรือความพึงพอใจในชีวิตว่าสามารถแบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มแรกเป็นนักปรัชญาในอดีตที่กำหนดเกณฑ์ขึ้นมาตัดสินความพึงพอใจในชีวิตของบุคคลอื่น เช่น ความพึงพอใจในชีวิตเกิดจากการทำความดีหรือการเข้าร่วมพิธีทางศาสนา เกณฑ์ดังกล่าวแตกต่างกันไปตามวัฒนธรรมและยุคสมัย ดังเช่นในสมัยอริสโตเติลใช้ความดีเป็นมาตรฐานในการตัดสินชีวิตคนโดยไม่คำนึงถึงคุณภาพชีวิต บุคคลที่ประกอบคุณงามความดีในชีวิตจึงจะได้รับสิ่งที่เขาเรียกว่า ยูเดโมเนีย (Eudaemonia) ยูเดโมเนียเป็นเกณฑ์ทางสังคมที่ยุคอริสโตเติลตั้งขึ้นใช้ตัดสินความพึงพอใจในชีวิตของคนในสมัยนั้น กลุ่มที่ 2 เป็นนักสังคมศาสตร์ กลุ่มที่เชื่อว่าความพึงพอใจในชีวิตมาจากการประเมินคุณภาพชีวิตตามเกณฑ์ที่บุคคลเลือกเองมาเป็นมาตรฐานในการตัดสินชีวิตตนเอง แนวคิดนี้ได้รับความนิยมมากในศตวรรษที่ผ่านมา แต่แท้จริงแล้วมีผู้เห็นด้วยกับแนวคิดนี้มานานแล้ว นักสังคมศาสตร์ ศึกษาความพึงพอใจในชีวิตภายในขอบเขตของความผาสุกและแนวความคิดนี้ความผาสุกสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจในชีวิต กลุ่มที่ 3 ให้ความหมายของความพึงพอใจในชีวิต

ใกล้เคียงกับความสุขในปัจจุบัน เป็นที่ประสพการณ์ทางอารมณ์ในการดำเนินชีวิตแต่ละวัน ว่าบุคคลนั้นมีอารมณ์เบิกบานบ่อยครั้งเพียงใด กลุ่มนี้สนใจศึกษาความพึงพอใจในชีวิตร่วมกับตัวแปรอื่น ๆ และมีการสร้างแบบทดสอบเป็นเครื่องมือในการวัดที่เป็นวิทยาศาสตร์

ส่วนนักวิชาการของไทยมีผู้ให้ความหมายของความสุขไว้ดังนี้ เช่น พระธรรมโกศาจารย์ (พุทธทาสภิกขุ) กล่าวว่า ความสุขแตกต่างกันตามความเหลื่อมล้ำต่ำสูงของความรู้สึกที่อยู่ภายในใจของบุคคล พระธรรมปิฎก (2537: 7-10) กล่าวว่า ความสุขแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ 1) ความสุขที่เป็นรูปธรรม เช่น มีสุขภาพดี มีทรัพย์สินเงินทอง มีการงานอาชีพเป็นหลักฐาน มีสถานะทางสังคม 2) ความสุขที่เป็นนามธรรม เป็นเรื่องของจิตใจ เช่น มีชีวิตที่มีคุณค่า การได้ช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ 3) ความสุขด้านนามธรรม โลกุตตระที่อยู่เหนือกระแสความไหลเวียนของโลกธรรม คือ ความเป็นผู้มีจิตใจเป็นอิสระด้วยความรู้สึกเท่าทันต่อสิ่งทั้งหลาย รู้โลกและรู้ชีวิตตามความเป็นจริง ส่วนสิปปนนท์ เกตุทัต (2528: 24) ได้กล่าวถึงความสุขในรูปของคุณภาพของชีวิตว่า หมายถึง ชีวิตที่สามารถปรับตนเองให้เข้ากับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทางกายภาพและสิ่งแวดล้อมทางสังคม และสามารถปรับธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อมให้เข้ากับตนเองโดยไม่เบียดเบียนกัน และอุทุมพร สุราษฎร์ (2547: 47) ได้ให้ความหมายของความสุขใจ หมายถึง ความพึงพอใจในชีวิตในเรื่องทั่วไป ครอบครัว เพื่อน และที่ทำงาน ในช่วงเวลาอดีต ปัจจุบัน ตลอดจนในอนาคต ความรู้สึกเชิงบวก ประสพการณ์ทางอารมณ์และความรู้สึกที่รื่นรมย์ นอกจากนี้ กรมวิชาการ (2541: 35) ให้ความหมายของความสุขใจว่า หมายถึง การที่บุคคลรู้จักตนเองเป็นอย่างดี ยอมรับข้อบกพร่องที่ตนมี ภาควิชาจิตในข้อดีของตน มีอารมณ์แจ่มใส มีจิตใจที่มั่นคงไม่มีความวิตกกังวลและความตึงเครียด มองโลกในแง่ดี สามารถจะปรับตนให้เข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งสามารถหาความสุขจากสิ่งแวดล้อมของตนเองได้ดี

จากการประมวลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสุขใจ สามารถนิยามความสุขใจตามแนวคิดของไดเนอร์ได้ว่า ความสุขใจ ประกอบด้วย 1) ความพึงพอใจในชีวิต เป็นความสำคัญในเรื่องทั่วไป ครอบครัว เพื่อนและโรงเรียนในอดีต ปัจจุบันและอนาคต 2) ความรู้สึกทางบวก ประสพการณ์ทางอารมณ์และความรู้สึกที่รื่นรมย์ 3) ระดับอารมณ์ความรู้สึกทางลบ ประสพการณ์ทางอารมณ์และความรู้สึกไม่พอใจเล็กน้อย

การวัดความสุขใจ การวัดความสุขใจตามนิยามของอาร์ยิลและมาร์ติน (Argyle; & Martin, 1991: 77-79) จะใช้แบบวัดเป็นมาตราประเมินรวมค่าที่เริ่มตั้งแต่แบบวัดความซึมเศร้าของเบค (The Beck Depression Inventory) นำมาปรับปรุงเพิ่มจำนวนข้อคำถามและการทดสอบแบบวัดเข้ากับกลุ่มตัวอย่างหลายกลุ่มได้ข้อคำถาม 29 ข้อ แต่ละข้อมีข้อย่อยให้เลือกอีก 4 ข้อ เรียกแบบวัดนี้ Oxford Happiness Inventory มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .67 ถึง .78 ความเที่ยงตรงของแบบวัดใน

กลุ่มที่มีความสุขใจ 3 ระดับ คือ สูง กลาง และต่ำ ได้นำไปเปรียบเทียบความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน
 เเขาเอง ได้ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .43 และความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างได้ค่า Cronbach's alpha
 เท่ากับ .90 ในข้อคำถามรวม 29 ข้อ และในข้อย่อยได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาระหว่าง .64 กับ .84
 เมื่อแยกเป็นองค์ประกอบ 3 มิติของความสุขพบว่า ทั้งสามส่วนคือ ผลทางบวก ความพึงพอใจ และ
 ผลทางลบได้ค่าสหสัมพันธ์ระหว่าง .40 - .60 (อัจฉราพร บุญญพินิจ: 2547)

สำหรับการวัดความสุขตามนิยามของไดเนอร์ ในระยะแรกเป็นการสำรวจความสุขด้าน
 ต่าง ๆ จากการรายงานด้วยตนเอง ดังการวิจัยของแอนดรูว์ และวิทเธย์ (Andrew; & Withey 1976)
 ใช้แบบวัดมาตรฐานประเมินรวมค่ามีมาตร 7 อันดับ ตั้งแต่หน้าชื่นชมจนถึงเลวร้าย และแบบวัดของ
 พาร์นาส (PANAS-Positive and Negative Scale) ซึ่งใช้ทั้งสองด้านร่วมกัน นอกจากนี้ มีการศึกษา
 แบบธรรมชาติโดยสุ่มตัวอย่างตามประสบการณ์ (ESM-naturalistic experience-sampling method)
 นักวิจัยจะทำการสุ่มเพื่อวัดในช่วงเวลาต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน รวม 1-4 สัปดาห์ โดยการวัดเพื่อ
 รายงานตนเองเกี่ยวกับความพึงพอใจในชีวิต พบว่า ความพึงพอใจต่อเหตุการณ์เชิงบวกและลบที่ผ่าน
 มาในชีวิตมีความสัมพันธ์รวมกันในระดับปานกลางถึงสูง (Sandvick Diener; & Seiffitr. 1993)
 สำหรับเมืองไทย ฉันทนา ภาคบงกช และคณะ สร้างแบบวัดความสุขจากนิยามความสุขของ
 ไดเนอร์ เพื่อวัดความสุขของครูประถมศึกษาด้านความพึงพอใจในชีวิตเรื่องทั่วไป ครอบครัว เพื่อน
 และโรงเรียนในช่วงอดีต ปัจจุบันและอนาคต เป็นลักษณะมาตรประเมินรวมค่า มีมาตร 6 หน่วย
 ตั้งแต่เห็นด้วยอย่างยิ่งจนถึงไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .90 (อ้อมเดือน สดมณี
 และ อุษา ศรีจินดารัตน์: 2549)

สำหรับงานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบวัดความสุขของฉันทนา ภาคบงกช และคณะ
 ประกอบด้วยมาตรวัดประเมินรวมค่า 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” จนถึง “ไม่จริงเลย”

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสุข มีงานวิจัยที่ศึกษาถึงความเกี่ยวข้องกับความสุขใจกับ
 พฤติกรรมด้านต่าง ๆ เช่น พฤติกรรมการทำงานด้านบริการเป็นงานวิจัยของ อุทุมพร สุรธาตุทิ
 (2547) ได้ศึกษาปัจจัยด้านจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการทำงานด้านบริการของพนักงาน
 ให้บริการทางโทรศัพท์ จำนวน 184 คน ผลการวิจัยพบว่า ความสุขใจเป็นตัวแปรที่สำคัญโดยร่วมกับ
 ตัวแปรอื่น ๆ อีก 5 ตัวแปร ทางด้านลักษณะสภาพแวดล้อมทางสังคมและลักษณะทางจิต สามารถ
 ทำนายพฤติกรรมการทำงานด้านบริการได้ 56.9 ในกลุ่มรวม และทำนายพฤติกรรมการทำงานด้าน
 บริการในกลุ่มย่อย 2 กลุ่ม คือ กลุ่มพนักงานที่มีอายุการทำงานน้อย 53.3 และกลุ่มพนักงานที่มี
 การศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป 49.3

ส่วนงานวิจัยด้านความสนใจที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการสอนของครู เช่น งานวิจัยของ สุวดี แยมเกษร (2547) ได้ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการสอนของครูตามแนวปฏิรูปการศึกษาแห่งชาติ จำนวน 310 คน ผลการวิจัยพบว่า ความสนใจการยอมรับนวัตกรรม อธิปไตย 4 สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการสอนของครูตามแนวปฏิรูปการศึกษาแห่งชาติในกลุ่มรวมทำนายได้ 51% และในกลุ่มย่อยพบว่า ความสนใจเข้าทำนายพฤติกรรมการสอนของครูตามแนวปฏิรูปการศึกษาแห่งชาติได้ทุกกลุ่ม และงานวิจัยของอัจฉราพร บุญญพนิต (2547) ได้ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครูประถมศึกษาปีที่ 1-6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ครูที่มีความสนใจสูงและมีการรับรู้ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารโรงเรียนสูงเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมากกว่าครูที่มีคะแนนทั้งสองต่ำกว่าทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มครูที่มีประสบการณ์ในการสอนมาก นอกจากนี้ ยังมีงานวิจัยของอ้อมเดือน สดมณี และอุษา ศรีจินดารัตน์ (2549) ได้ศึกษาปัจจัยด้านจิตสังคม และความสนใจที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการทำงานของครูประถมศึกษาและมัธยมศึกษา จำนวน 320 คน ผลการวิจัยพบว่า ครูที่มีความสนใจสูงมีพฤติกรรมการทำงานตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษามากกว่าครูที่มีความสนใจต่ำ ความสนใจยังเป็นตัวแปรที่สำคัญเป็นอันดับสามที่สามารถทำนายพฤติกรรมการทำงานของครูตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 9 กลุ่ม จาก 19 กลุ่ม และเป็นตัวแปรอันดับสองที่สามารถทำนายพฤติกรรมการทำงานของครูตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาทั้งในกลุ่มครูที่สมรสแล้วและสอนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่

จากการประมวลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะเห็นได้ว่า ความสนใจถือเป็นพื้นฐานของความสุขของบุคคลและมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมโดยทั่วไปและพฤติกรรมเฉพาะ เช่น ในการทำงานและการเรียน ดังนั้น ในการวิจัยครั้งนี้จึงคาดว่า ความสนใจน่าจะมีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยนักศึกษาที่มีความสนใจในชีวิตมากน่าจะมีความสามารถเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่านักศึกษาที่มีความสนใจในชีวิตน้อย

4.2 ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนกับพฤติกรรมเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

ความหมายของลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, 2537) เป็นจิตลักษณะหนึ่งของทฤษฎีต้นไม้อัจฉริยะ และเป็นสาเหตุทางด้านจิตใจที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมเป็นคนดีและคนเก่ง ซึ่งเปรียบได้เป็นส่วนลำต้นของต้นไม้อัจฉริยะ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ได้แบ่งความหมายออกเป็นสองส่วน ได้แก่ ส่วนแรก คือ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน หมายถึง ความสามารถในการคาดการณ์ไกล การมองเห็นสิ่งที่จะเกิดกับตนในอนาคต และมองเห็นความสำคัญของสิ่งที่จะเกิดขึ้นนั้น ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคต จะเป็นผู้ที่มีความสามารถในการกำหนดเป้าหมายในชีวิตของตน โดย

กำหนดโครงการระยะสั้นและโครงการระยะยาวให้กับตนเองทางด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการงาน ด้านครอบครัว ด้านสุขภาพ และด้านจริยธรรม เป็นต้น ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์ มีองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ 1) ความสามารถคาดการณ์ไกลว่าอะไรจะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งระยะใกล้และระยะไกล 2) ความเชื่อว่าสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตนั้นอาจจะเกิดขึ้นกับตนได้เช่นเดียวกับที่จะเกิดขึ้นกับคนอื่น และ 3) สิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตเป็นสิ่งที่มีความสำคัญหรือความสำคัญของสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตมีปริมาณไม่ลดลง ส่วนที่สอง คือ ลักษณะการควบคุมตนหรือการมีวินัยในตน เป็นส่วนปลายของประสบการณ์และเกิดควบคู่กันเพื่อให้สามารถดำเนินการไปตามเป้าหมายที่วางไว้จนประสบความสำเร็จในระยะเวลาที่กำหนด ความสามารถในการควบคุมตน ประกอบด้วย ลักษณะทางจิตหลายประการ เช่น การมองเห็นความสำคัญของประโยชน์ที่จะมีมาในอนาคตมากกว่าประโยชน์ในปัจจุบัน การกระทำพฤติกรรมที่แสดงถึงการอดได้รอได้ เพราะเชื่อว่าการกระทำของตนเองจะส่งผลให้เกิดผลดีตามที่ต้องการได้ นอกจากนี้ อุบล เดี้ยววาริน (2534) อ้างอิงจาก Mischel. 1974) ได้ให้ความหมายไว้ดังนี้ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในปรากฏการณ์เดียวกัน คือ บุคคลต้องมีความต้องการผลในอนาคตมากกว่าผลในปัจจุบัน แล้วดำเนินการปฏิบัติเพื่อไปสู่เป้าหมายในอนาคตนั้น ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเป็นลักษณะที่เกิดจากการเรียนรู้ การที่บุคคลได้อยู่ในสภาพแวดล้อมต่าง ๆ การได้พบเห็นพฤติกรรมของบุคคลอื่น สถานการณ์ต่าง ๆ ที่บุคคลเผชิญอยู่ก่อให้เกิดการเรียนรู้พฤติกรรมต่าง ๆ แล้วนำไปปฏิบัติตาม เด็กและนักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากโรงเรียนและจากครอบครัวที่ฝึกให้เด็กรู้จักอดทน รู้จักควบคุมตนให้ปฏิบัติตนให้เหมาะสมเมื่ออยู่ในสถานการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้มีส่วนในการเสริมสร้างลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนให้กับเด็ก โดยจรรยา สุวรรณทัต (2531) ได้กล่าวถึงลักษณะมุ่งอนาคตไว้ว่า เป็นลักษณะของการมองสู่ออนาคตข้างหน้า ซึ่งเป็นการมองที่ลึกซึ้งกว้างไกลที่จะมีผลไม่เพียงแต่ตัวผู้มองเท่านั้น มองครอบครัวไปถึงบุคคลอื่นและสังคมมนุษยชาติที่บุคคลนั้นมีส่วน เกี่ยวข้องด้วย และถือว่าเป็นจิตลักษณะที่สำคัญประการหนึ่งที่เอื้ออาทรต่อการพัฒนาประเทศชาติ และเพ็ญแข ประจันปัจฉิก (2526) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง ลักษณะนิสัยที่อดได้รอได้ รู้จักหักห้ามใจตนเองเพื่อไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทาง ความสำเร็จ หรือผลตอบแทนที่ยิ่งใหญ่หรือมีคุณค่ามากกว่า รวมทั้งความสามารถในการทำนายหรือคาดการณ์ล่วงหน้า และมีความสัมพันธ์กับลักษณะนิสัยความรับผิดชอบด้วย

จากการศึกษางานวิจัยที่มีผู้ให้ความหมายของลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน จึงสรุปได้ว่า ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน หมายถึง การที่บุคคลมีความสามารถในการคาดการณ์ในอนาคต โดยเชื่อว่าสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตมีความสำคัญและเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ มีความยับยั้งตนเองให้รู้จักอดได้รอได้เพื่อความสำเร็จหรือผลตอบแทนที่มีคุณค่ามากกว่า

ความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศชาติ เนื่องจากประเทศที่กำลังพัฒนาจะต้องมีการปรับเปลี่ยนทางวัฒนธรรม ระเบียบ ประเพณี ประชาชนของประเทศที่กำลังพัฒนาจะต้องเห็นความสำคัญของการวางแผน เพื่อประโยชน์ที่จะได้รับในอนาคต (พระมหาสุชาติ ไหมอ่อน. 2550 อ้างอิงจาก Mischel. 1974) นอกจากนี้ ไรท์ (Wright. 1975) ยังได้กล่าวถึงความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคตว่า ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงจะเป็นผู้ที่สามารถปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ และไม่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของศาสนาและกฎหมาย ซึ่งจะเห็นว่าผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน จัดว่าเป็นผู้ที่มีจริยธรรมสูงด้วย โดยเรเนอร์ (Raynor.1982) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นจิตลักษณะแยกต่างหากจากแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ บุคคลใดมีลักษณะสองประการนี้สูงก็อาจคาดได้ว่า เขามีพลังผลักดันให้กระทำกิจกรรมต่าง ๆ ในปัจจุบันได้อย่างขยันขันแข็งที่สุด ถ้าผลงานนี้จะเป็นจุดเริ่มต้นของผลประโยชน์ที่จะได้รับในระยะยาว เช่น ขยันเรียนหนังสือในปัจจุบันเพื่อจะได้งานดีมีชีวิตก้าวหน้าและสุขสบายในอนาคต มนุญ ภูขลิบเงิน (2547: 33) ได้สรุปว่า ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ได้ส่งผลต่อการมีพฤติกรรมที่น่าปรารถนา โดยเฉพาะพฤติกรรมการเป็นคนดีคนเก่ง เช่น พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ พฤติกรรมการประหยัด พฤติกรรมสุขภาพ เช่น พฤติกรรมการคบเพื่อนแบบเสียงเฮดส์ เป็นต้น จะเห็นว่าผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน จะมีพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ เหล่านี้สูงกว่าผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนต่ำ และพระมหาสุชาติ ไหมอ่อน (2550) ยังได้สรุปความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนว่า ลักษณะมุ่งอนาคตมีความสำคัญกับผู้เรียน เพราะเป็นลักษณะหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนมีความพยายามต่อสู้กับอุปสรรค รู้จักการวางแผนเพื่ออนาคต และสามารถระงับหรือชะลอพฤติกรรมของตนให้ปฏิบัติได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะเพื่อความเจริญของตนเองและประเทศชาติ

การวัดลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ได้มีผู้ศึกษาและสร้างเครื่องแบบวัด เช่น มนุญ ภูขลิบเงิน (2547) ได้ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการประหยัดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ลักษณะของแบบวัดเป็นการให้นักเรียนรายงานลักษณะการคาดการณ์ไกล และการอดได้รอได้ของนักเรียนต่อสถานการณ์ต่าง ๆ โดยแต่ละข้อมีมาตราประเมิน 6 หน่วย ให้นักเรียนเลือกตอบตามความเป็นจริงตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” แบบวัดนี้มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .65 และยังมีสุจินดา มูลผล (2548) ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางพุทธและพฤติกรรมกตัญญูกตเวทีของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนการกุศลของวัดในพระพุทธศาสนา แบบวัดมีลักษณะเป็น มาตราประเมินค่า 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” จำนวน 10 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .62 นอกจากนี้ พระมหาสุชาติ ไหมอ่อน (2550) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของพระนิสิต คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร มีลักษณะเป็นแบบสอบถามประเมินค่ามี 5 หน่วย

ได้แก่ “จริงที่สุด” ถึง “จริงน้อยที่สุด” มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .87 ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแบบวัดลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” โดยนำแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตของ ดวงเดือน พันธุมนาวิณ และคณะ (2536) มาประยุกต์ใช้เนื่องจากเป็นแบบวัดที่มีค่าความเชื่อมั่นในระดับที่ยอมรับได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต มีอยู่หลายเรื่อง ตัวอย่างเช่น งานวิจัยของ พระมหาสุชาติ ไหมอ่อน (2550) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของพระนิสิต คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นพระนิสิต คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2549 จำนวน 342 รูป ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนของพระนิสิต คณะมนุษยศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าพระนิสิตที่มีลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียนมาก มีพฤติกรรมการเรียนเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัทรสิริณี เสวตไอยาราม (2549) ซึ่งทำการศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนพุลเจริญวิทยาคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ประจำปีการศึกษา 2548 จำนวน 197 คน เป็นนักเรียนชาย 96 คน และนักเรียนหญิง 101 คน โดยจำแนกตามระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 48 คน มัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 48 คน และมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 101 คน ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมาก มีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนมีความสามารถในการคาดการณ์ไกลถึงผลที่อาจเกิดขึ้นจากการกระทำเกี่ยวกับการศึกษาและการประกอบอาชีพ และ ชลดา ยอดอ่วม (2552) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย ปีการศึกษา 2551 จำนวน 276 คน เป็นนักเรียนหญิง 165 คน และนักเรียนชาย 111 คน ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 109 คน เป็นนักเรียนหญิง 59 คน และนักเรียนชาย 50 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 84 คน เป็นนักเรียนหญิง 54 คน และนักเรียนชาย 30 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 83 คน เป็นนักเรียนหญิง 52 คน และนักเรียนชาย 31 คน ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน เป็นปัจจัยอันดับแรกที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากการประมวลเอกสารดังกล่าวจึงคาดการณ์ได้ว่านักศึกษาที่มีลักษณะมุ่งอนาคต

ควบคุมตนเองมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่านักศึกษาที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองต่ำ

4.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาหรือความต้องการที่จะกระทำให้ได้สิ่งหนึ่งให้ประสบความสำเร็จ มีความพยายามและมุ่งมั่นในการที่จะกระทำให้สำเร็จตามที่ต้องการ เช่น มีการวางแผน มีการกำหนดเป้าหมายที่เหมาะสมกับความสามารถของตนเอง McClellona ได้ศึกษาพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีอิทธิพลต่อความเจริญหรือความเสื่อมของประเทศชาติ เพราะผลจากการวิจัยปรากฏว่า ประชากรในประเทศที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะมีความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจมากกว่าประเทศที่มีประชากรที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ทั้งนี้เนื่องจากคนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะเป็นคนที่มีความกระตือรือร้น และมีความเพียรพยายามในการทำงาน รวมทั้งมีการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและเห็นคุณค่า Atkinson ได้อธิบายองค์ประกอบที่ทำให้บุคคลมีลักษณะของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คือ 1) สิ่งโน้มน้าวจิตใจเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จ ซึ่งประกอบด้วยแรงจูงใจที่จะมุ่งสู่การประสบความสำเร็จ ปริมาณของความมุ่งหวัง หรือโอกาสที่จะประสบความสำเร็จและค่าของสิ่งล่อใจ 2) สิ่งโน้มน้าวจิตใจหรือสิ่งจูงใจเพื่อหลีกเลี่ยงความล้มเหลว โอกาสที่จะประสบความสำเร็จและค่าเฉลี่ยของสิ่งล่อใจที่เป็นเป้าหมายของความล้มเหลว และ 3) สิ่งยั่วยุภายนอกที่กระตุ้นให้อยากทำพฤติกรรมนั้น (กิงอ้อ มะลินิด. 2552 : 40-41)

นอกจากนี้ พระมหาสุชาติ ไหมอ่อน (2550: 37-38) กล่าวว่า นักจิตวิทยาและนักการศึกษาได้ให้ความหมายของคำว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้แตกต่างกันนี้ เฮอร์แมน ได้รวบรวมลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ 10 ประการ ดังนี้ 1) มีระดับความทะเยอทะยานสูง (Aspiration Level) 2) มีความหวังอย่างมากว่า ตนจะประสบความสำเร็จถึงแม้การกระทำนั้นจะขึ้นอยู่กับโอกาส (Risk-Taking Behavior) 3) มีความพยายามไปสู่สถานะที่สูงขึ้น (Upward Mobility) 4) อดทนทำงานที่ยากได้เป็นเวลานาน (Persistence) 5) เมื่องานที่กำลังทำถูกขัดจังหวะหรือถูกรบกวนจะพยายามทำต่อไปให้สำเร็จ (Task Tention) 6) รู้สึกว่าเวลาเป็นสิ่งที่ไม่หยุดนิ่งและ สิ่งต่าง ๆ เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว (Time Percception) 7) คำนึงถึงเหตุการณ์ในอนาคตมาก (Partner Perspective) 8) เลือกเพื่อนร่วมงานที่มีความสามารถมากเป็นอันดับแรก (Partner Choice) 9) ต้องการให้เป็นที่ยอมรับโดยผู้อื่นโดยพยายามทำงานของตนให้ดีขึ้น (Recognition Behavior) 10) พยายามปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ของตนเองให้ดีเสมอ (Achievement Behavior) และพิทักษ์ วงแหวน (2546: 28) ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่า หมายถึง ความมุ่งมั่นของนักเรียนที่จะกระทำให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมาย โดยที่นักเรียนมีพฤติกรรมที่แสดงถึงความพยายามอย่างเต็มที่ และเมื่อมีอุปสรรคก็คิดหาวิธีการและแนวทางแก้ไขให้สำเร็จอย่างไม่ย่อท้อ รู้สึกสบายใจเมื่อ ประสบผลสำเร็จและรู้สึกไม่สบาย

ใจเมื่อล้มเหลว สุรางค์ โค้วตระกูล (2545 : 172) ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง แรงจูงใจที่เป็นแรงขับให้บุคคลพยายามที่จะประกอบพฤติกรรมที่จะประสบสัมฤทธิ์ผลตามมาตรฐานความเป็นเลิศ (Standard of excellence) ที่ตนเองตั้งไว้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543: 199) ได้กล่าวถึงบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมีคุณลักษณะดังนี้ 1) มีความกล้าคิด กล้าทำ กล้าตัดสินใจ กล้าเผชิญกับความสำเร็จหรือความล้มเหลว 2) มีความมุ่งมั่นพยายาม ชอบทำงานที่ท้าทายความคิดและความสามารถ 3) มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความรับผิดชอบต่อตนเอง รู้หน้าที่และภารกิจของตนเอง 4) มีความรอบรู้ในการตัดสินใจและติดตามผลในการตัดสินใจของตนเอง 5) มีความสามารถในการคาดการณ์ล่วงหน้าได้แม่นยำ 6) มีความสามารถที่จะเลือกทำงานที่จะประสบความสำเร็จได้มากและด้วยความสามารถที่มีอยู่

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยข้างต้นสรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความตั้งใจหรือความมุ่งมั่นของนักศึกษาที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปตามเป้าหมายที่ได้คาดหวังไว้ โดยมีความพยายามอย่างเต็มที่ เมื่อมีอุปสรรคจะคิดหาวิธีการและแนวทางแก้ไขให้สำเร็จอย่างไม่ย่อท้อ

การวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ได้มีผู้ศึกษาและสร้างเครื่องมือแบบวัด เช่น สุमितตรา เจิมพันธ์ (2545) ได้ทำการศึกษาจิตลักษณะและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 524 คน แบบวัดมีจำนวน 10 ข้อ โดยแต่ละข้อมีมาตรประเมิน 6 หน่วย ให้นักเรียนเลือกตอบตามความเป็นจริง ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .69 พระชลภัทร คุณวีโร (2552) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อวิริยะในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนธรรมาภิบาลบ้านไธสง อำเภอบ้านไธสง จังหวัดลำพูน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนช่วงชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 303 คน แบบสอบถามประกอบด้วยประโยคข้อความ 12 ข้อ มีมาตรประเมินค่า 5 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “จริงน้อยที่สุด” ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7879 และ กิตติรัตน์ ชัยรัตน์ (2547) ได้ศึกษาประสบการณ์ในการเข้าค่ายวิทยาศาสตร์และลักษณะจิตใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนสาระวิทยาศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประจำปีการศึกษา 2547 ที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวนนักเรียน 604 คน แบบวัดมีจำนวน 10 ข้อ แต่ละข้อประโยคมีมาตรวัด 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มีค่าความเชื่อมั่น .83

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เชิดชาย ชูช่วยสุวรรณ (2547) ได้ศึกษาปัจจัยบางประการที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดสุพรรณบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 จังหวัดสุพรรณบุรี ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความสามารถทางการเรียน เจตคติต่อการเรียน และความสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีค่าน้ำหนักความสำคัญที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สุมิตตรา เจริมพันธ์ (2545) ได้ทำการศึกษาลักษณะและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนคณิตศาสตร์ของนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ร่วมกับตัวแปรกลุ่มจิตลักษณะเดิมทำนายพฤติกรรมการเตรียมตัวก่อนเรียนได้ร้อยละ 30.70 มีค่าเบต้าเท่ากับ .29 โดยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เข้าสู่สมการทำนายเป็นลำดับที่ 2 รองจากลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ทำนายพฤติกรรมการเรียนได้ร้อยละ 40.30 มีค่าเบต้าเท่ากับ .22 และทำนายพฤติกรรมการหลังเรียนได้ร้อยละ 40.30 มีค่าเบต้าเท่ากับ .22 โดยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เข้าสู่สมการทำนายเป็นลำดับที่ 2 รองจากลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ต่อมาพระชลภัทร คุณวีโร (2552) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อวิริยะในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนธีรกาณท์บ้านไผ่ อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดลำพูน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2551 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นปัจจัยที่มีผลต่อวิริยะในการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับหนึ่ง ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับผลงานวิจัยของภัทรสิริณี เสวตไอยาราม ที่ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนพูนเจริญวิทยาคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการประมวลเอกสารข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยคาดว่า นักศึกษาที่มีลักษณะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงนั้น จะมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพดีมากกว่านักศึกษาที่มีลักษณะแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ โดยใช้แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของสุมิตตรา เจริมพันธ์ (2545) มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มาประยุกต์ใช้เนื่องจากเป็นแบบวัดที่มีค่าความเชื่อมั่นในระดับสูงที่ยอมรับได้

5. จิตลักษณะตามสถานการณ์กับพฤติกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

จิตลักษณะตามสถานการณ์ หมายถึง การศึกษาลักษณะทางจิตใจของบุคคลที่อยู่ภายใต้อิทธิพลของสถานการณ์ปัจจุบัน มีความไวต่อการแปรเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ที่บุคคลเผชิญอยู่ในปัจจุบัน จิตลักษณะตามสถานการณ์ในงานวิจัยนี้ คือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ และเจตคติที่ดีต่ออาจารย์ผู้สอน โดยมีรายละเอียดดังนี้

เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ และเจตคติที่ดีต่ออาจารย์ผู้สอน

เจตคติเป็นจิตลักษณะประเภทหนึ่งของบุคคล เกิดจากการรู้คิดเชิงประมาณค่าเกี่ยวกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดว่ามีประโยชน์หรือโทษ ทำให้มีความรู้สึกโน้มเอียงไปทางชอบ พอใจมากน้อยต่อสิ่งนั้น ๆ หรืออาจกล่าวได้ว่า เจตคติเป็นความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ โดยมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ รวมทั้งความพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรมเฉพาะอย่าง (งามตา วนินทานนท์. 2535: 215) ดังนั้นเจตคติ หมายถึง การเตรียมพร้อมแห่งจิตใจของบุคคลในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เจตคติเมื่อเกิดขึ้นแล้ว จะแสดงออกมาในรูปแบบของพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งของบุคคล และเป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกทางอารมณ์ (สุชา จันทรโสม. 2539: 72) นอกจากนี้ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543: 237-239) ให้ความหมายของเจตคติว่า หมายถึง ความชอบไม่ชอบ ความลำเอียง ความคิดเห็น ความรู้สึกเชื่อฝังใจของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด มักเกิดขึ้นเมื่อเรารับรู้หรือประเมินสิ่งนั้น ๆ เรา จะเกิดอารมณ์ ความรู้สึกบางอย่างควบคู่ไปกับการรับรู้ นั่น เจตคติมีลักษณะเป็นทั้งพฤติกรรมภายนอกที่สังเกตได้ และเป็นพฤติกรรมภายในที่ไม่สามารถสังเกตเห็นได้ง่าย เจตคติของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งมี 3 ส่วน (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2527: 125-127) คือ 1) ความรู้เชิงประมาณค่า (Cognitive Component) หมายถึง การที่บุคคลมีความรู้เกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งว่าดีมีประโยชน์และหรือเลวมากน้อยเพียงใด จัดเป็นองค์ประกอบที่เป็นต้นกำเนิดของเจตคติของบุคคลต่อสิ่งต่าง ๆ ดังนั้น หากบุคคลมีความรู้เชิงประเมินค่าต่อสิ่งต่าง ๆ ไม่สมบูรณ์ หรืออาจมีความรู้ที่ผิดพลาด จะทำให้เกิดอคติหรือความลำเอียง และอาจทำให้เกิดผลเสียหายต่อผู้ยึดถือส่วนรวมได้มาก 2) ความรู้สึกพอใจ (Affective Component) หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ พอใจหรือไม่พอใจต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ส่วนใหญ่แล้วความรู้สึกพอใจของบุคคลสิ่งหนึ่งจะเกิดโดยอัตโนมัติและสอดคล้องกับความรู้สึกเชิงประเมินค่าต่อสิ่งนั้นด้วย จัดเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของเจตคติ 3) ความพร้อมกระทำ (Action Tendency Component) หมายถึง การที่บุคคลมีความพร้อมที่จะช่วยเหลือ สนับสนุน ส่งเสริม ทำนุบำรุงสิ่งที่เขาชอบพอใจ และพร้อมที่จะทำลายหรือทำเพิกเฉยต่อสิ่งที่เขาไม่ชอบหรือไม่พอใจ องค์ประกอบนี้ยังคงอยู่ในจิตใจของบุคคล และยังไม่ปรากฏออกมา

เป็นพฤติกรรม ความพร้อมจะกระทำ จะปรากฏออกมาเป็นพฤติกรรมหรือไม่ ย่อมขึ้นอยู่กับลักษณะอื่น ๆ ของบุคคลและสถานการณ์ประกอบด้วย

องค์ประกอบทั้ง 3 ของเจตคติดังกล่าว มีมิติสำคัญที่นักจิตวิทยาสังคมนิยมวัด 2 ประการ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจวบปัญจนาถ. 2524: 5-9) คือ 1) ทิศทาง Direction หมายถึง การที่บุคคลมีความรู้ในประเด็นที่ต้องการวัดว่าสิ่งนั้นดีหรือเลว มีความรู้สึกต่อสิ่งนั้นไปในทางที่ชอบหรือไม่ชอบ และพร้อมที่จะให้การสนับสนุน ช่วยเหลือ หรือพร้อมที่จะทำลายหรือขัดขวางความเจริญของสิ่งนั้น 2) ปริมาณ (Magnitude) หมายถึง ความเข้มข้นหรือปริมาณความรุนแรงของเจตคติไปในทิศทางบวกหรือลบ นั่นคือ อาจมีเจตคติต่อสิ่งหนึ่งอย่างรุนแรงมาก หรืออีกสิ่งหนึ่งเพียงบางเบา ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับความสำคัญของสิ่งนั้นหรือขึ้นอยู่กับความพัวพันของบุคคลต่อเรื่องนั้น ๆ

เจตคติต่อการเรียน ศิริรัตน์ ภูสกลเจริญศักดิ์ (2531: 31) ได้ให้ความหมายของเจตคติในการเรียนว่า หมายถึง ความคิดเห็นหรือความรู้สึกเอนเอียงของจิตใจที่มีต่อประสบการณ์ในเรื่องการเรียนอันเกี่ยวข้องกับตัวครู การศึกษาและเพื่อน ซึ่งแสดงออกในรูปพฤติกรรม 2 ลักษณะ คือ 1) เจตคติที่ดีต่อการเรียนหรือเจตคติทางบวก (Positive Attitude) นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะพึงพอใจในการเรียน สนใจการเรียน มีความรู้สึกว่าคุณครูเป็นบุคคลที่น่าเคารพ สามารถถ่ายทอดความรู้ได้ดี เห็นคุณค่าของการศึกษา และเห็นว่าเพื่อนให้ความช่วยเหลือในเรื่องการเรียน 2) เจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนหรือเจตคติทางลบ (Negative Attitude) นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะความไม่พอใจ ไม่ชอบการเรียน ไม่ชอบครู ไม่ชอบเพื่อน ทำให้เกิดความท้อแท้ เบื่อหน่าย ขาดเรียนบ่อย ๆ

การที่นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการเรียน จะเป็นตัวกำหนดแนวทางพฤติกรรมของตนเองเพื่อนำไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทางของการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี (ณัฐพล แยมสอาด: 2551) และ อัจฉรา สุขารมณ (2527: 183-184) ได้กล่าวถึง การสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนไว้ดังนี้

1. การสร้างเจตคติที่ดีต่อโรงเรียนและวิชาต่าง ๆ อาจทำได้โดย

1.1 จัดประสบการณ์ นำความพอใจ นำความสนุกสนานมาให้แก่ผู้เรียน โดยการสอนวิชาต่าง ๆ ให้เกิดความรู้ ความเข้าใจอย่างแท้จริง

1.2 ครูต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่องต่าง ๆ เช่น ความประพฤติ ความมีวินัยในตนเอง และวินัยทางสังคม ให้ความอบอุ่น และพยายามทำความเข้าใจและรับรู้ปัญหาส่วนตัวของเด็ก เด็กจะเลียนแบบเจตคติต่อบางสิ่งบางอย่างไปจากครูได้

1.3 จัดสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ในโรงเรียนให้น่าสนใจ เช่น สภาพของห้องเรียน บรรยากาศในห้องเรียน มีการจัดห้องสมุด ศูนย์หนังสือ ห้องอ่านหนังสือ

2. การเปลี่ยนแปลงแก้ไขเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียน ทำได้ดังนี้

2.1 ให้การแนะแนวหรือคำแนะนำที่ถูกต้อง ถ้ามีเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาเรียน อาจพูดถึงประโยชน์ที่ได้จากการเรียน ครูและนักเรียนต้องร่วมมือกัน

2.2 อาจใช้พลังกลุ่มช่วยในการเปลี่ยนแปลงนิสัยที่ไม่ดีบางอย่าง มีการให้แรงเสริมประเภทต่าง ๆ โดยเลือกหาแรงเสริมที่ตรงกับความต้องการของเด็ก

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ให้ความหมายของเจตคติต่อการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ หมายถึง การที่นักศึกษามีความรู้เชิงประเมินค่าเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ การเตรียมความพร้อมก่อนเรียน การเรียนในชั้นเรียน การทบทวนทำการบ้านหลังจากเรียนแล้ว นั่นดี มีประโยชน์-โทษ สามารถรับรู้ถึงความรู้สึกชอบ-ไม่ชอบ และมีแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพทั้ง 3 ด้านนั้น และเจตคติที่ดีต่ออาจารย์ผู้สอน หมายถึง การที่นักศึกษามีความรู้เชิงประเมินค่าเกี่ยวกับประโยชน์หรือโทษของอาจารย์ผู้สอน มีความรู้สึกพอใจ-ไม่พอใจอาจารย์ผู้สอน มีความพร้อมที่จะให้ความร่วมมือ สนับสนุน ช่วยเหลือ หรือความพร้อมที่จะกระทำในทิศทางตรงข้ามต่ออาจารย์ผู้สอน

การวัดเจตคติเพื่อการทำนายพฤติกรรมเป็นความต้องการของมนุษย์ทุกคน เพราะการทราบล่วงหน้าว่าบุคคลคิดอย่างไร และมีความพร้อมที่จะกระทำในเรื่องใดนั้นเป็นแนวทางให้บุคคลนั้นได้รับการปฏิบัติอย่างถูกต้องและอาจเป็นทางให้สามารถควบคุมพฤติกรรมของบุคคลนั้นได้ด้วย (งามตา วนินทานนท์. 2535 : 217) เจตคติของบุคคลที่มีต่อพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งจะสามารถทำนายพฤติกรรมนั้นได้อย่างแม่นยำต่อเมื่อการวัดเจตคติในการทำนายพฤติกรรมเป็นการวัดที่ตรงตามความหมายขององค์ประกอบทั้งสามของเจตคติ ซึ่งการวัดนั้นสามารถเลือกวัด เจตคติที่องค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่งก็ได้ ดังที่ งามตา วนินทานนท์. (2535: 267) กล่าวว่า การวัดเจตคติของบุคคลนั้น ควรวัดตามองค์ประกอบทั้งสามของเจตคติ โดยจะวัดเพียงองค์ประกอบเดียวหรือมากกว่าหนึ่งองค์ประกอบก็ได้ ซึ่งองค์ประกอบทั้งสามของเจตคติมีลักษณะสำคัญหลายประการที่แตกต่างกัน แต่ลักษณะที่องค์ประกอบทั้งสามมีส่วนร่วมและนักจิตวิทยาสังคมนิยมวัด คือ ทิศทางของเจตคติ ซึ่งมีอยู่ 2 ทิศทาง เป็นการประเมินค่าการรู้สึกและความพร้อมกระทำไปในทางบวกหรือทางลบ ดีหรือเลว และปริมาณของเจตคติ ซึ่งเป็นความเข้มข้น หรือความรุนแรงของเจตคติที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งไปในทิศทางบวกหรือลบ โดยถ้าบุคคลมีเจตคติต่อพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งในทิศทางบวกหรือลบในปริมาณที่เข้มข้นมาก บุคคลนั้นจะมีแนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรมนั้นมาก เช่น สุमितตรา เจิมพันธ์ (2545) ศึกษาพฤติกรรมการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยได้สร้างแบบวัดเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ประกอบด้วยประโยคบอกเล่าเกี่ยวกับการมีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการเรียนในวิชาคณิตศาสตร์ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ

1) เจตคติต่อพฤติกรรมเตรียมตัวก่อนเรียน 2) เจตคติต่อพฤติกรรมขณะเรียนในชั้นเรียน 3) เจตคติต่อพฤติกรรมหลังเรียน มีข้อคำถาม 15 ข้อ แต่ละข้อมีมาตราประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยของค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item Discriminant) มีค่า 5.96-12.21 และค่าพิสัยของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อ (Item Total Correlation) มีค่า .47-.74 มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .92 ดังนั้น ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบวัดเจตคติตามนิยามปฏิบัติการ และสอดคล้องกับตัวแปรตาม โดยมีลักษณะเป็นมาตราประเมินค่า 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย”

สำหรับงานวิจัยที่ศึกษาความสัมพันธ์ของเจตคติกับพฤติกรรมที่พึงประสงค์ เช่น สุพัตรา ผลรัตน์ไพบูลย์ (2550) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสุราษฎร์พิทยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2549 จำนวนทั้งสิ้น 337 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์มีพฤติกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเชิดชาย ชูช่วยสุวรรณ (2547) ศึกษาปัจจัยบางประการที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวนนักเรียน 398 คน ผลการศึกษาพบว่า เจตคติต่อการเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเรียนในทางบวก และณัฐพล แยมสอาด (2551) ศึกษาตัวแปรเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเรียนของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเขตพื้นที่การศึกษา 2 กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างจำนวน 859 คน ผลการศึกษาพบว่า เจตคติต่อการเรียนส่งผลทางตรงต่อพฤติกรรมเรียนและส่งผลทางอ้อมโดยผ่านทางลักษณะมุ่งอนาคตต่อพฤติกรรมเรียนและส่งผลทางอ้อมโดยผ่านทางเจตคติต่อการเรียนและลักษณะมุ่งอนาคตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการศึกษาดังกล่าว ทำให้การศึกษาในครั้งนี้คาดว่านักศึกษาที่มีเจตคติดีต่อพฤติกรรมเรียนมีพฤติกรรมเรียนอย่างมีประสิทธิภาพดีกว่านักศึกษาที่มีเจตคติไม่ดี

6. ลักษณะทางสังคมกับพฤติกรรมเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

สถานการณ์ หมายถึง สิ่งแวดล้อมทางสังคมที่บุคคลประสบอยู่จากอดีต ลักษณะต่าง ๆ ของสถานการณ์ย่อมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมหรือการแสดงออกของบุคคล สำหรับในงานวิจัยครั้งนี้ ลักษณะทางสังคม ได้แก่ สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ของนักศึกษากับบุคคลอื่น ซึ่งมีผลทำให้เกิดการยอมรับลักษณะและกฎเกณฑ์ทางสังคมมาเป็นลักษณะของตนในการแสดงพฤติกรรม โดยเฉพาะในวัยเด็กกระบวนการที่มีบทบาทในการเชื่อมโยงบุคคลเข้ากับสังคมและวัฒนธรรม รวมทั้งการซึมซับรับความเชื่อ เจตคติ ค่านิยมและบรรทัดฐานของสังคมที่เด็กเป็นสมาชิกอยู่เข้าไปเพื่อเป็นพื้นฐานใน

การกำหนดแนวความคิดและพฤติกรรม คือ กระบวนการถ่ายทอดทางสังคม (งามตา วนิทานนท์. 2545: 125-126) และตัวแทนในการถ่ายทอดทางสังคมที่สำคัญสำหรับเด็ก คือ ครอบครัวและโรงเรียน ตัวแทนในการถ่ายทอดทางสังคมทั้ง 2 ประเภทนี้ นับเป็นตัวแทนในระดับปฐมภูมิ โดยปกติในครอบครัวมีบิดามารดาเป็นหลักในการปลูกฝังอบรม ส่วนในโรงเรียนมีครูประจำชั้นวิชาต่าง ๆ เป็นผู้ให้การอบรมทั้งด้านวิชาการและคุณธรรม จริยธรรม เป็นที่ชัดเจนจากผลงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศว่า บิดามารดาและครูเป็นบุคคลผู้ทรงอิทธิพลในการปลูกฝังถ่ายทอดแก่เด็กทั้งด้านจิตใจและพฤติกรรม (กิตติรัตน์ ชัยรัตน์. 2547: 16) ดังนั้น ในงานวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาลักษณะทางสังคมที่อาจเอื้อหรือขัดขวางพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษา 2 ด้าน คือ ด้านครอบครัว ได้แก่ การสนับสนุนจากผู้ปกครอง และด้านโรงเรียน ได้แก่ การเห็นแบบอย่างจากเพื่อน และบรรยากาศในชั้นเรียน

6.1 การมีแบบอย่างจากเพื่อนกับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

ในกระบวนการถ่ายทอดทางสังคม ถือว่า กลุ่มเพื่อน (Peer Group) เป็นกลุ่มที่มีอิทธิพลมากเมื่อบุคคลเติบโตเข้าสู่วัยรุ่น เพื่อเป็นการแสดงความหมายในลักษณะของความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้อง แสดงถึงความคุ้นเคยและสนิทสนมกัน (Acquaintances) การถ่ายทอดทางสังคมในระหว่างเพื่อนร่วมวัยมีอิทธิพลสำคัญต่อเรื่องใหญ่ ๆ ของพัฒนาการเด็ก 3 ประการด้วยกัน คือ

- 1) การถ่ายทอดทางสังคมก่อให้เกิดผลที่สำคัญต่อพัฒนาการและการสร้างอัตมโนภาพแห่งตน ไม่เหมือนครอบครัวหรือครู เพื่อนร่วมวัยจะเป็นกระจกส่องที่ไม่ถูกบดบังด้วยความรักหรือภาระหน้าที่
- 2) กลุ่มเพื่อนจะก่อให้เกิดโอกาสสำคัญในการเรียนรู้บทบาทและค่านิยมทางสังคม (วันเพ็ญ พิศาลพงศ์. 2536) กลุ่มเพื่อนจะมีอิทธิพลในการถ่ายทอดทางสังคมเพิ่มมากขึ้นในแต่ละปีที่ได้เกิดอายุมากขึ้น และจะมีอิทธิพลสูงสุดในช่วงวัยรุ่น เพราะวัยรุ่นมักจะยึดเอาเพื่อนเป็นแนวทางในการปฏิบัติตน ชอบทำในสิ่งที่เป็นที่ยอมรับของคนอื่น การได้เข้าร่วมทำงานหรือได้ท่องเที่ยวกับสมาชิกของกลุ่มคนอื่น ๆ จะทำให้เด็กวัยรุ่นเกิดความรู้สึกว่าเขาเป็นคนที่มีความหมายและเกิดความเข้าใจในตนเองมากขึ้น (งามตา วนิทานนท์. 2535) จากทฤษฎีพัฒนาการของแอร์ิคสันที่กล่าวถึงขั้นของพัฒนาการของมนุษย์ ในพัฒนาการของมนุษย์ขั้นที่สำคัญมากที่สุด คือ การแสวงหาเอกลักษณ์แห่งตน (Ego Identity) ซึ่งกลุ่มเพื่อนเป็นสภาพแวดล้อมที่สำคัญหากบุคคลได้ผ่านขั้นของการแสวงหาเอกลักษณ์แห่งตนที่สมบูรณ์จะมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ (ศรีเรือน แก้วกังวาน. 2531) สภาพแวดล้อมที่สำคัญของวัยรุ่น คือ กลุ่มเพื่อนที่จะสร้างให้เด็กและเยาวชนค้นพบเอกลักษณ์แห่งตนหรือไม่ ในช่วงวัยรุ่นซึ่งอาจเรียกได้ว่าเป็นวัยที่อยู่ในระยะหัวเลี้ยวหัวต่อที่สำคัญของชีวิต เด็กวัยนี้จะให้ความสำคัญกับเพื่อนมาก จะเชื่อฟังเพื่อนมากกว่าบิดามารดา หรือครู ต้องการเป็นที่ยอมรับจากเพื่อน จึงทำให้นักเรียนในวัยนี้ยึดการแสดงออกของเพื่อนเป็นแบบอย่างในการประพฤติปฏิบัติ

ซึ่งในทางจิตวิทยาสังคมมีตัวแปรสำคัญ 2 ตัวแปร ที่ส่งผลต่อการเลียนแบบ คือ 1) ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแบบกับผู้เลียนแบบ คือ ความสนิทสนมคุ้นเคยเป็นหลัก ซึ่งผู้เลียนแบบจะให้ความสนใจต่อผลตอบแทนที่ตัวแบบได้รับน้อยมาก และ 2) ผลตอบแทนที่ตัวแบบได้รับเมื่อแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ออกไปแล้วว่าตัวแบบได้ผลตอบแทนอย่างไร ดีหรือร้าย ซึ่งเป็นพลังเสริมที่ผู้เลียนแบบจะตัดสินใจเลียนแบบโดยนำรางวัลที่ตัวแบบได้รับมาเป็นเครื่องตัดสินว่าควรเลียนแบบหรือไม่ (พรพิมล วรวิฑูมิพิททวงศ์. 2528)

นอกจากนี้ ยังมีทฤษฎีการเรียนรู้โดยมีตัวแบบ (Social Cognitive Learning Theory) ของ Bandura (1997: 89) แบ่งกระบวนการเรียนรู้แบบมีตัวแบบ (Model) ไว้ 4 กระบวนการ ได้แก่ 1) การเอาใจใส่ (Attentional Processes) คือ การที่ผู้เลียนแบบมีความใส่ใจ สนใจรับรู้ในการกระทำของตัวแบบเพื่อทำการเลียนแบบ 2) การเก็บจำ (Retention Processes) ซึ่งต่อเนื่องจากกระบวนการแรก คือ เมื่อสนใจแล้วมีความสามารถในการจดจำการกระทำของตัวแบบได้มากน้อยเพียงใดในการเลียนแบบ 3) การแสดงออก (Production Processes) เมื่อจดจำการกระทำของตัวแบบได้แล้ว แบบอย่างที่เคยเห็นและเก็บจำไว้แล้วนั้นจะเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลพยายามแสดงพฤติกรรมที่คล้ายคลึงกับตัวแบบ และ 4) สิ่งล่อใจและการจูงใจ (Incentive and Motivation) คือ การที่ผู้เลียนแบบสามารถเลียนแบบจากตัวแบบได้ทำให้เกิดความรู้สึกพอใจและเป็นการได้ชื่นชมตัวแบบไปพร้อมกัน ทำให้เสมือนการได้รับรางวัลทางอ้อม คือ เป็นรางวัลแก่จิตใจของตนเอง และเมื่อประสบความสำเร็จก็จะยิ่งภูมิใจในตัวแบบมากขึ้น ตามทฤษฎีของ Bandura ชี้ให้เห็นว่าการเลียนแบบเกิดจากการที่ผู้เลียนแบบเคยเห็นตัวแบบแสดงพฤติกรรมตอบโต้ของสิ่งเร้า ซึ่งในงานวิจัยนี้เป็นกรณีมีแบบอย่างด้านการเรียนจากเพื่อน โดยที่นักศึกษาเห็นตัวอย่างการแสดงพฤติกรรมของเพื่อน เช่น การจัดตารางเรียน การจัดเตรียมอุปกรณ์อย่างครบครัน การตั้งใจเรียน การส่งงานตามเวลาที่อาจารย์กำหนด การตามงานเมื่อขาดเรียน เป็นต้น

การมีแบบอย่างจากเพื่อน หมายถึง การเห็นตัวอย่างการแสดงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนจากกลุ่มเพื่อน โดยเฉพาะจากเพื่อนที่มีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพการแสดงออกทางพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของบุคคลในกลุ่มเพื่อนจะเป็นสาเหตุที่สำคัญอย่างหนึ่งในการเป็นตัวแบบด้านพฤติกรรมของสมาชิกในกลุ่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแสดงพฤติกรรมที่น่าปรารถนา นักศึกษาจะซึมซับรับเอาพฤติกรรมต่าง ๆ เหล่านั้นมาเป็นพฤติกรรมส่วนหนึ่งของตนเอง เพราะนักศึกษามักลอกเลียนแบบการแสดงท่าที หรือพฤติกรรมจากบุคคลที่ตนเองมีความใกล้ชิดสนิทสนมและมีความชอบพอ เช่น การลอกเลียนพฤติกรรมของเพื่อน บิดามารดา หรือบุคคลที่ตนให้ความสนใจเป็นพิเศษ เช่น นักร้อง นักแสดง เป็นต้น ดังนั้น การแสดงออกทางด้านพฤติกรรมของคนใกล้ตัวจึงเป็นตัวแปรที่สำคัญอย่างหนึ่งต่อการเกิดพฤติกรรมที่น่าปรารถนาในเด็ก โดยเฉพาะเด็กที่อยู่ในช่วงวัยรุ่น

ซึ่งเป็นวัยที่แสวงหาเอกลักษณ์แห่งตน การสร้างเอกลักษณ์แห่งตนในบุคคลแต่ละคนนั้นเริ่มตั้งแต่เด็ก และเป็นกระบวนการที่เกิดติดต่อกันไปตลอดชีวิต โดยการที่เด็กสามารถทำสิ่งต่าง ๆ ได้และพัฒนาทักษะเฉพาะตนขึ้นตั้งแต่อายุ 6 ขวบ เป็นต้นมา เอกลักษณ์ของบุคคลเกิดจาก 2 แหล่ง คือ 1) ความสามารถของบุคคล 2) จากการเทียบเคียงและเลียนแบบจากผู้ที่ได้ใกล้เคียงมีเสฐียรฐา อาจจะเป็นบุคคลหลาย ๆ คนก็ได้ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2541)

นอกจากนี้ สุชา จันทร์เอม (2542: 153-154) ยังได้กล่าวถึง ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนไว้ว่า วัยรุ่นพยายามที่จะหาเพื่อนที่อยู่ในรุ่นราวคราวเดียวกัน มีรสนิยมเหมือนกัน เพื่อจะได้เอาใจคบหาสมาคมพูดคุยสังสรรค์กัน กลุ่มของเด็กวัยรุ่นมีอิทธิพลอย่างมากต่อพฤติกรรม การแต่งกาย กิริยาท่าทางมีการพยายามเลียนแบบกัน เพื่อให้เกิดสัญลักษณ์กลุ่มขึ้น แม้ว่าการกระทำบางอย่างนั้นจะไปเพื่อความโก้เก๋และเพื่อให้เกิดเป็นจุดสนใจขึ้น แม้จะขัดต่อสายตาของผู้ใหญ่ก็ตาม และพระชลภักข์ คุณวีโร (2552 : 37) ได้สรุปว่า การเลียนแบบนั้น เด็กจะมีความต้องการความสนใจกับเพื่อนมากที่สุด เพราะว่าเป็นคนใกล้ชิดที่อยู่ในห้องเรียน การที่เพื่อนมีความขยันหมั่นเพียรต่อการเรียน มีความตั้งใจเรียนในวิชาที่เรียน และการที่เด็กเลียนแบบเพื่อนที่มีความวิริยะในการเรียน

ดังนั้น การมีแบบอย่างการเรียนในงานวิจัยนี้ หมายถึง การที่นักศึกษาเห็นหรือรับรู้ การแสดงออกของคนในกลุ่มเพื่อนที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนในด้านต่าง ๆ ทั้งก่อนเรียน ขณะเรียน และหลังเรียน เช่น การทบทวนก่อนเข้าชั้นเรียน การตั้งใจเรียนขณะเรียน และทำแบบฝึกหัดทบทวนบทเรียน มีความพึงพอใจในการที่จะแสดงออกหรือลอกเลียนแบบพฤติกรรมการเรียนต่าง ๆ เหล่านี้ โดยการเล็งเห็นคุณค่าและความสำคัญของการเรียนว่าเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม

การวัดการมีแบบอย่างการเรียนจากเพื่อน การศึกษาการมีแบบอย่างการเรียนจากเพื่อนนั้น วัชรินทร์ เอกธวัชกุล (2552: 60) ได้สร้างแบบวัดการมีแบบอย่างการเรียนจากเพื่อน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราประเมินค่า 5 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “จริงน้อยที่สุด” จำนวน 9 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .835 และพระชลภักข์ คุณวีโร (2552: 67) ยังได้สร้างแบบวัดเป็นแบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อนชนิดมาตราประเมินค่า 5 หน่วย ได้แก่ “จริงที่สุด” จนถึง “จริงน้อยที่สุด” จำนวน 12 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .842 นอกจากนี้ยังมีผู้สร้างแบบวัดชนิดมาตราประเมินค่า 5 หน่วย เพื่อวัดการเลียนแบบพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมของเพื่อน คือ ชลดา ยอดอ่วม (2552: 58) จำนวน 13 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .711 ซึ่งในการวัดมีแบบอย่างการเรียนจากเพื่อน ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแบบวัดของพระชลภักข์ คุณวีโร (2552: 124) มาประยุกต์ใช้เนื่องจากเป็นแบบวัดที่มีค่าความเชื่อมั่นในระดับสูง

งานวิจัยที่ศึกษาการมีแบบอย่างการเรียนรู้จากเพื่อนกับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพมีอยู่หลายเรื่อง เช่น งานวิจัยของวัชรินทร์ เอกธวัชกุล (2552: 79, 85) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โดยศึกษานักเรียนปีการศึกษา 2551 จำนวน 685 คน แบ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 239 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 210 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 236 คน พบว่า การเลียนแบบเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสามารถพยากรณ์การใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมเป็นอันดับสาม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่มีการเลียนแบบเพื่อนมาก ทำให้มีการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพระชลภัช คุณวีโร (2552 : 88, 93) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อวิริยะในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนธีรภานท์บ้านไผ่ อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดลำพูน ปีการศึกษา 2551 จำนวน 303 คน พบว่าการเลียนแบบเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับวิริยะในการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อวิริยะในการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับที่สาม ชลดา ยอดอ่วม. (2552) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2551 จำนวน 276 คน พบว่า การเลียนแบบพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมของเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมวิชาสังคมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเป็นปัจจัยอันดับสองที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมวิชาสังคมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีงานวิจัยของสุमितตรา เจิมพันธ์ (2545) ได้ทำการศึกษาจิตลักษณะและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 524 คน ผลการศึกษาพบว่า การเห็นแบบอย่างจากเพื่อนร่วมกับตัวแปรกลุ่มประสบการณ์ในการเรียนทำนายพฤติกรรมการเตรียมตัวก่อนเรียนได้ร้อยละ 31.8 มีค่าเบต้าเท่ากับ .31 โดยเห็นตัวอย่างจากเพื่อนเข้าสู่สมการทำนายเป็นลำดับที่ 2 รองจากการได้รับการสนับสนุนในการเรียนคณิตศาสตร์จากผู้ปกครอง ทำนายพฤติกรรมขณะเรียนได้ร้อยละ 32.1 มีค่าเบต้าเท่ากับ .28 โดยการเห็นแบบอย่างจากเพื่อนเข้าสู่สมการทำนายเป็นลำดับที่ 2 รองจากการรับรู้การปฏิบัติจากครูคณิตศาสตร์ และทำนายพฤติกรรมหลังเรียนได้ร้อยละ 29.7 มีค่าเบต้าเท่ากับ .25 โดยการได้รับการสนับสนุนในการเรียนคณิตศาสตร์จากผู้ปกครองเข้าสู่การทำนายเป็นลำดับที่ 1

จากการประมวลเอกสารทำให้คาดการณ์ได้ว่า นักศึกษาที่มีแบบอย่างการเรียนรู้ที่ดีจากเพื่อนมากมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพดีกว่านักศึกษาที่มีแบบอย่าง การเรียนรู้ที่ดีจากเพื่อนน้อย

6.2 การสนับสนุนจากผู้ปกครองกับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

การศึกษาการสนับสนุนทางสังคมมีการศึกษา 2 ด้าน คือ ด้านผู้เตรียมการ (Provider) หมายถึง ผู้เตรียมการที่จะพยายามให้การสนับสนุนช่วยเหลือ และด้านผู้รับ (Recipient) หมายถึง ผู้รับการช่วยเหลือ หรือผู้รับผลประโยชน์ของความพยายามนั้น (Dunkel Schetter; & Skoken. 1990: 437 ; citing House. 1981) การสนับสนุนทางสังคมเป็นลักษณะการแลกเปลี่ยนสนับสนุน ซึ่งกันและกัน (Supportive transaction) ในการมีปฏิสัมพันธ์แต่ละครั้ง บุคคลสามารถเป็นได้ทั้งผู้รับและผู้ให้การสนับสนุนทางสังคม การที่บุคคลรับรู้การสนับสนุนทางสังคมทำให้เขามีความรู้สึกว่าบุคคลรอบข้างเต็มใจและพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือเขา ประสบการณ์นี้จะทำให้บุคคลที่พร้อมจะให้การช่วยเหลือผู้อื่นด้วย (Pierce, et al. 1996: 5-6) การได้รับการสนับสนุนที่ดีน่าจะส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนที่ดีได้ ซึ่งการสนับสนุนทางสังคม (Social Support) ตามความหมายในบทความของ Duchduen Bhunthunavin (2000: 155-156) ให้นิยามไว้ 3 ด้าน ได้แก่ 1) การสนับสนุนด้านอารมณ์ (Emotional Support) เช่น การพูดปลอบโยน การพูดให้กำลังใจ ให้ ความห่วงใย ความรัก ความอบอุ่น ความเห็นใจ หรือการยอมรับ เป็นต้น 2) การสนับสนุนทางด้านข้อมูลข่าวสาร (Informational Support) เช่น การช่วยเหลือในการแก้ปัญหา ช่วยหาทางออกที่ดี การให้คำแนะนำ คำปรึกษาเมื่อเกิดปัญหา การให้รางวัลหรือการลงโทษ การให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อช่วยให้เกิดการเข้าใจ หรือในการตัดสินใจที่ดี เป็นต้น 3) การสนับสนุนทางด้านวัสดุ เครื่องใช้ รวมทั้งเงินและแรงงาน (Material support) และ ละเมียด ลิมอักษร (2520: 15-16) ได้กล่าวถึงบทบาทของผู้ปกครองในการสนับสนุนส่งเสริมการศึกษาของเด็ก สรุปได้ดังนี้ 1) ควรส่งเสริมให้เด็กรู้จักจัดตารางการทำงาน การเล่น และการพักผ่อนให้ได้สัดส่วน ถ้างานทางโรงเรียนหนักอยู่แล้ว ก็ลดงานทางบ้านให้เบาลง และดูแลให้เด็กได้ทำงานที่โรงเรียนมอบหมายให้เสร็จเรียบร้อยก็จะช่วยให้เด็กได้รับผลสำเร็จอย่างดีในการเรียน 2) อบรมสั่งสอนให้เด็กรู้จักคบเพื่อน และรู้จักการสมาคม 3) ให้โอกาสเด็กได้มีส่วนร่วมรับผิดชอบในกิจกรรมต่าง ๆ ของบ้าน เพื่อเป็นการส่งเสริมความรับผิดชอบ และความร่วมมือกับหมู่คณะ 4) ยินยอมให้เด็กใช้จ่ายเอง และทำบัญชี ใช้จ่ายของตนไว้ 5) ส่งเสริมให้เด็กตัดสินใจได้ถูกต้อง เช่น อบรมให้เด็กเห็นประโยชน์ของการอ่านหนังสือ เด็กก็จะสามารถใช้เหตุผลตัดสินใจใช้เวลาว่างในการอ่านหนังสือมากขึ้นด้วยความเต็มใจ 6) ยั่วยุให้เด็กสนใจค้นคว้าหาความรู้ โดยการเป็นกำลังใจให้กับเด็ก ตอบคำถามด้วยความเอาใจใส่ และกระตือรือร้น ยั่วยุให้เด็กกล้าแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ตามความสนใจของเด็ก

ส่วนธีระ ชัยยุทธยรรยง (2526: 68-69) ได้ให้ข้อเสนอแนะต่อผู้ปกครองในการสนับสนุนการเรียนของนักเรียน สรุปได้ดังนี้ 1) ให้ความรู้ความอบอุ่น สนใจในการเรียนและเข้าใจนักเรียนอย่างพอเพียง 2) พยายามสังเกตเด็กที่อยู่ในความปกครองของตนว่า ชอบทำกิจกรรมอะไรบ้าง พยายามหาสิ่งที่มีประโยชน์ให้เด็กได้ทำตามความชอบ 3) ผู้ปกครองควรเลือกรายการในการดูโทรทัศน์ และภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับนักเรียน และแบ่งเวลาให้เป็นสัดส่วน 4) หาโอกาสพานักเรียนไปเที่ยวพักผ่อน และให้มีโอกาสพบสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ ซึ่งนอกจากเป็นการพักผ่อนแล้ว ยังเป็นการไปทัศนศึกษาอีกด้วย 5) จัดหาหนังสือที่ดีมีประโยชน์เหมาะสมสำหรับนักเรียน ให้นักเรียนอ่าน 6) จัดสภาพแวดล้อมภายในบ้านให้น่าอยู่ มีบรรยากาศที่ดี เพื่อดึงดูดใจให้เด็กอยากอยู่บ้าน ซึ่งในการศึกษาการได้รับการสนับสนุนทางสังคมในงานวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการสนับสนุนทางสังคมจากสมาชิกในครอบครัว คือ ผู้ปกครอง โดยได้ให้ความหมายของการได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนจากบิดามารดาในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง การที่นักศึกษาทราบว่าผู้ปกครองให้การสนับสนุนตน เช่น การพูดให้กำลังใจ การแสดงความดีใจเมื่อนักศึกษาสามารถทำคะแนนได้ดี การพูดปลอบโยน ความห่วงใยเมื่อนักศึกษาสอบตก สอบถามในเรื่องการเรียนด้วยความเข้าใจและมีเหตุผล ช่วยแนะนำและตั้งเตือนในการดูหนังสือ การช่วยหาอุปกรณ์การเรียน เพื่อให้เกิดความพึงพอใจในการเรียน มีพฤติกรรมการเรียนและผลการเรียนที่ดี

การวัดการได้รับการสนับสนุนทางสังคม เครื่องมือวัดการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมที่ได้รับการความนิยมอย่างมาก ในมุมมองของผู้รับการสนับสนุน คือ (กิตติรัตน์ ชัยรัตน์ : 2547) แบบวัดการสนับสนุนทางสังคมของสาราสัน และคณะ (Sarason et al. 1983: 127-139) ได้สร้างแบบวัดการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมของนักศึกษามหาวิทยาลัยวอชิงตัน จำนวน 602 คน ด้วยแบบสอบถาม SSQ (Social Support Questionnaire) จำนวน 27 ข้อ โดยลักษณะของแบบสอบถามประกอบด้วย องค์ประกอบสองประการ คือ 1) ระบุบุคคลที่ตัวผู้ตอบรับรู้ว่าสามารถพึ่งพาอาศัยได้ในสถานการณ์ต่าง ๆ 2) ให้แสดงว่าผู้ตอบมีความรู้สึกพอใจหรือไม่พอใจอย่างไรต่อการช่วยเหลือนั้น โดยค่าของคะแนนจะแบ่งเป็นมาตรฐานประเมินค่า 6 หน่วย ตั้งแต่พอใจมาก (6) ถึงไม่พอใจมาก (1) ซึ่งแบบวัดนี้มีค่าสหสัมพันธ์ของแต่ละข้ออยู่ระหว่างช่วง .35 - .71 โดยมีค่าเฉลี่ย .54 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .97 นอกจากนี้ ยังพบว่า องค์ประกอบแรกสามารถอธิบายการสนับสนุนทางสังคมถึงร้อยละ 82 องค์ประกอบที่สองสามารถอธิบายการสนับสนุนทางสังคม ร้อยละ 72 โดยทั้งสององค์ประกอบมีค่าสหสัมพันธ์ระหว่างการสอบก่อนและหลัง (Test-Retest) เท่ากับ .90 และ .83 ตามลำดับ สุมิตตรา เจิมพันธ์ (2545) ได้สร้างแบบวัดการได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนจากบิดามารดา โดยศึกษาพฤติกรรมการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เนื้อหาเกี่ยวกับการได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนวิชาคณิตศาสตร์จากครอบครัวหรือจากผู้ปกครอง มีข้อคำถาม 10 ข้อ

แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยของค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item Discriminant) มีค่า 4.37 - 8.85 และค่าพิสัยของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อ (Item total Correlation) มีค่า .35 - .56 มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .77 ต่อมากิตติรัตน์ ชัยรัตน์ (2547) ได้ศึกษาประสบการณ์ในการเข้าค่ายวิทยาศาสตร์และลักษณะจิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนสาระวิทยาศาสตร์ โดยนำแบบวัดการได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนการจากบิดามารดา ของสุमितตรา เจริมพันธ์ มาปรับปรุงเพื่อให้เหมาะสมกับการศึกษาการเรียนสาระวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งแบบวัดประกอบด้วยประโยคคำถาม 12 ข้อ แต่ละประโยคมีมาตรวัด 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยของค่าอำนาจการจำแนกรายข้อ .250 - .561 และมีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .81 ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบวัดการได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนจากผู้ปกครองของกิตติรัตน์ ชัยรัตน์ มาประยุกต์ใช้เนื่องจากเป็นแบบวัดที่ได้ปรับปรุงและมีค่าความเชื่อมั่นในระดับสูง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครอง พัทธินทร์ สมหมาย (2549) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียนในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนราชวินิตบางเขน อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิจัยพบว่า การสนับสนุนทางการเรียนของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง มีอิทธิพลทางลบต่อปัญหาการเงินในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับสอง ซึ่งแสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองให้การสนับสนุนทางการเรียนมากทำให้มีปัญหาการเรียนในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 น้อย และวัชรินทร์ เอกธวัชกุล (2552) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า การเอาใจใส่ในการเรียนของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังเป็นปัจจัยอันดับที่สี่ที่ส่งผลกระทบต่อการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนพระมหาสุชาติ ไหมอ่อน (2550) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการเรียนของพระนิสิต คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า การสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมการเรียนของพระนิสิต คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยจุฬา-

ลงกรณราชวิทยาลัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า พระนิสิตที่ได้รับการสนับสนุน การเรียนของผู้ปกครองมาก มีพฤติกรรมการเรียนไม่เหมาะสม ทั้งนี้เพราะพระนิสิตอยู่ในสถานภาพ ของความเป็นนักบวช ในพระพุทธศาสนา ได้รับการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองเป็น อย่างดี ทั้งทางด้านการดูแลเอาใจใส่ การให้ปัจจัยในการใช้จ่ายซื้ออุปกรณ์การเรียน ค่าเล่าเรียน แต่ ผลที่เกิดขึ้นกับพระนิสิตไม่มีความตั้งใจเรียน ไม่ตั้งใจฟังขณะอาจารย์สอน ไม่มีการซักถามอาจารย์ เมื่อมีข้อสงสัย เข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลา ไม่มีการวางแผนในการเรียนที่ดี ไม่เห็นความสำคัญของการ ศึกษา เพราะคิดว่าตนได้รับการตามใจจากผู้ปกครอง เมื่อเกิดข้อข้องเรื่องของปัจจัยก็สามารถขอ เพิ่มเติมได้ทุกครั้ง จึงเกิดผลตรงกันข้ามคือ มีพฤติกรรมการเรียนไม่เหมาะสม ซึ่งผลการวิจัยนี้ไม่ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของชลดา ยอดอ่วม (2552) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียน ที่เหมาะสมวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียน สันติราษฎร์วิทยาลัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการประมวลเอกสารทำให้คาดการณ์ได้ว่า นักศึกษาที่ได้รับการสนับสนุนทางการเรียน จากผู้ปกครองมากย่อมมีพฤติกรรมทางการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่านักศึกษาที่ได้รับการ สนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองน้อย

6.3 บรรยากาศในชั้นเรียนกับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

ปัจจุบันสถานศึกษาเป็นสถาบันที่มีบทบาทสำคัญในการผลิตคนให้เป็นพลเมืองดี เนื่องจาก สถานศึกษามีอิทธิพลต่อเด็กสถาบันหนึ่ง ดังนั้น สถานศึกษาจึงควรตระหนักถึงบทบาทของตนเองที่จะ ส่งเสริมพัฒนาการของเด็กในด้านต่าง ๆ จึงจำเป็นต้องจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่จะช่วย ส่งเสริมการเรียนการสอนของนักเรียนดังที่มีผู้ให้ความหมายไว้หลายท่าน เช่น แอนเดอร์สัน (ซัลลินี รุ่งพิวัฒน์. 2547: 39 ; อ้างอิงจาก Anderson.1970) ได้ระบุถึงลักษณะบรรยากาศที่มีอิทธิพล และส่งเสริมต่อความรู้ ความรู้สึก และพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนไว้ดังนี้ 1) ความเป็นกันเอง ความรู้สึกใกล้ชิดสนิทสนม และความคุ้นเคยของสมาชิกในกลุ่มผู้เรียน 2) การแบ่งกลุ่มเพื่อทำ กิจกรรมการเรียนต่าง ๆ ตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้ 3) การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ กิจกรรม การเรียนรู้ที่มีรูปแบบที่สามารถปฏิบัติได้และให้ประโยชน์ 4) การดำเนินกิจกรรมการเรียนเป็นไปอย่าง มีลำดับขั้นตอนไม่ล่าช้าและมีความสอดคล้องเหมาะสม 5) การจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ เช่น หนังสือ เครื่องมือ วัสดุที่พร้อมจะใช้ได้อยู่ตลอดเวลา 6) การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างผู้เรียน กับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้สอน และมีความพยายามที่จะลดความขัดแย้งระหว่างกัน 7) ผู้สอนและ ผู้เรียนทราบจุดประสงค์และความคาดหวังในการเรียนอย่างชัดเจน 8) สร้างความเป็นธรรมชาติไม่เลือกที่

รักมักที่ซึ่งของครู ซึ่งยังผลให้เกิดความไม่เป็นธรรมขึ้น 9) ผู้เรียนได้มีโอกาสได้ทำกิจกรรมที่ทำทลายความสามารถอยู่เสมอ 10) สร้างความตื่นตัวและขจัดความเฉื่อยชาอันเป็นสาเหตุของความเบื่อหน่ายการเรียนการสอน 11) การตัดสินใจทำกิจกรรมต่าง ๆ มาจากผู้เรียนเป็นส่วนใหญ่ 12) ไม่ส่งเสริมการแข่งขัน แข่งพวกในหมู่คณะ นักศึกษา 13) ผู้เรียนมีความพึงพอใจกับกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน 14) เสรีภาพมีขอบเขตไม่ปล่อยปละละเลยจนขาดระเบียบและขาดความรับผิดชอบ ในทำนองเดียวกัน พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ (2544: 10-14) ได้กล่าวถึงบรรยากาศทางกายภาพในการเรียนการสอนไว้ว่า บรรยากาศทางกายภาพ คือ ลักษณะของห้องเรียนที่มีบรรยากาศทางกายภาพที่เหมาะสม ควรเป็นดังนี้ 1) ห้องเรียนควรมีสีสันน่าดู และเหมาะสมสบายตา อากาศถ่ายเทดี ปราศจากเสียงรบกวน กว้างขวางพอเหมาะกับจำนวนนักเรียน 2) ห้องเรียนควรมีบรรยากาศอิสระของการเรียนรู้ การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ตลอดจนเคลื่อนไหวกิจกรรมการเรียนการสอนทุกประเภท 3) ห้องเรียนสะอาดถูกสุขลักษณะ น่าอยู่ ตลอดจนมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย 4) สิ่งที่อยู่ภายในห้องเรียน เช่น โต๊ะ เก้าอี้ สื่อการสอนประเภทต่าง ๆ สามารถเคลื่อนย้ายได้ และสามารถดัดแปลงให้อื้ออำนวยความสะดวกและการจัดกิจกรรมประเภทต่าง ๆ ได้ 5) การจัดห้องเรียนให้พร้อมต่อการสอนในแต่ละครั้ง เช่น มีความเหมาะสมต่อการสอนวิธีต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น เหมาะต่อการสอนโดยกระบวนการกลุ่มวิธีบรรยายและวิธีการแสดงละคร เป็นต้น ส่วนประดินันท์ อุปรมัย (2523: 123-127) ได้กล่าวถึงการสร้างบรรยากาศทางการเรียนการสอนที่มีผลต่อการเรียนในชั้นเรียนมีองค์ประกอบ คือ 1) บุคลิกภาพบางประการของครูที่มีผลต่อการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน รูปร่างหน้าตาและการแต่งกายมีผลต่อการดึงดูดความสนใจ แต่บุคลิกภาพบางประการ เช่น สีหน้า ท่าทาง น้ำเสียงการใช้คำพูด อารมณ์ขัน และบทบาทในฐานะผู้นำของครู มีผลต่อการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนอย่างมาก 2) พฤติกรรมของครูที่แสดงออกตามทัศนคติและความคาดหวังบางประการที่ครูมีอยู่ มีผลต่อการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน ครูที่มีทัศนคติที่ดีต่อการสอนและความคาดหวังที่ดีต่อนักเรียนรวมทั้งการเป็นคนมองโลกในแง่ดี ย่อมเป็นผู้สร้างบรรยากาศที่ดีให้เกิดขึ้นแก่ชั้นเรียนได้มากกว่าครูที่มีทัศนคติและความคาดหวังในทางตรงกันข้าม ทัศนคติและความคาดหวังของครูที่มีต่อนักเรียนมักมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของครูที่แสดงออกต่อนักเรียนด้วย 3) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนมีผลต่อการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน การให้นักเรียนได้มีโอกาสซักถามและเข้าร่วมกิจกรรมให้มาก จะทำให้บรรยากาศในชั้นเรียนมีความสุข กระตือรือร้น และช่วยให้เกิดบรรยากาศที่ดีขึ้นในชั้นเรียนด้วย 4) การเสริมแรงที่เหมาะสมของครูจะช่วยให้เกิดบรรยากาศในชั้นเรียนดีขึ้น การให้การเสริมแรงควรพิจารณาให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ไม่ควรเน้นเฉพาะกับพฤติกรรมที่ดีที่สุด แต่ควรให้เมื่อพฤติกรรมนั้นดีขึ้นกว่าเดิม โดยเฉพาะกับนักเรียนที่เรียนอ่อนหรือพฤติกรรมมีปัญหา นอกจากนี้แล้ว ยังได้มีผู้ที่เสนอแนวทางการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน ดังเช่น สุพิชญา ธีระกุล

(2524: 182-187) ได้เสนอแนวทางการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนไว้หลายประการ สรุปได้ดังนี้ 1) สภาพทางโรงเรียนและห้องเรียน โรงเรียนจัดอาคารสถานที่ถูกหลักวิชา เช่น การวางแผนอาคารถูกทิศทาง ได้รับแสงสว่างเพียงพอ อากาศถ่ายเทได้ดี ไม่ร้อนอบอ้าวจนเกินไป ไม่มีเสียงดังรบกวน ภายในตกแต่งด้วยสิ่งสวยงาม เป็นระเบียบ เพื่อช่วยให้บรรยากาศร่มรื่นน่าเรียน สภาพห้องควรยืดหยุ่นได้ตลอดเวลา บริเวณควรสะอาดสวยงาม โต๊ะเก้าอี้มีเพียงพอกับจำนวนนักเรียน และขนาดต้องเหมาะสมกับผู้เรียน เพราะสิ่งเหล่านี้มีความจำเป็นที่จะต้องเสริมสร้างการเรียนการสอนให้ได้ผลดี 2) หลักสูตร คือ แนวทางที่โรงเรียนจัดประสบการณ์ให้แก่เด็ก เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ หลักสูตรที่ดีจะต้องจัดให้ตรงกับความมุ่งหมายของการศึกษา และตรงกับความต้องการของเด็กแต่ละวัย 3) แบบเรียนและบทเรียน เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้และถือว่าเป็นอุปกรณ์การศึกษาที่โรงเรียนจะขาดเสียมิได้ อีกสิ่งหนึ่งที่ครูสามารถจัดให้นักเรียนก็คือ การจัดบทเรียน ซึ่งครูควรพิจารณาเลือกสอนแต่เฉพาะที่เห็นว่าจะจะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียน ซึ่งเหมาะสมกับวัย ความรู้ ความสนใจ ความต้องการของเด็กและท้องถิ่น 4) อุปกรณ์การศึกษา เป็นเครื่องช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีและง่ายขึ้น การจัดใช้วัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนให้ได้ผลดีนั้น ขึ้นอยู่กับทักษะและความสนใจของครูว่าจะใช้อุปกรณ์นั้น ๆ ได้เหมาะสมกับเนื้อหา เวลา และใช้ได้ถูกต้องเพียงใด 5) กิจกรรมต่าง ๆ ในการเรียนการสอน คือ พฤติกรรมที่แสดงออกแล้วทำให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจะดีหรือไม่ ขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่ทำนั้นตรงกับจุดมุ่งหมายที่วางไว้หรือไม่ กิจกรรมที่ดีควรเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนกระทำแล้วเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งมีกิจกรรมมากมายหลายอย่างที่คุณครูสามารถจัดให้เด็กได้ เช่น กิจกรรมเกี่ยวกับการพูด การเขียน กิจกรรมเกี่ยวกับการแสดงและกิจกรรมเกี่ยวกับการสร้างและประดิษฐ์ เป็นต้น 6) เวลา โอกาส การเรียนจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพขึ้นอยู่กับเวลา เช่นเดียวกันครูต้องจัดสรรเวลาให้เหมาะสมกับวิชาหรือเนื้อหาที่จะสอน เวลาควรมีการยืดหยุ่นไปตามเนื้อหาหรือสาขาวิชา ไม่ควรมีกฎเกณฑ์ตายตัว 7) สถานที่ที่ใช้ในการเรียนนั้น อาจไม่ได้หมายถึง ห้องเรียนเพียงอย่างเดียว บางครั้งอาจเป็นสนามโรงเรียนหรือสถานที่ไปทัศนศึกษาด้วย สถานที่จึงมีส่วนช่วยสร้างความรู้สึกและบรรยากาศของการศึกษาเล่าเรียน การเปลี่ยนแปลงบรรยากาศในการเรียนช่วยให้ผู้เรียนไม่เบื่อหน่าย ช่วยดึงความสนใจของเด็กให้ดีขึ้น อย่างไรก็ตาม สถานที่ที่จะใช้เรียนต้องไม่มีเสียงรบกวนจนไม่สามารถใช้สมาธิได้ และจะต้องไม่วิเวกวังเวงจนดูลึกลับน่ากลัว ไม่เสียงภัยหรือใกล้สิ่งที่เป็นอันตรายหรือสกปรก และสถานที่นั้นจะต้องเป็นประโยชน์ต่อการสอนโดยตรง 8) ผู้เรียน การเรียนการสอนจะเกิดขึ้นได้และเป็นผลดีก็ต่อเมื่อผู้เรียนมีความพร้อม มีความสนใจที่จะศึกษาหาความรู้และรับรู้ ครูจะต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมที่จะเรียน หรือเมื่อผู้เรียนเกิดความพร้อมที่จะเรียนก็ควรให้โอกาสแก่ผู้เรียนทันที ครูสอนจะต้องหมั่นสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน หากแสดงความรู้สึกว่ามีความวิตกกังวล มีความคับข้องใจ

ครูจะต้องช่วยลดความรู้สึกนั้น ๆ เสียก่อน และพยายามสร้างบรรยากาศที่จะให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถอย่างเต็มที่ 9) ผู้สอนและวิธีสอน ครูถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดประการหนึ่ง ที่จะช่วยให้การเรียนการสอนประสบผลดี การวิจัยการศึกษาได้ระบุไว้แน่ชัดว่ายังไม่มีอุปกรณ์การสอนใด ๆ ในโลกนี้ ที่จะใช้แทนครูที่มีความสามารถทางการสอนได้

จากการศึกษางานวิจัยข้างต้นสรุปได้ว่า บรรยากาศในชั้นเรียน หมายถึง สภาพการณ์ต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเรียนการสอน ได้แก่ ห้องเรียนมีบรรยากาศปลอดภัย สะอาด แสงสว่างเพียงพอ โต๊ะเก้าอี้มีความพอเพียงกับจำนวนผู้เรียน มีสื่อวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างเหมาะสม

การวัดบรรยากาศในชั้นเรียน ได้มีผู้ศึกษาและสร้างเครื่องมือแบบวัด เช่น ชลดดา ยอดอ่วม (2552) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประเมินค่า มี 5 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “จริงน้อยที่สุด” จำนวน 11 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .765 ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่นำมาจากแบบสอบถามของ ภัทรสิริณี เสวตไอยาราม (2549) ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนพุลเจริญวิทยาคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 12 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8425 นอกจากนี้ ญัฐพล แยมสอาด (2551) ได้ศึกษาตัวแปรเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่ทางการศึกษา 2 กรุงเทพมหานคร เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประเมินค่าเช่นเดียวกัน มี 5 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงที่สุด” จำนวน 15 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .840 ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่นำมาจากแบบสอบถามของ กิ่งกาญจน์ ปานทอง (2545) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาตามโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลากรประจำการ (กศ.บป.) คณะวิทยาการจัดการ โปรแกรมวิชานิติศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร กรุงเทพมหานคร จำนวน 18 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7976 ในการวัดบรรยากาศในชั้นเรียนในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบวัดของกิ่งกาญจน์ ปานทอง (2545) มาประยุกต์ใช้ เนื่องจากเป็นแบบวัดที่มีค่าความเชื่อมั่นในระดับที่ยอมรับได้และศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่ใกล้เคียงกัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศในชั้นเรียน ภัทรสิริณี เสวตไอยาราม (2549) ได้ทำการศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนพุลเจริญวิทยาคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 197 เป็นนักเรียนชาย 96 คน และนักเรียนหญิง 101 คน พบว่า ลักษณะทางกายภาพทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับลักษณะทางกายภาพทางการเรียนดีจะมีพฤติกรรมการ

เรียนที่เหมาะสมมาก เช่นเดียวกันกับสุพัตรา ผลรัตน์ไพบูลย์ (2550) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสุราษฎร์พิทยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 337 คน เป็นนักเรียนช่วงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 114 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 113 คน และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 110 คน ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะทางกายภาพทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสุราษฎร์พิทยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับสอง รองจากทัศนคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับลักษณะทางกายภาพทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ที่ดี ทำให้พฤติกรรมกรรมการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เหมาะสม ชลดดา ยอดอ่วม (2552) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการเรียนที่เหมาะสมวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ปีการศึกษา 2551 จำนวนทั้งสิ้น 825 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 247 คน ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาสังคมศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมกรรมการเรียนที่เหมาะสม วิชาสังคมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุพัตรา ผลรัตน์ไพบูลย์ (2550) และอาคม ระดมสุข (2547) ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 3 หมวดวิชา คือ หมวดวิชาการเงิน หมวดวิชาสังคม และหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ จำนวน 738 คน เป็นนักศึกษาชาย 205 คน และนักศึกษาหญิง 533 คน ผลการศึกษวิจัยพบว่า ลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอนส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาเป็นลำดับที่สาม รองจากนิสัยทางการเรียนและลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน สำหรับณัฐพล แยมสอาด (2551) ได้ทำการศึกษาตัวแปรเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการเรียนของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษา 2 กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 859 คน ผลการวิจัยพบว่า บรรยากาศทางการเรียนส่งผลทางตรงต่อพฤติกรรมกรรมการเรียนและส่งผลทางอ้อมโดยผ่านทางแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ และลักษณะมุ่งอนาคตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับลอร์เรนซ์ (197: 418) ที่กล่าวว่า บรรยากาศในการเรียนการสอนเป็นสภาพแวดล้อมทางจิตวิทยาที่มีผลต่อสภาพจิตใจ อารมณ์ ความรู้ที่จะทำให้ นักเรียนสนใจการเรียน นอกจากนี้งานวิจัยของณัฐพล แยมสอาด ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของกิงกาญจน์ ปานทอง (2545) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผล

ต่อพฤติกรรมกรรมการเรียนของนักศึกษาตามโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป.) คณะวิทยาการจัดการ โปรรวมวิธานิเทศศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร กรุงเทพมหานคร

จากการประมวลเอกสารทำให้คาดการณ์ได้ว่า นักศึกษาที่รับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนมากย่อมมีพฤติกรรมกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่านักศึกษาที่รับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนน้อย

7. ลักษณะทางชีวสังคมกับพฤติกรรมกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาตัวแปรลักษณะทางชีวสังคมของนักศึกษาได้แก่ เพศ วุฒิการศึกษาเดิม การศึกษาของผู้ปกครอง ระดับชั้นปี เพื่อนำมาใช้เป็นตัวแปรแบ่งกลุ่มย่อยในการแบ่งประเภทของนักศึกษา ซึ่งมีรายละเอียดของตัวแปรดังต่อไปนี้

7.1 เพศกับพฤติกรรมกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

เพศที่ต่างกันเป็นปัจจัยทางชีวสังคมที่ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมที่แตกต่างกัน เด็กหญิงและเด็กชายมีการแสดงออกต่อสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งที่แตกต่างกัน เช่น การเล่น เด็กชายชอบที่จะเล่นแบบรุนแรง ใช้กำลังความสามารถทางกายภาพมากกว่าเด็กหญิงที่จะมีความอ่อนโยนมากกว่าเด็กชาย พฤติกรรมของเด็กเหล่านี้เป็นผลมาจากการได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่แตกต่างกันด้วยในสังคมไทยนิยมที่จะเลี้ยงดูเด็กหญิงให้เป็นผู้มีความประพฤติที่เรียบร้อย อ่อนโยน มีความสำรวมมากกว่าเด็กชาย (สุจินดา มุลผล : 2548) ซึ่งงานวิจัยของสุภาสินี นุ่มเนียม (2546) ศึกษาปัจจัยทางสภาพแวดล้อม และจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรับผิดชอบต่อหน้าที่ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชาย 249 คน นักเรียนหญิง 325 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนหญิงเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมรับผิดชอบต่อหน้าที่ในโรงเรียนมากกว่านักเรียนชาย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 66.43 และ 63.18 ตามลำดับ) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุमितตรา เจริมพันธ์ (2545) ได้ศึกษาเกี่ยวกับจิตลักษณะและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชาย 212 คน นักเรียนหญิง 312 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนหญิงมีพฤติกรรมเตรียมตัวก่อนเรียนมากกว่านักเรียนชาย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 35.37 และ 33.39 ตามลำดับ) นักเรียนหญิงมีพฤติกรรมขณะเรียนในชั้นเรียนมากกว่านักเรียนชาย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 43.74 และ 41.42 ตามลำดับ) และนักเรียนหญิงมีพฤติกรรมหลังเรียนมากกว่านักเรียนชาย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 37.68 และ 34.50 ตามลำดับ)

7.2 วุฒิการศึกษาเดิมกับพฤติกรรมกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

วุฒិการศึกษาเดิม หมายถึง ระดับการศึกษาของนักศึกษาที่จบก่อนจะมาศึกษาต่อ ประกอบด้วย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

7.3 การศึกษาของผู้ปกครองกับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

การศึกษาของผู้ปกครองเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของบุคคล การศึกษาทำให้บุคคลมีความเจริญงอกงามทางสติปัญญา และทำให้บุคคลเข้าถึงประโยชน์ของพฤติกรรมการเรียน และสามารถที่จะนำความรู้ที่มีมาใช้ในการส่งเสริมหรือสนับสนุนให้เด็กที่มีพฤติกรรมการเรียน (กิตติรัตน์ ชัยรัตน์ : 2547) งานวิจัยที่ศึกษาความสัมพันธ์ของการศึกษาของบิดามารดากับพฤติกรรมการเรียน เช่น งานวิจัยของบำเพ็ญ วังเงิน (2541: 70-72) ศึกษาเปรียบเทียบความคาดหวังของบิดามารดาเกี่ยวกับการศึกษาของลูกในเขตเมืองและชนบทของประเทศไทย พบว่า บิดามารดาที่อาศัยอยู่ในเขตเมืองส่วนใหญ่ต้องการให้ลูกเรียนจบในระดับที่สูงกว่าบิดามารดาที่อาศัยอยู่ในเขตชนบท และการศึกษาของบิดามารดามีความสัมพันธ์ทางบวกกับความคาดหวังทางการศึกษาของบิดา แสดงว่า ระดับการศึกษาของบิดามารดาที่สูงความคาดหวังทางการศึกษาของลูกก็จะสูงด้วย และงานวิจัยของปราณี รัตนัง (2541 : 43) ได้ศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรคิดสรุที่ส่งผลต่อนิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดเชียงราย ปีการศึกษา 2540 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 454 คน และผู้ปกครองของนักเรียนกลุ่มนี้ 454 คน พบว่า นิสัยรักการอ่านของนักเรียนเมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครองแล้วพบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับอุดมศึกษามีนิสัยรักการอ่านสูงที่สุด (x เท่ากับ 3.15) นักเรียนที่ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่าประถมศึกษามีนิสัยรักการอ่านต่ำที่สุด (x เท่ากับ 2.85)

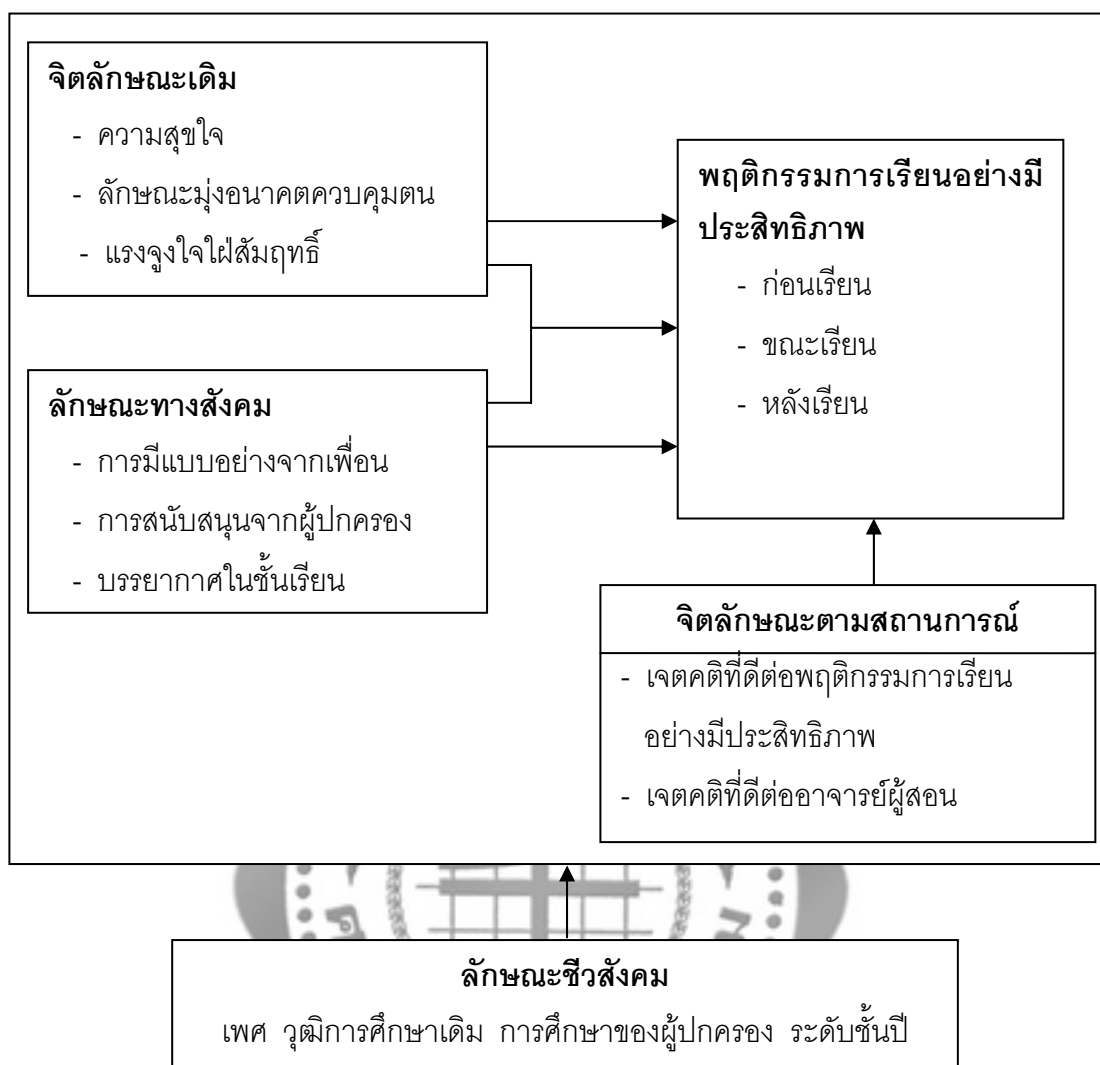
7.4 ระดับชั้นปีกับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

ระดับชั้นปีที่แตกต่างกัน ทำให้บุคคลมีความรับผิดชอบต่อการเรียนแตกต่างกัน และจะมีวิธีดำเนินการจัดการต่อปัญหาการเรียนที่ไม่เหมือนกัน (พระชลภัทร คุณวีโร. 2552: 38) แบนดูรา (อุไรวรรณ สวัสดิ์. 2551: 39 ; อ้างอิงจาก Bandura. 1977) ถือว่า จริยธรรมเป็นความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมสำหรับการประเมินความถูกต้องของพฤติกรรมและกฎเกณฑ์เหล่านั้นเกิดจากการเรียนรู้ซึ่งการเรียนรู้ของมนุษย์ส่วนหนึ่งเกิดจากประสบการณ์ของตนเอง ส่วนหนึ่งเกิดจากการสังเกตพฤติกรรมของผู้อื่นเป็นการเรียนรู้ด้วยการสังเกต ฟังคำบอกเล่าและอ่านจากบันทึก จากแนวความคิดนี้จึงกล่าวได้ว่า คนที่มีอายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ทางสังคมต่างกัน ย่อมมีความสามารถและโอกาสในการเรียนรู้แตกต่างกัน เด็กสามารถเรียนรู้ได้เฉพาะสิ่งที่ง่ายและใกล้ตัว มีลักษณะเป็นรูปธรรม ในขณะที่ผู้ใหญ่สามารถพิจารณาสิ่งต่าง ๆ ได้ละเอียดลึกซึ้งกว่าและเป็นนามธรรมกว่า เช่น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ย่อมมีโอกาสในการเรียนรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ น้อยกว่าครู ทั้งนี้เพราะว่าสถานการณ์เป็นสิ่งเฉพาะที่ทำให้แต่ละบุคคลอยู่ในสภาพแวดล้อมและมีบทบาทแตกต่างกันไป ระดับชั้นที่ต่างกันทำให้บุคคลมีลักษณะหรือเอาใจใส่บางประการแตกต่างกัน เช่น เด็กที่มีระดับชั้นสูง

กว่าจะมีความรับผิดชอบ มีความเอาใจใส่ด้านการเรียนมากกว่าระดับชั้นที่ต่ำกว่า
(วัชรินทร์ เอกธวัชกุล. 2552: 18)

กรอบแนวคิดในการศึกษา

การศึกษานี้ มุ่งศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมและความสุขใจที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยศึกษาทั้งลักษณะภายในและลักษณะภายนอกของนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษา โดยการกำหนดปัจจัยที่เป็นสาเหตุของพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพนั้น กำหนดโดยอาศัยแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องร่วมกับผลที่ได้จากการประมวลเอกสารงานวิจัยต่าง ๆ ทำให้พบว่า ตัวแปรจิตลักษณะเดิมประกอบด้วย 3 ตัวแปร คือ ความสุขใจ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ตัวแปรทางจิตลักษณะตามสถานการณ์ คือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ เจตคติที่ดีต่ออาจารย์ผู้สอน ตัวแปรลักษณะทางสังคมประกอบด้วย 3 ตัวแปร คือ การมีแบบอย่างจากเพื่อน การสนับสนุนจากผู้ปกครอง บรรยายภาควิชาในชั้นเรียน และได้ศึกษาตัวแปรลักษณะทางชีวสังคมที่เกี่ยวข้องบางประการ เพื่อเป็นตัวแปรในการวิเคราะห์แบ่งกลุ่มย่อยอีกด้วย งานวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบปฏิสัมพันธ์ ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ร่วมกันระหว่างจิตลักษณะเดิม กับลักษณะทางสังคมเพื่ออธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ศึกษาความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษา ซึ่งสรุปความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ดังแสดงในภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามปฏิบัติการ

พฤติกรรมกรเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ หมายถึง การแสดงออกของนักศึกษาที่มีประสิทธิภาพจนทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ได้แก่ การแสดงออกของนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้ผลการเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง โดยแบ่งพฤติกรรมกรเรียนออกเป็น 3 ด้าน ตามช่วงเวลาของการเรียน คือ พฤติกรรมกรเตรียมตัวก่อนเรียน หมายถึง การแสดงพฤติกรรมของนักศึกษาก่อนที่จะเข้าชั้นเรียน การทำความเข้าใจในเนื้อหาก่อนเรียน การจัดตารางเรียน และเตรียมอุปกรณ์ที่ถูกต้องครบถ้วนเพื่อใช้ในการเรียน พฤติกรรมขณะเรียนในชั้นเรียน หมายถึง การแสดงพฤติกรรมของนักศึกษาโดยการตั้งใจเรียนขณะที่อาจารย์สอน การอภิปรายซักถามอาจารย์ผู้สอนในเนื้อหาที่ไม่เข้าใจ การเข้าชั้นเรียนสม่ำเสมอ พฤติกรรมหลังเรียน

หมายถึง การแสดงพฤติกรรมของนักศึกษาในการทบทวนบทเรียน การทำงานที่ได้รับมอบหมายจาก อาจารย์ผู้สอนและนำส่งตามเวลาที่กำหนด การทบทวนเตรียมตัวเพื่อสอบ รวมทั้งศึกษาเรียนรู้เพิ่มเติม การตามงานเมื่อมีความจำเป็นต้องขาดเรียน

ในการวัดพฤติกรรมการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยได้สร้างแบบวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้สอดคล้องกับนิยามปฏิบัติการ แบบวัดมีประโยคคำถาม 20 ข้อ มีลักษณะ เป็นมาตราประเมินค่า 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” ช่วงคะแนนอยู่ระหว่าง 20-120 คะแนน นักศึกษาได้คะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ย แสดงว่าพฤติกรรมการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่า นักศึกษาที่ได้คะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย

ความสุขใจ หมายถึง ความพึงพอใจในชีวิต เน้นความสำคัญในเรื่องทั่วไป ครอบครัว เพื่อนและสถานศึกษาในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต มีความรู้สึกทางบวก ประสบการณ์ทางอารมณ์ และความรู้สึกที่รื่นรมย์ และมีระดับอารมณ์ความรู้สึกทางลบ ประสบการณ์ทางอารมณ์ และ ความรู้สึกไม่พอใจเพียงเล็กน้อย

วัดโดยใช้แบบวัดความสุขใจของฉันทนา ภาคบังคช และคณะ ประกอบด้วยมาตราวัด ประเมินรวมค่า 6 หน่วย จำนวน 20 ข้อ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” ช่วงคะแนนอยู่ระหว่าง 20-120 คะแนน นักศึกษาได้คะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ย แสดงว่านักศึกษามีความสุขใจมากกว่านักศึกษา ที่ได้คะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย

ลักษณะมุ่งอนาคต ควบคุมตน หมายถึง การที่นักศึกษาแต่ละคนมีปริมาณ ความสามารถในการคาดการณ์ไกล เห็นความสำคัญของสิ่งที่จะก่อประโยชน์ให้กับตนเองใน อนาคต รวมทั้งความสามารถในการควบคุมบังคับตนเอง ให้มีการรู้จักการอดได้รอได้ เพื่อรอรับ ผลประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่กว่าหรือสำคัญกว่าที่จะมีมาในอนาคต เช่น การเรียนหนังสือเพื่อต้องการ ทำงานที่ดีในอนาคต การขยันอ่านหนังสือเพราะไม่ต้องการสอบตก เป็นต้น

วัดโดยนำแบบวัดของดวงเดือน พันธุมนาวิน และคณะ (2536) มาปรับใช้แบบวัดมีประโยค คำถาม 9 ข้อ แต่ละข้อมีมาตราวัด 6 หน่วย ประกอบด้วย “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” ช่วงของคะแนน อยู่ระหว่าง 9-45 คะแนน นักศึกษาที่ได้คะแนนจากแบบวัดสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง แสดงว่า เป็นนักศึกษาที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนสูงกว่านักศึกษาที่ได้คะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความตั้งใจหรือความมุ่งมั่นของนักศึกษาที่จะกระทำสิ่งใด สิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปตามเป้าหมายที่ได้คาดหวังไว้ โดยมีความพยายามอย่างเต็มที่ เมื่อมีอุปสรรค จะคิดหาวิธีการและแนวทางแก้ไขให้สำเร็จอย่างไม่ย่อท้อ

วัดโดยแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของสุมิตตรา เจิมพันธ์ (2547) จำนวน 10 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรวัด 6 หน่วย ประกอบด้วย “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” ช่วงคะแนนอยู่ระหว่าง 10-60 คะแนน นักศึกษาที่ได้คะแนนจากแบบวัดสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง แสดงว่าเป็นนักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่านักศึกษาที่ได้คะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย

เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมกรเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ หมายถึง การประเมินว่า พฤติกรรมกรเรียนทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ การเตรียมความพร้อมก่อนเรียน การเรียนขณะเรียนในชั้นเรียน การทบทวนทำการบ้านหลังจากเรียนแล้ว นั้นดี มีประโยชน์-โทษ ให้ความรู้สามารถรับรู้ถึงความชอบ-ไม่ชอบ และมีแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมกรเรียนทั้ง 3 ด้าน

การวัดการมีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมกรเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยสร้างแบบวัดเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมกรเรียนอย่างมีประสิทธิภาพตามนิยามปฏิบัติการ และสอดคล้องกับตัวแปรตามแบบวัดประกอบด้วยคำถาม 37 ข้อ ข้อคำถามประกอบด้วยมาตรประเมินค่า 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” ช่วงคะแนนอยู่ระหว่าง 37-222คะแนน นักศึกษาที่ได้คะแนนจากแบบวัดสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง แสดงว่าเป็นนักศึกษาที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมกรเรียนอย่างมีประสิทธิภาพมากกว่านักศึกษาที่ได้คะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย

เจตคติที่ดีต่ออาจารย์ผู้สอน หมายถึง การที่นักศึกษามีความรู้จักเชิงประเมินค่าเกี่ยวกับประโยชน์หรือโทษของอาจารย์ผู้สอน มีความรู้สึกพอใจ-ไม่พอใจอาจารย์ผู้สอน มีความพร้อมที่จะให้ความร่วมมือ สนับสนุน ช่วยเหลือ หรือความพร้อมที่จะกระทำในทิศทางตรงข้ามต่ออาจารย์ผู้สอน

การวัดเจตคติที่ดีต่ออาจารย์ผู้สอน ผู้วิจัยปรับปรุงข้อคำถามส่วนหนึ่งจากแบบวัดเจตคติที่ดีต่อครูคณิตศาสตร์ของสุมิตตรา เจิมพันธ์ (2545) โดยดัดแปลงข้อคำถามเพื่อให้เหมาะสมและสร้างขึ้นเองอีกส่วนหนึ่ง แบบวัดมีประโยคคำถาม 8 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรวัด 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” ช่วงคะแนนอยู่ระหว่าง 8-48 คะแนน นักศึกษาที่ได้คะแนนจากแบบวัดสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง แสดงว่านักศึกษามีเจตคติที่ดีต่ออาจารย์ผู้สอนมากกว่านักศึกษาที่ได้คะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย

การมีแบบอย่างจากเพื่อน หมายถึง การปฏิบัติตนของนักศึกษาตามแบบอย่างเพื่อนในด้านการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ การตั้งใจเรียน ทบทวนบทเรียน อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ ทำการบ้าน เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เข้าชั้นเรียนตรงเวลา มีความกระตือรือร้นในการเรียน ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ให้ความร่วมมือในการทำงานหรือกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

การวัดการมีแบบอย่างการเรียนรู้จากเพื่อน วัดโดยใช้แบบวัดของพระชลภัส คุณวีโร (2552: 124) ที่ผู้วิจัยนำมาปรับใช้เนื่องจากเป็นแบบวัดที่มีความเชื่อมั่นในระดับที่ยอมรับได้ แบบวัดมีประโยคคำถาม 10 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรวัด 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” ช่วงคะแนนอยู่ระหว่าง 10-60 คะแนน นักศึกษาที่ได้คะแนนจากแบบวัดสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง แสดงว่านักศึกษาเห็นแบบอย่างจากเพื่อนมากกว่านักศึกษาที่ได้คะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย

การสนับสนุนจากผู้ปกครอง หมายถึง การที่นักศึกษาทราบว่าผู้ปกครองให้การสนับสนุน เช่น พุดให้กำลังใจ การแสดงความดีใจเมื่อนักศึกษาทำคะแนนได้ดี พุดปลอบโยนห้วงโยเมื่อสอบตก สอบถามและตักเตือนในการดูตำรา วันเวลาสอบ แนะนำความสำคัญของการเรียน การแบ่งเวลาเรียน สื่อการเรียนการสอนเพิ่มเติม การจัดหาอุปกรณ์ ค่าใช้จ่าย

ในการวัดการสนับสนุนจากผู้ปกครอง ผู้วิจัยได้ใช้แบบวัดการสนับสนุนจากผู้ปกครองของ กิตติรัตน์ ชัยรัตน์ มาปรับใช้ (2547) เป็นแบบวัดที่มีความเชื่อมั่นในระดับสูง แบบวัดมีประโยคคำถาม 10 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรวัด 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” ช่วงคะแนนอยู่ระหว่าง 10-60 คะแนน นักศึกษาที่ได้คะแนนจากแบบวัดสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง แสดงว่าเป็นนักศึกษาที่ได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนจากผู้ปกครองสูงกว่านักศึกษาที่ได้คะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย

บรรยากาศในชั้นเรียน หมายถึง สิ่งแวดล้อมทางการเรียนที่ทำให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ สถานที่เรียน มีการถ่ายเทอากาศภายในห้องเรียน มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในห้องเรียน บริเวณห้องเรียนปราศจากสิ่งรบกวน เช่น กลิ่น เสียง เป็นต้น สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนมีปริมาณเพียงพอ มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพในการใช้งาน

ในการวัดบรรยากาศทางการเรียน วัดโดยใช้แบบวัดของกิ่งกาญจน์ ปานทอง (2545) ที่ผู้วิจัยนำมาปรับใช้เนื่องจากเป็นแบบวัดที่มีความเชื่อมั่นในระดับที่ยอมรับได้และศึกษาในกลุ่มตัวอย่างใกล้เคียงกัน แบบวัดมีประโยคคำถาม 13 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรวัด 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” ช่วงคะแนนอยู่ระหว่าง 13-78 คะแนน นักศึกษาที่ได้คะแนนจากแบบวัดสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง แสดงว่าเป็นนักศึกษาที่รับรู้บรรยากาศในชั้นเรียนมากกว่านักศึกษาที่ได้คะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย

สมมติฐานของการวิจัย

1. จิตลักษณะเดิม ได้แก่ ความสุขใจ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จิตลักษณะตามสถานการณ์ ได้แก่ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมกรเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ เจตคติที่ดีต่ออาจารย์ผู้สอน และลักษณะทางสังคม ได้แก่ การมีแบบอย่างจากเพื่อน การสนับสนุนจากผู้ปกครอง บรรยากาศในชั้นเรียน สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมกรเรียนอย่างมีประสิทธิภาพได้

มากกว่าตัวแปรกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเพียงกลุ่มเดียว โดยกำหนดเกณฑ์ปริมาณการทำงานอย่างน้อยร้อยละ 5

2. นักศึกษามีความสนใจมาก และการมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนมาก มีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่านักศึกษาที่มีความสนใจน้อยและการมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนน้อย ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

3. นักศึกษาที่มีความสนใจมากและมีการสนับสนุนจากผู้ปกครองมาก มีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่านักศึกษาที่มีความสนใจน้อยและมีการสนับสนุนจากผู้ปกครองน้อย ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

4. นักศึกษาที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก และรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนมาก มีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่านักศึกษาที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนน้อย และรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนน้อย ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาประเภทความสัมพันธ์เปรียบเทียบ (Correlative Comparative Study) ผู้วิจัยได้วางแผนดำเนินการตามขั้นตอนเพื่อตอบปัญหาการวิจัย ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ระดับชั้นปีที่ 2 ปีที่ 3 และปีที่ 4 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ปีการศึกษา 2554 จำนวน 245 คน เป็นนักศึกษาชาย 55 คน และนักศึกษาหญิง 190 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ระดับชั้นปีที่ 2 ปีที่ 3 และปีที่ 4 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ปีการศึกษา 2554 จำนวน 245 คน ซึ่งเป็นกลุ่มประชากรนั่นเอง จากการเก็บรวบรวมแบบสอบถามปรากฏว่า เก็บรวบรวมแบบสอบถามที่ได้ข้อมูลสมบูรณ์ครบถ้วนจำนวน 232 คน เป็นนักศึกษาชาย 51 คน นักศึกษาหญิง 181 คน โดยจำแนกตามระดับชั้นปี 2 จำนวน 108 คน ระดับชั้นปี 3 จำนวน 82 คน และระดับชั้นปี 4 จำนวน 42 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 10 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามลักษณะทางชีวสังคมของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2-10 เป็นแบบวัดเกี่ยวกับปัจจัยที่เป็นตัวแปรในการวิจัย ซึ่งแต่ละตอนมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามลักษณะทางชีวสังคม

สำหรับแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ วุฒิการศึกษาเดิม การศึกษาของผู้ปกครอง ระดับชั้นปี ทั้งนี้เพื่อบรรยายลักษณะของผู้ตอบแบบสอบถามและวิเคราะห์ความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่น ๆ โดยมีตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างแบบสอบถามลักษณะทางชีวสังคม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ตามความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ ชาย หญิง
2. วุฒิการศึกษาเดิม
 มัธยมศึกษาตอนปลาย ประกาศนียบัตรวิชาชีพ
3. ผู้ปกครองของนักศึกษามีการศึกษา
 น้อยกว่าหรือเทียบเท่า ป.6 ม.1 - ม.3
 ม.4 - ม.6 หรือ ปวช. อนุปริญญา / ปวส.
ปริญญาตรี / เทียบเท่า ปริญญาโท
ปริญญาเอก
4. ปัจจุบันท่านกำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่
 ปีที่ 2 ปีที่ 3 ปีที่ 4

ตอนที่ 2 แบบวัดเกี่ยวกับพฤติกรรมกรเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

ผู้วิจัยสร้างแบบวัดขึ้นจากนิยามปฏิบัติการ โดยแบบวัดมีเนื้อหาเกี่ยวกับการกระทำหรือการดำเนินการเรียนประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ พฤติกรรมการเตรียมตัวก่อนเรียน พฤติกรรมขณะเรียน ในชั้นเรียน และพฤติกรรมหลังเรียน ซึ่งแบบวัดมีลักษณะเป็นมาตราประเมินรวมค่า มี 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย”

ตัวอย่างแบบวัดความสุขใจ

(0) ปัจจุบันชีวิตส่วนใหญ่ของฉัน มีความใกล้เคียงกับชีวิตในอุดมคติ / ในฝันของฉัน

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

เกณฑ์การให้คะแนนมีอยู่สองเกณฑ์ คือ 1) ถ้าเป็นข้อความทางบวก การให้คะแนนเป็น 6, 5, 4, 3, 2, 1 ตามลำดับ จากการตอบ จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง และไม่จริงเลย 2) ถ้าเป็นข้อความทางลบ การให้คะแนนเป็นไปในทิศทางกลับกัน ดังนั้น คำถามแต่ละข้อผู้ตอบได้คะแนนในช่วง 1 ถึง 6 คะแนน ช่วงคะแนนอยู่ระหว่าง 20 ถึง 120 คะแนน มีค่าอำนาจจำแนกแบบความสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวมระหว่าง .20 ถึง .64 และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .86

ตอนที่ 4 แบบวัดลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน

ผู้วิจัยนำแบบวัดมาจากแบบวัดลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ที่ใช้ในงานวิจัยเรื่อง “ลักษณะทางจิตและพฤติกรรมของนักเรียนที่อยู่ในสภาวะเสี่ยงในครอบครัวและทางป้องกัน” ของดวงเดือน พันธุมนาวิน งามตา วรินทร์านนท์ และคณะ (2536) มีข้อคำถาม 20 ข้อ ลักษณะของประโยคข้อคำถามจะเกี่ยวกับความสามารถ คาดการณ์ไกล เห็นความสำคัญของสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และบังคับตนเองให้อดได้ รอได้ หรือเลือกที่จะไม่รับผลประโยชน์เล็กน้อยในทันที แต่จะรอรับประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่กว่า หรือสำคัญกว่าที่จะตามมาหลังจากประยুক্তข้อคำถามให้เหมาะสมกับการศึกษา พฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ แบบวัดประกอบด้วยประโยคคำถาม 9 ข้อ แต่ละประโยคมีมาตราวัด 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย”

ตัวอย่างแบบวัดลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน

(0) ฉันรีบทำการบ้านหรืองานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จก่อนไปเที่ยวเล่นเสมอ

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

เกณฑ์การให้คะแนนมีอยู่สองเกณฑ์ คือ 1) ถ้าเป็นข้อความทางบวก การให้คะแนนเป็น 6, 5, 4, 3, 2, 1 ตามลำดับ จากการตอบ จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง และไม่จริงเลย 2) ถ้าเป็นข้อความทางลบ การให้คะแนนเป็นไปในทิศทางกลับกัน ดังนั้น คำถามแต่ละข้อผู้ตอบได้คะแนนในช่วง 1 ถึง 6 คะแนน ช่วงคะแนนอยู่ระหว่าง 9 ถึง 54 คะแนน มีค่าอำนาจ

จำแนกแบบความสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวมระหว่าง .20 ถึง .52 และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .67

ตอนที่ 5 แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ผู้วิจัยนำแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ สุमितตรา เจิมพันธ์ (2545) มาประยุกต์ใช้ มีข้อคำถาม 10 ข้อ ลักษณะของประโยคข้อคำถามเกี่ยวกับลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน เป็นแบบวัดประเภทมาตรประเมินค่า 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย”

ตัวอย่างแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

- (0) เมื่อทำงานใด ๆ ฉันจะทุ่มเทความพยายามให้กับงานนั้น

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

เกณฑ์การให้คะแนนมีอยู่สองเกณฑ์ คือ 1) ถ้าเป็นข้อความทางบวก การให้คะแนนเป็น 6, 5, 4, 3, 2, 1 ตามลำดับ จากการตอบ จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง และไม่จริงเลย 2) ถ้าเป็นข้อความทางลบ การให้คะแนนเป็นไปในทิศทางกลับกัน ดังนั้น คำถามแต่ละข้อผู้ตอบได้คะแนนในช่วง 1 ถึง 6 คะแนน ช่วงคะแนนอยู่ระหว่าง 10 ถึง 60 คะแนน มีค่าอำนาจจำแนกแบบความสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวมระหว่าง .23 ถึง .68 และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .89

ตอนที่ 6 แบบวัดเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

ผู้วิจัยสร้างแบบวัดเจตคติต่อพฤติกรรมการเรียนตามนิยามปฏิบัติการ และสอดคล้องกับตัวแปรตาม ลักษณะของประโยคคำถามจะเกี่ยวกับการมีเจตคติต่อการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ แบ่งเป็น 3 ด้าน คือ 1) เจตคติต่อพฤติกรรมการเตรียมตัวก่อนเรียน 2) เจตคติต่อพฤติกรรมขณะเรียนในชั้นเรียน 3) เจตคติต่อพฤติกรรมหลังเรียน แบบวัดประกอบด้วยประโยคคำถาม 37 ข้อ ข้อคำถามประกอบด้วยมาตรประเมินค่า 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย”

ตัวอย่างแบบวัดเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

เตรียมตัวก่อนเรียน

- (0) การที่ฉันได้เตรียมตัวอ่านบทเรียนมาล่วงหน้า ทำให้ฉันมีผลการเรียนดีขึ้น

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

ขณะเรียนในชั้นเรียน

(0) การที่ฉันตั้งใจเรียนในชั้นเรียนไม่ได้ทำให้ผลการเรียนดีขึ้น

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

หลังเรียน

(0) การอ่านทบทวนเนื้อหาวิชาที่เรียนมาแล้วเป็นสิ่งสำคัญสำหรับฉัน

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

เกณฑ์การให้คะแนนมีอยู่สองเกณฑ์ คือ 1) ถ้าเป็นข้อความทางบวก การให้คะแนนเป็น 6, 5, 4, 3, 2, 1 ตามลำดับ จากการตอบ จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง และไม่จริงเลย 2) ถ้าเป็นข้อความทางลบ การให้คะแนนเป็นไปในทิศทางกลับกัน ดังนั้น คำถามแต่ละข้อผู้ตอบได้คะแนนในช่วง 1 ถึง 6 คะแนน ช่วงคะแนนอยู่ระหว่าง 37 ถึง 222 คะแนน มีค่าอำนาจจำแนกแบบความสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวมระหว่าง .20 ถึง .65 และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .86

ตอนที่ 7 แบบวัดเจตคติที่ดีต่ออาจารย์ผู้สอน

ผู้วิจัยนำแบบวัดเจตคติที่ดีต่ออาจารย์ผู้สอนจากสุมิตตรา เจิมพันธ์ (2545) มาปรับปรุงให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากเป็นแบบวัดที่เชื่อมั่นได้อยู่ในระดับที่เชื่อถือได้ เป็นแบบวัดมาตรฐาน ประเมินรวมค่า 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มีจำนวน * ข้อ

ตัวอย่างแบบวัดเจตคติที่ดีต่ออาจารย์ผู้สอน

(0) ฉันคำสั่งสอนว่ากล่าวตักเตือนของอาจารย์นำไปปฏิบัติได้จริง

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

เกณฑ์การให้คะแนนมีอยู่สองเกณฑ์ คือ 1) ถ้าเป็นข้อความทางบวก การให้คะแนนเป็น 6, 5, 4, 3, 2, 1 ตามลำดับ จากการตอบ จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง และไม่จริงเลย 2) ถ้าเป็นข้อความทางลบ การให้คะแนนเป็นไปในทิศทางกลับกัน ดังนั้น คำถามแต่ละข้อผู้ตอบได้คะแนนในช่วง 1 ถึง 6 คะแนน ช่วงคะแนนอยู่ระหว่าง 8 ถึง 48 คะแนน ค่าอำนาจจำแนกแบบความสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวมระหว่าง .20 ถึง .65 และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .79

ตอนที่ 8 แบบวัดการมีแบบอย่างจากเพื่อน

ผู้วิจัยทำแบบวัดการมีแบบอย่างการเรียนจากเพื่อนของพระชลภักข คุณวีโร (2552) มาปรับปรุงข้อคำถามให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากเป็นแบบวัดที่มีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับที่เชื่อถือได้ โดยแบบวัดฉบับนี้เป็นแบบวัดการมีแบบอย่างจากเพื่อนเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียน เป็นแบบวัดประเภทมาตราปรเมนรวมค่า 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มีจำนวน 10 ข้อ

ตัวอย่างแบบวัดการมีแบบอย่างจากเพื่อน

(0) ฉันสังเกตเห็นเพื่อนที่เรียนเก่งมักเตรียมอุปกรณ์เรียน

.....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

เกณฑ์การให้คะแนนมีอยู่สองเกณฑ์ คือ 1) ถ้าเป็นข้อความทางบวก การให้คะแนนเป็น 6, 5, 4, 3, 2, 1 ตามลำดับ จากการตอบ จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง และไม่จริงเลย 2) ถ้าเป็นข้อความทางลบ การให้คะแนนเป็นไปในทิศทางกลับกัน ดังนั้น คำถามแต่ละข้อผู้ตอบได้คะแนนในช่วง 1 ถึง 6 คะแนน ช่วงคะแนนอยู่ระหว่าง 10 ถึง 60 คะแนน ค่าอำนาจจำแนกแบบความสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวมระหว่าง .20 ถึง .67 และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .63

ตอนที่ 9 แบบวัดการสนับสนุนจากผู้ปกครอง

ผู้วิจัยทำแบบวัดเกี่ยวกับการสนับสนุนจากผู้ปกครอง ของ กิตติรัตน์ ชัยรัตน์ (2547) มาปรับปรุงข้อคำถามเพื่อให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากเป็นแบบวัดที่มีค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับที่เชื่อถือได้ เป็นแบบวัดประเภทมาตราปรเมนรวมค่า 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มีจำนวน 10 ข้อ

ตัวอย่างแบบวัดการสนับสนุนจากผู้ปกครอง

(0) ผู้ปกครองของฉันช่วยแนะนำให้ฉันขยันเรียนเพื่อเรียนจบแล้วจะได้มีงานทำ

.....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

เกณฑ์การให้คะแนนมีอยู่สองเกณฑ์ คือ 1) ถ้าเป็นข้อความทางบวก การให้คะแนนเป็น 6, 5, 4, 3, 2, 1 ตามลำดับ จากการตอบ จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง และไม่จริงเลย 2) ถ้าเป็นข้อความทางลบ การให้คะแนนเป็นไปในทิศทางกลับกัน ดังนั้น คำถามแต่ละข้อผู้ตอบได้คะแนนในช่วง 1 ถึง 6 คะแนน ช่วงคะแนนอยู่ระหว่าง 10 ถึง 60 คะแนน ค่าอำนาจจำแนก

แบบความสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวมระหว่าง .37 ถึง .64 และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .82

ตอนที่ 10 แบบวัดบรรยากาศในชั้นเรียน

ผู้วิจัยนำแบบวัดบรรยากาศในชั้นเรียนของ กิ่งกาญจน์ ปานทอง (2545) มาประยุกต์ใช้ เนื่องจากเป็นแบบวัดที่ได้ปรับปรุงมาแล้ว และมีกลุ่มตัวอย่างใกล้เคียงกัน มีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับที่เชื่อถือได้ โดยแบบวัดฉบับนี้เป็นแบบวัดมาตราตรประเมินรวมค่า 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มีจำนวน 13 ข้อ

ตัวอย่างแบบวัดบรรยากาศในชั้นเรียน

(0) สภาพห้องเรียนมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

เกณฑ์การให้คะแนนมีอยู่สองเกณฑ์ คือ 1) ถ้าเป็นข้อความทางบวก การให้คะแนนเป็น 6, 5, 4, 3, 2, 1 ตามลำดับ จากการตอบ จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง และไม่จริงเลย 2) ถ้าเป็นข้อความทางลบ การให้คะแนนเป็นไปในทิศทางกลับกัน ดังนั้น คำถามแต่ละข้อผู้ตอบได้คะแนนในช่วง 1 ถึง 6 คะแนน ช่วงคะแนนอยู่ระหว่าง 13 ถึง 78 คะแนน ค่าอำนาจจำแนกแบบความสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวมระหว่าง .20 ถึง .71 และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .80

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ในงานวิจัย ผู้วิจัยได้ใช้แบบวัดทั้งที่สร้างขึ้นเอง นำมาจากผู้อื่น และปรับปรุงมาจากผู้อื่น และทำการหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1. การหาความเที่ยงตรง (Validity)

ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัด (Content Validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ทางด้านพฤติกรรมศาสตร์ซึ่งมีความเข้าใจอย่างดี ด้านเนื้อหาของสิ่งที่ต้องการวัด ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดแต่ละฉบับที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นใหม่หรือปรับปรุงใหม่ ว่ามีเนื้อหาครอบคลุมตามนิยามปฏิบัติการและภาษาสำนวนของข้อความเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างหรือไม่ แล้วจึงนำมาปรับปรุงแก้ไขเป็นแบบวัดฉบับสมบูรณ์ก่อนนำไปใช้จริง

2. การหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item Discrimination)

การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยผู้วิจัยได้นำแบบวัดไปทดลองใช้กับกลุ่มที่มีความคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างจริง จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ ซึ่งไม่รวมคะแนนของข้อคำถามที่กำลังวิเคราะห์ (Item total correlation) แล้วเลือกเฉพาะข้อที่มีความสัมพันธ์สูงไว้เป็นแบบวัด (พวงรัตน์ ทวีรัตน์: 2531)

3. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดที่ใช้ในการวิจัยนี้ จะหาหลังจากที่ได้วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อแล้ว โดยเลือกเฉพาะข้อที่มีนัยสำคัญ นำมาหาค่าความเชื่อมั่นด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ: 2524)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ถึงคณบดีคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลงานวิจัย
2. ผู้วิจัยนำแบบวัดไปดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีรายละเอียดดังนี้
 - 2.1 อธิบายวัตถุประสงค์ของการวิจัยและขอความร่วมมือในการเก็บกลุ่มตัวอย่าง พร้อมทั้งยืนยันกับนักศึกษาว่าข้อมูลทั้งหมดจะเป็นความลับและไม่มีผลกระทบต่อนักศึกษา
 - 2.2 ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลจากแบบวัดทุกฉบับ

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่สำคัญมีดังนี้ คือ

1. ศึกษาคุณสมบัติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมาตรฐานและแบบเป็นขั้น (Standard and Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1
3. วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสอง (Two-way Analysis of Variance) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2-4 หากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ จะใช้การทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ้ (Scheffe's Method)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยทางจิตสังคมและความสุขใจที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร” มีวัตถุประสงค์การวิจัย 2 ประการ

ประการแรก เพื่อศึกษาอำนาจในการนายพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้วยจิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และลักษณะทางสังคมทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

ประการที่สอง เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างจิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และลักษณะทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพทั้งในกลุ่มรวมและ กลุ่มย่อย ตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วย ตัวแปร 3 กลุ่ม ได้แก่

1. จิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร คือ ความสุขใจ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
2. จิตลักษณะตามสถานการณ์ มี 2 ตัวแปร คือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ และเจตคติที่ดีต่ออาจารย์ผู้สอน
3. ลักษณะทางสังคม มี 3 ตัวแปร คือ การมีแบบอย่างจากเพื่อน การสนับสนุนจากผู้ปกครอง และบรรยากาศในชั้นเรียน

ส่วนตัวแปรตามคือ พฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ พฤติกรรมการเตรียมตัวก่อนเรียน พฤติกรรมขณะเรียนในชั้นเรียน และพฤติกรรมหลังเรียน ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างตามลักษณะชีวสังคม คือ เพศ วุฒิการศึกษาเดิม การศึกษาของผู้ปกครอง และระดับชั้นปี ซึ่งจะช่วยให้ได้ผลการวิจัยที่ชัดเจนยิ่งขึ้นและอาจทำให้พบผลวิจัยที่สำคัญและกลุ่มตัวอย่างในแต่ละประเภทด้วย

ในบทนี้จะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. การวิเคราะห์สถิติพื้นฐานเพื่อบรรยายข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่างและตัวแปร
 - 1.1 การวิเคราะห์สถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน
 - 1.1.1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษา
 - 1.1.2 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมาตรฐานและแบบเป็นขั้น (Standard and Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อแสวงหาตัวทำนายและศึกษาอำนาจในการทำนายของกลุ่มตัวแปร

2. การวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรจิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และลักษณะทางสังคมต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

1. การวิเคราะห์สถิติพื้นฐานเพื่อบรรยายข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างและตัวแปร

1.1 ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยตัวแปรลักษณะทางชีวสังคม ประกอบด้วย เพศ วุฒิการศึกษาเดิม การศึกษาของผู้ปกครอง และระดับชั้นปี

ค่าสถิติพื้นฐานประกอบด้วย จำนวน ร้อยละ รายละเอียดดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะทางชีวสังคม

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	51	22.00
หญิง	181	78.00
วุฒิการศึกษาเดิม		
มัธยมศึกษาตอนปลาย	132	56.90
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	100	43.10
การศึกษาของผู้ปกครอง		
น้อยกว่าหรือเทียบเท่า ป.6	53	22.80
ม.1 - ม.3	29	12.50
ม.4 - ม.6 หรือ ปวช.	54	23.30
อนุปริญญา / ปวส.	23	9.90
ปริญญาตรี / เทียบเท่า	62	26.70
ปริญญาโท	10	4.30
ปริญญาเอก	1	0.40
ระดับชั้นปี		
ปีที่ 2	108	46.60
ปีที่ 3	82	35.30
ปีที่ 4	42	18.10

จากตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 232 คน ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่เป็นเพศหญิง จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 78.00 วุฒิการศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย 132 คน คิดเป็นร้อยละ 56.9 ส่วนใหญ่ผู้ปกครองของนักศึกษามีการศึกษาระดับปริญญาตรี/เทียบเท่า 62 คน คิดเป็นร้อยละ 26.70 และกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 46.60

1.2 ข้อมูลเบื้องต้นของตัวแปร

ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรประกอบด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และแบ่งกลุ่มต่ำ กลุ่มสูง รายละเอียดแสดงไว้ในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปร

ตัวแปร	Mean	SD	กลุ่มต่ำ	กลุ่มสูง
พฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ	77.04	9.97		
ความสุขใจ	82.35	10.62	≤82.35	≥82.35
ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	40.77	5.53	≤40.77	≥40.77
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	41.46	6.51	≤41.46	≥41.46
เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ	161.06	18.85	≤161.08	≥161.08
เจตคติที่ดีต่ออาจารย์ผู้สอน	32.58	4.68	≤32.58	≥32.58
การมีแบบอย่างจากเพื่อน	37.37	5.16	≤37.37	≥37.37
การสนับสนุนจากผู้ปกครอง	42.29	7.81	≤42.29	≥42.29
บรรยากาศในชั้นเรียน	46.13	8.31	≤46.13	≥40.13

จากตาราง 2 ตัวแปรทั้งหมดในงานวิจัยนี้มีค่าพิสัยคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1 – 6 ตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ตัวแปรเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ย 161.06 รองลงมาคือ ตัวแปรความสุขใจ มีค่าเฉลี่ย 82.35 บรรยากาศในชั้นเรียน มีค่าเฉลี่ย 46.13 ตัวแปรการสนับสนุนจากผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ย 42.29 ตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีค่าเฉลี่ย 41.46 ตัวแปรลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน มีค่าเฉลี่ย 40.77 การมีแบบอย่างจากเพื่อน มีค่าเฉลี่ย 37.36 และเจตคติที่ดีต่ออาจารย์ผู้สอนมีค่าเฉลี่ย 32.58 มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด สำหรับตัวแปรพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพมีค่าเฉลี่ย 77.04

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละการแบ่งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำของตัวแปรอิสระ (n=232)

ตัวแปร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
จิตลักษณะเดิม		
1) ความสุขใจ		
กลุ่มสูง	125	53.90
กลุ่มต่ำ	107	46.10
รวม	232	100.00
2) ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน		
กลุ่มสูง	121	52.20
กลุ่มต่ำ	111	47.80
รวม	232	100.00
3) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์		
กลุ่มสูง	114	49.10
กลุ่มต่ำ	118	50.90
รวม	232	100.00
จิตลักษณะตามสถานการณ์		
1) เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ		
กลุ่มสูง	101	43.50
กลุ่มต่ำ	131	56.50
รวม	232	100.00
2) เจตคติที่ดีต่ออาจารย์ผู้สอน		
กลุ่มสูง	118	50.90
กลุ่มต่ำ	114	49.10
รวม	42	100.00

ตาราง 3 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ลักษณะทางสังคม		
1) การมีแบบอย่างจากเพื่อน		
กลุ่มสูง	115	49.60
กลุ่มต่ำ	117	50.40
รวม	232	100.00
2) การสนับสนุนจากผู้ปกครอง		
กลุ่มสูง	103	44.40
กลุ่มต่ำ	129	55.60
รวม	232	100.00
3) บรรยากาศในชั้นเรียน		
กลุ่มสูง	116	50.00
กลุ่มต่ำ	116	50.00
รวม	232	100.00

จากตาราง 3 พบว่าจิตลักษณะเดิมได้แก่ ความสุขใจ กลุ่มสูง จำนวน 125 คน และกลุ่มต่ำ จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 53.90 และ 46.10 ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน กลุ่มสูง จำนวน 121 คน และกลุ่มต่ำ จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 52.20 และ 47.80 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กลุ่มสูง จำนวน 114 คน และกลุ่มต่ำ จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 49.10 และ 50.90 เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ กลุ่มสูง จำนวน 101 คน และกลุ่มต่ำ จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 43.50 และ 56.50 เจตคติที่ดีต่ออาจารย์ผู้สอน กลุ่มสูง จำนวน 118 คน และกลุ่มต่ำ จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 50.90 และ 49.10 การมีแบบอย่างจากเพื่อน กลุ่มสูง จำนวน 115 คน และกลุ่มต่ำ จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 49.60 และ 50.40 การสนับสนุนจากผู้ปกครอง กลุ่มสูง จำนวน 103 คน และกลุ่มต่ำ จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 44.40 และ 55.60 บรรยากาศในชั้นเรียน กลุ่มสูง จำนวน 116 คน และกลุ่มต่ำ จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และ 50.00

2. การวิเคราะห์สถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

2.1 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมาตรฐานและแบบเป็นขั้น (Standard and Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อแสวงหาตัวทำนายของกลุ่มตัวแปร การเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อแสวงหาตัวทำนายและศึกษาอำนาจการทำนายพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้วยจิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และลักษณะทางสังคม ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย จากสมมติฐานที่ 1 จิตลักษณะเดิม ได้แก่ ความสุขใจ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จิตลักษณะตามสถานการณ์ ได้แก่ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ เจตคติที่ดีต่ออาจารย์ผู้สอน และลักษณะทางสังคม ได้แก่ การมีแบบอย่างจากเพื่อน การสนับสนุนจากผู้ปกครอง บรรยายกาศในชั้นเรียน สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมเรียนอย่างมีประสิทธิภาพได้มากกว่าตัวแปรกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเพียงกลุ่มเดียว โดยกำหนดเกณฑ์ปริมาณการทำนายอย่างน้อยร้อยละ 5

ก่อนการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบข้อตกลงเบื้องต้น ผลปรากฏว่า ข้อมูลมีการแจกแจงแบบปกติ ไม่มีความสัมพันธ์กันเองและจำนวนกลุ่มตัวอย่างมีมากพอ (232 คน) ดังนั้นสามารถวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณต่อไปได้

การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานตามวัตถุประสงค์ข้อนี้เป็นการแสวงหาตัวทำนายและศึกษาอำนาจการทำนายพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ 3 ด้าน คือ พฤติกรรมเตรียมตัวก่อนเรียน พฤติกรรมขณะเรียนในชั้นเรียน และพฤติกรรมหลังเรียน โดยใช้ตัวทำนายทั้งสิ้น 3 ชุด ชุดที่ 1 คือ จิตลักษณะเดิม มี 3 ตัวทำนาย ได้แก่ ความสุขใจ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ชุดที่ 2 คือ จิตลักษณะตามสถานการณ์ มี 2 ตัวทำนาย ได้แก่ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ และเจตคติที่ดีต่ออาจารย์ผู้สอน ชุดที่ 3 คือ ลักษณะทางสังคม มี 3 ตัวทำนาย ได้แก่ การมีแบบอย่างจากเพื่อน การสนับสนุนจากผู้ปกครอง และบรรยายกาศในชั้นเรียน และชุดที่ 4 มี 8 ตัวทำนาย โดยเป็นการรวมชุดที่ 1 ชุดที่ 2 และชุดที่ 3 เข้าด้วยกัน จุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบปริมาณการทำนายชุดที่ 4 ว่าจะทำนายได้มากกว่าชุดที่ 1 หรือชุดที่ 2 หรือชุดที่ 3 ตามลำพังเพียงใด โดยใช้เกณฑ์ความแตกต่างมากกว่าร้อยละ 5 จากการเปรียบเทียบปริมาณทำนายที่ได้จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมาตรฐานและแบบเป็นขั้น (Standard and Stepwise Multiple Regression) ของตัวทำนายที่ละชุดต่อตัวถูกทำนายที่ละตัว โดยทำทั้งกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยอีก 9 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มนักศึกษาชายและหญิง 2) กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมของนักศึกษามัธยมศึกษา ตอนปลายและประกาศนียบัตรวิชาชีพ 3) กลุ่มการศึกษาของผู้ปกครองต่ำกว่าอนุปริญญาและตั้งแต่ออนุปริญญาขึ้นไป 4) กลุ่มระดับชั้นปี 2, 3 และ 4

ตาราง 4 เปรียบเทียบปริมาณการทำนายและตัวทำนายที่สำคัญ 3 ชุด ของตัวถูกทำนาย คือ พฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

กลุ่ม	จำนวน (คน)	ชุดที่ 1 (1,2,3)			ชุดที่ 2 (4,5)			ชุดที่ 3 (6,7,8)			ชุดที่ 4 (ทุกตัว)			ปริมาณ ความ แตกต่าง (ร้อยละ)
		ปริมาณการ ทำนาย	ตัว ทำนาย	เบต้า	ปริมาณการ ทำนาย	ตัว ทำนาย	เบต้า	ปริมาณการ ทำนาย	ตัว ทำนาย	เบต้า	ปริมาณการ ทำนาย	ตัว ทำนาย	เบต้า	
รวม	232	40.3	3,1,2	.41,.20,.18	37.6	4	.60	13.8	6,7	.27,.14	46.6	4,3,1,5	.48,.8,.21,-.17	6.3
นักศึกษาชาย	51	49.1	2,1	.58,.27	44.1	4	.66	28.6	6	.51	58.0	4,1	.60,.27	8.9
นักศึกษาหญิง	181	42.7	3,1	.57,.18	35.2	4	.58	11.7	6	.30	47.9	3,4,1,5	.41,.39,.16,-.18	5.2
วุฒิมัธยมศึกษาตอนปลาย	132	35.4	3,2,1	.36,.21,.16	39.5	4	.61	13.0	6	.32	47.5	4,3,1,5	.58,.19,.19,-.21	8.0
วุฒิมัธยมศึกษาตอนปลาย	100	42.9	3,1	.58,.25	37.6	4	.61	15.8	6	.35	49.0	3,1,4	.41,.21,.23	6.1
ผู้ปกครองมีการศึกษาดำรงปริญญา	136	40.0	3,1	.49,.26	27.8	4	.52	5.1	6	.22	45.7	3,1,8	.54,.27,-.15	5.7
ผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป	96	43.5	3,2,1	.40,.26,.17	54.3	4	.73	30.0	6,7	.34,.25	59.9	4,3	.59,.23	5.6
ชั้นปี 2	108	51.3	3,1,2	.42,.24,.24	47.6	4	.68	23.3	6,7	32,.22	58.9	4,1,3,5	.56,.24,.29,-.20	7.6
ชั้นปี 3	82	16.6	3	.38	16.3	4	.39	3.3	6	.15	24.7	4	.39	8.1
ชั้นปี 4	42	60.6	3,2	.51,.31	51.8	4	.71	18.5	6	.36	63.1	3,2	.51,.31	2.5

ตัวทำนาย ตัวที่ 1 ความสุขใจ

ตัวที่ 3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ตัวที่ 5 เจตคติที่ดีต่ออาจารย์ผู้สอน

ตัวที่ 7 การสนับสนุนจากผู้ปกครอง

ตัวที่ 2 ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน

ตัวที่ 4 เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวที่ 6 การมีแบบอย่างจากเพื่อน

ตัวที่ 8 บรรยากาศในชั้นเรียน

ผลการทำนายตามตัวแปรของพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ด้านรวมของนักศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิม กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ และกลุ่มตัวแปรลักษณะทางสังคม เป็นตัวทำนาย ตัวทำนายชุดที่ 1 คือ จิตลักษณะเดิม มี 3 ตัวทำนาย ร่วมกันทำนายความแปรปรวนของพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านรวมได้ร้อยละ 40.3 ในกลุ่มรวม (ตาราง 4) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความสุขใจ และลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน มีค่าเบต้าเท่ากับ .41, .20, .18 ตามลำดับ ในกลุ่มย่อยทำนายได้ระหว่าง 16.6 ถึงร้อยละ 60.6 ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักศึกษากำลังศึกษาระดับชั้นปี 4 โดยมีตัวทำนายที่สำคัญตามลำดับ คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน มีค่าเบต้าเท่ากับ .51 และ .31

ตัวทำนายชุดที่ 2 คือ จิตลักษณะตามสถานการณ์มี 2 ตัวทำนาย ร่วมกันทำนายความแปรปรวนของพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ด้านรวมได้ร้อยละ 37.6 ในกลุ่มนักศึกษารวม (ตาราง 4) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญเพียงตัวเดียว คือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเบต้าเท่ากับ .6 ในกลุ่มย่อยทำนายได้ระหว่างร้อยละ 16.3 ถึงร้อยละ 54.3 ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักศึกษาที่มีผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเบต้าเท่ากับ .73

ตัวทำนายชุดที่ 3 คือ ลักษณะทางสังคม มี 3 ตัวทำนาย ร่วมกันทำนายความแปรปรวนของพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ด้านรวมได้ร้อยละ 13.8 ในกลุ่มนักศึกษารวม (ตาราง 4) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญตามลำดับ คือ การมีแบบอย่างจากเพื่อน และการสนับสนุนจากผู้ปกครอง มีค่าเบต้าเท่ากับ .27 และ .14 ในกลุ่มย่อยทำนายได้ระหว่างร้อยละ 3.3 ถึงร้อยละ 30.0 ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มที่ผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป โดยมีตัวทำนายที่สำคัญตามลำดับ คือ การมีแบบอย่างจากเพื่อน และการสนับสนุนจากผู้ปกครอง มีค่าเบต้าเท่ากับ .34 และ .25

ตัวทำนายชุดที่ 4 คือ จิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และลักษณะทางสังกรวมมี 8 ตัวทำนาย ร่วมกันทำนายความแปรปรวนของพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านรวมได้ร้อยละ 46.6 ในกลุ่มนักศึกษารวม (ตาราง 4) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญตามลำดับ คือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความสุขใจ และเจตคติที่ดีต่ออาจารย์ ผู้สอนมีค่าเบต้าเท่ากับ .48, .8, .21 และ -.17 ในกลุ่มย่อยทำนายได้ระหว่างร้อยละ 24.7 ถึงร้อยละ 63.1ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มที่กำลังศึกษาระดับชั้นปี 4โดยตัวทำนายที่สำคัญตามลำดับ

คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และลักษณะมุ่งอนาคต ควบคุมตน มีค่าเบต้าเท่ากับ .51 และ .31

ส่วนในกลุ่มเปรียบเทียบ ซึ่งแบ่งตามตัวแปรแบ่งกลุ่มที่มีลักษณะตรงกันข้าม พบว่ามี 1 คู่ ที่มีปริมาณการดำเนินงานต่างกันเกินร้อยละ 5 คือ ระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 , 3 และ 4 โดยกลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 และ 3 (ร้อยละ 7.6 และ 8.1 ตามลำดับ) มีปริมาณการดำเนินงานสูงกว่ากลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 4 (ร้อยละ 2.5) ต่างกันร้อยละ 5.1 และ 5.6 ตามลำดับ

สรุปได้ว่าตัวทำนาย 8 ตัว สามารถร่วมกันทำนายความแปรปรวนของพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านรวมของนักศึกษาได้ระหว่างร้อยละ 24.7 ถึงร้อยละ 63.1 สามารถทำนายได้มากกว่าตัวทำนายชุดที่ 1 ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 7 กลุ่ม คือ กลุ่มนักศึกษาชาย กลุ่มนักศึกษาหญิง กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป และกลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาชั้นปี 2 กลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาชั้นปี 3 ทำนายได้มากกว่าตัวทำนาย ในชุดที่ 2 และชุดที่ 3 ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยทุกกลุ่ม กลุ่มย่อยที่มีปริมาณการดำเนินงานมากที่สุด คือ กลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับชั้นปี 4 และกลุ่มย่อยที่มีปริมาณการดำเนินงานต่ำที่สุด คือ กลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับชั้นปี 3 ตัวทำนายที่สำคัญ คือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพที่มาจากชุดที่ 2 และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่มาจากชุดที่ 1 จากผลการทำนายว่า นักศึกษาที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพมาก มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากเป็นนักศึกษาที่มีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูง และในทางกลับกัน นักศึกษาที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการเรียนน้อย มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์น้อย มีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพน้อย

ตาราง 5 เปรียบเทียบปริมาณการทำงานและตัวทำนายที่สำคัญ 3 ชุด ของตัวถูกทำนาย คือ พฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ด้านการเตรียมตัวก่อนเรียน ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

กลุ่ม	จำนวน (คน)	ชุดที่ 1 (1,2,3)			ชุดที่ 2 (4,5)			ชุดที่ 3 (6,7,8)			ชุดที่ 4 (ทุกตัว)			ปริมาณความ แตกต่าง (ร้อยละ)
		ปริมาณการ ทำนาย	ตัวทำนาย	เบต้า	ปริมาณการ ทำนาย	ตัวทำนาย	เบต้า	ปริมาณการ ทำนาย	ตัวทำนาย	เบต้า	ปริมาณ การทำนาย	ตัวทำนาย	เบต้า	
รวม	232	15.3	3,1	.26, .23	16.10	4	.40	8.60	7	.27	22.10	4,1	.34, .20	6.0
นักศึกษาชาย	51	15.1	2	.35	26.90	4	.51	22.70	6	.40	33.60	4	.51	6.7
นักศึกษาหญิง	181	18.5	3,1	.28, .24	12.80	4	.35	6.30	7	.23	22.20	4,1	.28, .23	15.1
วุฒิมัธยมศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย	132	21.8	1	.44	20.30	4	.45	10.60	7	.30	35.80	4,1	.36, .34	14.0
วุฒิมัธยมศึกษาเดิมประกาศนียบัตรวิชาชีพ	100	14.1	3	.35	14.30	4	.36	8.00	6	.25	18.20	4	.36	3.9
ผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา	136	12.2	3,1	.23, .18	10.00	4	.31	7.00	7	.21	18.30	4,1	.25, .17	6.1
ผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป	96	23.3	1,3	.21, .30	28.70	4	.53	14.50	7	.34	39.00	4,1	.47, .27	10.3
ชั้นปี 2	108	20.9	3,1	.32, .24	25.10	4	.48	14.00	7	.35	32.50	4,1	.43, .22	7.4
ชั้นปี 3	82	5.2	-	-	9.50	5	.29	1.20	-	-	15.40	5	.29	5.9
ชั้นปี 4	42	22.8	3	.44	29.00	4	.53	17.60	6	.38	37.00	4	.53	8

ตัวทำนาย ตัวที่ 1 ความสุขใจ
 ตัวที่ 3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
 ตัวที่ 5 เจตคติที่ดีต่ออาจารย์ผู้สอน
 ตัวที่ 7 การสนับสนุนจากผู้ปกครอง

ตัวที่ 2 ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน
 ตัวที่ 4 เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ
 ตัวที่ 6 การมีแบบอย่างจากเพื่อน
 ตัวที่ 8 บรรยากาศในชั้นเรียน

ผลการทำนายความแปรปรวนของพฤติกรรมกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านการเตรียมตัวก่อนเรียนของนักศึกษาโดยใช้กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิม กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ และกลุ่มตัวแปรลักษณะทางสังคม ตัวทำนายชุดที่ 1 คือจิตลักษณะเดิม มี 3 ตัวทำนาย ร่วมกันทำนายความแปรปรวนของพฤติกรรมกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านการเตรียมตัวก่อนเรียนได้ร้อยละ 15.3 ในกลุ่มนักศึกษารวม (ตาราง 5) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญตามลำดับคือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความสุขใจ มีค่าเบต้าเท่ากับ .26 และ .23 ในกลุ่มย่อยทำนายได้ระหว่างร้อยละ 5.2 ถึงร้อยละ 23.3 ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักศึกษาที่มีผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป โดยมีตัวทำนายที่สำคัญตามลำดับ คือ ความสุขใจ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีค่าเบต้าเท่ากับ .21 และ .30

ตัวทำนายชุดที่ 2 จิตลักษณะตามสถานการณ์ มี 2 ตัวทำนาย ร่วมกันทำนายความแปรปรวนของพฤติกรรมกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ด้านเตรียมตัวก่อนเรียนได้ร้อยละ 16.1 ในกลุ่มนักศึกษารวม (ตาราง 5) โดยตัวทำนายที่สำคัญ คือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเบต้าเท่ากับ .40 ในกลุ่มย่อยทำนายได้ระหว่างร้อยละ 9.5 ถึงร้อยละ 29.0 ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับชั้นปี 4 โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเบต้าเท่ากับ .53

ตัวทำนายชุดที่ 3 คือ ลักษณะทางสังคม มี 3 ตัวทำนาย ร่วมกันทำนายความแปรปรวนของพฤติกรรมกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ด้านการเตรียมตัวก่อนเรียนได้ร้อยละ 8.60 ในกลุ่มนักศึกษารวม (ตาราง 5) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ การสนับสนุนจากผู้ปกครอง มีค่าเบต้าเท่ากับ .27 ในกลุ่มย่อยทำนายได้ระหว่าง ร้อยละ 1.2 ถึงร้อยละ 22.7 ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักศึกษาชาย โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ การมีแบบอย่างจากเพื่อน มีค่าเบต้าเท่ากับ .40

ตัวทำนายชุดที่ 4 คือ จิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และลักษณะทางสังคมนวมมี 8 ตัวทำนาย ร่วมกันทำนายความแปรปรวนของพฤติกรรมกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านการเตรียมตัวก่อนเรียน ได้ร้อยละ 22.1 ในกลุ่มนักศึกษารวม (ตาราง 5) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญตามลำดับ คือ เจตคติที่ดีต่อการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ และความสุขใจ มีค่าเบต้าเท่ากับ .34 และ .20 ในกลุ่มย่อยทำนายได้ระหว่างร้อยละ 15.4 ถึงร้อยละ 39.0 ทำนายสูงสุดได้ในกลุ่มนักศึกษาที่มีผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป โดยมีตัวทำนายที่สำคัญตามลำดับ คือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ความสุขใจ มีค่าเบต้าเท่ากับ .47 และ .27

ส่วนในกลุ่มเปรียบเทียบซึ่งแบ่งตามตัวแปรแบ่งกลุ่มที่มีลักษณะตรงกันข้าม พบว่ามี 2 คู่ ที่มีปริมาณการทำนายแตกต่างกันเกินร้อยละ 5 คือระหว่างกลุ่มนักศึกษาชายและกลุ่มนักศึกษาหญิง โดยกลุ่มนักศึกษาหญิง (ร้อยละ 15.1) มีปริมาณการทำนายสูงกว่ากลุ่มนักศึกษาชาย (ร้อยละ 6.7) ต่างกัน

ร้อยละ 8.4 ระหว่างนักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาดังเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย และกลุ่มวุฒิการศึกษาดังเดิมประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยกลุ่มนักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาดังเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย (ร้อยละ 14.0) มีปริมาณการทำนายสูงกว่านักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาดังเดิมประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ร้อยละ 3.9) ต่างกันร้อยละ 10.1

สรุปได้ว่า ตัวทำนาย 8 ตัว สามารถร่วมกันทำนายความแปรปรวนของพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านการเตรียมตัวก่อนเรียนของนักศึกษาได้ระหว่างร้อยละ 15.4 ถึงร้อยละ 39.0 สามารถทำนายได้มากกว่าตัวทำนายในชุดที่ 1 ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 7 กลุ่ม คือ กลุ่มนักศึกษาชาย กลุ่มวุฒิการศึกษาดังเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มนักศึกษาที่มีผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา กลุ่มนักศึกษาที่มีผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป กลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นปี 2,3 และ 4 สามารถทำนายได้มากกว่าตัวทำนายในชุดที่ 2 ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 8 กลุ่ม คือ กลุ่มนักศึกษาชาย กลุ่มวุฒิการศึกษาดังเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มนักศึกษาที่มีผู้ปกครองมีวุฒิการศึกษาดังเดิมต่ำกว่าอนุปริญญา กลุ่มนักศึกษาที่มีผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป กลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นปี 2,3 และ 4 และสามารถทำนายได้มากกว่าตัวทำนายในชุดที่ 3 ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยทุกกลุ่ม กลุ่มย่อยที่มีปริมาณการทำนายมากที่สุด คือ กลุ่มนักศึกษาที่มีผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป และกลุ่มย่อยนี้มีปริมาณการทำนายต่ำที่สุด คือ กลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาชั้นปี 3 กลุ่มทำนายที่สำคัญ คือเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ที่ได้มาจากชุดที่ 2 และความสุขที่ได้มาจากชุดที่ 1 จากผลการทำนายแสดงว่า นักศึกษาที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ มีความสุขใจมากเป็นนักศึกษาที่มีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูง และในทางกลับกันนักศึกษาที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพน้อย และมีความสุขใจน้อยเป็นนักศึกษาที่มีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพน้อยด้านการเตรียมตัวก่อนเรียนตามไปด้วยเบต้าเท่ากับ .47 และ .27

ตาราง 6 เปรียบเทียบปริมาณการทำนายและตัวทำนายที่สำคัญ 3 ชุด ของตัวถูกทำนาย คือ พฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ด้านขณะเรียน
ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

กลุ่ม	จำนวน (คน)	ชุดที่ 1 (1,2,3)			ชุดที่ 2 (4,5)			ชุดที่ 3 (6,7,8)			ชุดที่ 4 (ทุกตัว)			ปริมาณความ แตกต่าง (ร้อยละ)
		%การทำนาย	ตัวทำนาย	เบต้า	%การทำนาย	ตัวทำนาย	เบต้า	%การทำนาย	ตัวทำนาย	เบต้า	%การทำนาย	ตัวทำนาย	เบต้า	
รวม	232	36.9	3,2,1	.38, .22, .14	31.1	4	.55	16.5	6,8	.32, .16	39.8	3, 4, 1	.32, .29, .12	2.9
นักศึกษาชาย	51	56.6	2,1	.63, .29	49.8	4	.70	35.1	6	.59	66.1	4, 1, 2	.39, .28, .32	9.5
นักศึกษาหญิง	181	35.0	3	.57	26.5	4	.51	14.3	6,8	.29, .18	37.3	3, 4	.42, .21	2.3
วุฒิมัธยมศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย	132	30.2	3,2	.38, .22	31.1	4	.55	13.8	6	.35	37.0	4, 3	.37, .28	5.9
วุฒิมัธยมศึกษาเดิมประกาศนียบัตรวิชาชีพ	100	49.3	3,1,2	.41, .27, .22	33.1	4	.57	41.7	6,8	.30, .27	50.4	3, 1, 2	.41, .27, .22	1.1
ผู้ปกครองมีการศึกษาดำรงว่าอนุปริญญา	136	38.4	3,1,2	.37, .19, .20	24.0	4	.48	8.0	6	.25	39.6	3,1,2	.37, .19, .20	1.2
ผู้ปกครองมีการศึกษาดังแต่อนุปริญญาขึ้นไป	96	37.0	3,2	.42, .23	43.1	4	.65	31.9	6,8	.46, .24	50.2	4,3	.49, .26	7.1
ชั้นปี 2	108	45.4	3,2,1	.37, .28, .19	39.3	4	.62	27.1	6	.49	50.5	4, 3, 1	.37, .29, .17	5.1
ชั้นปี 3	82	15.5	3	.37	14.2	4	.33	6.3	6	.22	22.1	3	.37	6.6
ชั้นปี 4	42	66.9	3,2	.53, .34	61.1	4	.77	26.9	8	.45	73.0	3, 2	.53, .34	6.1

ตัวทำนาย ตัวที่ 1 ความสุขใจ
ตัวที่ 3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
ตัวที่ 5 เจตคติที่ดีต่ออาจารย์ผู้สอน
ตัวที่ 7 การสนับสนุนจากผู้ปกครอง

ตัวที่ 2 ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน
ตัวที่ 4 เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ
ตัวที่ 6 การมีแบบอย่างจากเพื่อน
ตัวที่ 8 บรรยากาศในชั้นเรียน

ผลการทำนายความแปรปรวนของพฤติกรรมกรเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านขณะเรียนในชั้นเรียนของนักศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิม กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ และกลุ่มตัวแปรลักษณะทางสังคม เป็นตัวทำนาย ตัวทำนายชุดที่ 1 คือจิตลักษณะเดิม มี 3 ตัวทำนาย ร่วมกันทำนายความแปรปรวนของพฤติกรรมกรเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านขณะเรียนในชั้นเรียนได้ร้อยละ 36.9 ในกลุ่มนักศึกษารวม (ตาราง 6) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญตามลำดับ คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ความสุขใจ มีค่าเบต้าเท่ากับ .38 , .22 และ .14 ในกลุ่มย่อยทำนายได้ระหว่างร้อยละ 15.5 ถึงร้อยละ 56.6 ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักศึกษาชาย โดยมีตัวทำนายที่สำคัญตามลำดับ คือ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน และความสุขใจ มีค่าเบต้าเท่ากับ .63 และ .29

ตัวทำนายชุดที่ 2 จิตลักษณะตามสถานการณ มี 2 ตัวทำนาย ร่วมกันทำนายความแปรปรวนของพฤติกรรมกรเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านขณะเรียนในชั้นเรียน ได้ร้อยละ 31.1 ในกลุ่มนักศึกษารวม (ตาราง 6) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมกรเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเบต้าเท่ากับ .55 ในกลุ่มย่อยทำนายได้ระหว่างร้อยละ 14.2 ถึงร้อยละ 61.1 ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับระดับชั้นปี 4 โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมกรเรียนอย่างมีประสิทธิภาพมีค่าเบต้าเท่ากับ .77

ตัวทำนายชุดที่ 3 ลักษณะทางสังคม มี 3 ตัวทำนาย ร่วมกันทำนายความแปรปรวนของพฤติกรรมกรเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านขณะเรียนในชั้นเรียนได้ร้อยละ 16.5 ในกลุ่มนักศึกษารวม (ตาราง 6) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญตามลำดับ คือ การมีแบบอย่างจากเพื่อน และบรรยากาศในชั้นเรียนมีค่าเบต้าเท่ากับ .32 และ .16 ในกลุ่มย่อยทำนายได้ระหว่างร้อยละ 6.3 ถึงร้อยละ 41.7 ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาเดิมประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ การมีแบบอย่างจากเพื่อน และบรรยากาศในชั้นเรียน มีค่าเบต้าเท่ากับ .30 และ .27

ตัวทำนายชุดที่ 4 จิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ และลักษณะทางสังคม รวมมี 8 ตัวทำนาย ร่วมกันทำนายความแปรปรวนของพฤติกรรมกรเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านขณะเรียนในชั้นเรียนได้ร้อยละ 39.8 ในกลุ่มนักเรียนรวม (ตาราง 6) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญตามลำดับ คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมกรเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ และความสุขใจ มีค่าเบต้าเท่ากับ .32 , .29 และ .12 ในกลุ่มย่อยทำนายได้ระหว่างร้อยละ 22.1 ถึงร้อยละ 73 ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับชั้นปี 4 โดยมีตัวทำนายที่สำคัญตามลำดับ คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน มีค่าเบต้าเท่ากับ .53 และ .34

ส่วนในกลุ่มเปรียบเทียบซึ่งแบ่งตามตัวแปรแบ่งกลุ่มที่มีลักษณะตรงกันข้าม พบว่ามี 1 คู่ที่มีปริมาณการทำนายต่างกันเกินร้อยละ 5 คือ ระหว่างกลุ่มนักศึกษาชายและกลุ่มนักศึกษาหญิง โดยกลุ่มนักศึกษาชาย (ร้อยละ 9.5) มีปริมาณการทำนายสูงกว่านักศึกษาหญิง (ร้อยละ 2.3) ต่างกันร้อยละ 7.2

สรุปได้ว่า ตัวทำนาย 8 ตัว สามารถร่วมกันทำนายความแปรปรวนของพฤติกรรมกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพได้ระหว่างร้อยละ 22.1 ถึงร้อยละ 73.0 สามารถทำนายได้มากกว่าตัวทำนายในชุดที่ 1 ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 6 กลุ่ม คือ กลุ่มนักศึกษาชาย กลุ่มนักศึกษาที่มีวุฒิมัธยมศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มนักศึกษาที่มีผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป กลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับชั้นปี 2, 3 และ 4 สามารถทำนายได้มากกว่าตัวทำนายในชุดที่ 2 ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 8 ตัว คือ กลุ่มนักศึกษาชาย กลุ่มนักศึกษาหญิง กลุ่มนักศึกษาที่มีวุฒิมัธยมศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มนักศึกษาที่มีวุฒิมัธยมศึกษาเดิมประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มนักศึกษาที่มีผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา กลุ่มผู้ปกครองที่มีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป กลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 และ 4 และสามารถทำนายได้มากกว่าตัวทำนายในชุดที่ 3 ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย กลุ่มย่อยที่มีปริมาณการทำนายมากที่สุด คือ กลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับชั้นปี 4 และกลุ่มย่อยที่มีปริมาณการทำนายน้อยที่สุดคือกลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับชั้นปี 3 ตัวทำนายที่สำคัญ คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ที่มาจากชุดที่ 1 และเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพที่มาจากชุดที่ 2 จากผลการทำนายแสดงว่า นักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มาก และมีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพมาก เป็นนักศึกษาที่มีพฤติกรรมกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงขณะเรียนในชั้นเรียน และในทางกลับกันนักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์น้อย และมีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพน้อย เป็นนักศึกษาที่มีพฤติกรรมกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพต่ำด้านขณะเรียนในชั้นเรียนตามไปด้วย

ตาราง 7 เปรียบเทียบปริมาณการทำนายและตัวทำนายที่สำคัญ 3 ชุด ของตัวถูกทำนาย คือ พฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ด้านหลังเรียน
ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

กลุ่ม	จำนวน	ชุดที่ 1 (1,2,3)			ชุดที่ 2 (4,5)			ชุดที่ 3 (6,7,8)			ชุดที่ 4 (ทุกตัว)			ปริมาณความแตกต่าง
		%การทำนาย	ตัวทำนาย	เบต้า	%การทำนาย	ตัวทำนาย	เบต้า	%การทำนาย	ตัวทำนาย	เบต้า	%การทำนาย	ตัวทำนาย	เบต้า	
รวม	232	27.1	3, 1, 2	.33, .16, .16	26.5	4, 5	.65, -.22	5.8	6	.22	34.8	4,3,5,1	.47, .24, -.27, .17	7.7
นักศึกษาชาย	51	39.3	2, 1	.51, .24	26.7	4	.50	14.2	6	.34	44.6	2,1	.51, .24	5.3
นักศึกษาหญิง	181	28.5	3, 1	.48, .13	26.7	4, 5	.68, -.25	4.6	6	.18	37.6	3,4,5,8	.39, .44, -.25, -.15	9.1
วุฒิมัธยมศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย	132	24.9	3, 2	.34, .19	27.2	4, 5	.65, -.25	6.1	6	.21	34.5	4,3,5,1	.51, .19, -.28, .17	7.3
วุฒิมัธยมศึกษาเดิมประกาศนียบัตรวิชาชีพ	100	29.3	3, 1	.46, .16	26.2	4	.50	5.2	6	.21	36.6	4,6	.67, -.24	7.3
ผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา	136	24.6	3,1	.37, .22	17.5	4	.39	1.0	-	-	34.9	3,1,8	.44, .23, -.20	10.3
ผู้ปกครองมีการศึกษาดั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป	96	33.1	3,2	.34, .28	42.4	4	.63	19.1	7,6	.26, .23	47.1	4,3	.50, .20	4.7
ชั้นปี 2	108	40.5	3, 1, 2	.37, .20, .23	35.1	4	.57	11.9	6	.30	46.5	3,4,1,5	.32, .49, .20, -.27	6.0
ชั้นปี 3	82	9.0	3	.28	15.1	4	.36	0.9	-	-	23.9	4	.36	8.8
ชั้นปี 4	42	30.5	3	.56	28.7	4	.47	4.5	-	-	48.5	3	.56	18

ตัวทำนาย ตัวที่ 1 ความสุขใจ

ตัวที่ 3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ตัวที่ 5 เจตคติที่ดีต่ออาจารย์ผู้สอน

ตัวที่ 7 การสนับสนุนจากผู้ปกครอง

ตัวที่ 2 ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน

ตัวที่ 4 เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวที่ 6 การมีแบบอย่างจากเพื่อน

ตัวที่ 8 บรรยากาศในชั้นเรียน

ผลการทำนายความแปรปรวนของพฤติกรรมกรเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ด้านหลังเรียนของนักศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิม กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ และกลุ่มตัวแปรลักษณะทางสังคมเป็นตัวทำนาย ตัวทำนายชุดที่ 1 คือจิตลักษณะเดิม มี 3 ตัวทำนายร่วมกันทำนายความแปรปรวนของพฤติกรรมกรเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านหลังเรียนได้ร้อยละ 27.1 ในกลุ่มรวม (ตาราง 7) โดยตัวทำนายที่สำคัญ คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความสุขใจ และลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน มีค่าเบต้าเท่ากับ .33, .16 และ .16 ในกลุ่มย่อยทำนายได้ระหว่างร้อยละ 9.0 ถึงร้อยละ 40.5 ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 โดยมีตัวทำนายที่สำคัญตามลำดับ คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความสุขใจ และลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน มีค่าเบต้าเท่ากับ .37, .20 และ .23

ตัวทำนายชุดที่ 2 จิตลักษณะตามสถานการณ์ มี 2 ตัวทำนาย ร่วมกันทำนายความแปรปรวนของพฤติกรรมกรเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านหลังเรียนได้ร้อยละ 26.5 ในกลุ่มนักศึกษารวม (ตาราง 7) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญตามลำดับ คือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมกรเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ และเจตคติที่ดีต่ออาจารย์ผู้สอนมีค่าเบต้า เท่ากับ .65 และ .22 ในกลุ่มย่อยทำนายได้ระหว่างร้อยละ 15.1 ถึงร้อยละ 42.4 ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักศึกษาที่มีผู้ปกครองที่มีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมกรเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเบต้าเท่ากับ .63

ตัวทำนายชุดที่ 3 ลักษณะทางสังคม มี 3 ตัวทำนาย ร่วมกันทำนายความแปรปรวนของพฤติกรรมกรเรียนอย่างมีประสิทธิภาพได้ร้อยละ 5.8 ในกลุ่มนักศึกษารวม (ตาราง 7) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ การมีแบบอย่างจากเพื่อน มีค่าเบต้าเท่ากับ .22 ในกลุ่มย่อยทำนายได้ระหว่างร้อยละ 0.9 ถึงร้อยละ 19.1 ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักศึกษาที่มีผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป โดยมีตัวทำนายที่สำคัญตามลำดับ คือ การสนับสนุนจากผู้ปกครอง และการมีแบบอย่างจากเพื่อน มีค่าเบต้าเท่ากับ .26 และ .23

ตัวทำนายชุดที่ 4 จิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และลักษณะทางสังคม รวมมี 8 ตัวทำนาย ร่วมกันทำนายความแปรปรวนของพฤติกรรมกรเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านหลังเรียนได้ร้อยละ 34.8 ในกลุ่มนักศึกษารวม (ตาราง 7) โดยตัวทำนายที่สำคัญตามลำดับ คือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมกรเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติที่ดีต่ออาจารย์ผู้สอน และความสุขใจ มีค่าเบต้าเท่ากับ .47, .24, .27 และ .17 ในกลุ่มย่อยทำนายได้ระหว่างร้อยละ 23.9 ถึงร้อยละ 48.5 ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นปี 4 โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีค่าเบต้าเท่ากับ .56

ส่วนในกลุ่มเปรียบเทียบซึ่งแบ่งตามตัวแปรแบ่งกลุ่มที่มีลักษณะตรงข้าม พบว่ามี 1 คู่ที่มีปริมาณตัวทำนายต่างกันเกินร้อยละ 5 คือ ระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่มีผู้ปกครองที่มีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญาและกลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป โดยกลุ่มนักศึกษาที่มีผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา (ร้อยละ 10.3) มีปริมาณทำนายสูงกว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป (ร้อยละ 4.7) ต่างกันร้อยละ 5.6

สรุปได้ว่า ตัวทำนาย 8 ตัว สามารถร่วมกันทำนายความแปรปรวนพฤติกรรมกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพหลังเรียนของนักศึกษาได้ระหว่างร้อยละ 23.9 ถึงร้อยละ 48.5 สามารถทำนายได้มากกว่าตัวทำนายในชุดที่ 1, 2 และ ชุดที่ 3 ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยบางกลุ่ม กลุ่มย่อยที่มีปริมาณการทำนายมากที่สุด คือ กลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับชั้นปี 4 และกลุ่มย่อยที่มีปริมาณการทำนายต่ำสุด คือ กลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับชั้นปี 3 ตัวทำนายที่สำคัญคือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ที่มากจากชุดที่ 2 และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่มากจากชุดที่ 1 จากผลการทำนายแสดงว่า นักศึกษาที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพมาก และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มาก เป็นนักศึกษาที่มีพฤติกรรมกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูง

2.3 การวิเคราะห์ผลปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรจิตลักษณะเดิมกับตัวแปรลักษณะทางสังคมต่อพฤติกรรมกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

ก่อนการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาผลปฏิสัมพันธ์ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบข้อตกลงเบื้องต้น ผลปรากฏว่าข้อมูลแต่ละกลุ่มเป็นอิสระกัน ความแปรปรวนในแต่ละกลุ่มเท่ากัน และมีการแจกแจงเป็นแบบปกติ ดังนั้นสามารถวิเคราะห์เพื่อหาปฏิสัมพันธ์ต่อไปได้

การเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาผลปฏิสัมพันธ์ (Two-way ANOVA) ตามวัตถุประสงค์ที่ 2 คือ เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างจิตลักษณะเดิม และลักษณะทางสังคม ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย และเพื่อตอบสนองมติฐานที่ 2, 3 และ 4 ที่กล่าวว่า ดังนี้

1. การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า “นักศึกษามีความสุขใจมาก และการมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนมาก มีพฤติกรรมกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่านักศึกษาที่มีความสุขใจน้อย และการมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนน้อย ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย” ผลการวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ระหว่างความสุขใจและการมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี แสดงผลในตาราง 8

ตาราง 8 ค่าเอฟในการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ
 ของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี เมื่อพิจารณาตามตัวแปรความสนใจและการมีแบบอย่างที่ดีจาก
 เพื่อน ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 9 กลุ่ม
 ส่วนที่ 1

กลุ่ม	จำนวน (คน)	ค่าสถิติเอฟ		
		ความสนใจ (ก)	การมีแบบอย่าง ที่ดี (ข)	ปฏิสัมพันธ์แบบ สองทาง (ก x ข)
1. กลุ่มรวม	232	20.19*	5.82*	<1
2. นักศึกษาชาย	51	10.03*	2.97	<1
3. นักศึกษาหญิง	181	10.93*	2.98	<1
4. วุฒิมัธยมศึกษาตอนปลาย	132	11.61*	4.57*	1.03
5. วุฒิมัธยมศึกษาตอนต้น	100	8.67*	1.33	2.62
6. ผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา	136	14.25*	<1	1.15
7. ผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป	96	6.47*	6.24*	2.25
8. ชั้นปี 2	108	10.10*	10.72*	<1
9. ชั้นปี 3	82	1.31	<1	<1
10. ชั้นปี 4	42	15.92*	<1	3.70

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 8 (ต่อ)

ส่วนที่ 2

กลุ่ม	ตัวแปร	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรม การเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี	
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง	กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ
1. กลุ่มรวม	ความสุขใจ	สูง =79.63	ต่ำ =73.97
	การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน	สูง =78.32	ต่ำ =75.28
2. นักศึกษาชาย	ความสุขใจ	สูง =79.31	ต่ำ =70.53
	การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน	สูง =77.31	ต่ำ =72.53
3. นักศึกษาหญิง	ความสุขใจ	สูง =79.70	ต่ำ =75.03
	การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน	สูง =78.59	ต่ำ =76.15
4. วุฒิมัธยมศึกษาเดิมมัธยมศึกษา ตอนปลาย	ความสุขใจ	สูง =79.38	ต่ำ =73.72
	การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน	สูง =78.32	ต่ำ =74.78
5. วุฒิมัธยมศึกษาเดิม ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	ความสุขใจ	สูง =79.87	ต่ำ =74.15
	การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน	สูง =78.14	ต่ำ =75.89
6. ผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่า อนุปริญญา	ความสุขใจ	สูง =80.09	ต่ำ =74.43
	การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน	สูง =77.88	ต่ำ =76.65
7. ผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่ อนุปริญญาขึ้นไป	ความสุขใจ	สูง =78.94	ต่ำ =72.95
	การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน	สูง =78.89	ต่ำ =73.68
8. ชั้นปี 2	ความสุขใจ	สูง =79.42	ต่ำ =73.68
	การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน	สูง =79.51	ต่ำ =73.60
9. ชั้นปี 3	ความสุขใจ	สูง =77.59	ต่ำ =75.30
	การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน	สูง =76.51	ต่ำ =76.39
10. ชั้นปี 4	ความสุขใจ	สูง =82.69	ต่ำ =69.07
	การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน	สูง =74.84	ต่ำ =76.92

จากตาราง 8 การวิเคราะห์ข้อมูลกระทำทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 9 กลุ่ม (รายละเอียดกลุ่มย่อยดูจากส่วนที่ 2) โดยแยกวิเคราะห์ตามตัวแปรตาม เมื่อพิจารณาปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ 2 ตัว คือ ความสุขใจและการมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน โดยแบ่งตัวแปรอิสระออกเป็นสองระดับด้วยค่าเฉลี่ยเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำกว่าค่าเฉลี่ย มีตัวแปรตามคือ พฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี พบผลว่า ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างความสุขใจและการมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนกับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยทั้ง 9 กลุ่มแต่อย่างใด ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระทีละตัว พบว่าคะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี แปรปรวนไปตามความสุขใจทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญ 8 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาชาย กลุ่มนักศึกษาหญิง กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 และกลุ่มกำลังศึกษาชั้นปี 4 (ตาราง 8 ส่วนที่ 1) โดยพิจารณาตามค่าเฉลี่ยในกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีความสุขใจต่างกัน พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีความสุขใจมากมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพที่สูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีความสุขใจน้อย ในกลุ่มรวม (ค่าเฉลี่ย 79.63 และ 73.97) และกลุ่มย่อยที่สำคัญ 8 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาชาย (ค่าเฉลี่ย 79.31 และ 70.53) กลุ่มนักศึกษาหญิง (ค่าเฉลี่ย 79.70 และ 75.03) กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย (ค่าเฉลี่ย 79.38 และ 73.72) กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ค่าเฉลี่ย 79.87 และ 74.15) กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา (ค่าเฉลี่ย 80.09 และ 74.43) กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป (ค่าเฉลี่ย 78.94 และ 73.45) กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 (ค่าเฉลี่ย 79.42 และ 73.68) และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 4 (ค่าเฉลี่ย 82.69 และ 69.07) (ตาราง 6 ส่วนที่ 2)

เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระทีละตัว พบว่าคะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี แปรปรวนไปตามการมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญ 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 (ตาราง 8 ส่วนที่ 1) โดยพิจารณาตามค่าเฉลี่ยในกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนต่างกัน พบว่านักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนมากมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนน้อย ในกลุ่มรวม (ค่าเฉลี่ย 78.32 และ 75.28) และในกลุ่มย่อยที่สำคัญ 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย (ค่าเฉลี่ย 78.32 และ 74.78) กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป (ค่าเฉลี่ย 78.89 และ 73.49) และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 (ค่าเฉลี่ย 79.51 และ 73.60) (ตาราง 8 ส่วนที่ 2)

สรุปได้ว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพที่สูง ได้แก่

- 1) นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีความสุขใจมาก พบในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญ 8 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาชาย กลุ่มนักศึกษาหญิง กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มผู้ประกอบการมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา กลุ่มผู้ประกอบการมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 4
- 2) นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนมาก พบในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญ 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มผู้ประกอบการมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2

นอกจากการศึกษาพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษสาขาวิชาการบัญชี โดยภาพรวมแล้ว ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านก่อนเรียน (ตาราง 9) ด้านขณะเรียนในชั้นเรียน (ตาราง 10) และด้านหลังเรียน (ตาราง 11) ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 9 กลุ่ม

ตาราง 9 ค่าเอฟในการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านก่อนเรียนของนักศึกษสาขาวิชาการบัญชี เมื่อพิจารณาตามตัวแปรความสุขใจและการมีแบบอย่างที่ดีในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 9 กลุ่ม

ส่วนที่ 1

กลุ่ม	จำนวน (คน)	ค่าสถิติเอฟ		
		ความสุขใจ (ก)	การมีแบบอย่าง ที่ดี (ข)	ปฏิสัมพันธ์แบบ สองทาง (ก x ข)
1. กลุ่มรวม	232	10.89*	1.98	1.41
2. นักศึกษาชาย	51	1.12	2.15	1.47
3. นักศึกษาหญิง	181	9.51*	<1	<1
4. วุฒิการศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย	132	15.78*	2.46	<1
5. วุฒิการศึกษาเดิมประกาศนียบัตรวิชาชีพ	100	<1	<1	1.84
6. ผู้ประกอบการมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา	136	2.39	<1	4.39*
7. ผู้ประกอบการมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป	96	10.47*	1.61	<1
8. ชั้นปี 2	109	2.60	4.28*	1.09
9. ชั้นปี 3	81	4.35*	<1	<1
10. ชั้นปี 4	42	3.76	<1	<1

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 9 (ต่อ)

ส่วนที่ 2

กลุ่ม	ตัวแปร	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรม การเรียนด้านก่อนเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการ บัญชี	
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง	กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ
1. กลุ่มรวม	ความสุขใจ	สูง = 19.04	ต่ำ = 17.86
	การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน	สูง = 18.71	ต่ำ = 18.20
2. นักศึกษาชาย	ความสุขใจ	สูง = 18.09	ต่ำ = 17.22
	การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน	สูง = 18.26	ต่ำ = 17.06
3. นักศึกษาหญิง	ความสุขใจ	สูง = 19.28	ต่ำ = 18.06
	การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน	สูง = 18.83	ต่ำ = 18.50
4. วุฒิมัธยมศึกษาเดิมมัธยมศึกษา ตอนปลาย	ความสุขใจ	สูง = 19.37	ต่ำ = 17.57
	การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน	สูง = 18.83	ต่ำ = 18.12
5. วุฒิมัธยมศึกษาเดิม ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	ความสุขใจ	สูง = 18.62	ต่ำ = 18.25
	การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน	สูง = 18.57	ต่ำ = 18.29
6. ผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่า อนุปริญญา	ความสุขใจ	สูง = 19.00	ต่ำ = 18.28
	การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน	สูง = 18.81	ต่ำ = 18.43
7. ผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่ อนุปริญญาขึ้นไป	ความสุขใจ	สูง = 19.09	ต่ำ = 17.32
	การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน	สูง = 18.56	ต่ำ = 17.86
8. ชั้นปี 2	ความสุขใจ	สูง = 19.03	ต่ำ = 18.09
	การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน	สูง = 19.16	ต่ำ = 17.95
9. ชั้นปี 3	ความสุขใจ	สูง = 18.53	ต่ำ = 17.47
	การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน	สูง = 17.75	ต่ำ = 18.24
10. ชั้นปี 4	ความสุขใจ	สูง = 19.80	ต่ำ = 18.15
	การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน	สูง = 19.27	ต่ำ = 18.67

จากตาราง 9 การวิเคราะห์ข้อมูลกระทำทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 9 กลุ่ม (รายละเอียดกลุ่มย่อยดูจากส่วนที่ 2) โดยแยกวิเคราะห์ตามตัวแปรตาม เมื่อพิจารณาปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ 2 ตัว คือ ความสุขใจและการมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน โดยแบ่งตัวแปรอิสระออกเป็นสองระดับด้วยค่าเฉลี่ยเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำกว่าค่าเฉลี่ย มีตัวแปรตามคือ พฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านก่อนเรียน

ของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี พบผลว่า พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างความสนใจและการมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนกับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในกลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา (ตาราง 21 ภาคผนวก ก ภาพประกอบ 7) เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4 กลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกันรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ พบว่า ในกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนมาก และมีความสนใจมากจะมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านก่อนเรียนสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีความสนใจน้อย

เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระที่ละตัว พบว่าคะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านก่อนเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี แปรปรวนไปตามความสนใจทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญ 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษานิติศาสตร์ กลุ่มวุฒิมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 3 (ตาราง 9 ส่วนที่ 1) โดยพิจารณาตามค่าเฉลี่ยในกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีความสนใจต่างกัน พบว่านักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีความสนใจมากมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านก่อนเรียนสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีความสนใจน้อย ในกลุ่มรวม (ค่าเฉลี่ย 19.04 และ 17.86) และกลุ่มย่อยที่สำคัญ 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษานิติศาสตร์ (ค่าเฉลี่ย 19.28 และ 18.06) กลุ่มวุฒิมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ (ค่าเฉลี่ย 19.37 และ 17.57) กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป (ค่าเฉลี่ย 19.09 และ 17.32) และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 3 (ค่าเฉลี่ย 18.53 และ 17.47) (ตาราง 9 ส่วนที่ 2)

เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระที่ละตัว พบว่าคะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านก่อนเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี แปรปรวนไปตามการมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนทั้งในกลุ่มย่อยที่สำคัญ 1 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 (ตาราง 9 ส่วนที่ 1) โดยพิจารณาตามค่าเฉลี่ยในกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนต่างกัน พบว่านักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนมากมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านก่อนเรียนสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนน้อย ในกลุ่มย่อยที่สำคัญ 1 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 (ค่าเฉลี่ย 19.16 และ 17.95) (ตาราง 9 ส่วนที่ 2)

สรุปได้ว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูง ได้แก่

- 1) นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีความสนใจมาก พบในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญ 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษานิติศาสตร์ กลุ่มวุฒิมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 3
- 2) นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนมาก พบในกลุ่มย่อยที่สำคัญ 1 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2

ตาราง 10 ค่าเอฟในการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้าน
 ขณะเรียนในชั้นเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี เมื่อพิจารณาตามตัวแปรความสุขใจและการมี
 แบบอย่างที่ดีจากเพื่อน ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 9 กลุ่ม

ส่วนที่ 1

กลุ่ม	จำนวน (คน)	ค่าสถิติเอฟ		
		ความสุขใจ (ก)	การมีแบบอย่าง ที่ดี (ข)	ปฏิสัมพันธ์แบบ สองทาง (ก x ข)
1. กลุ่มรวม	232	12.52*	7.09*	<1
2. นักศึกษาชาย	51	8.32*	4.15*	<1
3. นักศึกษาหญิง	181	6.33*	3.77	<1
4. วุฒิมัธยมศึกษาตอนปลาย	132	3.55	5.19*	<1
5. วุฒิมัธยมศึกษาตอนปลาย	100	10.92*	1.65	1.65
6. ผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา	136	11.54*	1.35	2.28
7. ผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป	96	2.60	6.27*	1.37
8. ชั้นปี 2	109	12.17*	13.66*	<1
9. ชั้นปี 3	81	<1	<1	1.95
10. ชั้นปี 4	42	13.61*	<1	3.32

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 10 (ต่อ)

ส่วนที่ 2

กลุ่ม	ตัวแปร	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรม การเรียนขณะเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการ บัญชี	
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง	กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ
1. กลุ่มรวม	ความสุขใจ	สูง = 33.53	ต่ำ = 31.33
	การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน	สูง = 33.26	ต่ำ = 31.61
2. นักศึกษาชาย	ความสุขใจ	สูง = 33.10	ต่ำ = 29.76
	การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน	สูง = 32.61	ต่ำ = 30.25
3. นักศึกษาหญิง	ความสุขใจ	สูง = 33.65	ต่ำ = 31.83
	การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน	สูง = 33.44	ต่ำ = 32.04
4. วุฒิมัธยมศึกษาเดิมมัธยมศึกษา ตอนปลาย	ความสุขใจ	สูง = 33.11	ต่ำ = 31.53
	การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน	สูง = 33.28	ต่ำ = 31.36
5. วุฒิมัธยมศึกษาเดิม ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	ความสุขใจ	สูง = 34.05	ต่ำ = 31.00
	การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน	สูง = 33.12	ต่ำ = 31.93
6. ผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่า อนุปริญญา	ความสุขใจ	สูง = 33.68	ต่ำ = 31.20
	การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน	สูง = 32.87	ต่ำ = 32.02
7. ผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่ อนุปริญญาขึ้นไป	ความสุขใจ	สูง = 33.31	ต่ำ = 31.56
	การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน	สูง = 33.79	ต่ำ = 31.08
8. ชั้นปี 2	ความสุขใจ	สูง = 33.27	ต่ำ = 30.64
	การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน	สูง = 33.35	ต่ำ = 30.56
9. ชั้นปี 3	ความสุขใจ	สูง = 33.17	ต่ำ = 33.00
	การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน	สูง = 33.40	ต่ำ = 32.77
10. ชั้นปี 4	ความสุขใจ	สูง = 34.47	ต่ำ = 28.22
	การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน	สูง = 30.91	ต่ำ = 31.78

จากตาราง 10 การวิเคราะห์ข้อมูลกระทำทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 9 กลุ่ม (รายละเอียดกลุ่มย่อยดูจากส่วนที่ 2) โดยแยกวิเคราะห์ตามตัวแปรตาม เมื่อพิจารณาปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ 2 ตัว คือ ความสุขใจและการมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน โดยแบ่งตัวแปรอิสระออกเป็นสองระดับด้วยค่าเฉลี่ยเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำกว่าค่าเฉลี่ย มีตัวแปรตามคือ พฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพขณะเรียนในชั้นเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี พบผลว่า ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างความสุขใจและการมีแบบอย่างที่ดี

ดีจากเพื่อนกับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพขณะเรียนในชั้นเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยทั้ง 9 กลุ่มแต่อย่างใด ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระที่ละตัว พบว่าคะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านขณะเรียนในชั้นเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี แปรปรวนไปตามความพอใจทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญ 6 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาชาย กลุ่มนักศึกษาหญิง กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 4 (ตาราง 10 ส่วนที่ 1) โดยพิจารณาตามค่าเฉลี่ยในกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีความพอใจต่างกัน พบว่านักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีความสุขใจมากมีพฤติกรรมเรียนอย่างมีประสิทธิภาพขณะเรียนในชั้นเรียนสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีความสุขใจน้อย ในกลุ่มรวม (ค่าเฉลี่ย 33.53 และ 31.33) และกลุ่มย่อยที่สำคัญ 6 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาชาย (ค่าเฉลี่ย 33.10 และ 29.76) กลุ่มนักศึกษาหญิง (ค่าเฉลี่ย 33.65 และ 31.83) กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ค่าเฉลี่ย 34.05 และ 31.00) กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา (ค่าเฉลี่ย 33.68 และ 31.20) กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 (ค่าเฉลี่ย 33.27 และ 30.64) และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 4 (ค่าเฉลี่ย 34.47 และ 28.22) (ตาราง 10 ส่วนที่ 2)

เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระที่ละตัว พบว่าคะแนนพฤติกรรมเรียนอย่างมีประสิทธิภาพขณะเรียนในชั้นเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี แปรปรวนไปตามการมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญ 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาชาย กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 (ตาราง 10 ส่วนที่ 1) โดยพิจารณาตามค่าเฉลี่ยในกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนต่างกัน พบว่านักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่ได้รับการมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนมากมีพฤติกรรมเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านขณะเรียนในชั้นเรียนสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่ได้รับการมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนน้อย ในกลุ่มย่อยที่สำคัญ 1 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาชาย (ค่าเฉลี่ย 32.61 และ 30.25) กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย (ค่าเฉลี่ย 33.28 และ 31.36) กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป (ค่าเฉลี่ย 33.79 และ 31.08) และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 (ค่าเฉลี่ย 33.35 และ 30.56) (ตาราง 10 ส่วนที่ 2)

สรุปได้ว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีพฤติกรรมเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูง ได้แก่ 1) นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีความสุขใจมาก พบในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญ 6 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาชาย กลุ่มนักศึกษาหญิง กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 4 2) นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่ได้รับการมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนมาก พบในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญ 4 กลุ่ม

ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาชาย กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่
อนุปริญญาขึ้นไป และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2

ตาราง 11 ค่าเอฟในการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ
ด้านหลังเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี เมื่อพิจารณาตามตัวแปรความสุขใจและการมี
แบบอย่างที่ดีจากเพื่อน ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 9 กลุ่ม

ส่วนที่ 1

กลุ่ม	จำนวน (คน)	ค่าสถิติเอฟ		
		ความสุขใจ (ก)	การมีแบบอย่าง ที่ดี (ข)	ปฏิสัมพันธ์แบบ สองทาง (ก x ข)
1. กลุ่มรวม	232	14.73*	2.20	<1
2. นักศึกษาชาย	51	13.06*	<1	<1
3. นักศึกษาหญิง	181	5.84*	1.10	<1
4. วุฒิการศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย	132	8.73*	1.44	2.25
5. วุฒิการศึกษาเดิมประกาศนียบัตรวิชาชีพ	100	5.97*	<1	1.57
6. ผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา	136	10.97*	<1	<1
7. ผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป	96	4.08*	4.14*	<1
8. ชั้นปี 2	109	7.52*	4.12*	1.53
9. ชั้นปี 3	81	<1	<1	<1
10. ชั้นปี 4	42	11.72*	4.19*	4.57*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 11 (ต่อ)

ส่วนที่ 2

กลุ่ม	ตัวแปร	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรม การเรียนด้านหลังเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการ บัญชี	
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง	กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ
1. กลุ่มรวม	ความสุขใจ	สูง = 27.04	ต่ำ = 24.76
	การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน	สูง = 26.34	ต่ำ = 25.46
2. นักศึกษาชาย	ความสุขใจ	สูง = 28.11	ต่ำ = 23.53
	การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน	สูง = 26.44	ต่ำ = 25.21
3. นักศึกษาหญิง	ความสุขใจ	สูง = 26.77	ต่ำ = 25.14
	การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน	สูง = 26.31	ต่ำ = 25.60
4. วุฒิมัธยมศึกษาเดิมมัธยมศึกษา ตอนปลาย	ความสุขใจ	สูง = 26.88	ต่ำ = 24.61
	การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน	สูง = 26.21	ต่ำ = 25.29
5. วุฒิมัธยมศึกษาเดิม ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	ความสุขใจ	สูง = 27.20	ต่ำ = 24.90
	การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน	สูง = 26.44	ต่ำ = 25.66
6. ผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่า อนุปริญญา	ความสุขใจ	สูง = 27.40	ต่ำ = 24.94
	การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน	สูง = 26.20	ต่ำ = 26.14
7. ผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่ อนุปริญญาขึ้นไป	ความสุขใจ	สูง = 26.53	ต่ำ = 24.56
	การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน	สูง = 26.54	ต่ำ = 24.55
8. ชั้นปี 2	ความสุขใจ	สูง = 27.29	ต่ำ = 24.95
	การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน	สูง = 26.99	ต่ำ = 25.25
9. ชั้นปี 3	ความสุขใจ	สูง = 25.70	ต่ำ = 24.83
	การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน	สูง = 25.34	ต่ำ = 25.18
10. ชั้นปี 4	ความสุขใจ	สูง = 28.42	ต่ำ = 22.70
	การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน	สูง = 26.64	ต่ำ = 26.47

จากตาราง 11 การวิเคราะห์ข้อมูลกระทำทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 9 กลุ่ม (รายละเอียดกลุ่มย่อยดูจากส่วนที่ 2) โดยแยกวิเคราะห์ตามตัวแปรตาม เมื่อพิจารณาปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ 2 ตัว คือ ความสุขใจและการมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน โดยแบ่งตัวแปรอิสระออกเป็นสองระดับด้วยค่าเฉลี่ยเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำกว่าค่าเฉลี่ย มีตัวแปรตามคือ พฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านหลังเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี พบผลว่า พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างความสุขใจและการเห็นแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนกับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ด้านหลังเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ในกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 4 (ตาราง 22 ภาคผนวก ก ภาพประกอบ 8) เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4 กลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกันรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ พบว่า 1) ในกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนมาก และมีความสุขใจมากจะมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านหลังเรียนสูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีความสุขใจน้อย 2) ในกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนน้อยแล้วมีความสุขใจน้อย จะมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านหลังเรียนสูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนมาก และนอกจากนี้ยังพบอีกว่า ในกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีความสุขใจน้อย และมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนมาก จะมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพต่ำที่สุด

เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระทีละตัว พบว่าคะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านหลังเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี แปรปรวนไปตามความสุขใจทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญ 8 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาชาย กลุ่มนักศึกษาหญิง กลุ่มวุฒិการศึกษาดิฉันมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มวุฒิการศึกษาดิฉันประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 4 (ตาราง 11 ส่วนที่ 1) โดยพิจารณาตามค่าเฉลี่ยในกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีความสุขใจต่างกัน พบว่านักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีความสุขใจสูงมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านหลังเรียนสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีความสุขใจน้อย ในกลุ่มรวม (ค่าเฉลี่ย 27.04 และ 24.76) และกลุ่มย่อยที่สำคัญ 8 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาชาย (ค่าเฉลี่ย 28.11 และ 23.53) กลุ่มนักศึกษาหญิง (ค่าเฉลี่ย 26.77 และ 25.14) กลุ่มวุฒิการศึกษาดิฉันมัธยมศึกษาตอนปลาย (ค่าเฉลี่ย 26.88 และ 24.61) กลุ่มวุฒิการศึกษาดิฉันประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ค่าเฉลี่ย 27.20 และ 24.90) กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา (ค่าเฉลี่ย 27.40 และ 24.94) กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป (ค่าเฉลี่ย 26.20 และ 26.14) กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 (ค่าเฉลี่ย 27.29 และ 24.95) และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 4 (ค่าเฉลี่ย 28.42 และ 22.70) (ตาราง 11 ส่วนที่ 2)

เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระทีละตัว พบว่าคะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านหลังเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี แปรปรวนไปตามการมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนทั้งในกลุ่มย่อยที่สำคัญ 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 4 (ตาราง 11 ส่วนที่ 1) โดยพิจารณาตามค่าเฉลี่ยในกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนต่างกัน พบว่านักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนมากมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพขณะเรียนในชั้นเรียนสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนน้อย ในกลุ่มย่อยที่สำคัญ 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป (ค่าเฉลี่ย 26.54 และ 24.55) กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 (ค่าเฉลี่ย 26.99 และ 25.25) และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 4 (ค่าเฉลี่ย 24.64 และ 26.47) (ตาราง 11 ส่วนที่ 2)

สรุปได้ว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพที่สูง ได้แก่ 1) นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีความสุขใจมาก พบในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญ 8 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาชาย กลุ่มนักศึกษานหญิง กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 4 2) นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนมาก พบในกลุ่มย่อยที่สำคัญ 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 4

2. การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า “นักศึกษามีความสุขใจมาก และมีการสนับสนุนจากผู้ปกครองมาก มีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่านักศึกษามีความสุขใจน้อย และการสนับสนุนจากผู้ปกครองน้อย ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย” ผลการวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ระหว่างความสุขใจและการสนับสนุนจากผู้ปกครองที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษสาขาวิชาการบัญชี แสดงผลในตาราง 12

ตาราง 12 ค่าเอฟในการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษสาขาวิชาการบัญชี เมื่อพิจารณาตามตัวแปรความสุขใจและการสนับสนุนจากผู้ปกครอง ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 9 กลุ่ม

กลุ่ม	จำนวน (คน)	ค่าสถิติเอฟ ความสุขใจ (ก)	ค่าสถิติเอฟ	
			มีการสนับสนุน จากผู้ปกครอง (ข)	ปฏิสัมพันธ์แบบ สองทาง (ก x ข)
1. กลุ่มรวม	232	13.18*	7.13*	<1
2. นักศึกษาชาย	51	6.97*	<1	<1
3. นักศึกษานหญิง	181	8.20*	8.18*	<1
4. วุฒิการศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย	132	7.40*	3.70	1.28
5. วุฒิการศึกษาเดิมประกาศนียบัตรวิชาชีพ	100	5.99*	3.04	2.01
6. ผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา	136	11.99*	<1	<1
7. ผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป	96	2.00	11.56*	<1
8. ชั้นปี 2	109	4.23*	5.94*	<1
9. ชั้นปี 3	82	<1	1.44	<1
10. ชั้นปี 4	42	15.60*	<1	2.01

ตาราง 12 (ต่อ)

ส่วนที่ 2

กลุ่ม	ตัวแปร	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรม การเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี	
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง	กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ
1. กลุ่มรวม	ความสุขใจ การสนับสนุนจากผู้ปกครอง	สูง = 79.49 สูง = 78.84	ต่ำ = 74.57 ต่ำ = 75.22
2. นักศึกษาชาย	ความสุขใจ การสนับสนุนจากผู้ปกครอง	สูง = 80.57 สูง = 75.50	ต่ำ = 70.77 ต่ำ = 75.84
3. นักศึกษาหญิง	ความสุขใจ การสนับสนุนจากผู้ปกครอง	สูง = 79.51 สูง = 79.51	ต่ำ = 75.47 ต่ำ = 75.48
4. วุฒิมัธยมศึกษาเดิมมัธยมศึกษา ตอนปลาย	ความสุขใจ การสนับสนุนจากผู้ปกครอง	สูง = 79.34 สูง = 78.64	ต่ำ = 74.52 ต่ำ = 75.23
5. วุฒิมัธยมศึกษาเดิม ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	ความสุขใจ การสนับสนุนจากผู้ปกครอง	สูง = 79.62 สูง = 78.88	ต่ำ = 74.45 ต่ำ = 75.20
6. ผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่า อนุปริญญา	ความสุขใจ การสนับสนุนจากผู้ปกครอง	สูง = 80.33 สูง = 77.98	ต่ำ = 74.73 ต่ำ = 77.08
7. ผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่ อนุปริญญาขึ้นไป	ความสุขใจ การสนับสนุนจากผู้ปกครอง	สูง = 77.75 สูง = 80.04	ต่ำ = 74.47 ต่ำ = 72.17
8. ชั้นปี 2	ความสุขใจ การสนับสนุนจากผู้ปกครอง	สูง = 78.94 สูง = 79.33	ต่ำ = 74.66 ต่ำ = 74.27
9. ชั้นปี 3	ความสุขใจ การสนับสนุนจากผู้ปกครอง	สูง = 77.49 สูง = 78.17	ต่ำ = 76.28 ต่ำ = 75.60
10. ชั้นปี 4	ความสุขใจ การสนับสนุนจากผู้ปกครอง	สูง = 83.45 สูง = 78.65	ต่ำ = 70.72 ต่ำ = 75.52

จากตาราง 12 การวิเคราะห์ข้อมูลกระทำทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 9 กลุ่ม (รายละเอียดกลุ่มย่อยดูจากส่วนที่ 2) โดยแยกวิเคราะห์ตามตัวแปรตาม เมื่อพิจารณาปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ 2 ตัว คือ ความสุขใจและการสนับสนุนจากผู้ปกครอง โดยแบ่งตัวแปรอิสระออกเป็นสองระดับด้วยค่าเฉลี่ยเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำกว่าค่าเฉลี่ย มีตัวแปรตามคือ พฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี พบผลว่า ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างความสุขใจและการสนับสนุนจากผู้ปกครองกับ

พฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยทั้ง 9 กลุ่มแต่อย่างใด ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระที่ละตัว พบว่าคะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี แปรปรวนไปตามความสนใจทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญ 7 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาชาย กลุ่มนักศึกษาหญิง กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 4 (ตาราง 12 ส่วนที่ 1) โดยพิจารณาตามค่าเฉลี่ยในกลุ่มนักศึกษสาขาวิชาการบัญชีที่มีความสนใจต่างกัน พบว่านักศึกษสาขาวิชาการบัญชีที่มีความสนใจมากมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่า นักศึกษสาขาวิชาการบัญชีที่มีความสนใจน้อย ในกลุ่มรวม (ค่าเฉลี่ย 79.49 และ 74.57) และกลุ่มย่อยที่สำคัญ 7 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาชาย (ค่าเฉลี่ย 80.57 และ 70.77) กลุ่มนักศึกษาหญิง (ค่าเฉลี่ย 79.51 และ 75.47) กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย (ค่าเฉลี่ย 79.34 และ 74.52) กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ค่าเฉลี่ย 79.62 และ 74.45) กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา (ค่าเฉลี่ย 80.33 และ 74.73) กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 (ค่าเฉลี่ย 78.94 และ 74.66) และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 4 (ค่าเฉลี่ย 83.45 และ 70.72) (ตาราง 12 ส่วนที่ 2)

เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระที่ละตัว พบว่าคะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี แปรปรวนไปตามการสนับสนุนจากผู้ปกครอง ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญ 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาหญิง กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 (ตาราง 12 ส่วนที่ 1) โดยพิจารณาตามค่าเฉลี่ยในกลุ่มนักศึกษสาขาวิชาการบัญชีที่มีการสนับสนุนจากผู้ปกครองต่างกัน พบว่านักศึกษสาขาวิชาการบัญชีที่มีการสนับสนุนจากผู้ปกครองมากมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่า นักศึกษสาขาวิชาการบัญชีที่มีการสนับสนุนจากผู้ปกครองน้อย ในกลุ่มรวม (ค่าเฉลี่ย 78.84 และ 75.22) และในกลุ่มย่อยที่สำคัญ 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาหญิง (ค่าเฉลี่ย 79.51 และ 75.48) กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป (ค่าเฉลี่ย 80.04 และ 72.17) และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 (ค่าเฉลี่ย 79.33 และ 74.27) (ตาราง 12 ส่วนที่ 2)

สรุปได้ว่า นักศึกษสาขาวิชาการบัญชี ที่มีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูง ได้แก่ 1) นักศึกษสาขาวิชาการบัญชีที่มีความสนใจมาก พบในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญ 7 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาชาย กลุ่มนักศึกษาหญิง กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 4 2) นักศึกษสาขาวิชาการบัญชีที่มีการสนับสนุนจากผู้ปกครองสูง พบในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญ 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาหญิง กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2

นอกจากการศึกษาพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี โดยภาพรวมแล้ว ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านก่อนเรียน (ตาราง 13) ด้านขณะเรียนในชั้นเรียน (ตาราง 14) และด้านหลังเรียน (ตาราง 15) ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 9 กลุ่ม

ตาราง 13 ค่าเอฟในการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านก่อนเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี เมื่อพิจารณาตามตัวแปรความสุขใจและการสนับสนุนจากผู้ปกครอง ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 9 กลุ่ม

ส่วนที่ 1

กลุ่ม	จำนวน (คน)	ค่าสถิติเอฟ		
		ความสุขใจ (ก)	มีการสนับสนุน จากผู้ปกครอง (ข)	ปฏิสัมพันธ์แบบ สองทาง (ก x ข)
1. กลุ่มรวม	232	3.61	11.09*	3.04
2. นักศึกษาชาย	51	<1	<1	1.58
3. นักศึกษาหญิง	181	4.23*	10.97*	<1
4. วุฒิมัธยมศึกษาตอนปลาย	132	8.90*	4.79*	7.98*
5. วุฒิมัธยมศึกษาตอนต้น	100	<1	6.76*	<1
6. ผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา	136	<1	5.02*	4.61*
7. ผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป	96	4.66*	6.65*	<1
8. ชั้นปี 2	109	<1	8.69*	2.76
9. ชั้นปี 3	82	1.88	<1	<1
10. ชั้นปี 4	42	4.80*	4.07	<1

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 13 (ต่อ)

ส่วนที่ 2

กลุ่ม	ตัวแปร	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านก่อนเรียนของนักศึกษาสาขาวิชา การบัญชี	
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง	กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ
1. กลุ่มรวม	ความสุขใจ การสนับสนุนจากผู้ปกครอง	สูง = 19.05 สูง = 19.32	ต่ำ = 18.33 ต่ำ = 18.06
2. นักศึกษาชาย	ความสุขใจ การสนับสนุนจากผู้ปกครอง	สูง = 18.41 สูง = 18.79	ต่ำ = 18.12 ต่ำ = 17.74
3. นักศึกษาหญิง	ความสุขใจ การสนับสนุนจากผู้ปกครอง	สูง = 19.25 สูง = 19.50	ต่ำ = 18.42 ต่ำ = 18.16
4. วุฒิมัธยมศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย	ความสุขใจ การสนับสนุนจากผู้ปกครอง	สูง = 19.45 สูง = 19.27	ต่ำ = 18.04 ต่ำ = 18.24
5. วุฒิมัธยมศึกษาเดิมประกาศนียบัตรวิชาชีพ	ความสุขใจ การสนับสนุนจากผู้ปกครอง	สูง = 18.51 สูง = 19.40	ต่ำ = 18.70 ต่ำ = 17.81
6. ผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา	ความสุขใจ การสนับสนุนจากผู้ปกครอง	สูง = 19.11 สูง = 19.53	ต่ำ = 18.85 ต่ำ = 18.43
7. ผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป	ความสุขใจ การสนับสนุนจากผู้ปกครอง	สูง = 18.87 สูง = 19.00	ต่ำ = 17.61 ต่ำ = 17.48
8. ชั้นปี 2	ความสุขใจ การสนับสนุนจากผู้ปกครอง	สูง = 19.02 สูง = 19.88	ต่ำ = 18.85 ต่ำ = 17.99
9. ชั้นปี 3	ความสุขใจ การสนับสนุนจากผู้ปกครอง	สูง = 18.53 สูง = 18.35	ต่ำ = 17.77 ต่ำ = 17.95
10. ชั้นปี 4	ความสุขใจ การสนับสนุนจากผู้ปกครอง	สูง = 19.91 สูง = 19.84	ต่ำ = 18.22 ต่ำ = 18.28

จากตาราง 13 การวิเคราะห์ข้อมูลกระทำทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 9 กลุ่ม (รายละเอียดกลุ่มย่อยดูจากส่วนที่ 2) โดยแยกวิเคราะห์ตามตัวแปรตาม เมื่อพิจารณาปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ 2 ตัว คือ ความสุขใจและการสนับสนุนจากผู้ปกครอง โดยแบ่งตัวแปรอิสระออกเป็นสองระดับด้วยค่าเฉลี่ยเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำกว่าค่าเฉลี่ย มีตัวแปรตามคือ พฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี พบผลว่า พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างความสุขใจและการสนับสนุนจากผู้ปกครองกับ

พฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในกลุ่มวุฒิ การศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย (ตาราง 23 ภาคผนวก ก ภาพประกอบ 9) เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4 กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกับรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ พบว่า 1) ใน กลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีความสุขใจมาก และมีการสนับสนุนจากผู้ปกครองน้อยจะมี พฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านก่อนเรียนสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีความสุขใจ น้อย 2) ในกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีการสนับสนุนจากผู้ปกครองมาก และมีความสุขใจมากจะมี พฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านก่อนเรียนสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีความสุข ใจน้อยและมีการสนับสนุนจากผู้ปกครองน้อย 3) ในกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีความสุขใจน้อย และมีการสนับสนุนจากผู้ปกครองมาก จะมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านก่อนเรียนสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีการสนับสนุนจากผู้ปกครองน้อย และนอกจากนั้นยังพบอีกว่า นักศึกษา สาขาวิชาการบัญชีที่มีความสุขใจน้อยและมีการสนับสนุนจากผู้ปกครองน้อย จะมีพฤติกรรมการเรียนอย่าง มีประสิทธิภาพต่ำที่สุด ในกลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา (ตาราง 24 ภาคผนวก ก ภาพประกอบ 10) เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4 กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกับ รายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ พบว่าในกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีการสนับสนุนจากผู้ปกครอง มากแล้วมีความสุขใจน้อย จะมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านก่อนเรียนสูงกว่า นักศึกษา สาขาวิชาการบัญชีที่มีการสนับสนุนจากผู้ปกครองน้อย

เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระที่ละตัว พบว่าคะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านก่อน เรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี แปรปรวนไปตามความสุขใจในกลุ่มย่อยที่สำคัญ 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่ม นักศึกษาหญิง กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญา ขึ้นไป และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 4 (ตาราง 13 ส่วนที่ 1) โดยพิจารณาตามค่าเฉลี่ยในกลุ่มนักศึกษา สาขาวิชาการบัญชีที่มีความสุขใจต่างกัน พบว่านักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีความสุขใจมากมี พฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านก่อนเรียนสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีความสุขใจ น้อย ในกลุ่มย่อยที่สำคัญ 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาหญิง (ค่าเฉลี่ย 19.25 และ 18.42) กลุ่มวุฒิ การศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย (ค่าเฉลี่ย 19.45 และ 18.06) กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่ อนุปริญญาขึ้นไป (ค่าเฉลี่ย 18.87 และ 17.61) และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 4 (ค่าเฉลี่ย 19.91 และ 18.22) (ตาราง 12 ส่วนที่ 2)

เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระที่ละตัว พบว่าคะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้าน ก่อนเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี แปรปรวนไปตามการสนับสนุนจากผู้ปกครอง ทั้งในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยที่สำคัญ 6 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาหญิง กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา กลุ่ม ผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป และกลุ่มกำลังศึกษาปีที่ 2 (ตาราง 12 ส่วนที่ 1) โดย พิจารณาตามค่าเฉลี่ยในกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีการสนับสนุนจากผู้ปกครองต่างกัน พบว่า

นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีการสนับสนุนจากผู้ปกครองมากมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ด้านก่อนเรียนสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีการสนับสนุนจากผู้ปกครองน้อย ในกลุ่มรวม (ค่าเฉลี่ย 19.32 และ 18.06) และในกลุ่มย่อยที่สำคัญ 6 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาหญิง (ค่าเฉลี่ย 19.50 และ 18.16) กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย (ค่าเฉลี่ย 19.27 และ 18.24) กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ค่าเฉลี่ย 19.40 และ 17.81) กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา (ค่าเฉลี่ย 19.53 และ 18.43) กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป (ค่าเฉลี่ย 19.00 และ 17.48) และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 (ค่าเฉลี่ย 19.88 และ 17.99) (ตาราง 13 ส่วนที่ 2)

สรุปได้ว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูง ได้แก่

- 1) นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีความสุขใจมาก พบในกลุ่มย่อยที่สำคัญ 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาหญิง กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 4
- 2) นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีการสนับสนุนจากผู้ปกครองมาก พบในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญ 6 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาหญิง กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2

ตาราง 14 ค่าเอฟในการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้าน
ขณะเรียนในชั้นเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี เมื่อพิจารณาตามตัวแปรความสุขใจและการ
สนับสนุนจากผู้ปกครอง ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 9 กลุ่ม

ส่วนที่ 1

กลุ่ม	จำนวน (คน)	ค่าสถิติเอฟ		
		ความสุขใจ (ก)	มีการสนับสนุน จากผู้ปกครอง (ข)	ปฏิสัมพันธ์แบบ สองทาง (ก x ข)
1. กลุ่มรวม	232	8.93*	5.85*	<1
2. นักศึกษาชาย	51	5.86*	<1	<1
3. นักศึกษาหญิง	181	4.89*	5.19*	1.75
4. วุฒิมัธยมศึกษาตอนปลาย	132	2.22	3.15	<1
5. วุฒิมัธยมศึกษาตอนปลาย	100	8.55*	2.25	2.25
6. ผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา	136	12.13*	<1	1.78
7. ผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป	96	<1	10.30*	<1
8. ชั้นปี 2	109	8.20*	2.03	1.46
9. ชั้นปี 3	82	<1	3.47	<1
10. ชั้นปี 4	42	13.10*	1.25	1.41

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนที่ 2

กลุ่ม	ตัวแปร	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการ เรียนด้านขณะเรียนของนักศึกษาสาขาวิชา การบัญชี	
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง	กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ
1. กลุ่มรวม	ความสุขใจ	สูง = 33.42	ต่ำ = 31.43
	การสนับสนุนจากผู้ปกครอง	สูง = 33.23	ต่ำ = 31.62
2. นักศึกษาชาย	ความสุขใจ	สูง = 33.16	ต่ำ = 29.34
	การสนับสนุนจากผู้ปกครอง	สูง = 31.40	ต่ำ = 31.11
3. นักศึกษาหญิง	ความสุขใจ	สูง = 33.56	ต่ำ = 31.89
	การสนับสนุนจากผู้ปกครอง	สูง = 33.58	ต่ำ = 31.87

ตาราง 14 (ต่อ)

ส่วนที่ 2 (ต่อ)

กลุ่ม	ตัวแปร	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านขณะเรียนของนักศึกษาสาขาวิชา การบัญชี	
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง	กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ
4. วุฒิการศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย	ความสุขใจ การสนับสนุนจากผู้ปกครอง	สูง = 33.02 สูง = 33.15	ต่ำ = 31.68 ต่ำ = 31.55
5. วุฒิการศึกษาเดิมประกาศนียบัตรวิชาชีพ	ความสุขใจ การสนับสนุนจากผู้ปกครอง	สูง = 33.93 สูง = 33.22	ต่ำ = 31.00 ต่ำ = 31.71
6. ผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา	ความสุขใจ การสนับสนุนจากผู้ปกครอง	สูง = 33.76 สูง = 32.51	ต่ำ = 31.03 ต่ำ = 32.28
7. ผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป	ความสุขใจ การสนับสนุนจากผู้ปกครอง	สูง = 32.76 สูง = 34.28	ต่ำ = 32.05 ต่ำ = 30.52
8. ชั้นปี 2	ความสุขใจ การสนับสนุนจากผู้ปกครอง	สูง = 33.11 สูง = 32.47	ต่ำ = 30.57 ต่ำ = 31.21
9. ชั้นปี 3	ความสุขใจ การสนับสนุนจากผู้ปกครอง	สูง = 32.94 สูง = 34.36	ต่ำ = 33.48 ต่ำ = 32.06
10. ชั้นปี 4	ความสุขใจ การสนับสนุนจากผู้ปกครอง	สูง = 34.84 สูง = 32.84	ต่ำ = 29.05 ต่ำ = 31.05

จากตาราง 14 การวิเคราะห์ข้อมูลกระทำทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 9 กลุ่ม (รายละเอียดกลุ่มย่อยดูจากส่วนที่ 2) โดยแยกวิเคราะห์ตามตัวแปรตาม เมื่อพิจารณาปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ 2 ตัว คือ ความสุขใจและการสนับสนุนจากผู้ปกครอง โดยแบ่งตัวแปรอิสระออกเป็นสองระดับด้วยค่าเฉลี่ยเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำกว่าค่าเฉลี่ย มีตัวแปรตามคือ พฤติกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพด้านขณะเรียนในชั้นเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี พบผลว่า ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างความสุขใจและมีการสนับสนุนจากผู้ปกครองกับพฤติกรรมเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพด้านขณะเรียนในชั้นเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยทั้ง 9 กลุ่มแต่อย่างใด ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระทีละตัว พบว่าคะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านขณะเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี แปรปรวนไปตามความสนใจทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญ 6 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาชาย กลุ่มนักศึกษาหญิง กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 4 (ตาราง 14 ส่วนที่ 1) โดยพิจารณาตามค่าเฉลี่ยในกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีความสนใจต่างกัน พบว่านักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีความสนใจมากมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านขณะเรียนในชั้นเรียนสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีความสนใจน้อย ในกลุ่มรวม (ค่าเฉลี่ย 33.42 และ 31.43) และกลุ่มย่อยที่สำคัญ 6 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาชาย (ค่าเฉลี่ย 33.16 และ 29.34) กลุ่มนักศึกษาหญิง (ค่าเฉลี่ย 33.56 และ 31.89) กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ค่าเฉลี่ย 33.93 และ 31.00) กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา (ค่าเฉลี่ย 33.76 และ 31.03) กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 (ค่าเฉลี่ย 33.11 และ 30.57) และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 4 (ค่าเฉลี่ย 34.84 และ 29.05) (ตาราง 14 ส่วนที่ 2)

เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระทีละตัว พบว่าคะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านขณะเรียนในชั้นเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี แปรปรวนไปตามการสนับสนุนจากผู้ปกครอง ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญ 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาหญิง และกลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป (ตาราง 14 ส่วนที่ 1) โดยพิจารณาตามค่าเฉลี่ยในกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีการสนับสนุนจากผู้ปกครองต่างกัน พบว่านักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีการสนับสนุนจากผู้ปกครองมากมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านขณะเรียนในชั้นเรียนสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีการสนับสนุนจากผู้ปกครองน้อย ในกลุ่มรวม (ค่าเฉลี่ย 33.23 และ 31.62) และในกลุ่มย่อยที่สำคัญ 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาหญิง (ค่าเฉลี่ย 33.58 และ 31.87) และกลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป (ค่าเฉลี่ย 34.28 และ 30.52) (ตาราง 14 ส่วนที่ 2)

สรุปได้ว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูง ได้แก่

- 1) นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีความสนใจมาก พบในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญ 6 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาชาย กลุ่มนักศึกษาหญิง กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 4 2) นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีการสนับสนุนจากผู้ปกครองมาก พบในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญ 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาหญิง และกลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป

ตาราง 15 ค่าเอฟในการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ
 ด้านหลังเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี เมื่อพิจารณาตามตัวแปรความสุขใจและการสนับสนุน
 จากผู้ปกครอง ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 9 กลุ่ม

ส่วนที่ 1

กลุ่ม	จำนวน (คน)	ค่าสถิติเอฟ		
		ความสุขใจ (ก)	มีการสนับสนุน จากผู้ปกครอง (ข)	ปฏิสัมพันธ์แบบ สองทาง (ก x ข)
1. กลุ่มรวม	232	11.72*	1.32	<1
2. นักศึกษาชาย	51	12.30*	1.09	1.17
3. นักศึกษาหญิง	181	4.81*	1.99	<1
4. วุฒิมัธยมศึกษาตอนปลาย	132	6.37	<1	<1
5. วุฒิมัธยมศึกษาตอนปลาย	100	5.48*	<1	1.57
6. ผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา	136	10.85*	<1	<1
7. ผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป	96	1.51	5.97*	<1
8. ชั้นปี 2	109	3.44	2.93	<1
9. ชั้นปี 3	81	<1	<1	<1
10. ชั้นปี 4	42	10.43*	<1	2.70

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนที่ 2

กลุ่ม	ตัวแปร	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของ พฤติกรรมการเรียนด้านหลังเรียน ของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี	
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง	กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ
1. กลุ่มรวม	ความสุขใจ	สูง = 27.00	ต่ำ = 24.81
	การสนับสนุนจากผู้ปกครอง	สูง = 26.27	ต่ำ = 25.34
2. นักศึกษาชาย	ความสุขใจ	สูง = 28.98	ต่ำ = 23.30
	การสนับสนุนจากผู้ปกครอง	สูง = 25.29	ต่ำ = 26.99
3. นักศึกษาหญิง	ความสุขใจ	สูง = 26.69	ต่ำ = 25.15
	การสนับสนุนจากผู้ปกครอง	สูง = 26.42	ต่ำ = 25.43
4. วุฒิมัธยมศึกษาตอนปลาย	ความสุขใจ	สูง = 26.86	ต่ำ = 24.78
	การสนับสนุนจากผู้ปกครอง	สูง = 26.21	ต่ำ = 25.43

ตาราง 15 (ต่อ)

ส่วนที่ 2 (ต่อ)

กลุ่ม	ตัวแปร	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของ พฤติกรรมการณ์เรียนด้านหลังเรียน ของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี	
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง	กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ
5. วุฒิมัธยมศึกษาเดิม ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	ความสุขใจ	สูง = 27.17	ต่ำ = 24.75
	การสนับสนุนจากผู้ปกครอง	สูง = 26.25	ต่ำ = 25.67
6. ผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่า อนุปริญญา	ความสุขใจ	สูง = 27.45	ต่ำ = 24.84
	การสนับสนุนจากผู้ปกครอง	สูง = 25.94	ต่ำ = 26.36
7. ผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่ อนุปริญญาขึ้นไป	ความสุขใจ	สูง = 26.11	ต่ำ = 24.80
	การสนับสนุนจากผู้ปกครอง	สูง = 26.75	ต่ำ = 24.16
8. ชั้นปี 2	ความสุขใจ	สูง = 27.04	ต่ำ = 25.24
	การสนับสนุนจากผู้ปกครอง	สูง = 26.97	ต่ำ = 25.31
9. ชั้นปี 3	ความสุขใจ	สูง = 25.77	ต่ำ = 25.02
	การสนับสนุนจากผู้ปกครอง	สูง = 25.45	ต่ำ = 25.33
10. ชั้นปี 4	ความสุขใจ	สูง = 28.69	ต่ำ = 23.44
	การสนับสนุนจากผู้ปกครอง	สูง = 25.96	ต่ำ = 26.17

จากตาราง 15 การวิเคราะห์ข้อมูลกระทำทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 9 กลุ่ม (รายละเอียดกลุ่มย่อยดูจากส่วนที่ 2) โดยแยกวิเคราะห์ตามตัวแปรตาม เมื่อพิจารณาปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ 2 ตัว คือ ความสุขใจและการสนับสนุนจากผู้ปกครอง โดยแบ่งตัวแปรอิสระออกเป็นสองระดับด้วยค่าเฉลี่ยเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำกว่าค่าเฉลี่ย มีตัวแปรตามคือ พฤติกรรมการณ์เรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านหลังเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี พบผลว่า ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างความสุขใจและการสนับสนุนจากผู้ปกครองกับพฤติกรรมการณ์เรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านหลังเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยทั้ง 9 กลุ่มแต่อย่างใด ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระทีละตัว พบว่าคะแนนพฤติกรรมการณ์เรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านหลังเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี แปรปรวนไปตามความสุขใจทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญ 6 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาชาย กลุ่มนักศึกษาหญิง กลุ่มวุฒิมัธยมศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มวุฒิมัธยมศึกษาเดิมประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 4 (ตาราง 15 ส่วนที่ 1) โดยพิจารณาตามค่าเฉลี่ยในกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มี

ความสนใจต่างกัน พบว่านักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีความสุขใจมากมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านหลังเรียนสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีความสุขใจน้อย ในกลุ่มรวม (ค่าเฉลี่ย 27.00 และ 24.81) และกลุ่มย่อยที่สำคัญ 6 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาชาย (ค่าเฉลี่ย 28.98 และ 23.30) กลุ่มนักศึกษาหญิง (ค่าเฉลี่ย 26.69 และ 25.15) กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย(ค่าเฉลี่ย 26.86 และ 24.78) กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ค่าเฉลี่ย 27.17 และ 24.75) กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา (ค่าเฉลี่ย 27.45 และ 24.84) และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 4 (ค่าเฉลี่ย 28.69 และ 23.44) (ตาราง 15 ส่วนที่ 2)

เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระทีละตัว พบว่าคะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านหลังเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี แปรปรวนไปตามการสนับสนุนจากผู้ปกครอง ในกลุ่มย่อยที่สำคัญ 1 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป (ตาราง 15 ส่วนที่ 1) โดยพิจารณาตามค่าเฉลี่ยในกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีการสนับสนุนจากผู้ปกครองต่างกัน พบว่านักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีการสนับสนุนจากผู้ปกครองมากมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านขณะเรียนสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีการสนับสนุนจากผู้ปกครองน้อย ในกลุ่มย่อยที่สำคัญ 1 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป (ค่าเฉลี่ย 26.75 และ 24.16) (ตาราง 15 ส่วนที่ 2)

สรุปได้ว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูง ได้แก่ 1) นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีความสุขใจมาก พบในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญ 6 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาชาย กลุ่มนักศึกษาหญิง กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 4 2) นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีการสนับสนุนจากผู้ปกครองมาก พบในกลุ่มย่อยที่สำคัญ 1 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป

3. การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า “นักศึกษาที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก และรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนมาก มีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่านักศึกษาที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนน้อย และรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนน้อย ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย” ผลการวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน และการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี แสดงผลในตาราง 16

ตาราง 16 ค่าเอฟในการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี เมื่อพิจารณาตามตัวแปรลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 9 กลุ่ม

ส่วนที่ 1

กลุ่ม	จำนวน (คน)	ค่าสถิติเอฟ		
		ลักษณะมุ่ง อนาคตควบคุมตน (ก)	รับรู้บรรยากาศที่ ดีในชั้นเรียน (ข)	ปฏิสัมพันธ์แบบ สองทาง (ก x ข)
1. กลุ่มรวม	232	35.62*	2.69	5.95*
2. นักศึกษาชาย	51	12.99*	<1	7.18*
3. นักศึกษาหญิง	180	17.70*	1.52	1.63
4. วุฒิมัธยมศึกษาตอนปลาย	132	20.20*	1.40	4.16*
5. วุฒิมัธยมศึกษาตอนปลาย	100	12.97*	1.30	1.97
6. ผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา	136	19.19*	<1	3.75
7. ผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป	96	14.81*	2.50	1.50
8. ชั้นปี 2	109	17.73*	<1	6.71*
9. ชั้นปี 3	81	7.99*	2.70	<1
10. ชั้นปี 4	42	6.45*	2.33	<1

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 16 (ต่อ)

ส่วนที่ 2

กลุ่ม	ตัวแปร	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรม การเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี	
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง	กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ
1. กลุ่มรวม	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง รับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน	สูง = 80.60 สูง = 77.99	ต่ำ = 73.39 ต่ำ = 76.01
2. นักศึกษาชาย	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง รับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน	สูง = 80.86 สูง = 76.92	ต่ำ = 70.91 ต่ำ = 74.86
3. นักศึกษาหญิง	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง รับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน	สูง = 80.31 สูง = 78.23	ต่ำ = 74.42 ต่ำ = 76.50
4. วุฒิมัธยมศึกษาเดิมมัธยมศึกษา ตอนปลาย	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง รับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน	สูง = 80.30 สูง = 77.63	ต่ำ = 73.04 ต่ำ = 75.71
5. วุฒิมัธยมศึกษาเดิม ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง รับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน	สูง = 80.93 สูง = 78.55	ต่ำ = 73.96 ต่ำ = 76.34
6. ผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่า อนุปริญญา	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง รับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน	สูง = 80.82 สูง = 77.91	ต่ำ = 74.36 ต่ำ = 77.27
7. ผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่ อนุปริญญาขึ้นไป	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง รับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน	สูง = 80.49 สูง = 78.09	ต่ำ = 72.33 ต่ำ = 74.73
8. ชั้นปี 2	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง รับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน	สูง = 80.63 สูง = 76.96	ต่ำ = 73.14 ต่ำ = 76.81
9. ชั้นปี 3	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง รับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน	สูง = 78.59 สูง = 77.46	ต่ำ = 73.19 ต่ำ = 74.32
10. ชั้นปี 4	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง รับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน	สูง = 83.21 สูง = 81.58	ต่ำ = 74.86 ต่ำ = 76.53

จากตาราง 16 การวิเคราะห์ข้อมูลกระทำทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 9 กลุ่ม (รายละเอียดกลุ่มย่อยดูจากส่วนที่ 2) โดยแยกวิเคราะห์ตามตัวแปรตาม เมื่อพิจารณาปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ 2 ตัว คือ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองและการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน โดยแบ่งตัวแปรอิสระออกเป็นสองระดับด้วยค่าเฉลี่ยเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำกว่าค่าเฉลี่ย มีตัวแปรตามคือ พฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี พบผลว่า พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองและการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนกับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ อย่างมีนัยสำคัญทาง

รับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนมากพร้อมกัน จะมีพฤติกรรมการเรียนสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองน้อยและที่มีการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนน้อยพร้อมกัน

เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระทีละตัว พบว่าคะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของ นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี แปรปรวนไปตามลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญ 9 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาชาย กลุ่มนักศึกษาหญิง กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 3 และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 4 (ตาราง 16 ส่วนที่ 1) โดยพิจารณาตามค่าเฉลี่ยในกลุ่มนักศึกษา สาขาวิชาการบัญชีที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองต่างกัน พบว่านักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีลักษณะ มุ่งอนาคตควบคุมตนเองมากมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มี ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองน้อย ในกลุ่มรวม (ค่าเฉลี่ย 80.60 และ 73.39) และกลุ่มย่อยที่สำคัญ 9 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาชาย (ค่าเฉลี่ย 80.86 และ 70.91) กลุ่มนักศึกษาหญิง (ค่าเฉลี่ย 80.31 และ 74.42) กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย (ค่าเฉลี่ย 80.30 และ 73.04) กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิม ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ค่าเฉลี่ย 80.93 และ 73.96) กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา (ค่าเฉลี่ย 80.82 และ 74.36) กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป (ค่าเฉลี่ย 80.49 และ 72.33) กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 (ค่าเฉลี่ย 80.63 และ 73.14) กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 3 (ค่าเฉลี่ย 78.59 และ 73.19) และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 4 (ค่าเฉลี่ย 83.21 และ 74.86) (ตาราง 16 ส่วนที่ 2)

เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระทีละตัว พบว่าคะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของ นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ไม่พบความแปรปรวนไปตามการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน ทั้งในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยที่สำคัญ 9 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาชาย กลุ่มนักศึกษาหญิง กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิม มัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่า อนุปริญญา กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 กลุ่มกำลัง ศึกษาในระดับชั้นปี 3 และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 4 (ตาราง 16 ส่วนที่ 1)

สรุปได้ว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูง ได้แก่ 1) นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองมาก พบในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญ 9 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาชาย กลุ่มนักศึกษาหญิง กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่ม วุฒิการศึกษาเดิมประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา กลุ่มผู้ปกครองมี การศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 3 และกลุ่ม กำลังศึกษาระดับชั้นปี 4 2) นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่รับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนมาก ไม่พบในกลุ่ม รวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญ 9 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาชาย กลุ่มนักศึกษาหญิง กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิม มัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่า

อนุปริญญา กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 3 และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 4

นอกจากการศึกษาพฤติกรรมกรรมการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี โดยภาพรวมแล้ว ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมกรรมการเรียนแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านก่อนเรียนในชั้นเรียน (ตาราง 17) ด้านขณะเรียนในชั้นเรียน (ตาราง 18) และด้านหลังเรียน (ตาราง 19) ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 9 กลุ่ม

ตาราง 17 ค่าเอฟในการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านก่อนเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี เมื่อพิจารณาตามตัวแปรลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 9 กลุ่ม

กลุ่ม	จำนวน (คน)	ค่าสถิติเอฟ		
		ลักษณะมุ่งอนาคต ควบคุมตน (ก)	รับรู้บรรยากาศที่ดี ในชั้นเรียน (ข)	ปฏิสัมพันธ์แบบ สองทาง (ก x ข)
1. กลุ่มรวม	232	6.89*	<1	3.37
2. นักศึกษาชาย	51	2.42	<1	1.5
3. นักศึกษาหญิง	180	2.22	<1	1.93
4. วุฒิมัธยมศึกษาตอนปลาย	132	5.92*	<1	1.55
5. วุฒิมัธยมศึกษาตอนต้น	100	1.20	<1	<1
6. ผู้ปกครองมีการศึกษามากกว่าอนุปริญญา	136	4.08	2.07	6.01*
7. ผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป	96	1.22	<1	<1
8. ชั้นปี 2	109	4.86	1.28	1.81
9. ชั้นปี 3	81	<1	<1	2.346
10. ชั้นปี 4	42	1.07	2.62	2.62

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 17 (ต่อ)

ส่วนที่ 2

กลุ่ม	ตัวแปร	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรม การเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี	
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง	กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ
1. กลุ่มรวม	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน รับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน	สูง = 19.01 สูง = 18.47	ต่ำ = 18.07 ต่ำ = 18.61
2. นักศึกษาชาย	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน รับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน	สูง = 18.55 สูง = 17.66	ต่ำ = 17.17 ต่ำ = 18.06
3. นักศึกษาหญิง	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน รับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน	สูง = 19.06 สูง = 18.70	ต่ำ = 18.45 ต่ำ = 18.81
4. วุฒิมัธยมศึกษาเดิมมัธยมศึกษา ตอนปลาย	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน รับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน	สูง = 19.14 สูง = 18.48	ต่ำ = 17.99 ต่ำ = 18.65
5. วุฒิมัธยมศึกษาเดิม ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน รับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน	สูง = 18.87 สูง = 18.52	ต่ำ = 18.23 ต่ำ = 18.57
6. ผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่า อนุปริญญา	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน รับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน	สูง = 19.16 สูง = 18.51	ต่ำ = 18.23 ต่ำ = 18.88
7. ผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่ อนุปริญญาขึ้นไป	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน รับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน	สูง = 18.25 สูง = 18.23	ต่ำ = 18.64 ต่ำ = 18.07
8. ชั้นปี 2	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน รับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน	สูง = 19.26 สูง = 18.28	ต่ำ = 17.96 ต่ำ = 18.99
9. ชั้นปี 3	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน รับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน	สูง = 18.24 สูง = 18.10	ต่ำ = 17.82 ต่ำ = 17.97
10. ชั้นปี 4	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน รับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน	สูง = 19.73 สูง = 19.95	ต่ำ = 18.94 ต่ำ = 18.72

จากตาราง 17 การวิเคราะห์ข้อมูลกระทำทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 9 กลุ่ม (รายละเอียดกลุ่มย่อยดูจากส่วนที่ 2) โดยแยกวิเคราะห์ตามตัวแปรตาม เมื่อพิจารณาปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ 2 ตัว คือ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน โดยแบ่งตัวแปรอิสระออกเป็นสองระดับด้วยค่าเฉลี่ยเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำกว่าค่าเฉลี่ย มีตัวแปรตามคือ พฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านก่อนเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี พบผลว่า พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างลักษณะมุ่ง

อนาคตควบคุมตนเองและการรับรู้บรรยากาศในชั้นเรียนกับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในกลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป (ตาราง 29 ภาคผนวก ก ภาพประกอบ 15) เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4 กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกันรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ พบว่า ในกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองน้อย และมีการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนมากจะมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนน้อย

เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระที่ละตัว พบว่าคะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี แปรปรวนไปตามลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญ 1 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มวุฒิมัธยมศึกษาตอนปลาย (ตาราง 17 ส่วนที่ 1) โดยพิจารณาตามค่าเฉลี่ยในกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองต่างกัน พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองมากมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองน้อย ในกลุ่มรวม (ค่าเฉลี่ย 19.01 และ 18.07) และกลุ่มย่อยที่สำคัญ 1 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มวุฒิมัธยมศึกษาตอนปลาย (ค่าเฉลี่ย 19.14 และ 17.99) (ตาราง 17 ส่วนที่ 2)

เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระที่ละตัว พบว่าคะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ไม่พบความแปรปรวนไปตามการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญ 9 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาชาย กลุ่มนักศึกษาหญิง กลุ่มวุฒิมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มวุฒิมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มวุฒิมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มวุฒิมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 3 และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 4 (ตาราง 17 ส่วนที่ 1)

สรุปได้ว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูง ได้แก่ 1) นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองมาก พบในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญ 1 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มวุฒิมัธยมศึกษาตอนปลาย 2) นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่ไม่มีการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน พบในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญ 9 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาชาย กลุ่มนักศึกษาหญิง กลุ่มวุฒิมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มวุฒิมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มวุฒิมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มวุฒิมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 3 และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 4

ตาราง 18 ค่าเอฟพีในการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมกรเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้าน
 ขณะเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี เมื่อพิจารณาตามตัวแปรลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน
 และการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 9 กลุ่ม

ส่วนที่ 1

กลุ่ม	จำนวน (คน)	ค่าสถิติเอฟ		
		ลักษณะมุ่ง อนาคตควบคุมตน (ก)	การรับรู้ บรรยากาศที่ดีใน ชั้นเรียน (ข)	ปฏิสัมพันธ์แบบ สองทาง (ก x ข)
1. กลุ่มรวม	232	331.12*	15.30*	1.02
2. นักศึกษาชาย	51	21.73*	6.30*	1.92
3. นักศึกษาหญิง	180	15.26*	9.47*	<1
4. วุฒิมัธยมศึกษาตอนปลาย	132	18.51*	5.82*	<1
5. วุฒิมัธยมศึกษาตอนต้น	100	10.68*	11.13*	1.30
6. ผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา	136	15.98*	5.18*	1.59
7. ผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป	96	16.96*	9.76*	<1
8. ชั้นปี 2	109	14.63*	2.21	4.83*
9. ชั้นปี 3	81	6.85*	6.08*	<1
10. ชั้นปี 4	42	8.86*	7.37*	<1

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนที่ 2

กลุ่ม	ตัวแปร	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรม การเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี	
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง	กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ
1. กลุ่มรวม	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	สูง = 34.14	ต่ำ = 30.80
	การรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน	สูง = 33.61	ต่ำ = 31.43
2. นักศึกษาชาย	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	สูง = 34.77	ต่ำ = 29.60
	การรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน	สูง = 33.58	ต่ำ = 30.79
3. นักศึกษาหญิง	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	สูง = 33.99	ต่ำ = 31.28
	การรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน	สูง = 33.71	ต่ำ = 31.56
4. วุฒิมัธยมศึกษาตอนปลาย	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	สูง = 34.02	ต่ำ = 30.60
	การรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน	สูง = 33.27	ต่ำ = 31.35

ตาราง 18 (ต่อ)

ส่วนที่ 2 (ต่อ)

กลุ่ม	ตัวแปร	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรม การเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี	
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง	กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ
5. วุฒิมัธยมศึกษาเดิม ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน การรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน	สูง = 34.27	ต่ำ = 31.35
		สูง = 34.30	ต่ำ = 31.32
6. ผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่า อนุปริญญา	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน การรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน	สูง = 33.92	ต่ำ = 31.08
		สูง = 33.31	ต่ำ = 31.69
7. ผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่ อนุปริญญาขึ้นไป	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน การรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน	สูง = 34.63	ต่ำ = 30.48
		สูง = 34.13	ต่ำ = 30.98
8. ชั้นปี 2	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน การรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน	สูง = 33.65	ต่ำ = 30.71
		สูง = 32.75	ต่ำ = 31.61
9. ชั้นปี 3	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน การรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน	สูง = 34.02	ต่ำ = 31.21
		สูง = 33.94	ต่ำ = 31.29
10. ชั้นปี 4	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน การรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน	สูง = 34.93	ต่ำ = 30.56
		สูง = 34.74	ต่ำ = 30.75

จากตาราง 18 การวิเคราะห์ข้อมูลกระทำทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 9 กลุ่ม (รายละเอียดกลุ่มย่อยดูจากส่วนที่ 2) โดยแยกวิเคราะห์ตามตัวแปรตาม เมื่อพิจารณาปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ 2 ตัว คือ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน โดยแบ่งตัวแปรอิสระออกเป็นสองระดับด้วยค่าเฉลี่ยเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำกว่าค่าเฉลี่ย มีตัวแปรตามคือ พฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านขณะเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี พบผลว่า พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและการรับรู้บรรยากาศในชั้นเรียนกับพฤติกรรมการเรียน อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในกลุ่มกำลังศึกษาปีที่ 2 (ตาราง 30 ภาคผนวก ก ภาพประกอบ 16) เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4 กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกันรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ พบผลว่า 1) ในกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่ได้รับการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนน้อย และมีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมากจะมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านขณะเรียนในชั้นเรียนสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนน้อย 2) ในกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนมาก และมีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนน้อยจะมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านขณะเรียนสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนน้อย 3) ในกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน

มากและที่มีการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนมากพร้อมกัน จะมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ด้านขณะเรียนสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองน้อยและที่มีการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนน้อยพร้อมกัน นอกจากนี้ยังพบอีกว่ากลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองน้อย และมีการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนน้อยจะมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพต่ำที่สุด

เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระทีละตัว พบว่าคะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของ นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี แปรปรวนไปตามลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญ 9 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาชาย กลุ่มนักศึกษาหญิง กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 3 และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 4 (ตาราง 18 ส่วนที่ 1) โดยพิจารณาตามค่าเฉลี่ยในกลุ่มนักศึกษา สาขาวิชาการบัญชีที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองต่างกัน พบว่านักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองมากมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองน้อย ในกลุ่มรวม (ค่าเฉลี่ย 34.14 และ 30.80) และกลุ่มย่อยที่สำคัญ 9 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาชาย (ค่าเฉลี่ย 34.77 และ 29.60) กลุ่มนักศึกษาหญิง (ค่าเฉลี่ย 33.99 และ 31.28) กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย (ค่าเฉลี่ย 34.02 และ 30.60) กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ค่าเฉลี่ย 34.27 และ 31.35) กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา (ค่าเฉลี่ย 33.92 และ 31.08) กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป (ค่าเฉลี่ย 34.63 และ 30.48) กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 (ค่าเฉลี่ย 33.65 และ 30.71) กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 3 (ค่าเฉลี่ย 34.02 และ 31.21) และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 4 (ค่าเฉลี่ย 34.93 และ 30.75) (ตาราง 18 ส่วนที่ 2)

เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระทีละตัว พบว่าคะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้าน ขณะเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี แปรปรวนไปตามการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญ 8 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาชาย กลุ่มนักศึกษาหญิง กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 3 และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 4 (ตาราง 18 ส่วนที่ 1) โดยพิจารณาตามค่าเฉลี่ยในกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการ บัญชีที่รับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนต่างกัน พบว่านักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีการรับรู้บรรยากาศที่ดี ในชั้นเรียนมากมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านขณะเรียนสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการ บัญชีที่มีการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนน้อย ในกลุ่มรวม (ค่าเฉลี่ย 33.61 และ 31.43) และกลุ่มย่อยที่ สำคัญ 8 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาชาย (ค่าเฉลี่ย 33.58 และ 30.79) กลุ่มนักศึกษาหญิง (ค่าเฉลี่ย 33.71 และ 31.56) กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย (ค่าเฉลี่ย 33.27 และ 31.35) กลุ่มวุฒิ การศึกษาเดิมประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ค่าเฉลี่ย 34.30 และ 31.32) กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่า

อนุปริญญา (ค่าเฉลี่ย 33.31 และ 31.69) กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป (ค่าเฉลี่ย 34.13 และ 30.98) กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 3 (ค่าเฉลี่ย 33.94 และ 31.29) และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 4 (ค่าเฉลี่ย 34.74 และ 30.75) (ตาราง 18 ส่วนที่ 2)

สรุปได้ว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูง ได้แก่ 1) นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองสูง พบในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญ 9 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาชาย กลุ่มนักศึกษาหญิง กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 3 และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 4 2) นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่รับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนมาก พบในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญ 8 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาชาย กลุ่มนักศึกษาหญิง กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 3 และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 4

ตาราง 19 ค่าเอฟในการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้ของมีประสิทธิภาพ
 ด้านหลังเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี เมื่อพิจารณาตามตัวแปรลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน
 และการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 9 กลุ่ม
 ส่วนที่ 1

กลุ่ม	จำนวน (คน)	ค่าสถิติเอฟ		
		ลักษณะมุ่ง อนาคตควบคุม ตน (ก)	การรับรู้ บรรยากาศที่ดีใน ชั้นเรียน (ข)	ปฏิสัมพันธ์แบบ สองทาง (ก x ข)
1. กลุ่มรวม	232	26.75*	<1	9.04*
2. นักศึกษาชาย	51	7.30*	<1	14.29*
3. นักศึกษาหญิง	181	16.62*	<1	1.46
4. วุฒิมัธยมศึกษาตอนปลาย	132	13.24*	<1	8.38*
5. วุฒิมัธยมศึกษาตอนต้น	100	13.50*	<1	1.09
6. ผู้ปกครองมีการศึกษาดำเนินการน้อยกว่า	136	13.80*	<1	6.37*
7. ผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่จบปริญญาขึ้นไป	96	12.49*	<1	1.91
8. ชั้นปี 2	109	17.44*	<1	8.23*
9. ชั้นปี 3	81	5.35*	<1	1.92
10. ชั้นปี 4	42	3.67	<1	<1

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนที่ 2

กลุ่ม	ตัวแปร	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรม การเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี	
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง	กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ
1. กลุ่มรวม	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน การมีแบบอย่างที่ดี	สูง = 27.44 สูง = 25.90	ต่ำ = 24.51 ต่ำ = 26.05
2. นักศึกษาชาย	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน การมีแบบอย่างที่ดี	สูง = 27.53 สูง = 25.67	ต่ำ = 24.14 ต่ำ = 26.00
3. นักศึกษาหญิง	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน การมีแบบอย่างที่ดี	สูง = 27.25 สูง = 25.70	ต่ำ = 24.57 ต่ำ = 26.12
4. วุฒิมัธยมศึกษาตอนปลาย	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน การมีแบบอย่างที่ดี	สูง = 27.14 สูง = 25.87	ต่ำ = 24.43 ต่ำ = 25.71

ตาราง 19 (ต่อ)

ส่วนที่ 2 (ต่อ)

กลุ่ม	ตัวแปร	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรม การเรียนรู้ขณะเรียนของนักศึกษาสาขาวิชา การบัญชี	
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง	กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ
5. วุฒิมัธยมศึกษาเดิม ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน การมีแบบอย่างที่ดี	สูง = 27.78	ต่ำ = 24.37
		สูง = 25.71	ต่ำ = 26.44
6. ผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่า อนุปริญญา	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน การมีแบบอย่างที่ดี	สูง = 27.63	ต่ำ = 24.96
		สูง = 26.14	ต่ำ = 26.45
7. ผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่ อนุปริญญาขึ้นไป	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน การมีแบบอย่างที่ดี	สูง = 27.21	ต่ำ = 23.83
		สูง = 25.40	ต่ำ = 25.64
8. ชั้นปี 2	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน การมีแบบอย่างที่ดี	สูง = 27.84	ต่ำ = 24.47
		สูง = 26.04	ต่ำ = 26.26
9. ชั้นปี 3	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน การมีแบบอย่างที่ดี	สูง = 26.21	ต่ำ = 24.15
		สูง = 25.31	ต่ำ = 25.05
10. ชั้นปี 4	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน การมีแบบอย่างที่ดี	สูง = 28.55	ต่ำ = 25.35
		สูง = 26.85	ต่ำ = 27.05

จากตาราง 19 การวิเคราะห์ข้อมูลกระทำทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 9 กลุ่ม (รายละเอียดกลุ่มย่อยดูจากส่วนที่ 2) โดยแยกวิเคราะห์ตามตัวแปรตาม เมื่อพิจารณาปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ 2 ตัว คือ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน โดยแบ่งตัวแปรอิสระออกเป็นสองระดับด้วยค่าเฉลี่ยเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำกว่าค่าเฉลี่ย มีตัวแปรตามคือ พฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี พบผลว่า พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนกับพฤติกรรมการเรียนด้านหลังเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในกลุ่มรวม (ตาราง 31 ภาคผนวก ก ภาพประกอบ 17) เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกันรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ พบผลว่า 1) ในกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่ได้รับการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนน้อย และมีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมากจะมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนน้อย 2) ในกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมากและที่มีการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนมากพร้อมกัน จะมีพฤติกรรมการเรียนสูงกว่า นักศึกษา

สาขาวิชาการบัญชี ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองและที่มีการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนน้อย
 พร้อมกัน ในกลุ่มเพศชาย (ตาราง 32 ภาคผนวก ก ภาพประกอบ 18) เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4กลุ่ม ที่
 แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกันรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ พบผลว่า ในกลุ่ม
 นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่ได้รับการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนน้อย และมีลักษณะมุ่งอนาคต
 ควบคุมตนเองมากจะมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มี
 ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองน้อย ในกลุ่มวุฒิมัธยมศึกษาตอนปลาย (ตาราง 33 ภาคผนวก
 ก ภาพประกอบ 19) เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมา
 เปรียบเทียบกันรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ พบผลว่า ในกลุ่มนักศึกษสาขาวิชาการบัญชี ที่ได้รับการรับรู้
 บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนน้อย และมีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองมากจะมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมี
 ประสิทธิภาพสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองน้อย ในกลุ่มผู้ปกครอง
 มีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา (ตาราง 34 ภาคผนวก ก ภาพประกอบ 20) เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4 กลุ่ม
 ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกันรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ พบผลว่า 1) ในกลุ่ม
 นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่ได้รับการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนน้อย และมีลักษณะมุ่งอนาคต
 ควบคุมตนเองมากจะมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มี
 ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองน้อย ในกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 (ตาราง 35 ภาคผนวก ก ภาพประกอบ
 21) เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกันรายคู่ด้วย
 วิธีการของเซฟเฟ พบผลว่า 1) ในกลุ่มนักศึกษสาขาวิชาการบัญชี ที่ได้รับการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้น
 เรียนน้อย และมีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองมากจะมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่า
 นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองน้อย

เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระทีละตัว พบว่าคะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านหลัง
 เรียนของนักศึกษสาขาวิชาการบัญชี แปรปรวนไปตามลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองทั้งในกลุ่มรวมและ
 กลุ่มย่อยที่สำคัญ 8 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาชาย กลุ่มนักศึกษาหญิง กลุ่มวุฒิมัธยมศึกษา
 ตอนปลาย กลุ่มวุฒิมัธยมศึกษาตอนประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา
 กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 และกลุ่มกำลังศึกษา
 ระดับชั้นปี 3 (ตาราง 19 ส่วนที่ 1) โดยพิจารณาตามค่าเฉลี่ยในกลุ่มนักศึกษสาขาวิชาการบัญชีที่มี
 ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองต่างกัน พบว่านักศึกษสาขาวิชาการบัญชีที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง
 มากมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านหลังเรียนสูงกว่านักศึกษสาขาวิชาการบัญชีที่มี
 ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองน้อย ในกลุ่มรวม (ค่าเฉลี่ย 27.44 และ 24.51) และกลุ่มย่อยที่สำคัญ 8 กลุ่ม
 ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาชาย (ค่าเฉลี่ย 27.53 และ 24.14) กลุ่มนักศึกษาหญิง (ค่าเฉลี่ย 27.25 และ 24.57)
 กลุ่มวุฒิมัธยมศึกษาตอนปลาย (ค่าเฉลี่ย 27.14 และ 24.43) กลุ่มวุฒิมัธยมศึกษา
 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ค่าเฉลี่ย 27.78 และ 24.37) กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา
 (ค่าเฉลี่ย 27.63 และ 24.96) กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป (ค่าเฉลี่ย 27.21

และ 23.83) กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 (ค่าเฉลี่ย 27.84 และ 24.47) และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 3 (ค่าเฉลี่ย 26.21 และ 24.15) (ตาราง 19 ส่วนที่ 2)

เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระทีละตัว พบว่าจะแนบพฤติกรรมกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านหลังเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ไม่มีความแปรปรวนไปตามการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญ 9 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาชาย กลุ่มนักศึกษาหญิง กลุ่มวุฒិการศึกษาดำเนินมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มวุฒิการศึกษาดำเนินประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 3 และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 4 (ตาราง 19 ส่วนที่ 1)

สรุปได้ว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีพฤติกรรมกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูง ได้แก่

- 1) นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองมาก พบในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญ 8 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาชาย กลุ่มนักศึกษาหญิง กลุ่มวุฒิการศึกษาดำเนินมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มวุฒิการศึกษาดำเนินประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 3
- 2) นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนมาก พบในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญ 9 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาชาย กลุ่มนักศึกษาหญิง กลุ่มวุฒิการศึกษาดำเนินมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มวุฒิการศึกษาดำเนินประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 3 และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 4

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยทางจิตสังคมและความสุขใจที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร” เป็นงานวิจัยประเภทศึกษาความสัมพันธ์เปรียบเทียบ (Correlation-Comparative Study) มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย 2 ประการ ประการแรก เพื่อศึกษาอำนาจในการทำนายพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้วยจิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และลักษณะทางสังคม ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย ประการที่สอง เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างจิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และลักษณะทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย ตัวแปรอิสระชุดต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 4 ประเภท คือ (1) จิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร คือ ความสุขใจ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (2) จิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร คือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ และเจตคติที่ดีต่ออาจารย์ผู้สอน (3) ลักษณะทางสังคม 3 ตัวแปร คือ การมีแบบอย่างจากเพื่อน การสนับสนุนจากผู้ปกครอง และบรรยากาศในชั้นเรียน และ (4) ลักษณะชีวสังคม 4 ตัวแปร คือ เพศ วุฒิการศึกษาเดิม การศึกษาของผู้ปกครอง และระดับชั้นปี และตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ด้านรวม และด้านย่อย 3 ด้าน คือ ด้านการเตรียมตัวก่อนเรียน ด้านขณะเรียนในชั้นเรียน และด้านหลังเรียน รวมตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ 8 ตัวแปรได้มีการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์หลายรูปแบบ ได้แก่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง และการเปรียบเทียบของกลุ่มต่างๆ เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ การวิเคราะห์ด้วยวิธีถดถอยพหุคูณแบบมาตรฐานและแบบเป็นชั้น ทั้งในกลุ่มตัวอย่างรวม และกลุ่มตัวอย่างย่อยซึ่งแบ่งตามลักษณะทางชีวสังคมของนักศึกษา 4 ตัวแปร ๗ ละ 2 ระดับ รวมเป็นกลุ่มที่ศึกษา 8 กลุ่ม การวิเคราะห์ข้อมูลกระทำเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี และการศึกษาความเกี่ยวข้องระหว่างตัวแปรชุดต่างๆ เพื่อตรวจสอบสมมติฐานที่ตั้งขึ้นเป็นสำคัญ และเพื่อประโยชน์ในการสรุปและการอภิปรายผล

ในบทนี้ ผู้วิจัยจะทำการประมวลผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ตั้งไว้เป็นอันดับแรก เพื่อให้ทราบว่าคุณสมบัติที่รวบรวมมาสนับสนุนการคาดหมายหรือเพื่อการทำนายที่ตั้งไว้ล่วงหน้า ต่อจากนั้นจะเป็นการอภิปรายผลในประเด็นที่เชื่อมโยงการพัฒนาลักษณะต่างๆ ของนักศึกษาที่เอื้อต่อพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

การสรุปและอภิปรายผลการวิจัยตามสมมติฐานข้อที่ 1

สมมติฐานข้อที่ 1 ที่ตั้งไว้ว่า “จิตลักษณะเดิมได้แก่ ความสุขใจ ลักษณะมุ่งอนาคต ควบคุมตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จิตลักษณะตามสถานการณ์ได้แก่ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ เจตคติที่ดีต่ออาจารย์ผู้สอน และลักษณะทางสังคมได้แก่ การมีแบบอย่างจากเพื่อน การสนับสนุนจากผู้ปกครอง บรรยากาศในชั้นเรียน สามารถทำนายพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพได้สูงกว่าตัวแปรกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเพียงกลุ่มเดียวโดยกำหนดเกณฑ์ปริมาณการทำนายอย่างน้อยร้อยละ 5

ในการตรวจสอบสมมติฐานนี้ได้ทำการวิเคราะห์หาคะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านรวมและด้านย่อย 3 ด้าน ด้วยวิธีถดถอยพหุคูณแบบมาตรฐานและแบบเป็นขั้น (Standard and Stepwise Multiple Regression Analysis) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าตัวทำนายจำนวน 8 ตัวแปร คือจากกลุ่มจิตลักษณะเดิมจำนวน 3 ตัวแปร (ตัวทำนายชุดที่ 1) จากกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์จำนวน 2 ตัวแปร (ตัวทำนายชุดที่ 2) และกลุ่มลักษณะทางสังคมจำนวน 3 ตัวแปร (ตัวทำนายชุดที่ 3) รวม 8 ตัวแปร (ตัวทำนายชุดที่ 4) ร่วมกันสามารถทำนายพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านรวมได้ร้อยละ 40.3 ในกลุ่มนักศึกษารวม และทำนายได้ระหว่างร้อยละ 16.6 ถึงร้อยละ 60.6 ในกลุ่มย่อย (ตาราง 4 บทที่ 4) เมื่อเปรียบเทียบปริมาณการทำนายของตัวทำนายชุดที่ 4 กับปริมาณการทำนายชุดที่ 1 ซึ่งปริมาณการทำนายตัวแปรได้ในลำดับรองลงมาพบว่าตัวทำนายชุดที่ 4 สามารถเพิ่มปริมาณการทำนายพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านรวมได้มากกว่าตัวทำนายชุดที่ 1 ชุดที่ 2 และชุดที่ 3 เท่ากับหรือเกินกว่าร้อยละ 5 ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่แบ่งตามลักษณะชีวสังคมทุกกลุ่ม ผลการวิจัยนี้สนับสนุนสมมติฐานอย่างเต็มที่ ทำนายพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านเตรียมตัวก่อนเรียนได้ร้อยละ 20.1 ในกลุ่มนักศึกษารวม และทำนายได้ระหว่างร้อยละ 15.4 ถึงร้อยละ 39 ในกลุ่มย่อย (ตาราง 5 บทที่ 4) เมื่อเทียบปริมาณการทำนายของตัวทำนายชุดที่ 4 กับปริมาณการทำนายของตัวทำนายชุดที่ 1 ซึ่งมีปริมาณการทำนายตัวแปรตามได้ลำดับรองลงมาพบว่า ตัวทำนายชุดที่ 4 สามารถเพิ่มปริมาณการทำนายพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านขณะเรียนในชั้นเรียนได้มากกว่าตัวทำนายชุดที่ 1 เท่ากับหรือเกินกว่าร้อยละ 5 ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่แบ่งตามลักษณะชีวสังคมกลุ่ม ผลการวิจัยนี้ไม่สนับสนุนสมมติฐานการทำนายพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านหลังเรียนได้ร้อยละ 34.8 ในกลุ่มนักศึกษารวม และทำนายได้ระหว่างร้อยละ 23.9 ถึงร้อยละ 48.5 ในกลุ่มย่อย (ตาราง 7 บทที่ 4) เมื่อเปรียบเทียบปริมาณการทำนายของตัวทำนายชุดที่ 4 กับปริมาณการทำนายของตัวทำนายชุดที่ 1 ชุดที่ 2 และชุดที่ 3 ซึ่งมีปริมาณการทำนายตัวแปรตามได้ลำดับรองลงมาพบว่า ตัวทำนายชุดที่ 4 สามารถเพิ่มปริมาณการทำนายพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านหลังเรียนได้มากกว่าตัวทำนายชุดที่ 1

ชุดที่ 2 และชุดที่ 3 เท่ากับหรือเกินกว่าร้อยละ 5 ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย ที่แบ่งตามลักษณะชีวสังคม กลุ่ม ผลการวิจัยนี้สนับสนุนสมมติฐานอย่างเต็มที่ แสดงให้เห็นว่าตัวแปรทั้ง 3 ชุด สามารถร่วมกันทำนายความแปรปรวนพฤติกรรมกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพได้มากกว่าตัวแปรกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง เพียงกลุ่มเดียวซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกิตติรัตน์ ชัยรัตน์ (2547: 185-186) ศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพในการเข้าค่ายวิทยาศาสตร์และลักษณะจิตใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมการเรียนสาระวิทยาศาสตร์ โดยพบผลว่าชุดทำนายที่ 6 มี 10 ตัวแปรโดยรวม ชุดที่ 1 (ตัวแปรกลุ่มลักษณะสถานการณ์ทางสังคม จำนวน 4 ตัวแปร) ชุดที่ 4 (ตัวแปรกลุ่มจิตลักษณะเดิมจำนวน 3 ตัวแปร) และชุดที่ 5 (ตัวแปรกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์จำนวน 3 ตัวแปร) เข้าด้วยกันสามารถทำนายความแปรปรวนของพฤติกรรมกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ 3 ด้านในกลุ่มรวม ได้แก่ พฤติกรรมการเตรียมตัวก่อนเรียนได้ร้อยละ 37.0 พฤติกรรมขณะเรียนได้ร้อยละ 26.7 และพฤติกรรมหลังเรียนได้ร้อยละ 62.5 มากกว่าตัวทำนายกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ซึ่งมากกว่าตัวทำนายในชุดที่ 1 และชุดที่ 4 ชุดที่ 5 ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ผลนี้ยังพบในกลุ่มย่อย และงานวิจัยของ สุमितตรา เจิมพันธ์ (2545: 180-182) ศึกษาเรื่องจิตลักษณะและประสิทธิภาพที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโดยพบว่า ชุดทำนายที่ 4 มี 11 ตัวแปร โดยรวมชุดที่ 1 (ตัวแปรกลุ่มประสิทธิภาพในการเรียน 4 ตัวแปร) ชุดที่ 2 (ตัวแปรกลุ่มจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร และชุดที่ 3 (จิตลักษณะตามสถานการณ์ 4 ตัวแปร) เข้าด้วยกันสามารถทำนายความแปรปรวนของพฤติกรรมกรรมการเรียนคณิตศาสตร์ 3 ด้าน ในกลุ่มรวม ได้แก่ พฤติกรรมเตรียมตัวก่อนเรียนได้ร้อยละ 54.2 พฤติกรรมขณะเรียนในชั้นเรียนได้ร้อยละ 53.9 และพฤติกรรมหลังเรียนได้ร้อยละ 64.4 มากกว่าตัวทำนายกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ซึ่งมากกว่าตัวทำนายในชุดที่ 1 และชุดที่ 2 และชุดที่ 3 ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ผลนี้ยังพบในกลุ่มย่อยทุกกลุ่ม

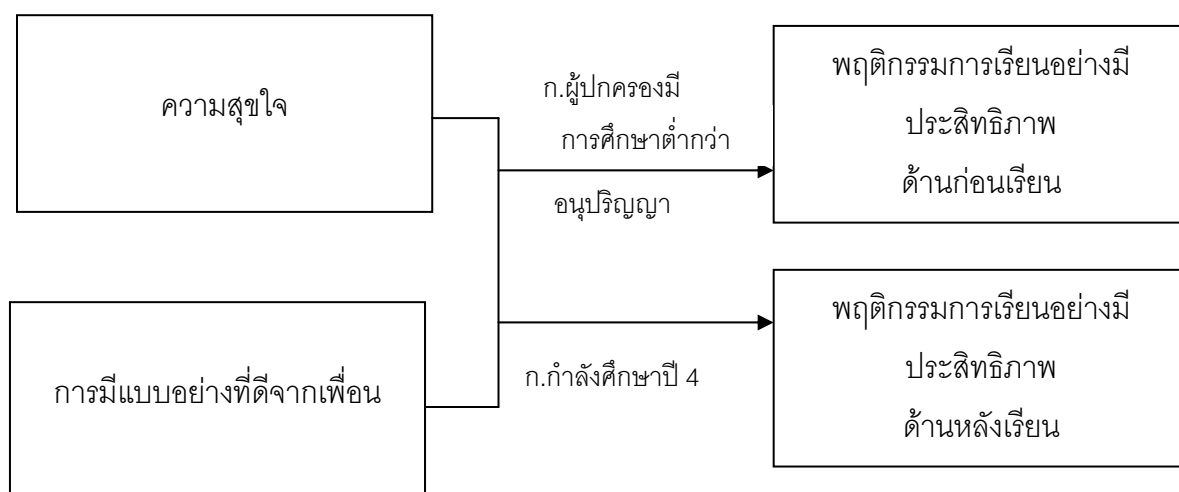
การสรุปและอภิปรายผลการวิจัยตามสมมติฐานข้อที่ 2

สมมติฐานข้อที่ 2 ที่ตั้งไว้ว่า “*นักศึกษามีความสุขใจมาก และการมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนมาก มีพฤติกรรมกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่านักศึกษาที่มีความสุขใจน้อย และการมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนน้อย ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย*” สมมติฐานนี้คาดถึงนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีลักษณะความสุขใจมากและมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนมากมีพฤติกรรมกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีลักษณะความสุขใจน้อยและมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนน้อย ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างความสุขใจและการมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนกับพฤติกรรมกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษา

สาขาวิชาการบัญชี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยทั้ง 9 กลุ่มแต่อย่างใด (ตาราง 8 ส่วนที่ 1) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ด้านก่อนเรียน (ตาราง 9 ส่วนที่ 1) ด้านขณะเรียนในชั้นเรียน (ตาราง 10 ส่วนที่ 1) และด้านหลังเรียน (ตาราง 11 ส่วนที่ 1) พบว่า ด้านขณะเรียนไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างความสุขและการมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนกับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยทั้ง 9 กลุ่มแต่อย่างใด ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ด้านก่อนเรียน พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างความสุขและการมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนกับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ในกลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาค่ากว่าอนุปริญญา (ตาราง 21 ภาคผนวก ก ภาพประกอบ 7) เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4 กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกันรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ พบว่า ในกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนมาก และมีความสุขมากจะมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านก่อนการเรียนสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีความสุขน้อย ด้านหลังเรียน พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างความสุขและการมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนกับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ด้านหลังเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในกลุ่มกำลังศึกษาปี 4 (ตาราง 22 ภาคผนวก ก ภาพประกอบ 8) เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4 กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกันรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ พบว่า 1) ในกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนมาก และมีความสุขมากจะมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ด้านหลังเรียนสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีความสุขน้อย 2) ในกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนน้อยและมีความสุขน้อย จะมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านหลังเรียนสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนมาก และนอกจากนี้ยังพบอีกว่า ในกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีความสุขน้อย และมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนมาก จะมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพต่ำที่สุด

จึงกล่าวได้ว่า สมมติฐานข้อที่ 2 ได้รับการสนับสนุนบางส่วน

ภาพประกอบ 4 ผลแสดงปฏิสัมพันธ์แบบสองทางที่สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 2

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้นทำให้ทราบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีพฤติกรรมการณ์เรียนอย่างมีประสิทธิภาพมากเกี่ยวข้องกับ 2 ตัวแปรพร้อมกัน คือ ความสุขใจและการมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน ในกลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา และนักศึกษาที่มีพฤติกรรมการณ์เรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงเกี่ยวข้องกับ 2 ตัวแปรพร้อมกันในกลุ่มกำลังศึกษาปี 4 แต่สำหรับพฤติกรรมการณ์เรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านขณะเรียน ไม่เกี่ยวข้องกับ 2 ตัวแปรพร้อมกันแต่อย่างใด อาจสรุปได้ว่าการที่นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี จะมีพฤติกรรมการณ์เรียนอย่างมีประสิทธิภาพมากหรือไม่ อาจเกี่ยวข้องกับความสุขใจและการมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนร่วมกัน

เมื่อทำการวิเคราะห์ตัวแปรอิสระทีละตัว พบว่าคะแนนพฤติกรรมการณ์เรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี แปรปรวนไปตามความสุขใจ กล่าวคือ นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีความสุขใจมากมีพฤติกรรมการณ์เรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีความสุขใจน้อย พบทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญ 8 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาชาย กลุ่มนักศึกษาหญิง กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 4 (ตาราง 8 ส่วนที่ 1) สำหรับการวิเคราะห์ตัวแปรอิสระทีละตัว ของพฤติกรรมการณ์เรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ด้านก่อนเรียน ด้านขณะเรียนในชั้นเรียน และด้านหลังเรียน พบว่าคะแนนพฤติกรรมการณ์เรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี แปรปรวนไปตามความสุขใจเช่นกัน คือ 1) นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีความสุขใจมากมีพฤติกรรมการณ์เรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านก่อนเรียนสูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีความสุขใจน้อย พบทั้งในกลุ่มรวม

และกลุ่มย่อยที่สำคัญ 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาหญิง กลุ่มวุฒิมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 3 (ตาราง 9 ส่วนที่ 1) 2) นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีความสุขมากมีพฤติกรรมเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านขณะเรียนสูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีความสุขน้อย พบทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญ 6 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาชาย กลุ่มนักศึกษาหญิง กลุ่มวุฒิมัธยมศึกษาตอนปลาย วิชาชีพ กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 4 (ตาราง 10 ส่วนที่ 1) และ 3) นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีความสุขมากมีพฤติกรรมเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านหลังเรียนสูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีความสุขน้อย พบทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญ 8 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาชาย กลุ่มนักศึกษาหญิง กลุ่มวุฒิมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มวุฒิมัธยมศึกษาตอนปลาย วิชาชีพ กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 4 (ตาราง 11 ส่วนที่ 1) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอุทุมพร สุรฤทธิ์ ได้ศึกษาปัจจัยด้านจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม การทำงานด้านบริการของพนักงานให้บริการทางโทรศัพท์ ผลทางการวิจัยพบว่าความสุขเป็นตัวแปรที่สำคัญ โดยร่วมกับตัวแปรอื่นๆ อีก 5 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมด้านบริการได้ร้อยละ 59.6 ในกลุ่มรวม และทำนายพฤติกรรมการทำงานด้านบริการในกลุ่มย่อย 2 กลุ่ม คือ กลุ่มพนักงานที่มีอายุการทำงานน้อยร้อยละ 53.3 และกลุ่มพนักงานที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปร้อยละ 49.3 และงานวิจัยของอ้อมเดือน สดมณี และอุษา ศรีจินดารัตน์ ได้ศึกษาปัจจัยด้านจิตสังคมและความสุขที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการทำงานของครูประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ครูที่มีความสุขสูง มีพฤติกรรมการทำงานตามแนวปฏิรูปการศึกษาดีกว่าครูที่มีความสุขใจต่ำ ทั้งนี้เพราะนักศึกษาที่มีความสุขใจมากเป็นผู้ที่มีพื้นฐานของความสุขที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมโดยทั่วไปและพฤติกรรมเฉพาะ เช่น ในการทำงานและการเรียนตามที่ไดเนอร์ได้กล่าวถึง ความสุขหมายถึงชีวิตที่ดีงามและหรือความรู้สึกที่ดีต่อตนเองที่ใช้วัดคุณภาพชีวิตทั้งด้านความคิดและจิตใจ

นอกจากนี้ยังพบอีกว่า พฤติกรรมเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี แปรปรวนไปตามการมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนมากมีพฤติกรรมเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนน้อย พบทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญ 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มวุฒิมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 (ตาราง 8 ส่วนที่ 1) สำหรับการวิเคราะห์ตัวแปรอิสระที่ละตัวของพฤติกรรมเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ด้านก่อนเรียน ด้านขณะเรียนในชั้นเรียน และ

ด้านหลังเรียน พบว่า คะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี
 แปรปรวนไปตามการมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนเช่นกัน คือ 1) นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มี
 แบบอย่างที่ดีจากเพื่อนมากมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการ
 บัญชี ที่มีแบบอย่างที่ดีน้อย พบในกลุ่มย่อยที่สำคัญ 1 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2
 (ตาราง 9 ส่วนที่ 1) 2) นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนมากมีพฤติกรรมการ
 เรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนน้อย พบทั้ง
 ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญ 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาชาย กลุ่มวุฒิมัธยมศึกษา
 ตอนปลาย กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2
 (ตาราง 10 ส่วนที่ 1) และ 3) นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนมากมีพฤติกรรมการ
 เรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนน้อย พบ
 ทั้งในกลุ่มย่อยที่สำคัญ 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป กลุ่มกำลัง
 ศึกษาระดับชั้นปี 2 และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 4 (ตาราง 11 ส่วนที่ 1) ทั้งนี้เพราะนักศึกษาอยู่
 ในช่วงวัยที่เห็นความสำคัญของเพื่อนมากต้องการเป็นที่ยอมรับของเพื่อนจึงแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ
 เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อน นักศึกษาที่มีเพื่อนดีจะมีความสนใจอยู่กับเพื่อนมากที่สุดเพราะว่า
 เป็นคนใกล้ชิดที่อยู่ในห้องเรียน การที่เพื่อนมีความขยันหมั่นเพียรต่อการศึกษา มีความตั้งใจเรียน
 ทบทวนบทเรียน ทำการบ้าน เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ดังนั้นนักศึกษาที่มีแบบอย่างจากเพื่อนมากจึงมี
 พฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวัชรินทร์ เอกธวัชกุล
 (2552: 79, 85) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียน
 สาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่า การเลียนแบบเพื่อนมีความสัมพันธ์
 ทางบวกกับการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
 และสามารถพยากรณ์การใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมเป็นอันดับสาม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดง
 ว่านักเรียนที่มีการเลียนแบบเพื่อนมาก ทำให้มีการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสม พระชลภัช คุณวีโร
 (2552: 88, 93) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อวิริยะในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนธีรกา
 บ้านไธสง อำเภอบ้านไธสง จังหวัดลำพูน พบว่า การเลียนแบบเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับวิริยะใน
 การเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อวิริยะในการเรียนอย่างมี
 นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับที่สาม ชลดา ยอดอ่วม. (2552) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผล
 ต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสันติราษฎร์
 วิทยาลัย เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2551 จำนวน 276 คน พบว่า การเลียนแบบ
 พฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมของเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสม
 วิชาสังคมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเป็นปัจจัยอันดับสองที่ส่งผลต่อพฤติกรรม

การเรียนรู้ที่เหมาะสมวิชาสังคมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีงานวิจัยของสุมิตตรา เจริญพันธ์ (2545) ได้ทำการศึกษาจิตลักษณะและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 524 คน ผลการศึกษาพบว่า การเห็นแบบอย่างจากเพื่อนร่วมกับตัวแปรกลุ่มประสบการณ์ในการเรียนทำนายพฤติกรรมการเตรียมตัว ก่อนเรียนได้ร้อยละ 31.8 มีค่าเบต้าเท่ากับ .31 โดยเห็นตัวอย่างจากเพื่อนเข้าสู่สมการทำนายเป็นลำดับที่ 2 รองจากการได้รับการสนับสนุนในการเรียนคณิตศาสตร์จากผู้ปกครอง ทำนายพฤติกรรมการเรียนได้ร้อยละ 32.1 มีค่าเบต้าเท่ากับ .28 โดยการเห็นแบบอย่างจากเพื่อนเข้าสู่สมการทำนายเป็นลำดับที่ 2 รองจากการรับรู้การปฏิบัติจากครูคณิตศาสตร์ และทำนายพฤติกรรมหลังเรียนได้ร้อยละ 29.7 มีค่าเบต้าเท่ากับ .25 โดยการได้รับการสนับสนุนในการเรียนคณิตศาสตร์จากผู้ปกครองเข้าสู่การทำนายเป็นลำดับที่ 1

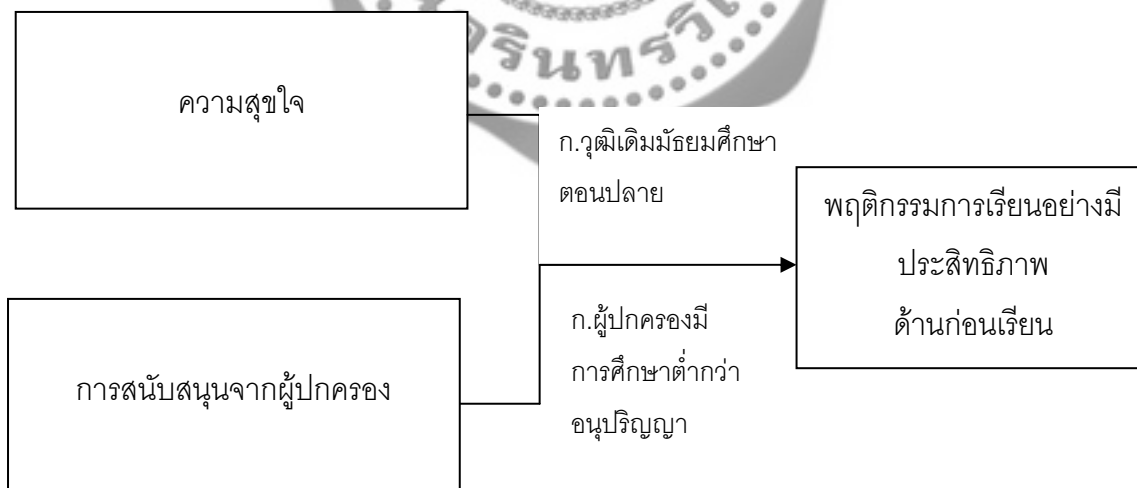
การสรุปและอภิปรายผลการวิจัยตามสมมติฐานข้อที่ 3

สมมติฐานข้อที่ 3 ที่ตั้งไว้ว่า “*นักศึกษามีความสุขใจมาก และมีการสนับสนุนจากผู้ปกครองมาก มีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่านักศึกษาที่มีความสุขใจน้อย และการมีการสนับสนุนจากผู้ปกครองน้อย ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย*” สมมติฐานนี้คาดถึงนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีลักษณะความสุขใจมากและมีการสนับสนุนจากผู้ปกครองมากมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีลักษณะความสุขใจน้อยและมีการสนับสนุนจากผู้ปกครองน้อย ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างความสุขใจและมีการสนับสนุนจากผู้ปกครองกับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยทั้ง 9 กลุ่มแต่อย่างใด (ตาราง 12 ส่วนที่ 1) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ด้านก่อนเรียน (ตาราง 13 ส่วนที่ 1) ด้านขณะเรียน (ตาราง 14 ส่วนที่ 1) และด้านหลังเรียน (ตาราง 15 ส่วนที่ 1) พบว่า ด้านขณะเรียนพบปฏิสัมพันธ์ระหว่างความสุขใจและการสนับสนุนจากผู้ปกครองกับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในกลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย (ตาราง 23 ภาคผนวก ก ภาพประกอบ 9) เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4 กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกันรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ พบว่า 1) ในกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีความสุขใจมาก และมีการสนับสนุนจากผู้ปกครองน้อย จะมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านก่อนเรียนสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีความสุขใจน้อย 2) ในกลุ่ม

นักศึกษาด้านสาขาวิชาการบัญชี ที่มีการสนับสนุนจากผู้ปกครองมาก ถ้าเป็นผู้ที่มีความสุขใจมากจะมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านก่อนเรียนสูงกว่า นักศึกษาด้านสาขาวิชาการบัญชี ที่มีความสุขใจน้อยและมีการสนับสนุนจากผู้ปกครองน้อย 3) ในกลุ่มนักศึกษาด้านสาขาวิชาการบัญชี ที่มีความสุขใจต่ำและมีการสนับสนุนจากผู้ปกครองมาก จะมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านก่อนเรียนสูงกว่า นักศึกษาด้านสาขาวิชาการบัญชี ที่มีการสนับสนุนจากผู้ปกครองน้อย และนอกจากนั้นยังพบอีกว่า นักศึกษาด้านสาขาวิชาการบัญชีที่มีความสุขใจน้อยและมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนน้อย จะมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพต่ำที่สุด ในกลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา (ตาราง 24 ภาคผนวก ก ภาพประกอบ 10) เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4 กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกันรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ พบว่าในกลุ่มนักศึกษาด้านสาขาวิชาการบัญชีที่มีการสนับสนุนจากผู้ปกครองมากแล้วมีความสุขใจน้อย จะมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านก่อนเรียนสูงกว่า นักศึกษาด้านสาขาวิชาการบัญชีที่มีการสนับสนุนจากผู้ปกครองน้อย ด้านขณะเรียนและด้านหลังเรียน พบว่า ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างความสุขใจและการสนับสนุนจากผู้ปกครองกับพฤติกรรมเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านขณะเรียนในชั้นเรียนของนักศึกษาด้านสาขาวิชาการบัญชี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยทั้ง 9 กลุ่มแต่อย่างใด ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (ตาราง 14 และ ตาราง 15 ส่วนที่ 1)

จึงกล่าวได้ว่า สมมติฐานข้อที่ 3 ได้รับการสนับสนุนบางส่วน

ภาพประกอบ 5 ผลแสดงปฏิสัมพันธ์แบบสองทางที่สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้นทำให้ทราบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีพฤติกรรม การเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านก่อนเรียนสูงเกี่ยวข้องกับ 2 ตัวแปรพร้อมกัน คือ ความสุขใจและการสนับสนุนจากผู้ปกครอง ในกลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย และกลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา แต่สำหรับพฤติกรรม การเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ด้านขณะเรียน และด้านหลังเรียน ไม่เกี่ยวข้องกับ 2 ตัวแปรพร้อมกันแต่อย่างใด อาจสรุปได้ว่าการที่นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี จะมีพฤติกรรม การเรียนอย่างมีประสิทธิภาพมากหรือไม่ อาจเกี่ยวข้องกับความสุขใจและการสนับสนุนจากผู้ปกครองร่วมกัน

เมื่อทำการวิเคราะห์ตัวแปรอิสระทีละตัว พบว่าคะแนนพฤติกรรม การเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี แปรปรวนไปตามความสุขใจ กล่าวคือ นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีความสุขใจมากมีพฤติกรรม การเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีความสุขใจน้อย พบทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญ 7 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาชาย กลุ่มนักศึกษาหญิง กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 4 (ตาราง 12 ส่วนที่ 1) สำหรับการวิเคราะห์ตัวแปรอิสระทีละตัว ของพฤติกรรม การเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ด้านก่อนเรียน ด้านขณะเรียนในชั้นเรียน และด้านหลังเรียน พบว่า คะแนนพฤติกรรม การเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี แปรปรวนไปตามความสุขใจเช่นกัน คือ 1) นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีความสุขใจมากมีพฤติกรรม การเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านก่อนเรียนสูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีความสุขใจน้อย พบในกลุ่มย่อยที่สำคัญ 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาหญิง กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 4 (ตาราง 13 ส่วนที่ 1) 2) นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีความสุขใจมากมีพฤติกรรม การเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านขณะเรียนสูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีความสุขใจน้อย พบทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญ 6 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาชาย กลุ่มนักศึกษาหญิง กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 4 (ตาราง 14 ส่วนที่ 1) และ 3) นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีความสุขใจมากมีพฤติกรรม การเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านหลังเรียนสูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีความสุขใจน้อย พบทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญ 6 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาชาย กลุ่มนักศึกษาหญิง กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา และกลุ่มกำลังศึกษาปี 4 (ตาราง 15 ส่วนที่ 1) นอกจากนี้ยังพบอีกว่า พฤติกรรม การเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

ของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี แปรปรวนไปตามการสนับสนุนจากผู้ปกครอง พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีการสนับสนุนจากผู้ปกครองมากมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีการสนับสนุนจากผู้ปกครองน้อย พบทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญ 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาหญิง กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 (ตาราง 12 ส่วนที่ 1) สำหรับการวิเคราะห์ตัวแปรอิสระที่ละตัว ของพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ด้านก่อนเรียน ด้านขณะเรียนในชั้นเรียน และด้านหลังเรียน พบว่า คะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี แปรปรวนไปตามการสนับสนุนจากผู้ปกครองเช่นกัน คือ 1) นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีการสนับสนุนจากผู้ปกครองมากมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพที่ดีสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีการสนับสนุนจากผู้ปกครองน้อย พบทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญ 6 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาหญิง กลุ่มวุฒิมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มวุฒิมัธยมศึกษาตอนต้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 (ตาราง 12 ส่วนที่ 1) 2) นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีการสนับสนุนจากผู้ปกครองมากมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีการสนับสนุนจากผู้ปกครองน้อย พบทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญ 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาหญิง และกลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป (ตาราง 14 ส่วนที่ 1) และ 3) นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีการสนับสนุนจากผู้ปกครองมากมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพที่ดีสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีการสนับสนุนจากผู้ปกครองน้อย พบในกลุ่มย่อยที่สำคัญ 1 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป (ตาราง 15 ส่วนที่ 1) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชลดดา ยอดอ่วม (2552) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสันติ-ราษฎร์วิทยาลัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การสรุปและอภิปรายผลการวิจัยตามสมมติฐานข้อที่ 4

สมมติฐานข้อที่ 4 ที่ตั้งไว้ว่า “นักศึกษามีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก และรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนมาก มีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่านักศึกษามีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนน้อย และการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนน้อย ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย” สมมติฐานนี้ คาดถึงนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมากและการรับรู้

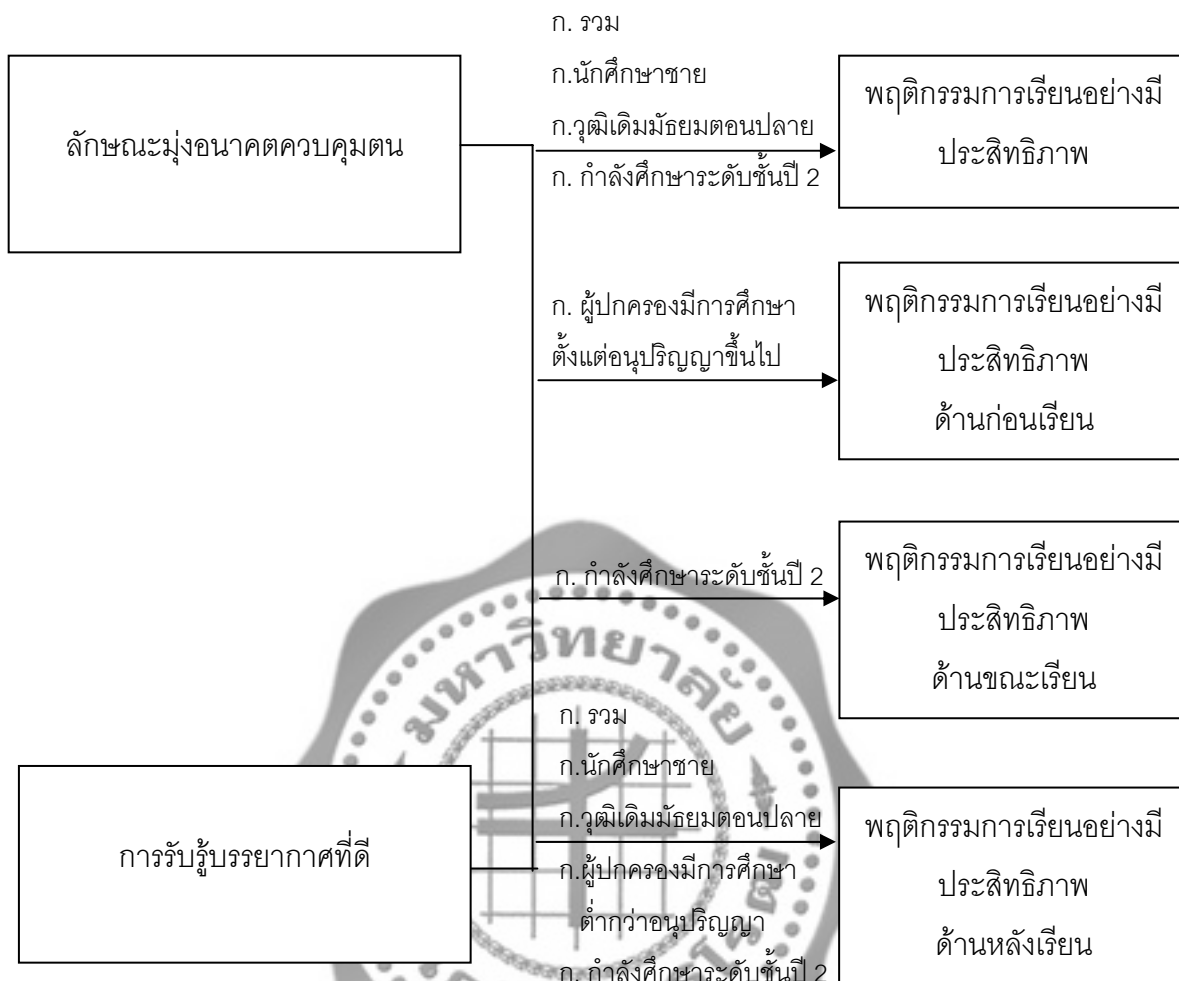
บรรยากาศที่ดีมาก มีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองน้อยและการรับรู้บรรยากาศที่ดีน้อย ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองและการรับรู้บรรยากาศที่ดี ในชั้นเรียนกับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ (ตาราง 16 ส่วนที่ 1) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ในกลุ่มรวม (ตาราง 25 ภาคผนวก ก ภาพประกอบ 11) เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4 กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกันรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ พบว่า 1) ในกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่ได้รับการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนน้อย และมีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองมากจะมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองน้อย 2) ในกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนมาก และมีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองมากจะมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองน้อย 3) ในกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองมาก และรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนมาก จะมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่านักศึกษาที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองน้อย และรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนน้อย 4) ในกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่รับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนมากและมีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองน้อยจะมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่านักศึกษาที่มีการรับรู้บรรยากาศในชั้นเรียนน้อย นอกจากนี้ยังพบอีกว่าในกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่มีลักษณะมุ่งอนาคตน้อยและรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนน้อย จะมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพต่ำที่สุด ในกลุ่มนักศึกษายาย (ตาราง 26 ภาคผนวก ก ภาพประกอบ 12) เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4 กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกันรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ พบผลว่า 1) ในกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่รับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนน้อย และมีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองมากจะมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองน้อย 2) ในกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองมากและที่มีการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนมากพร้อมกัน จะมีพฤติกรรมการเรียนสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองน้อยและที่มีการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนน้อยพร้อมกัน ในกลุ่มวุฒิมัธยมศึกษาตอนปลาย (ตาราง 27 ภาคผนวก ก ภาพประกอบ 13) เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกันรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ พบผลว่า 1) ในกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่ได้รับการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนน้อย ถ้าเป็นผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองมากจะมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองน้อย 2) ในกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองมากและที่มี

การรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนมากพร้อมกัน จะมีพฤติกรรมการเรียนสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองน้อยและที่มีการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนน้อยพร้อมกัน ในกลุ่มกำลังศึกษาปีที่ 2 (ตาราง 28 ภาคผนวก ก ภาพประกอบ 14) เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4 กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกันรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ พบผลว่า 1) ในกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่ได้รับการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนน้อย และมีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองมากจะมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองน้อย 2) ในกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองมากและมีการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนมากพร้อมกัน จะมีพฤติกรรมการเรียนสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองน้อยและที่มีการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนน้อยพร้อมกัน

เมื่อผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ด้านก่อนเรียน (ตาราง 17 ส่วนที่ 1) ด้านขณะเรียนในชั้นเรียน (ตาราง 18 ส่วนที่ 1) และด้านหลังเรียน (ตาราง 19 ส่วนที่ 1) พบว่า ด้านก่อนเรียน พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองและการรับรู้บรรยากาศในชั้นเรียนกับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในกลุ่มรวม (ตาราง 29 ภาคผนวก ก ภาพประกอบ 15) เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4 กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกันรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ พบว่า ในกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองน้อย และมีการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนมากจะมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนน้อย ด้านขณะเรียนในชั้นเรียน พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองและการรับรู้บรรยากาศในชั้นเรียนกับพฤติกรรมการเรียน อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในกลุ่มกำลังศึกษาปีที่ 2 (ตาราง 30 ภาคผนวก ก ภาพประกอบ 16) เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4 กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกันรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ พบผลว่า 1) ในกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่ได้รับการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนน้อย และมีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองมากจะมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านขณะเรียนสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองน้อย 2) ในกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนมาก และมีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองมากจะมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านขณะเรียนสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองน้อย 3) ในกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี และมีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองมากและที่มีการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนมากพร้อมกัน จะมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านขณะเรียนสูงกว่า นักศึกษา

สาขาวิชาการบัญชี ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองและมีการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนน้อย
 พร้อมกัน ด้านหลังเรียน พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองและการรับรู้บรรยากาศที่
 ดีในชั้นเรียนกับพฤติกรรมการเรียนด้านหลังเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในกลุ่มรวม
 (ตาราง 31 ภาคผนวก ก ภาพประกอบ 17) เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4 กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปร
 อีกระหว่างสองมาเปรียบเทียบกันรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ พบผลว่า 1) ในกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการ
 บัญชี ที่ได้รับการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนน้อย และมีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองมากจะมี
 พฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีลักษณะมุ่งอนาคต
 ควบคุมตนเองน้อย 2) ในกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองมากและที่มี
 การรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนมากพร้อมกัน จะมีพฤติกรรมการเรียนสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการ
 บัญชี ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองน้อยและที่มีการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนน้อยพร้อมกัน
 ในกลุ่มเพศชาย (ตาราง 32 ภาคผนวก ก ภาพประกอบ 18) เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4 กลุ่ม ที่แบ่งตาม
 ระดับของตัวแปรอีกระหว่างสองมาเปรียบเทียบกันรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ พบผลว่า ในกลุ่ม
 นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่ได้รับการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนน้อย และมีลักษณะมุ่งอนาคต
 ควบคุมตนเองมากจะมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มี
 ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองน้อย ในกลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย (ตาราง 33
 ภาคผนวก ก ภาพประกอบ 19) เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4 กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอีกระหว่าง
 สองมาเปรียบเทียบกันรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ พบผลว่า ในกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่
 ได้รับการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนน้อย และมีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองมากจะมีพฤติกรรมการ
 เรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง
 น้อย ในกลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา (ตาราง 34 ภาคผนวก ก ภาพประกอบ 20)
 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4 กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอีกระหว่างสองมาเปรียบเทียบกันรายคู่ด้วย
 วิธีการของเซฟเฟ พบผลว่า 1) ในกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่ได้รับการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้น
 เรียนน้อย และมีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองมากจะมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่า
 นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองน้อย ในกลุ่มกำลังศึกษาปี 2 (ตาราง 35
 ภาคผนวก ก ภาพประกอบ 21) เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4 กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอีกระหว่าง
 สองมาเปรียบเทียบกันรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ พบผลว่า 1) ในกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่
 ได้รับการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนน้อย ถ้าเป็นผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองมากจะมี
 พฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีลักษณะมุ่งอนาคต
 ควบคุมตนเองน้อย

จึงกล่าวได้ว่า สมมติฐานข้อที่ 4 ได้รับการสนับสนุนบางส่วน

ภาพประกอบ 6 ผลแสดงปฏิสัมพันธ์แบบสองทางที่สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้นทำให้ทราบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีพฤติกรรมกรเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงเกี่ยวข้องกับ 2 ตัวแปรพร้อมกัน คือ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและการรับรู้บรรยากาศที่ดี ในกลุ่มรวม กลุ่มนักศึกษาชาย กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีพฤติกรรมกรเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านก่อนเรียนสูงเกี่ยวข้องกับ 2 ตัวแปรพร้อมกัน ในกลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีพฤติกรรมกรเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านขณะเรียนมากเกี่ยวข้องกับ 2 ตัวแปรพร้อมกัน ในกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีพฤติกรรมกรเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านหลังเรียนมากเกี่ยวข้องกับ 2 ตัว

แปรร่วมกัน ในกลุ่มรวม กลุ่มนักศึกษาชาย กลุ่มวุฒិการศึกษาดำเนินมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2

เมื่อทำการวิเคราะห์ตัวแปรอิสระที่ละตัว พบว่าคะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี แปรปรวนไปตามลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง กล่าวคือ นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองมากมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองน้อย พบทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญ 9 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาชาย กลุ่มนักศึกษาหญิง กลุ่มวุฒิการศึกษาดำเนินมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มวุฒิการศึกษาดำเนินประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 3 และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 4 (ตาราง 16 ส่วนที่ 1) สำหรับการวิเคราะห์ตัวแปรอิสระที่ละตัว ของพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ด้านก่อนเรียน ด้านขณะเรียนในชั้นเรียน และด้านหลังเรียน พบว่า คะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี แปรปรวนไปตามลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองเช่นกัน คือ 1) นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองมากมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านก่อนเรียนสูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองน้อย พบในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญ 1 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มวุฒิการศึกษาดำเนินมัธยมศึกษาตอนปลาย (ตาราง 17 ส่วนที่ 1) 2) นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองมากมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านขณะเรียนสูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองน้อย พบทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญ 9 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาชาย กลุ่มนักศึกษาหญิง กลุ่มวุฒิการศึกษาดำเนินมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มวุฒิการศึกษาดำเนินประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 3 และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 4 (ตาราง 18 ส่วนที่ 1) และ 3) นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองมากมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพด้านหลังเรียนสูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองน้อย พบทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญ 8 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาชาย กลุ่มนักศึกษาหญิง กลุ่มวุฒิการศึกษาดำเนินมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มวุฒิการศึกษาดำเนินประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 3 (ตาราง 19 ส่วนที่ 1) นอกจากนี้ยังพบอีกว่า พฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี แปรปรวนไปตามการรับรู้บรรยากาศที่ดี พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการ

บัญชี ที่มีการรับรู้บรรยากาศที่ดีมากมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่า นักศึกษา สาขาวิชาการบัญชี ที่มีการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนน้อย ไม่พบความแปรปรวนไปตามการรับรู้ บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญ 9 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาชาย กลุ่ม นักศึกษาหญิง กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมประกาศนียบัตร วิชาชีพ กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 3 และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 4 (ตาราง 16 ส่วนที่ 1) สำหรับการวิเคราะห์ตัวแปรอิสระที่ละตัว ของพฤติกรรมการเรียนอย่างมี ประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ด้านก่อนเรียน ด้านขณะเรียนในชั้นเรียน และด้านหลัง เรียน พบว่า คะแนนพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี แปรปรวนไปตามการรับรู้บรรยากาศที่ดี คือ 1) นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีการรับรู้บรรยากาศที่ดี มากมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีการรับรู้ บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนน้อย ไม่พบความแปรปรวนไปตามการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน ทั้งใน กลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญ 9 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาชาย กลุ่มนักศึกษาหญิง กลุ่มวุฒิการศึกษา เดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษา ต่ำกว่าอนุปริญญา กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 3 และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 4 (ตาราง 17 ส่วนที่ 1) 2) นักศึกษา สาขาวิชาการบัญชี ที่มีการรับรู้บรรยากาศที่ดีมากมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนน้อย พบทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย ที่สำคัญ 8 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาชาย กลุ่มนักศึกษาหญิง กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอน ปลาย กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 3 และกลุ่มกำลังศึกษา ระดับชั้นปี 4 (ตาราง 18 ส่วนที่ 1) และ 3) นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีการรับรู้บรรยากาศที่ดีมาก มีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีการรับรู้บรรยากาศที่ ดีต่ำ ไม่มีความแปรปรวนไปตามการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญ 9 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาชาย กลุ่มนักศึกษาหญิง กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มวุฒิการศึกษาเดิมประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา กลุ่ม ผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 กลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้น ปี 3 และกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 4 (ตาราง 19 ส่วนที่ 1) จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่ มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองมากและรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนมากมีพฤติกรรมการเรียนอย่างมี ประสิทธิภาพสูง ทั้งนี้เพราะนักศึกษาสามารถมองเห็นถึงความสำคัญของผลดีผลเสียที่จะเกิดขึ้นได้ใน

อนาคต เห็นประโยชน์ของการศึกษาต่อในระดับสูง เพื่อที่จะนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพที่ดีเหมาะสม ให้ความสำคัญของการศึกษา ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน จึงส่งผลให้มีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2537) กล่าวว่าลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเป็นจิตลักษณะหนึ่งของทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม และเป็นสาเหตุทางด้านจิตใจที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมการเป็นคนดีและคนเก่ง และเมื่อมีการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนด้วย ยิ่งส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพให้สูงขึ้นตามไปด้วย ทั้งนี้เพราะความเป็นระเบียบเรียบร้อยของห้องเรียน ขนาดของห้องเรียน การถ่ายเทอากาศภายในห้องเรียน การใช้สื่ออุปกรณ์การสอนที่ทันสมัย จะทำให้บรรยากาศในการเรียนของนักศึกษาที่มีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งผลการศึกษาคั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของชลดา ยอดอ่วม (2552) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร พบว่าลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาสังคมศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะในทางปฏิบัติ

1. จากการศึกษาวิจัยที่พบว่า เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพเป็นตัวทำนายที่สำคัญ ทั้งด้านพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ด้านการเตรียมตัวก่อนเรียน ด้านหลังเรียนทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย ด้านการเตรียมตัวก่อนเรียน ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มผู้ปกครองที่มีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป ด้านการเรียนในขณะที่เรียนทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักศึกษากำลังศึกษาชั้นระดับชั้นปี 4 ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาตลอดจนอาจารย์ที่เกี่ยวข้องควรเสริมสร้างให้นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้พฤติกรรมการเรียนที่ดี เช่น จัดกิจกรรม จัดปฐมนิเทศ เป็นต้น

2. จากการศึกษาวิจัยที่พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาบัญชีที่มีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพเกี่ยวข้องกับ 2 ตัวแปร คือ ความสุขใจและการมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนในกลุ่มผู้ปกครองที่มีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาและอาจารย์ควรจัดบรรยากาศที่สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา จัดส่งแผ่นพับ วารสารให้ผู้ปกครอง ให้อาจารย์ตระหนักต่อการสร้างพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษา

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้ศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เท่านั้น ผู้สนใจในพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพอาจทำการศึกษานักศึกษาสาขาวิชาการการบัญชีในมหาวิทยาลัยอื่นๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งอาจนำไปสู่การพัฒนาการเรียนวิชาชีพทั้งทางด้านจิตใจและสภาพแวดล้อมที่จะเอื้อให้เกิดพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

2. จากผลการวิจัยทำให้ทราบว่า นักศึกษาที่มีพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพทั้งด้านก่อนเรียน ขณะเรียนในชั้นเรียน และหลังเรียน เป็นบุคคลที่มีความสุขใจมาก ดังนั้น จึงควรทำวิจัยเชิงทดลองเพื่อพัฒนาการเรียนในกลุ่มตามผลการวิจัยข้างต้น

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2541)ก. คู่มือพัฒนาโรงเรียนด้านการเรียนรู้เอกสารพัฒนากระบวนการเรียนรู้
อันดับที่ 4. กรุงเทพฯ : ครูสภาลาดพร้าว.
- กรมสามัญศึกษา. (2526). ชุดการเรียนการสอนปลูกฝังและการสร้างค่านิยมพื้นฐานเรื่อง
ความรับผิดชอบ. กรุงเทพฯ : จงเจริญการพิมพ์.
- กันยา สุวรรณแสง. (2544). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อักษรพิทยา.
- กึ่งกาญจน์ ปานทอง. (2545). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนตามโครงการ
จัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป.) คณะวิทยาการจัดการ โปรแกรมวิชา
นิเทศศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กิ่งอ้อ มะลินิล. (2552). ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการประหยัดตามหลักปรัชญา
เศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. ปรินญาณิพนธ์ วท.ม. (การวิจัย
พฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กิตติรัตน์ ชัยรัตน์. (2547). ประสบการณ์ในการเข้าค่ายวิทยาศาสตร์และลักษณะจิตใจของนักเรียน
มัธยมศึกษาตอนต้นที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนสาระวิทยาศาสตร์. ปรินญาณิพนธ์
วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงาน. (2541). การปฏิรูปการเรียนรู้ตามแนวคิด 5 ทฤษฎี
โครงการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี.
- (2541). ตัวอย่างการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ:
สำนักนายกรัฐมนตรี.
- (2546). รายงานการประเมินผลการปฏิรูปการเรียนรู้ 2545. กรุงเทพฯ:
สำนักนายกรัฐมนตรี.
- คณะกรรมการจัดทำแนวทางการปฏิรูปอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
(2542). แนวทางการปฏิรูปการศึกษาระดับอุดมศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษา
แห่งชาติพ.ศ.2542.
- งามตา วนินทานนท์. (2535). จิตวิทยาสังคม. เอกสารประกอบการสอน. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัย
พฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- งามตา วนินทานนท์. (2540). "เทคนิคการประมวลเอกสารเพื่อการวิจัย" เอกสารประกอบการบรรยายในการประชุมเชิงปฏิบัติการ (รุ่นที่ 2 ครั้งที่ 2) เรื่อง "การวิจัยและพัฒนา ระบบพฤติกรรมไทย : การพัฒนาเค้าโครงการวิจัยและเทคนิคการวิจัย". กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- งามตา วนินทานนท์ และคณะ. (2545). การวิเคราะห์ดัชนีเชิงเหตุและผลของคุณภาพชีวิตสมรสในครอบครัวไทย รายงานวิจัยฉบับที่ 82. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ทุนสนับสนุนจากโครงการวิจัยแม่บท : การวิจัยและพัฒนา ระบบพฤติกรรมไทย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- จรรยา สุวรรณทัต. (2531). ประมวลบทความทางวิชาการ พ.ศ.2526-2531 ฉบับอภินันทนาการครบรอบ 33 ปี. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ฉันทนา ภาคบงกช และคณะ. (2536). การวิจัยและพัฒนาดัชนีความสุขใจของนักเรียนในโรงเรียนที่จัดการศึกษาตามแนวปฏิรูป.
- ชัชลินี รุ่งพิพัฒน์. (2547). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนเวียงสระ อำเภอยะงะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชลดา ยอดอ่วม. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- เชิดชาย ชูช่วยสุวรรณ. (2547). การศึกษาปัจจัยบางประการที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดสุพรรณบุรี. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และ เพ็ญแข ประจันปัญจนิค. (2524). ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว กับสุขภาพจิตและจริยธรรมของนักเรียนวัยรุ่น. รายงานวิจัยฉบับที่ 26. สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2527). จุดฝึกอบรมการสร้างเสริมคุณลักษณะของข้าราชการพลเรือน. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน.

- ดวงเดือน พันธุมนาวิน, งามตา วนินทานนท์ และคณะ. (2536). *ลักษณะทางจิตและพฤติกรรมของนักเรียนวัยรุ่นที่อยู่ในสภาวะเสี่ยงในครอบครัวและทางป้องกัน*. รายงานการวิจัยสำนักงานส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2537, มกราคม). *ทฤษฎีต้นไม้อัจฉริยะกับพฤติกรรมการทำงานของข้าราชการไทย*. วารสารจิตวิทยา. 81-98.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2541, มกราคม). *รูปแบบปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism Model) เพื่อการวิจัยสาเหตุของพฤติกรรมและการพัฒนาพฤติกรรมมนุษย์*. วารสารทันตภิบาล. 10(2) : 105-108.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2543). *ทฤษฎีต้นไม้อัจฉริยะ : การวิจัยและพัฒนาคูคณ*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ณัฐพล แยมสะอาด. (2551). *การศึกษาตัวแปรเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษา 2 กรุงเทพมหานคร*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ. (2541). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ธรรมโกศาจารย์, พระ (2549). *พุทธวิธีบริหาร*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ธีระ ชัยยุทธ. (2526). *บทบาทของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู ครูแนะแนว*.
- บรรจง อภิตกุล. (2533). *วิธีสอนวิชาชีวัญชี*. กรุงเทพฯ: พัทธอักษร.
- บุญรับ ศักดิ์มณี. (2532). *การเสริมสร้างจิตลักษณะเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการทำงานราชการ*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ด. (พัฒนศึกษาศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บำเพ็ญ อุซังเงิน. (2541). *อิทธิพลของครอบครัวที่มีผลต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียนต่อกรณีศึกษาโรงเรียนกันทรวิชัย อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. ไทยคดีศึกษา : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ประภินันท์ อุปรมัย. (2523). *"การจัดบรรยากาศในชั้นเรียน, เอกสารการสอนชุดระบบการเรียนการสอน"*. กรุงเทพฯ : สื่อมวลชน.

- ปัทมา เกตุอำ. (2550). การศึกษาลักษณะทางสังคม-จิตใจที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมตามหลักศีลธรรมและพุทธศาสนาของเยาวชนในสถานพินิจ. ปรินญาณินพนธ์ วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปราณี รัตพัง. (2541). ตัวแปรคัดสรรที่ส่งผลต่อพิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดเชียงราย. ปรินญาณินพนธ์ (เอกสารบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปรินญา ณ วันจันทร์. (2536). ปัจจัยเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการทำงานของครูประถมศึกษาในจังหวัดเชียงราย. ปรินญาณินพนธ์ วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2543). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : พิมพ์ดี.
- พัชรินทร์ สมหมาย. (2549). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียนในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พิทักษ์ วงแหวน. (2546). การศึกษาปัจจัยพระดับที่ส่งผลต่อพฤติกรรมใฝ่เรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดศรีสะเกษ. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. จัดสำเนา.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2544). ประมวลบทความนวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้สำหรับครูยุคปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรพิมล วรวิมลพิรุฑวงศ์. (2528). ทศนคติและการเปลี่ยนแปลงทศนคติจิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สยามศึกษา.
- พระชลภักข์ คุณวีโร. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลต่อวิริยะในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนธีรถำนที่บ้านโฮ้ง อำเภอบ้านโฮ้ง จังหวัดลำพูน. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา).
- พระธรรมปิฎก. (2537). พุทธธรรม. กรุงเทพฯ: มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระมหาสุชาติ ไหมอ่อน. (2550). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของพระนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2531). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. กรุงเทพฯ: เจริญผลการพิมพ์.
- พิชิต ฤทธิ์จัญญ. (2549). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: แฮ้าส์ ออฟเคอร์มีส์.
- เพ็ญแข ประจวบปัจฉิม. (2526). "ลักษณะมุ่งอนาคต, เอกสารการสอนชุดวิชาพัฒนการวิจัยรุ่น และการอบรมหน่วยที่ 9-15. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ภัทรสิริณี เสวตไอยาราม. (2549). *องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนพุดเจริญวิทยาคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ*. ปริญญาโท กศ.ม. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มนูญ ภูขลิบเงิน. (2547). *ปัจจัยทางจิตสังคมที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการประหยัดของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย*. ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาลังคม). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ระพีพันธ์ ฉายวิมล (ม.ป.ป.). *จิตวิทยาการศึกษา*. (เอกสารประกอบการสอน). ชลบุรี: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. อัดสำเนา.
- รังสิมา มั่นใจอารีย์. (2549). *การเพิ่มประสิทธิภาพในองค์กร*. พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ: พัฒนาวิชาการ. ถ่ายเอกสาร.
- รัชนิกร ประสาร. (2547). *ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการทำงานของครู ประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครที่ผ่านการรับรองคุณภาพการศึกษา*. ปริญญาโท วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รัศมีพร พยุงพงษ์. (2553). *ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการสอนของครูวิชาชีพ บัญชี*. ปริญญาโท วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2524). *หลักการวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ทวีกิจการพิมพ์.
- ละเมียด ลิมอักษร. (2520). *สิ่งแวดล้อมที่ส่งผลทางการศึกษา*. *ประชากรศึกษา*. 27 : 23-28 : กุมภาพันธ์.

- วัชรินทร์ เอกธวัชกุล. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วรรณวิมล ศรีหิรัญ. (2553). ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการใช้สารสนเทศทางการบัญชีของผู้บริหาร บริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- วันเพ็ญ พิศาลพงศ์. (2536). การถ่ายทอดทางสังคมกับพัฒนาการของมนุษย์. สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ศักดิ์ชัย นิรัญทวี. (2532). ความแปลกแยกกับพฤติกรรมการทำงานของครูสังกัดกรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ด. (พัฒนศึกษาศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- ศรีเรือน แก้วกังวาน. (2531). จิตวิทยาพัฒนาการทุกช่วงชีวิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สมโภชน์ เขียมสุภาษิต. (2550). ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สนั่น ราชทิพย์. (2542). แนวทางการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตในการสอนของครูโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การบริหารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ลีปพนธ์ เกตุทัต. (2528). การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม: โอกาสและปัญหาที่เด็กและเยาวชนจะเผชิญ. รายงานการประชุมสมัชชาแห่งชาติ ครั้งที่ 1 ด้านการพัฒนาเด็ก. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งกรุ๊ป.
- สุจินดา มุลผล. (2548). การศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางพุทธและพฤติกรรมกตัญญูกตเวทีของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนการกุศลของวัดในพระพุทธศาสนา. ปรินูญานิพนธ์ วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุชา จันท์เอม. (2539). จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- .(2542). จิตวิทยาพัฒนาการ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์อมรินทร์พริ้นติ้ง.
- สุภาสินี นุ่มเนียม. (2546). ปัจจัยทางสภาพแวดล้อม และจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรับผิดชอบต่อหน้าที่ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนาบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

- สุพิศรา ผลรัตนไพบูลย์. (2550). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสุราษฎร์พิทยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี*. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุพิชญา ธีระกุล. (2524). *การนิเทศการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์พิทยาคาร.
- สุमितตรา เจริญพันธ์. (2545). *จิตลักษณะและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สุรางค์ โค้วตระกูล. (2545). *จิตวิทยาการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : ด่านสุภาการพิมพ์.
- สุวดี แยมเกษร. (2547). *ปัจจัยทางจิตสังคมที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการสอนของครูตามแนวปฏิรูปการศึกษาแห่งชาติ*. ปรินูญานินพนธ์ วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อัจฉราพร บุญญพนิช. (2547). *ปัจจัยทางจิตสังคมที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครูประถมศึกษาปีที่ 1-6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1*. ปรินูญานินพนธ์ วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อุ๋มเดือน สดมณี และ อุษา ศรีจินดารัตน์. (2549). *ปัจจัยด้านจิตสังคมและความสุขใจที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการทำงานของครูประถมศึกษาและมัธยมศึกษา*. รายงานการวิจัยฉบับที่ 106 สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อุทุมพร สุราษฎร์. (2547). *ปัจจัยด้านจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการทำงานด้านบริการของพนักงานให้บริการทางโทรศัพท์*. ปรินูญานินพนธ์. วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อุทัย บุญประเสริฐ. (2527). *การศึกษาและพัฒนาประเทศตามแนวพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อักษรไทย.
- อุทัย หิรัญโต. (2525). *เทคนิคการบริหาร*. โอนเดียสโตร์. กรุงเทพฯ.
- อุมาพร นาคะวัจนะ. (2547). *พฤติกรรมการเรียนของนิสิตวิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546*. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- อุบล เลี้ยววาริน. (2534). *ความสำคัญของการศึกษาที่มีต่อจิตลักษณะและพฤติกรรมสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานในเขตกรุงเทพมหานคร*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ด. (พัฒนศึกษาศาสตร์).
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อรรถกฤษณ์ ตัญญาวิทย์. (2544). *ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของข้าราชการ*. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อาคม ระดมสุข. (2547). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่กู้ยืมเงิน
กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ กรุงเทพมหานคร*. ปริญญาานิพนธ์
กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- อัฉรา สุขารมณ. (2527). *เอกสารประกอบคำสอนวิชาพื้นฐานทางจิตวิทยาการศึกษา*.
สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- Bacon, Charles Samuel. (1989). "Teacher Goal Structures and Student Responsibility for Learning : A Student Perspective," *Dissertation Abstracts International*. 46 : 659.
- Dunkel Schetter'c and L.A. Skoken. (1990). "Determinants of Social Support Provision in Personal Relationships," *Journal of Social and Relationship*.
- Dunchduen Bhunthunnavin. (2000, February). *Importance of Supervisory Social Support and its Implications for HRD in Thailand*. *Psychology and Developing Societies*. 12: 155-166.
- Ryff, C.D. and Keyes, C.L.M. (1995). "The Structure of Psychological Well-Being Revisited", *Journal of Personality and Social Psychology*. 69 (4): 719-727.
- Sarason, Irwin G., et al. (1983). "Assessing Social Support: The Social Support Questionnaire" *Journal of Personality and Social Psychology*. 44(1): 127-139.
- Veenhoven, R. (1991). "Question on Happiness: classical Topics. Modern Answers, Blind spots," In. F. Strack, M. Argyle, and N. Schearcz (Eds). *Subjective Well-Being: An Interdisciplinary Perspective*. New York: Pergamon Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ตารางแสดงค่าสถิติต่าง ๆ และภาพประกอบ

ตาราง 20 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรลักษณะจิตเดิม ตัวแปรลักษณะทางสังคม
ตัวแปรลักษณะทางจิตตามสถานการณ์และพฤติกรรมกรเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวแปร	1	2	3	4	5	6	7	8	9
พฤติกรรมกรเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ									
ความสุขใจ	.354**								
ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	.494**	.234**							
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	.581**	.255**	.637**						
การมีแบบอย่างจากเพื่อน	.342**	.274**	.452**	.403**					
การสนับสนุนจากผู้ปกครอง	.271**	.302**	.205**	.216**	.465**				
บรรยากาศในชั้นเรียน	.165*	.274**	.318**	.354**	.252**	.186**			
เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมกรเรียนฯ	.609**	.305**	.686**	.697**	.634**	.311**	.311**		
เจตคติที่ดีต่ออาจารย์ผู้สอน	.402**	.073	.450**	.536**	.578**	.397**	.397**	.744**	

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05, ** ที่ระดับ .01

ตาราง 21 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมกรเรียนด้านก่อนเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการ
บัญชี เมื่อพิจารณาตามตัวแปรลักษณะความสุขใจและการมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน ในกลุ่ม
ผู้ปกครองมีการศึกษาดำรงว่าอนุปริญญา จำนวน 136 คน

ความสุขใจ	การมีแบบอย่างที่ดี	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	11	21	12
สูง	สูง	22	44	19.65	1.04	1.3	1.69*
ต่ำ	ต่ำ	11	36	18.61		0.26	0.65
สูง	ต่ำ	21	31	18.35			0.39
ต่ำ	สูง	12	25	17.96			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 22 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านหลังเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี เมื่อพิจารณาตามตัวแปรลักษณะความสนใจและการมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน ในกลุ่มกำลังศึกษาปีที่ 4 จำนวน 42 คน

ความสนใจ	การมีแบบอย่างที่ดี	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	21	11	12
สูง	สูง	22	17	29.29	1.75	3.89	9.29*
สูง	ต่ำ	21	11	27.54		2.14	7.54*
ต่ำ	ต่ำ	11	10	25.40			5.4*
ต่ำ	สูง	12	4	20.00			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 23 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านก่อนเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี เมื่อพิจารณาตามตัวแปรลักษณะความสนใจและมีการสนับสนุนจากผู้ปกครอง ในกลุ่มวุฒิเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 132 คน

ความสนใจ	มีการสนับสนุนจากผู้ปกครอง	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	22	12	11
สูง	ต่ำ	21	28	19.60	0.30	0.37	2.72*
สูง	สูง	22	42	19.30		0.07	2.42*
ต่ำ	สูง	12	17	19.23			2.35*
ต่ำ	ต่ำ	11	45	16.88			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 24 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านก่อนเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี เมื่อพิจารณาตามตัวแปรลักษณะความสนใจและมีการสนับสนุนจากผู้ปกครอง ในกลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา จำนวน 136 คน

ความสนใจ	มีการสนับสนุนจากผู้ปกครอง	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	22	21	11
ต่ำ	สูง	12	16	19.93	0.8	0.84	2.16*
สูง	สูง	22	43	19.13		0.04	1.36
สูง	ต่ำ	21	32	19.09			1.32
ต่ำ	ต่ำ	11	45	17.77			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 25 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี เมื่อพิจารณาตามตัวแปรลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน ในกลุ่มรวม จำนวน 232 คน

ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	การรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	22	12	11
สูง	ต่ำ	21	56	81.08	0.96	5.22*	10.15*
สูง	สูง	22	65	80.12		4.26*	9.19*
ต่ำ	สูง	12	51	75.86			4.93*
ต่ำ	ต่ำ	11	60	70.93			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 26 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี เมื่อพิจารณาตามตัวแปรลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน ในกลุ่มนักศึกษาชาย จำนวน 51 คน

ลักษณะมุ่งอนาคต ควบคุมตน	การรับรู้บรรยากาศ ที่ดีในชั้นเรียน	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	22	12	11
สูง	ต่ำ	21	13	83.53	5.33	7.89	17.35*
สูง	สูง	22	5	78.20		2.56	12.02*
ต่ำ	สูง	12	17	75.64			9.46
ต่ำ	ต่ำ	11	16	66.18			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 27 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี เมื่อพิจารณาตามตัวแปรลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน ในกลุ่มวุฒิเดิมนักศึกษาดอนปลาย จำนวน 132 คน

ลักษณะมุ่งอนาคต ควบคุมตน	การรับรู้บรรยากาศ ที่ดีในชั้นเรียน	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	22	12	11
สูง	ต่ำ	21	29	81.00	1.39	5.36	10.57*
สูง	สูง	22	34	79.61		3.97	9.18*
ต่ำ	สูง	12	37	75.64			5.21
ต่ำ	ต่ำ	11	32	70.43			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 28 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี เมื่อพิจารณาตามตัวแปรลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน ในกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 จำนวน 108 คน

ลักษณะมุ่งอนาคต ควบคุมตน	การรับรู้บรรยากาศ ที่ดีในชั้นเรียน	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	22	12	11
สูง	ต่ำ	21	29	82.86	4.46	7.34*	12.09*
สูง	สูง	22	25	78.40		2.88	7.63*
ต่ำ	สูง	12	23	75.52			4.75
ต่ำ	ต่ำ	11	31	70.77			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 29 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านก่อนเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี เมื่อพิจารณาตามตัวแปรลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน ในกลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป จำนวน 96 คน

ลักษณะมุ่งอนาคต ควบคุมตน	การรับรู้บรรยากาศ ที่ดีในชั้นเรียน	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	21	22	11
ต่ำ	สูง	12	26	19.11	0.18	0.94	2.02*
สูง	ต่ำ	21	16	18.93		0.76	1.84
สูง	สูง	22	43	18.17			1.08
ต่ำ	ต่ำ	11	31	17.09			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 30 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านขณะเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี เมื่อพิจารณาตามตัวแปรลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน ในกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 จำนวน 108 คน

ลักษณะมุ่งอนาคต ควบคุมตน	การรับรู้บรรยากาศ ที่ดีในชั้นเรียน	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	22	12	11
สูง	ต่ำ	21	29	33.93	0.55	1.80	4.64*
สูง	สูง	22	26	33.38		1.25	4.09*
ต่ำ	สูง	12	23	32.13			2.84*
ต่ำ	ต่ำ	11	31	29.29			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 31 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านหลังเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี เมื่อพิจารณาตามตัวแปรลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน ในกลุ่มรวม จำนวน 232 คน

ลักษณะมุ่งอนาคต ควบคุมตน	การรับรู้บรรยากาศ ที่ดีในชั้นเรียน	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	22	12	11
สูง	ต่ำ	21	56	28.37	1.85	3.08*	4.64*
สูง	สูง	22	65	26.52		1.23	2.79*
ต่ำ	สูง	12	51	25.29			1.56
ต่ำ	ต่ำ	11	60	23.73			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 32 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านหลังเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี เมื่อพิจารณาตามตัวแปรลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน ในกลุ่มเพศชาย จำนวน 51 คน

ลักษณะมุ่งอนาคต ควบคุมตน	การรับรู้บรรยากาศ ที่ดีในชั้นเรียน	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	12	22	11
สูง	ต่ำ	21	13	30.07	3.72	5.07	8.14*
ต่ำ	สูง	12	17	26.35		1.35	4.42
สูง	สูง	22	5	25.00			3.07
ต่ำ	ต่ำ	11	16	21.93			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 33 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านหลังเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี เมื่อพิจารณาตามตัวแปรลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน ในกลุ่มวุฒิเดิมมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 132 คน

ลักษณะมุ่งอนาคต ควบคุมตน	การรับรู้บรรยากาศ ที่ดีในชั้นเรียน	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	22	12	11
สูง	ต่ำ	21	29	28.13	1.99	2.54	4.85*
สูง	สูง	22	34	26.14		0.55	2.86
ต่ำ	สูง	12	37	25.59			2.31
ต่ำ	ต่ำ	11	32	23.28			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 34 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านหลังเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี เมื่อพิจารณาตามตัวแปรลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน ในกลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา จำนวน 136 คน

ลักษณะมุ่งอนาคต ควบคุมตน	การรับรู้บรรยากาศ ที่ดีในชั้นเรียน	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	22	12	11
สูง	ต่ำ	21	30	28.70	2.13	2.99*	4.50*
สูง	สูง	22	42	26.57		0.86	2.37
ต่ำ	สูง	12	35	25.71			1.51
ต่ำ	ต่ำ	11	29	24.20			

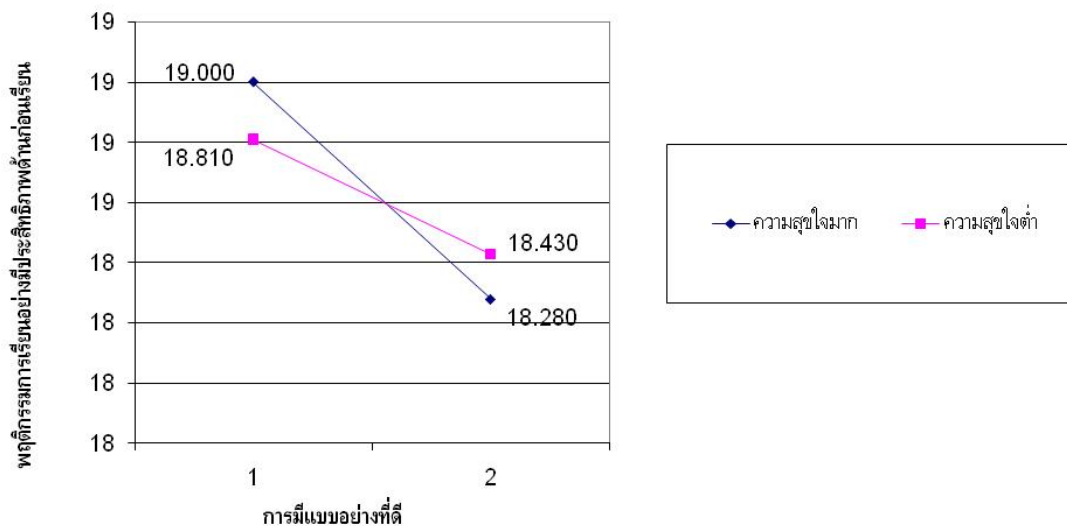
* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 35 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านหลังเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี เมื่อพิจารณาตามตัวแปรลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน ในกลุ่มกำลังศึกษาระดับชั้นปี 2 จำนวน 109 คน

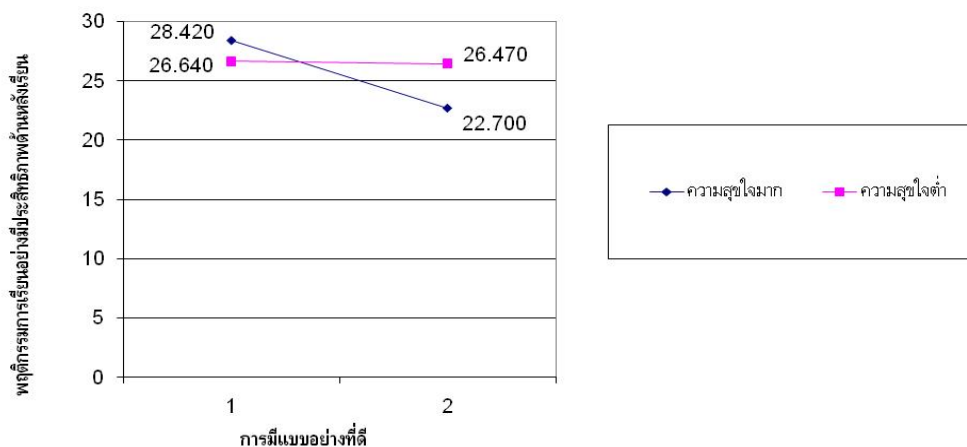
ลักษณะมุ่งอนาคต ควบคุมตน	การรับรู้บรรยากาศ ที่ดีในชั้นเรียน	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	22	12	11
สูง	ต่ำ	21	29	29.10	2.53	3.58*	5.69*
สูง	สูง	22	26	26.57		1.05	3.16
ต่ำ	สูง	12	23	25.52			2.11
ต่ำ	ต่ำ	11	31	23.41			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

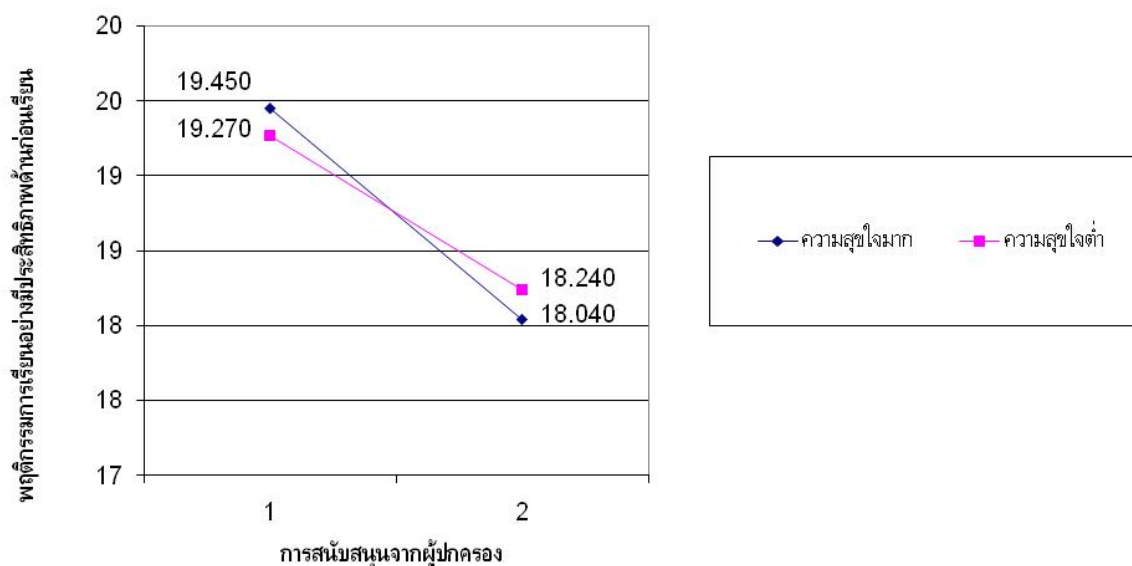
ภาพประกอบ

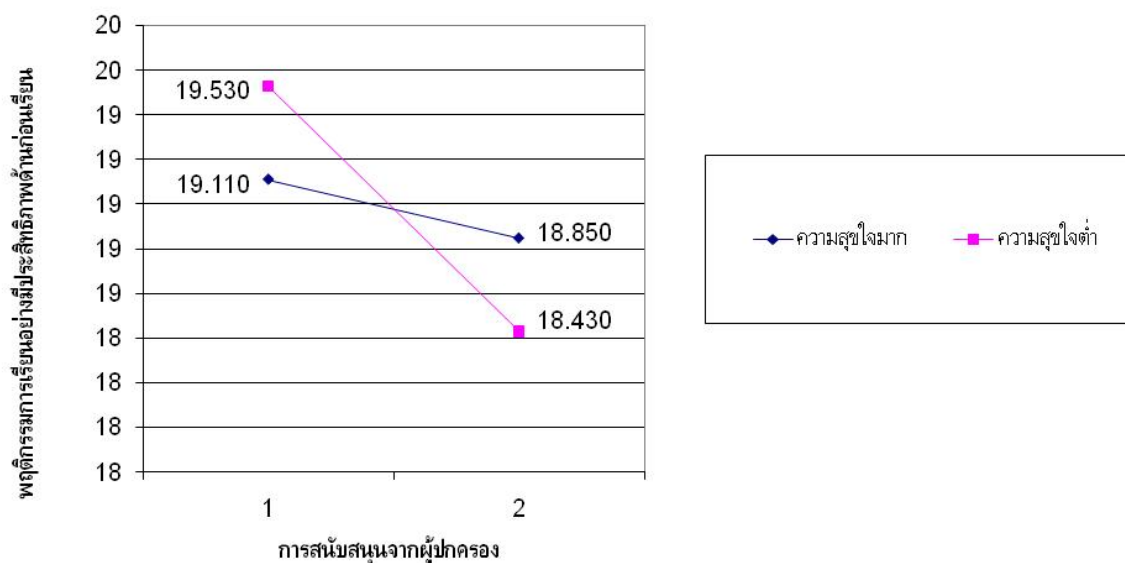
ภาพประกอบ 7 แสดงปฏิสัมพันธ์ของคะแนนเฉลี่ยระหว่างลักษณะความสุขใจและการมีแบบอย่างที่ดีที่ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมกรเรียนด้านก่อนเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีในกลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษต่ำกว่าอนุปริญญา ลักษณะของการปฏิสัมพันธ์เป็นแบบ Disordinal Interaction (Kerlinger; & Lee. 2000 : 362 – 365)

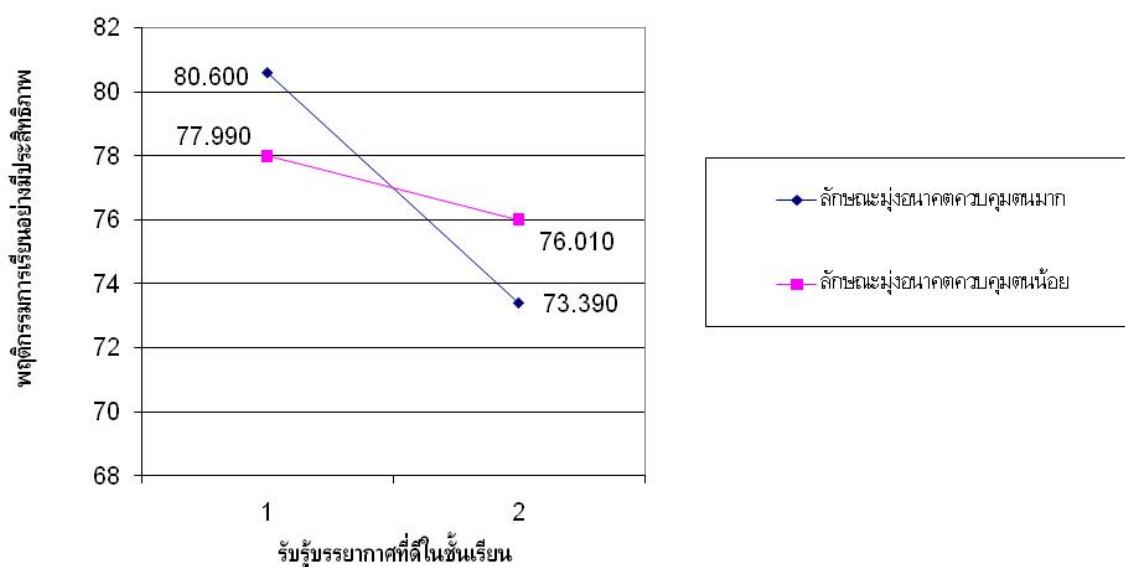
ภาพประกอบ 8 แสดงปฏิสัมพันธ์ของคะแนนเฉลี่ยระหว่างลักษณะความสุขใจและการมีแบบอย่างที่ดีที่ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการเรียนด้านหลังเรียนของนักศึกษาสาขาวิชา การบัญชีในกลุ่มกำลังศึกษาปีที่ 4 ลักษณะของการปฏิสัมพันธ์เป็นแบบ Disordinal Interaction (Kerlinger; & Lee. 2000 : 362 – 365)

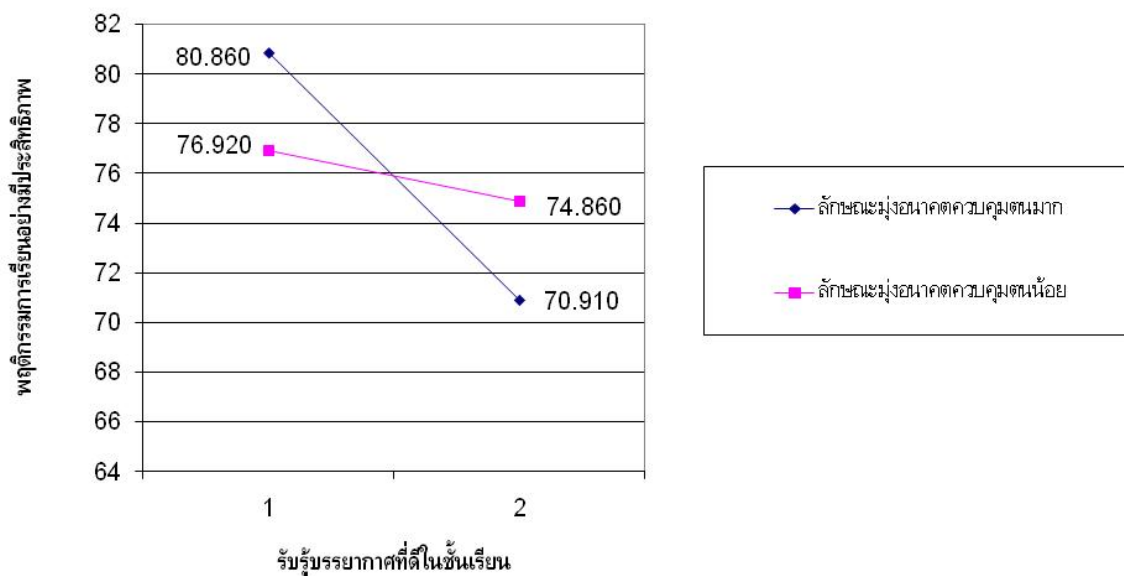
ภาพประกอบ 9 แสดงปฏิสัมพันธ์ของคะแนนเฉลี่ยระหว่างลักษณะความสุขใจและมีการสนับสนุนจากผู้ปกครองที่ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการเรียนด้านก่อนเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีในกลุ่มวุฒิมัธยมศึกษาตอนปลาย ลักษณะของการปฏิสัมพันธ์เป็นแบบ Disordinal Interaction (Kerlinger; & Lee. 2000: 362 – 365)

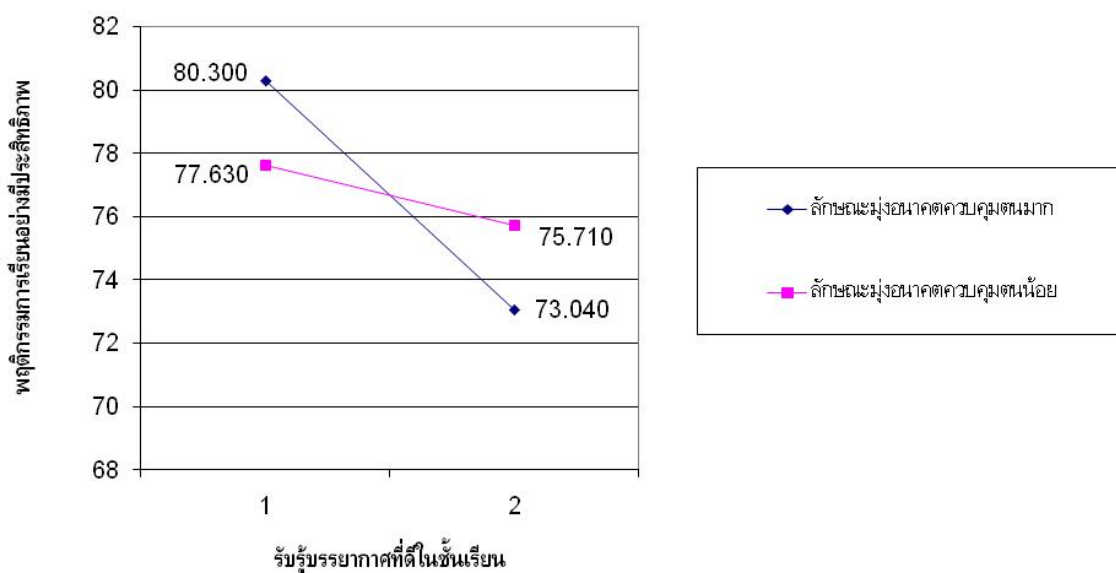
ภาพประกอบ 10 แสดงปฏิสัมพันธ์ของคะแนนเฉลี่ยระหว่างลักษณะความสนใจและมีการสนับสนุนจากผู้ปกครองที่ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการเรียนด้านก่อนเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีในกลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา ลักษณะของการปฏิสัมพันธ์เป็นแบบ Disordinal Interaction (Kerlinger; & Lee. 2000 : 362 – 365)

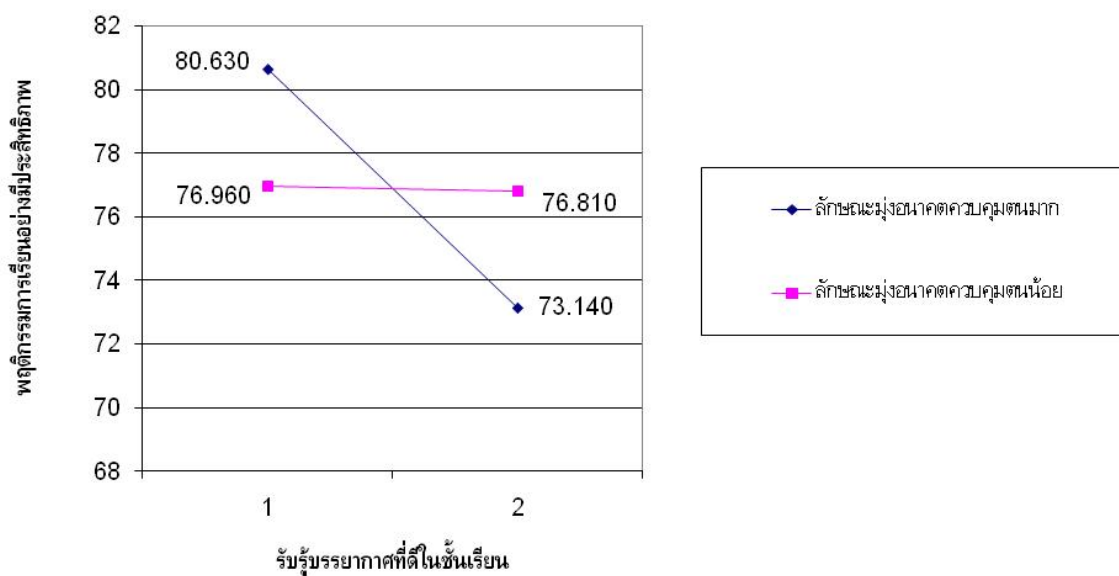
ภาพประกอบ 11 แสดงปฏิสัมพันธ์ของคะแนนเฉลี่ยระหว่างลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนที่ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีในกลุ่มรวม ลักษณะของการปฏิสัมพันธ์เป็นแบบ Disordinal Interaction (Kerlinger; & Lee. 2000: 362 – 365)

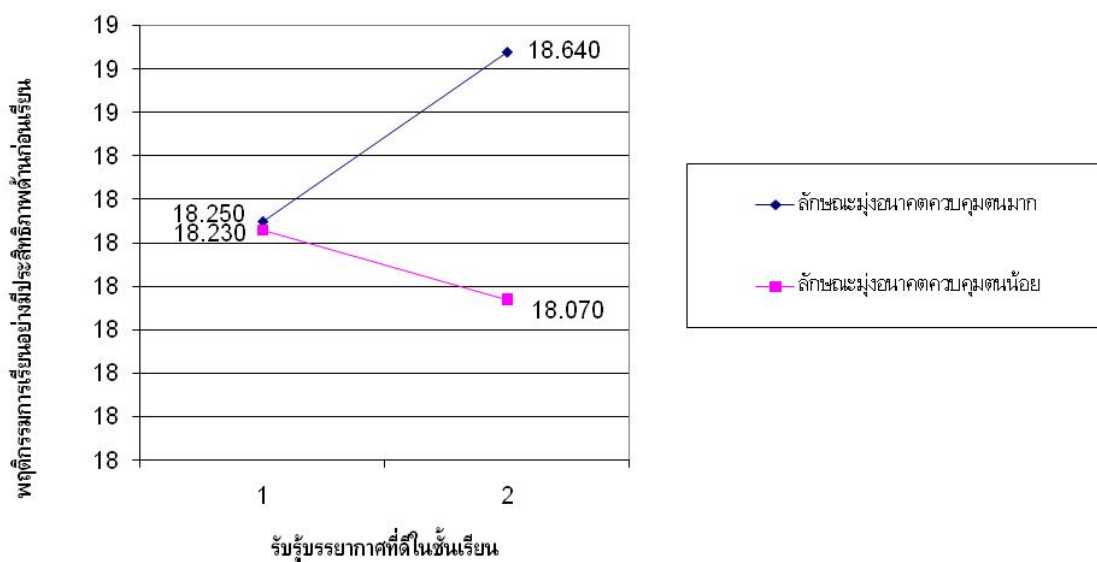
ภาพประกอบ 12 แสดงปฏิสัมพันธ์ของคะแนนเฉลี่ยระหว่างลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองและการรับรู้บุคลิกภาพที่ดีในชั้นเรียนที่ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีในกลุ่มนักศึกษาชาย ลักษณะของการปฏิสัมพันธ์เป็นแบบ Disordinal Interaction (Kerlinger; & Lee. 2000 : 362 – 365)

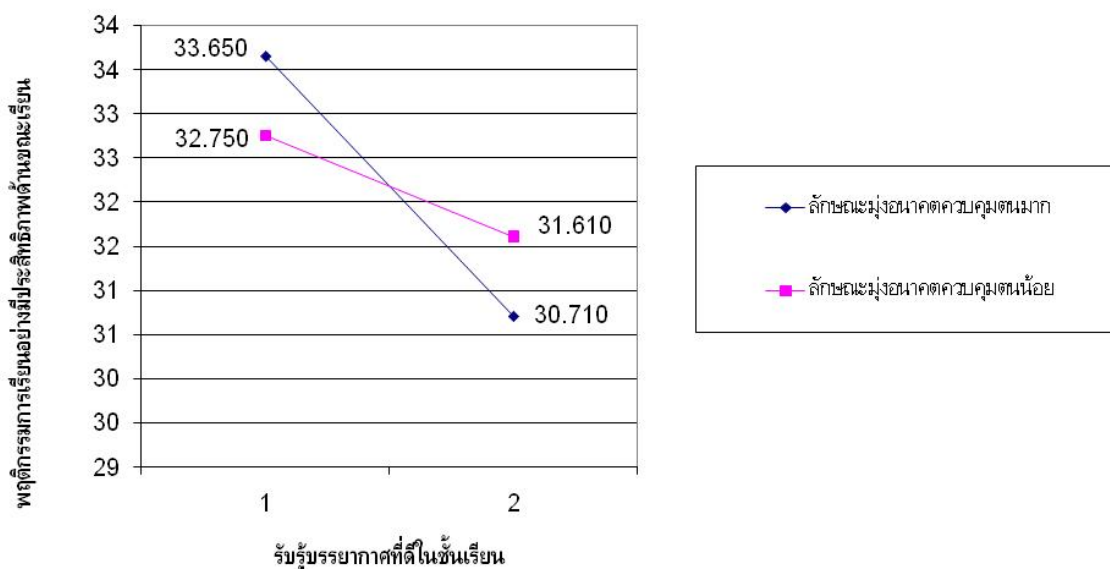
ภาพประกอบ 13 แสดงปฏิสัมพันธ์ของคะแนนเฉลี่ยระหว่างลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองและการรับรู้บุคลิกภาพที่ดีในชั้นเรียนที่ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีในกลุ่มผู้สมัครเข้าศึกษาตอนปลาย ลักษณะของการปฏิสัมพันธ์เป็นแบบ Disordinal Interaction (Kerlinger; & Lee. 2000 : 362 – 365)

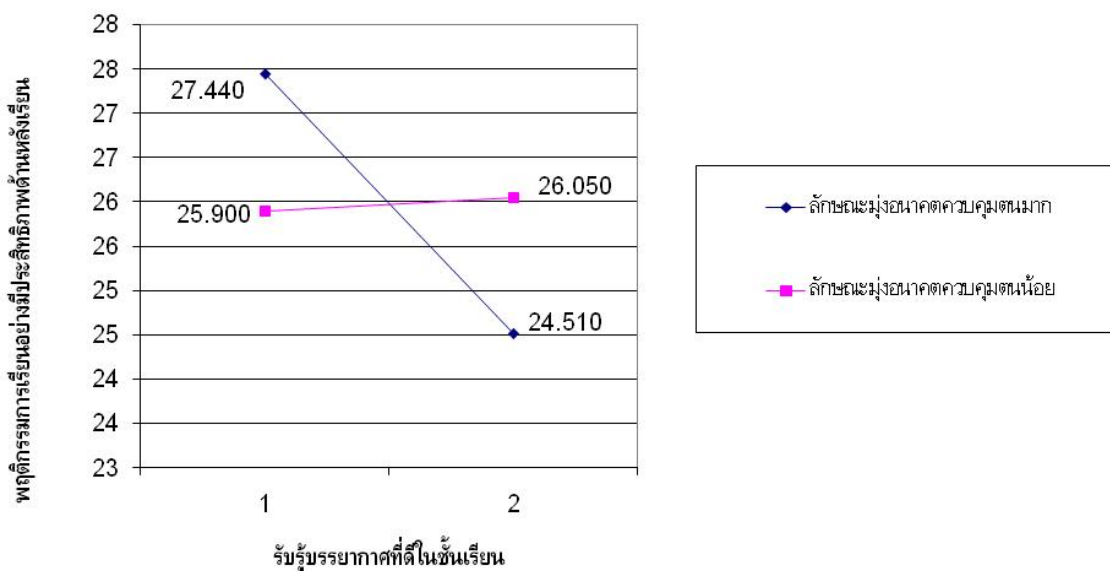
ภาพประกอบ 14 แสดงปฏิสัมพันธ์ของคะแนนเฉลี่ยระหว่างลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและการรับรู้
 ความสำเร็จที่ดีในชั้นเรียนที่ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมกรเรียนของนักศึกษา
 สาขาวิชาการบัญชีในกลุ่มกำลังศึกษาปีที่ 2 ลักษณะของการปฏิสัมพันธ์เป็นแบบ
 Disordinal Interaction (Kerlinger; & Lee. 2000 : 362 – 365)

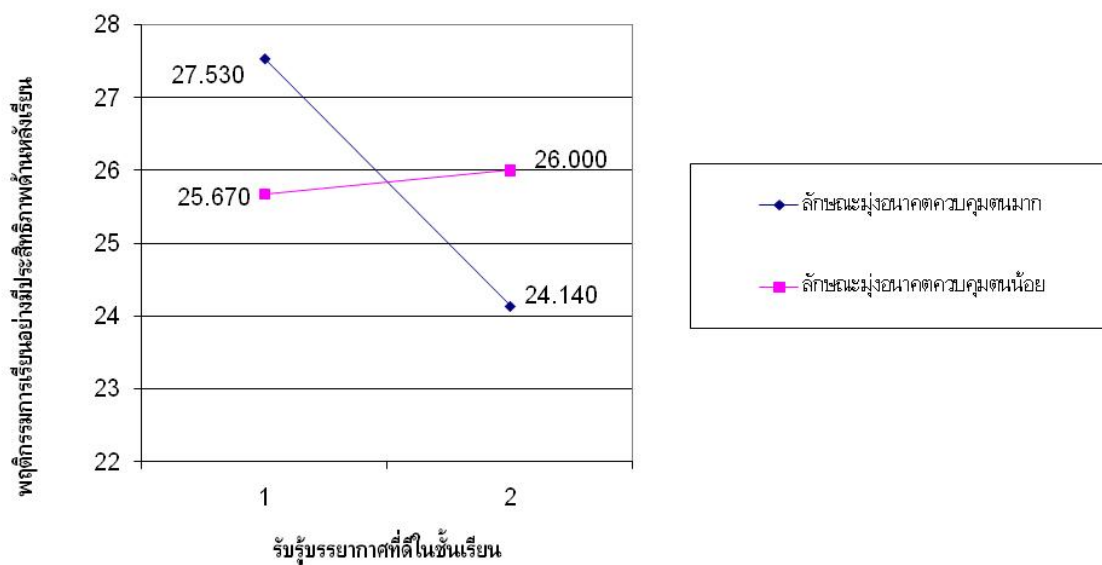
ภาพประกอบ 15 แสดงปฏิสัมพันธ์ของคะแนนเฉลี่ยระหว่างลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและการรับรู้
 ความสำเร็จที่ดีในชั้นเรียนที่ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมกรเรียนด้านก่อนเรียน
 ของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีในกลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป ลักษณะ
 ของการปฏิสัมพันธ์เป็นแบบ Ordinal Interaction (Kerlinger; & Lee. 2000 : 362 – 365)

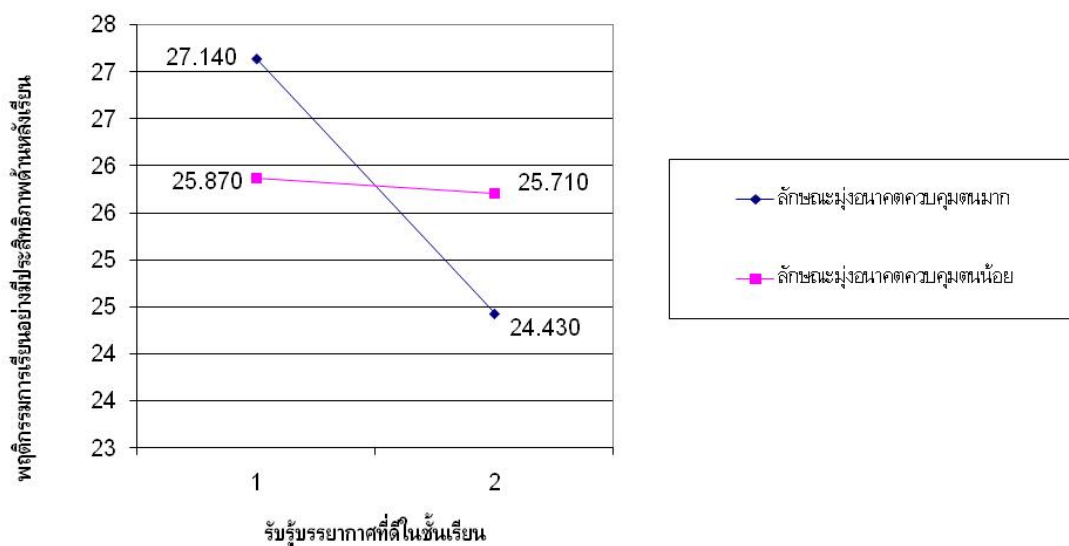
ภาพประกอบ 16 แสดงปฏิสัมพันธ์ของคะแนนเฉลี่ยระหว่างลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและการรับรู้บรรยายภาคที่ดีในชั้นเรียนที่ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมกรรมการเรียนด้านขณะเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีในกลุ่มกำลังศึกษาปีที่ 2 ลักษณะของการปฏิสัมพันธ์เป็นแบบ Disordinal Interaction (Kerlinger; & Lee. 2000 : 362 – 365)

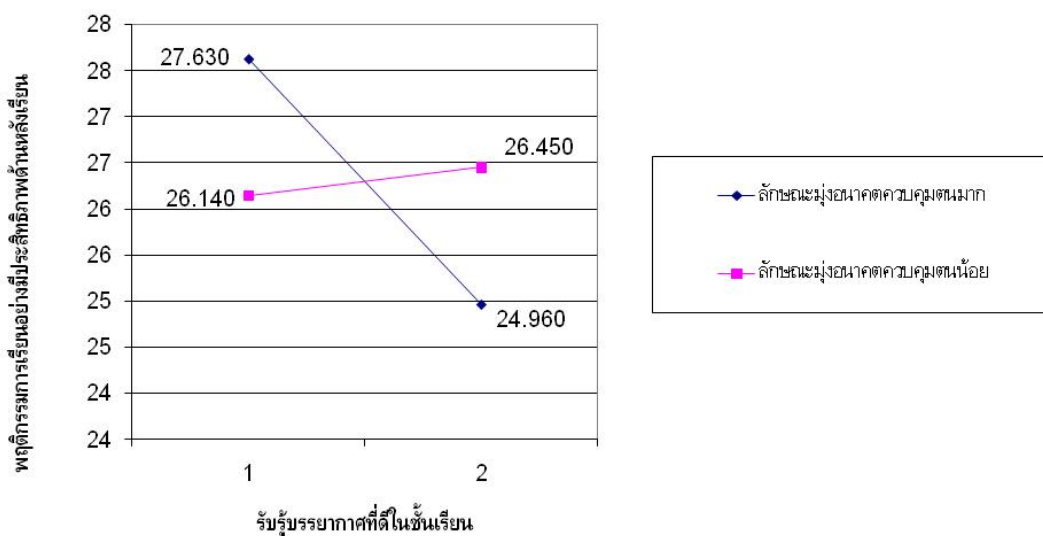
ภาพประกอบ 17 แสดงปฏิสัมพันธ์ของคะแนนเฉลี่ยระหว่างลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและการรับรู้บรรยายภาคที่ดีในชั้นเรียนที่ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมกรรมการเรียนด้านหลังเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีในกลุ่มรวม ลักษณะของการปฏิสัมพันธ์เป็นแบบ Disordinal Interaction (Kerlinger; & Lee. 2000: 362 – 365)

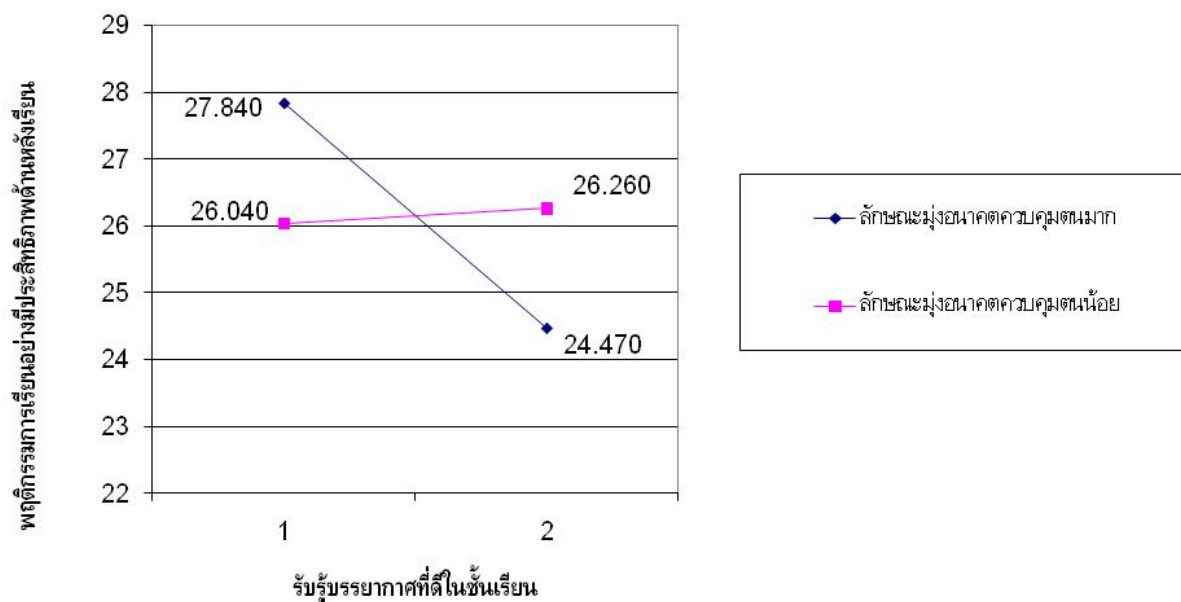
ภาพประกอบ 18 แสดงปฏิสัมพันธ์ของคะแนนเฉลี่ยระหว่างลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและการรับรู้
 บรรยาการที่ดีในชั้นเรียนที่ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการเรียนด้านหลังเรียน
 ของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีในกลุ่มเพศชาย ลักษณะของการปฏิสัมพันธ์เป็นแบบ
 Disordinal Interaction (Kerlinger; & Lee. 2000 : 362 – 365)

ภาพประกอบ 19 แสดงปฏิสัมพันธ์ของคะแนนเฉลี่ยระหว่างลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและการรับรู้
 บรรยาการที่ดีในชั้นเรียนที่ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการเรียนด้านหลังเรียน
 ของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีในกลุ่มวุฒิเดิมนมัธยมศึกษาตอนปลาย ลักษณะของการ
 ปฏิสัมพันธ์เป็นแบบ Disordinal Interaction (Kerlinger; & Lee. 2000 : 362 – 365)

ภาพประกอบ 20 แสดงปฏิสัมพันธ์ของคะแนนเฉลี่ยระหว่างลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองและการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนที่ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมกรเรียนด้านหลังเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีในกลุ่มผู้ปกครองมีการศึกษาดำรงว่าอนุปริญญา ลักษณะของการปฏิสัมพันธ์เป็นแบบ Disordinal Interaction (Kerlinger; & Lee. 2000 : 362 – 365)

ภาพประกอบ 21 แสดงปฏิสัมพันธ์ของคะแนนเฉลี่ยระหว่างลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองและการรับรู้บรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนที่ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมกรเรียนด้านหลังเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีในกลุ่มกำลังศึกษาปีที่ 2 ลักษณะของการปฏิสัมพันธ์เป็นแบบ Disordinal Interaction (Kerlinger; & Lee. 2000 : 362 – 365)

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและคุณภาพเครื่องมือวัด

แบบสอบถามเพื่องานวิจัย

เรียน ท่านผู้ตอบแบบสอบถาม

ด้วยข้าพเจ้า ลำไย มากเจริญ นิสิตปริญญาโท สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังทำปริญญาานิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยทางจิตสังคมและความสุขใจที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร” ซึ่งในขณะนี้กำลังอยู่ในขั้นการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งท่านเป็นผู้หนึ่งที่ได้รับการคัดเลือกว่าเป็นผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมในการตอบคำถาม

ในการตอบแบบสอบถาม ขอให้ท่านโปรดอ่านคำแนะนำในการตอบก่อน แล้วจึงอ่านแบบสอบถามอย่างระมัดระวัง ผู้ตอบแต่ละท่านอาจตอบแบบสอบถามได้แตกต่างกันออกไป แล้วแต่ความคิดเห็นและประสบการณ์ของแต่ละบุคคล แบบสอบถามนี้จึงไม่มีข้อใดถูกข้อใดผิด จึงขอให้ท่านตอบแบบสอบถามตามความรู้สึกของท่านอย่างแท้จริง คำตอบที่ได้จากแบบสอบถามจะนำไปใช้เพื่อประโยชน์ในงานวิจัยเท่านั้น ขอรับรองว่าจะไม่มีผลกระทบถึงท่าน

ขอขอบพระคุณในความร่วมมือของท่านมา ณ ที่นี้

ลำไย มากเจริญ

นิสิตปริญญาโท

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบสอบถาม

ตอนที่ 1 แบบสอบถามลักษณะทางชีวสังคม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ตามความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

ชาย หญิง

2. วุฒิการศึกษาเดิม

มัธยมศึกษาตอนปลาย ประกาศนียบัตรวิชาชีพ

3. ผู้ปกครองของนักศึกษามีการศึกษาระดับ

น้อยกว่าหรือเทียบเท่า ป.6 ม.1 - ม.3

ม.4 - ม.6 หรือ ปวช. อนุปริญญา / ปวส.

ปริญญาตรี / เทียบเท่า ปริญญาโท

ปริญญาเอก

4. ปัจจุบันท่านกำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่

ปีที่ 2 ปีที่ 3 ปีที่ 4

คำชี้แจง

แบบสอบถามตอนที่ 2 - ตอนที่ 10 มีความประสงค์สอบถามเกี่ยวกับจิตลักษณะเดิม ลักษณะทางสังคม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และพฤติกรรมของท่าน ขอให้ท่านอ่านข้อความ และทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ (ค่าความเชื่อมั่น .79)

พฤติกรรมก่อนเรียน

1. ฉันจัดเตรียมหนังสือเรียนและอุปกรณ์การเรียนทุกครั้งก่อนเข้าเรียนในแต่ละวิชา ($r = .40$)

.....

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

2. ฉันนำเครื่องอัดเสียงมาอัดเสียงขณะที่อาจารย์บรรยายเพื่อนำกลับไปฟังอีกรอบ ($r = .20$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
3. ฉันมาเรียนโดยไม่ทราบว่าในแต่ละวันเรียนวิชาอะไรบ้าง ($r = .20$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
4. เมื่ออาจารย์มอบหมายให้ไปอ่านเนื้อหาที่จะเรียนมาล่วงหน้า ฉันก็จะอ่านและทำความเข้าใจมาก่อนทุกครั้ง ($r = .56$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
5. ฉันขอคำแนะนำข้อสงสัยในเนื้อหาที่จะเรียนในชั่วโมงต่อไปจากอาจารย์ผู้สอน ($r = .31$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
- พฤติกรรมขณะเรียนในชั้นเรียน**
6. ฉันตั้งใจฟังอาจารย์อธิบายถึงแม้ว่าฉันจะมีเรื่องเครียดครบถ้วนจิตใจ ($r = .54$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
7. ฉันซักถามอาจารย์ผู้สอนในเนื้อหาที่ไม่เข้าใจทันที ($r = .42$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
8. ฉันมักคิดถึงเรื่องอื่นขณะฟังอาจารย์สอน ($r = .20$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
9. ฉันนั่งงานของวิชาอื่นขึ้นมาทำในขณะที่อาจารย์สอน ($r = .22$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
10. ฉันสนใจตอบคำถามของอาจารย์ในขณะที่เรียน ($r = .49$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

11. ฉันมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียนในขณะที่เรียน ($r = .46$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
12. ฉันเข้าร่วมกิจกรรมในขณะที่เรียนถึงแม้จะไม่สบาย ($r = .42$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
13. แม้นอนดึกแต่ฉันก็เข้าชั้นเรียนตรงเวลาเมื่อถึงชั่วโมงเรียน ($r = .38$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
- พฤติกรรมหลังเรียน**
14. เมื่อกลับถึงบ้าน ฉันจะอ่านบททวนเนื้อหาวิชาที่เรียนมาแล้วทุกครั้ง ($r = .52$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
15. ฉันทำแบบฝึกหัดด้วยตนเองทุกครั้งถึงแม้แบบฝึกหัดจะยาก ($r = .47$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
16. ฉันทำการบ้านหรืองานครบตามที่อาจารย์มอบหมายทุกครั้ง ($r = .51$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
17. ฉันขอให้เพื่อนทำการบ้านให้เสร็จก่อน ฉันจึงจะทำตาม ($r = .60$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
18. ถึงแม้ฉันจะตั้งใจเรียนในห้องเรียนแล้ว ฉันก็ยังศึกษาเพิ่มเติมจากตำราในห้องสมุด ($r = .39$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
19. ฉันอ่านบททวนเนื้อหาที่เรียนมาเฉพาะช่วงใกล้สอบ ($r = .34$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

20. เมื่อจำเป็นต้องขาดเรียน ฉันพยายามติดตามบทเรียนและทำงานที่อาจารย์มอบหมาย
จนเสร็จครบถ้วน (r = .38)

.....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความสุขใจ (ค่าความเชื่อมั่น .83)

1. ปัจจุบันชีวิตส่วนใหญ่ของฉัน มีความใกล้เคียงกับชีวิตในอุดมคติ/ในฝันของฉัน (r = .35)

.....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

2. ปัจจุบันชีวิตส่วนใหญ่ของฉันในครอบครัว มีความใกล้เคียงกับครอบครัวในอุดมคติ/ในฝันของฉัน
(r = .39)

.....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

3. ปัจจุบันชีวิตส่วนใหญ่ของฉันในมหาวิทยาลัย มีความใกล้เคียงกับที่เรียนในอุดมคติ/ในฝันของฉัน
(r = .33)

.....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

4. ปัจจุบันชีวิตส่วนใหญ่ของฉันกับเพื่อน มีความใกล้เคียงกับเพื่อนในอุดมคติ/ในฝันของฉัน
(r = .56)

.....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

5. เหตุการณ์ในชีวิตฉันเองในช่วงนี้นับว่าดีมาก (r = .37)

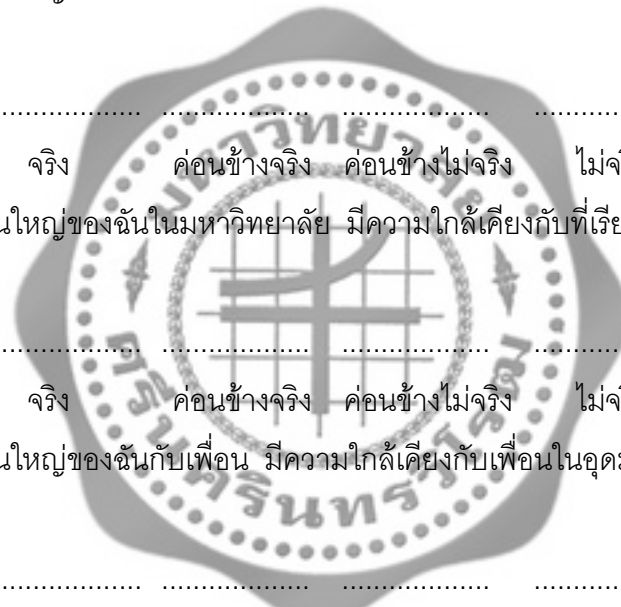
.....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

6. เหตุการณ์ในชีวิตของฉันในครอบครัวช่วงนี้นับว่าดีมาก (r = .48)

.....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

7. เหตุการณ์ในชีวิตของฉันในที่เรียนช่วงนี้นับว่าดีมาก (r = .38)

.....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

8. เหตุการณ์ในชีวิตของฉันท่ามกลางเพื่อนฝูงนับว่าดีมาก ($r = .56$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
9. ฉันพึงพอใจกับชีวิตของฉันโดยทั่วไป ($r = .64$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
10. ฉันพึงพอใจกับชีวิตในครอบครัวของฉัน ($r = .44$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
11. ฉันพึงพอใจกับชีวิตการเรียนของฉัน ($r = .64$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
12. ฉันพึงพอใจกับชีวิตของฉันในหมู่เพื่อน ($r = .50$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
13. เท่าที่ผ่านมา ฉันได้รับสิ่งสำคัญที่ต้องการในชีวิตแล้ว ($r = .44$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
14. เท่าที่ผ่านมา ฉันได้รับสิ่งสำคัญที่ต้องการจากครอบครัวแล้ว ($r = .55$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
15. เท่าที่ผ่านมา ฉันได้รับสิ่งสำคัญที่ต้องการในการเรียนแล้ว ($r = .50$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
16. เท่าที่ผ่านมา ฉันได้รับสิ่งสำคัญที่ต้องการจากเพื่อนแล้ว ($r = .53$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
17. ถ้าสามารถย้อนอดีตได้ ฉันจะไม่เปลี่ยนแปลงสิ่งใด ๆ เกี่ยวกับชีวิตของฉัน ($r = .20$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

18. ถ้าสามารถย่นเวลาสู้อติได้ ฉันจะไม่เปลี่ยนแปลงสิ่งใด ๆ เกี่ยวกับชีวิตในครอบครัว

(r = .33)

.....

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

19. ถ้าสามารถย่นเวลาสู้อติได้ ฉันจะไม่เปลี่ยนแปลงสิ่งใด ๆ เกี่ยวกับชีวิตในสถานศึกษา

(r = .24)

.....

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

20. ถ้าสามารถย่นเวลาสู้อติได้ ฉันจะไม่เปลี่ยนแปลงสิ่งใด ๆ เกี่ยวกับการคบเพื่อน (r = .20)

.....

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน (ค่าความเชื่อมั่น .73)

1. ฉันรีบทำการบ้านหรืองานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จก่อนไปเที่ยวเล่นเสมอ (r = .30)

.....

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

2. ถ้าฉันอยากได้สิ่งใดและต้องรอคอย ฉันจะหมดความอดทนหรือทนไม่ได้ (r = .20)

.....

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

3. ฉันไม่ใคร่สนใจทำการบ้านเพราะไม่เห็นประโยชน์ (r = .61)

.....

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

4. ฉันใช้ของใช้ส่วนตัวอย่างทะนุถนอม เพื่อจะได้มีไว้ใช้นาน ๆ (r = .51)

.....

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

5. ฉันชอบขีดเขียนลงในหนังสือเพราะคิดว่าจะไม่ได้ใช้ประโยชน์อีก (r = .39)

.....

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

6. เมื่อมีคนขัดใจฉัน ฉันมักจะไตร่ตรองความคิดเห็นของผู้อื่นก่อน ($r = .27$)

.....

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

7. ฉันไม่ชอบทดสอบตกใจขยันทูหนังสือ ($r = .52$)

.....

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

8. ฉันเห็นของที่อยากได้มากและราคาแพง ฉันจะซื้อจนเงินหมด ($r = .51$)

.....

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

9. ฉันจะไม่ใช้เงินจนหมดเพราะเกรงว่าพุงนี้จะไม่จะมีเงินใช้ ($r = .39$)

.....

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

ตอนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (ค่าความเชื่อมั่น .84)

1. เมื่อทำงานใด ๆ ฉันจะทุ่มเทความพยายามให้กับงานนั้น ($r = .59$)

.....

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

2. ขณะที่เรียนหนังสือ ฉันให้ความสนใจกับการเรียนมาก ($r = .68$)

.....

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

3. ฉันมักจะทำงานมากกว่าที่ได้ตั้งใจเอาไว้ ($r = .63$)

.....

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

4. ถ้าฉันไม่ประสบความสำเร็จในการทำงานใด ฉันก็จะพยายามทำงานนั้นอีก จนกว่าจะสำเร็จ ($r = .63$)

.....

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

5. เมื่อต้องการทำการบ้าน ฉันจะให้ความสำคัญกับการบ้านนั้น ๆ ($r = .64$)

.....

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

6. ฉันชอบทำงานที่ต้องใช้ความรับผิดชอบสูง (r=.55)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
7. ฉันอยากมีชีวิตอยู่อย่างสบาย ๆ โดยไม่ต้องทำงานใด ๆ เลย (r=.23)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
8. เมื่อฉันพบว่างานที่กำลังทำอยู่ยาก ฉันมักจะเลิกทำโดยเร็ว (r=.44)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
9. ฉันสามารถทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งได้ติดต่อกันเป็นเวลานานโดยไม่เบื่อหน่าย (r=.53)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
10. เมื่อเริ่มต้นทำสิ่งใด ๆ ฉันจะพยายามทำจนกระทั่งสำเร็จ (r=.66)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

ตอนที่ 6 แบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ (ค่าความเชื่อมั่น .90)

1. การเห็นประโยชน์หรือโทษ
พฤติกรรมก่อนเรียน
1. การที่ฉันได้เตรียมตัวอ่านบทเรียนมาล่วงหน้า ทำให้ฉันมีผลการเรียนดีขึ้น (r=.50)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
2. ฉันคิดว่าไม่จำเป็นต้องเตรียมตัวในการเรียน เพราะถึงอย่างไรก็เรียนไม่รู้เรื่อง (r=.55)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
3. การเตรียมความพร้อมก่อนเข้าห้องเรียนเป็นสิ่งสำคัญสำหรับฉัน (r=.47)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

4. ฉันคิดว่า การเรียนเป็นสิ่งที่สามารถนำไปใช้ในอนาคตเกี่ยวกับการทำงานได้ ($r = .58$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
5. การที่อาจารย์มอบหมายให้ไปอ่านเนื้อหาที่จะเรียนมาล่วงหน้า ฉันเห็นว่ามีประโยชน์ต่อการเรียนครั้งต่อไป ($r = .62$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

พฤติกรรมขณะเรียนในชั้นเรียน

6. การที่ฉันตั้งใจเรียนในชั้นเรียนไม่ได้ทำให้ผลการเรียนดีขึ้น ($r = .54$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
7. การตั้งใจฟังอาจารย์สอนในชั้นเรียน ทำให้ฉันสามารถตอบคำถามอาจารย์ได้ ($r = .47$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
8. ฉันคิดว่า การจดบันทึกเนื้อหาที่อาจารย์สอนลงในสมุดของตนเองทำให้ง่ายในการดูหนังสือสอบ ($r = .47$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
9. การนั่งหลับในห้องเรียน ทำให้เรียนไม่รู้เรื่อง ($r = .21$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
10. การทำงานอื่นในขณะที่อาจารย์สอน เป็นสิ่งดีทำให้ได้งานหลายอย่าง ($r = .42$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

พฤติกรรมหลังเรียน

11. การอ่านทบทวนเนื้อหาวิชาที่เรียนมาแล้วเป็นสิ่งสำคัญสำหรับฉัน ($r = .53$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

12. การพยายามทำแบบฝึกหัดด้วยตนเองเป็นเรื่องยุ่งยากสำหรับฉัน ($r = .40$)

.....

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

13. การทำแบบฝึกหัดที่อาจารย์มอบหมาย ทำให้ฉันเข้าใจบทเรียนมากยิ่งขึ้น ($r = .55$)

.....

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

14. ฉันเห็นว่าการลอกการบ้านเพื่อนทำให้ฉันประหยัดเวลา ($r = .34$)

.....

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

15. ฉันคิดว่าการทบทวนเตรียมตัวเพื่อสอบเป็นสิ่งจำเป็นมากสำหรับการเรียน ($r = .55$)

.....

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

2. **การรับรู้ถึงความชอบ - ไม่ชอบ
พฤติกรรมก่อนเรียน**

16. ฉันชอบเตรียมหนังสือและอุปกรณ์การเรียนทุกครั้งก่อนเข้าเรียนในแต่ละวิชา ($r = .34$)

.....

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

17. ฉันรู้สึกสบายใจเมื่อได้ศึกษาเรื่องที่ต้องเรียนมาก่อนที่จะเข้าเรียนเสมอ ($r = .41$)

.....

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

18. ฉันจะรู้สึกไม่พอใจตนเองหากฉันไม่สามารถจัดการตนเองให้มาเรียนทัน ($r = .20$)

.....

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

19. ฉันรู้สึกพอใจมากถ้าครูยกเลิกชั้นเรียน ($r = .42$)

.....

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

20. ฉันรู้สึกภูมิใจที่สามารถปฏิบัติตามเมื่ออาจารย์มอบหมายให้ไปอ่านเนื้อหาที่จะเรียนมาล่วงหน้า ($r = .42$)

.....

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

พฤติกรรมขณะเรียน

21. ฉันรู้สึกชื่นชมตนเองที่ฉันตั้งใจฟังอาจารย์ได้ตลอดทั้งคาบ ($r = .52$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
22. ฉันชอบที่จะตั้งคำถามกับอาจารย์ผู้สอนทันทีหากไม่เข้าใจ ($r = .50$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
23. การเรียนในชั้นเรียนทำให้ฉันรู้สึกว่าไม่มีความสุข ($r = .43$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
24. ฉันรู้สึกโกรธตัวเองที่นั่งหลับในห้องเรียน ($r = .20$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

พฤติกรรมหลังเรียน

25. เมื่อกลับบ้านฉันชอบอ่านบททวนเนื้อหาวิชาที่เรียนมา ($r = .42$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
26. ฉันรู้สึกภูมิใจเมื่อทำการบ้านหรืองานครบตามที่อาจารย์มอบหมาย ($r = .65$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
27. ฉันรู้สึกพึงพอใจที่สามารถทำแบบฝึกหัดด้วยตนเอง ($r = .61$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
28. ฉันเปิดที่จะต้องเตรียมตัวอ่านหนังสือเพื่อสอบ ($r = .24$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
29. ฉันรู้สึกเฉย ๆ เมื่อทำการบ้านไม่เสร็จ ($r = .22$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

3. แนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

พฤติกรรมก่อนเรียน

30. ฉันเตรียมพร้อมที่จะนำหนังสือและอุปกรณ์การเรียนมาทุกครั้งก่อนเข้าเรียนในแต่ละวิชา

(r =.49)

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

31. ฉันตั้งใจที่จะมาเรียนก่อนเวลาเสมอ (r =.49)

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

32. ถ้าเป็นไปได้ฉันพร้อมที่จะหลีกเลี่ยงการอ่านเนื้อหาที่จะเรียนมาล่วงหน้า (r =.44)

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

พฤติกรรมขณะเรียนในชั้นเรียน

33. ฉันมีจิตใจจดจ่อในขณะที่เรียนหนังสือมาก (r =.54)

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

34. ฉันพยายามหลีกเลี่ยงการตอบคำถามของอาจารย์ผู้สอนโดยไม่สบตาอาจารย์ (r =.22)

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

35. ฉันกระตือรือร้นเข้าร่วมกิจกรรมในขณะที่เรียน (r =.49)

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

พฤติกรรมหลังเรียน

36. เมื่อฉันกลับบ้านฉันไม่เคยละเลยที่จะทำการบ้านหรืองานที่อาจารย์มอบหมายทุกครั้ง

(r =.35)

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

37. เมื่อจำเป็นต้องขาดเรียน ฉันจะติดตามบทเรียนและทำงานที่อาจารย์มอบหมายจนเสร็จครบถ้วน
($r = .53$)

.....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

ตอนที่ 7 แบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติที่ดีต่ออาจารย์ผู้สอน (ค่าความเชื่อมั่น .72)

1. การเห็นประโยชน์หรือโทษ

1. คำสั่งสอนว่ากล่าวตักเตือนของอาจารย์นำไปปฏิบัติได้จริง ($r = .64$)

.....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

2. คำแนะนำเรื่องการเรียนของอาจารย์เป็นประโยชน์สำหรับการทำที่บ้านของฉัน ($r = .61$)

.....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

3. ฉันคิดว่าอาจารย์ส่วนใหญ่อธิบายเนื้อหาบทเรียนให้แก่นักศึกษาไม่ชัดเจน ทำให้ฉันไม่ค่อยเข้าใจ
($r = .27$)

.....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

2. ความรู้สึกพอใจไม่พอใจ

4. ฉันรู้สึกพอใจที่อาจารย์ส่วนใหญ่เปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามข้อสงสัยและมีส่วนร่วมในกิจกรรม
($r = .38$)

.....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

5. ฉันรู้สึกว่าอาจารย์ส่วนใหญ่ให้ฉันคิดอย่างมีเหตุผลมากขึ้น ($r = .59$)

.....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

6. ฉันรู้สึกว่าอาจารย์มีความเคร่งครัดกับกฎระเบียบในชั้นเรียนมากเกินไป ($r = .20$)

.....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

3. ความพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรม
7. อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่มีการจัดเตรียมกิจกรรมน่าสนใจในชั้นเรียน จึงทำให้ฉันอยากเรียน (r =.42)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
8. ฉันพร้อมที่จะทำตามคำแนะนำของอาจารย์ในทุก ๆ เรื่อง (r =.51)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

ตอนที่ 8 แบบสอบถามเกี่ยวกับการมีแบบอย่างเพื่อน (ค่าความเชื่อมั่น .63)

1. ฉันสังเกตเห็นเพื่อนที่เรียนเก่งมักเตรียมอุปกรณ์การเรียน (r =.39)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
2. ฉันเคยเห็นเพื่อนลาพักเมื่อไม่ยอมทำงาน (r =.20)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
3. ในขณะที่เรียน เพื่อนข้าง ๆ มักชวนกันคุยในเรื่องอื่น ๆ (r =.20)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
4. ฉันเข้าร่วมกิจกรรมในขณะที่เรียนตามเพื่อน (r =.28)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
5. ฉันทำตามเพื่อนเมื่อเห็นเพื่อนเล่นในเวลาเรียน (r =.24)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
6. เพื่อน ๆ ของฉันไม่ค่อยขาดเรียน (r =.21)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

7. เพื่อนของฉันตั้งใจเรียนจึงมีผลการเรียนดี ฉันจึงตั้งใจเรียนเพื่อผลการเรียนจะได้ดีเหมือน
ผลการเรียนของเพื่อน ($r = .50$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
8. ฉันคิดว่าการทำตามแบบเพื่อนที่ดีจะทำให้ฉันได้ดี ($r = .67$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
9. ฉันสังเกตเห็นเพื่อนที่เรียนเก่งมักทำตารางทบทวนวิชาเรียน ($r = .56$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
10. ฉันเห็นเพื่อนสนิทมักลอกการบ้านของเพื่อนคนอื่น ($r = .36$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
- ตอนที่ 9 แบบสอบถามเกี่ยวกับการสนับสนุนจากผู้ปกครอง (ค่าความเชื่อมั่น .84)**
1. ผู้ปกครองของฉันช่วยแนะนำให้ฉันขยันเรียนเพื่อเรียนจบแล้วจะได้มีงานทำ ($r = .53$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
2. เมื่อฉันสอบได้คะแนนไม่ดี ผู้ปกครองจะพูดปลอบโยนให้กำลังใจที่จะทำให้ได้คะแนนดีในการ
สอบครั้งต่อไป ($r = .42$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
3. ผู้ปกครองของฉันคอยเตือนให้ฉันอ่านหนังสือ ($r = .64$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
4. ผู้ปกครองมักให้รางวัล เมื่อทราบว่าฉันสอบได้คะแนนดีกว่าเดิม ($r = .51$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

5. ผู้ปกครองของฉันไม่เคยจำได้ว่ามีการสอบในวันใด แม้ฉันจะบอกแล้วก็ตาม($r = .44$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
6. ผู้ปกครองของฉันรีบช่วยฉันทันที เมื่อฉันขอให้ท่านช่วยค้นข้อมูลการเรียนในบางประเด็น($r = .45$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
7. ผู้ปกครองของฉันแนะนำให้ฉันรู้จักแบ่งเวลาสำหรับการเรียน ทำการบ้าน เล่น และพักผ่อนให้เหมาะสม($r = .71$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
8. ผู้ปกครองของฉันเปิดโอกาสให้ฉันมีเวลาทำการบ้านและอ่านหนังสืออย่างเพียงพอ($r = .61$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
9. ผู้ปกครองให้เงินเมื่อฉันต้องการซื้ออุปกรณ์การเรียน($r = .59$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
10. ผู้ปกครองหาแบบเรียนสำเร็จรูปและ Download เกมส์การบัญชีการเงินต่าง ๆ มาให้ฉันศึกษาเพิ่มเติม($r = .37$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

ตอนที่ 10 แบบสอบถามเกี่ยวกับบรรยากาศในชั้นเรียน (ค่าความเชื่อมั่น = .83)

1. สภาพห้องเรียนมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย($r = .51$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
2. สภาพห้องเรียนมีบรรยากาศปลอดโปร่ง เย็นสบาย($r = .71$)
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

3. ห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ($r = .64$)
-
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
4. ห้องเรียนปราศจากเสียงรบกวน($r = .49$)
-
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
5. ห้องเรียนไม่มีกลิ่นเหม็นจากขยะรบกวน($r = .49$)
-
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
6. ห้องเรียนมีโต๊ะเก้าอี้ชำรุด($r = .18$)
-
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
7. โต๊ะ เก้าอี้ มีเพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา($r = .42$)
-
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
8. มีสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย($r = .47$)
-
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
9. อุปกรณ์การเรียนการสอนที่อาจารย์ใช้มีสภาพที่ดีในการใช้งาน($r = .62$)
-
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
10. แต่ละห้องเรียนมีอุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างเพียงพอ($r = .58$)
-
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
11. ห้องเรียนมีขนาดคับแคบ($r = .27$)
-
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
12. ห้องเรียนมีฝุ่นละอองมาก($r = .39$)
-
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

13. สภาพห้องเรียนเท่าเกินไป($r = .62$)

.....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

ภาคผนวก ค
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

ชื่อสกุล	สถานที่ทำงาน
1. ผศ.ดร.มาเรียม นะมิ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
2. อ.ดร.นริศรา พึ่งโพธิ์สภ	สถาบันวิจัยพฤกษศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ร.ต.อ.หญิง อ.ดร.ปานจักษ์ เหล่ารัตนวรพงษ์	สถาบันวิจัยพฤกษศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางลำไย มากเจริญ
วันเดือนปี เกิด	1 เมษายน 2504
สถานที่เกิด	จ.นครปฐม
ที่อยู่ปัจจุบัน	60/50 หมู่ 12 ซ.รามอินทรา 40 คลองกุ่ม บึงกุ่ม กรุงเทพฯ
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร 86 ถ.พิษณุโลก แขวงสวนจิตรลดา ดุสิต กรุงเทพฯ
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2524	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช. บัญชี) จาก วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม
พ.ศ. 2526	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส. บัญชี) จาก วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี
พ.ศ. 2528	ปริญญาตรี (บธ.บ. ธุรกิจศึกษา-บัญชี) จาก วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา
พ.ศ. 2542	ปริญญาโท (บัญชีเพื่อการวางแผนและควบคุม) จาก มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
พ.ศ. 2554	ปริญญาโท (วท.ม.) สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ